

เครือข่ายองค์กรบริหารงานวิจัยแห่งชาติ

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัยย่อยที่ 1 การพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ
การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ
กลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

The Development Cooperation and Integration of Tourism Industrial
Entrepreneur Cluster of Cultural, Sport and Recreation Tourism in
Buriram, Surin and Sisaket Province.

โดย อัจฉรา หลาวทอง และคณะ

มกราคม 2562

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัยย่อยที่ 1 การพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ
การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ

กลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

The Development Cooperation and Integration of Tourism Industrial
Entrepreneur Cluster of Cultural, Sport and Recreation Tourism in
Buriram, Surin and Sisaket Province.

คณะผู้วิจัย

สังกัด

นางสาวอัจฉรา

ทลาวทอง

หัวหน้าโครงการย่อย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

นางสาวพกามาศ

มูลวันดี

นักวิจัยร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ชุดโครงการนโยบายการพัฒนารูปแบบบูรณาการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬา
และนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

สนับสนุนโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุน

สนับสนุนการวิจัย (สกว.)

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้เป็นผลงานจากการวิจัยที่ผู้วิจัยได้มีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง ด้วยความกรุณาของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และคณะกรรมการผู้ตรวจสอบวิชาการ ที่ได้สนับสนุนทุนการศึกษาวิจัยและตรวจสอบผลงานทางวิชาการให้กับรายงานวิจัย ซึ่งผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณนายชูเกียรติ โพธิ์โต ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเขตสุรินทร์ นางสาวผาวรินทร์ จรัสวรพันธ์ รักษาการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ และนายอุดร ปัทมทอง รองประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่ายิ่งให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะและร่วมกระบวนการศึกษา จนผลงานวิจัยประสบความสำเร็จอย่างลุล่วง ผู้วิจัยขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ เช่นกัน

ตลอดจนขอขอบคุณกลุ่มวิสาหกิจการท่องเที่ยว ตัวแทนหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจากกลุ่มตัวอย่างการวิจัยนี้ ที่ได้ให้ข้อมูลทางการศึกษา และมีส่วนร่วมการศึกษา จนสามารถส่งผลให้งานวิจัยฉบับนี้สร้างองค์ความรู้ แนวทางการดำเนินการศึกษาได้จนสำเร็จ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้สืบไป

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และเพื่อนร่วมสถาบันที่ได้ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้เสมอมา

อัจฉรา หลาวทอง

ผกามาศ มูลวันดี

มกราคม 2562

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยย่อยที่ 1 การพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ มีวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย 4 ข้อ ได้แก่ 1) ศึกษาบริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวของแต่ละสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (รายจังหวัด) ระหว่างปี 2556 - 2558 2) ศึกษาปัญหาและความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ 3) ประเมินศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ และ 4) จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยใช้การวิจัยด้วยวิธีผสมผสาน (Mix Method) ในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโควต้าผู้ประกอบการที่เป็นสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ด้วยเครื่องมือแบบสอบถามและแบบประเมินศักยภาพและความเป็นไปได้ จำนวนจังหวัดละ 30 ราย รวมทั้งหมด 90 ราย และการศึกษาเชิงคุณภาพใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจงตัวกลุ่มตัวอย่างตัวแทนที่มีความคาดหวังและหรือความต้องการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มตัวแทนของแต่ละจังหวัดที่เกี่ยวข้องในกลุ่มตัวอย่าง และการประชุมเชิงปฏิบัติการรายจังหวัดและกลุ่มจังหวัด จังหวัดละ 50 ราย รวมทั้งหมด 150 ราย

ผลการศึกษาพบว่า บริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษเป็นแนวทางและทิศทางแบบเดียวกัน แต่ระดับความเข้มแข็งและผลงานโครงการและกิจกรรมทางการพัฒนาท่องเที่ยวที่ผ่านมาจะไม่เท่ากัน จังหวัดที่มีระดับความเข้มแข็งทางการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวและขับเคลื่อนกิจกรรมโครงการท่องเที่ยวที่ผ่านมาระดับมากคือกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ กลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์และกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวจังหวัด ศรีสะเกษ ตามลำดับ

ปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ที่ผ่านมา โดยแบ่งเป็นปัญหาเป็น 2 ด้าน คือ 1) ปัญหาภายนอกกลุ่มเครือข่าย ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 2.1) ขาดการกำหนดการบูรณาการตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว 2.2) ระดับศักยภาพการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดที่แตกต่างกัน 2.3) การแข่งขันของเพื่อบรรลุเป้าหมายความสำเร็จตามเขตพื้นที่ 2.4) แนวโน้มการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบก้าวกระโดดของบางจังหวัด และ 2.5) ตลาดเป้าหมายมีขนาดเล็กและมีความเฉพาะด้าน ตามลำดับ 2) ปัญหาภายในกลุ่มเครือข่าย ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 2.1) แผนการดำเนินงาน

ของสมาคม 2.2) การจัดสรรผลประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่าย 2.3) การมีทัศนคติการรักษากฎและ 2.4) การมีภาวะผู้นำและความเป็นเจ้าของผู้นำกลุ่มเครือข่ายแต่ละกลุ่มพื้นที่ ตามลำดับ

ความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ในประเด็นมากที่สุดคือ 1) การพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ 2) การรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ 3) ด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว 4) ด้านความร่วมมือและการเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว 5) ด้านแผนงานและโครงการความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว 6) ด้านการแบ่งปันทรัพยากรของสมาชิกของสมาคมต่อกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว และ 7) ด้านความตระหนักและความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสีย สังคมและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว

ความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ สามารถเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มเครือข่าย

ปัจจัยศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ 1) ด้านแผนการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด 2) คุณภาพของสินค้าและบริการทาง การท่องเที่ยวของสมาชิกสมาคม 3) ขนาดของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด 4) ความร่วมมือของผู้จัดการงานกิจกรรมและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง 5) ความครบถ้วนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดของสมาคมท่องเที่ยว และ 6) ภาวะผู้นำและความร่วมมือของคณะกรรมการและสมาชิก

ข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ประกอบด้วยข้อเสนอเชิงนโยบายหลัก 4 ด้าน ดังนี้คือ 1) การรวบรวมสมาชิกกลุ่มเครือข่าย 2) ความร่วมมือทางธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง 3) องค์การและการจัดการกลุ่มเครือข่าย และ 4) แผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่าย

คำสำคัญ: ข้อเสนอเชิงนโยบาย, คลัสเตอร์การท่องเที่ยว

ABSTRACT

The 4 objectives of the sub research project 1 entitled “Development of Collaboration and Networking of Cultural, Sports, and Recreation Tourism Enterprise Network Groups in Buriram, Surin, and Sisaket Province” were: 1) to examine the context and the operational conditions of the tourism enterprise network groups in tourism association of each province during 2013 – 2015, 2) to investigate the problems and the needs for establishing the network groups, 3) to evaluate the business potential affecting the collaboration establishment and the networking, and 4) to propose policy related suggestions for developing the collaboration and networking of the groups. This study was conducted by Mix Method: the quantitative data were collected by using questionnaires and potential evaluation forms from 90 tourism entrepreneurs who were the members of Buriram, Surin, and Sisaket provincial tourism association (30 from each provincial association) through the use of quota sampling. The qualitative data were collected via in-depth interviews, focus group discussions, and workshops from 150 participants (50 from each province). The participants who had expectation and/or would like to join the network groups were selected by using purposive sampling.

The results showed that the context and the operational conditions of the tourism enterprise network groups in Buriram, Surin, and Sisaket province directed to the same directions in the same approaches. However, the level of strength and the results from projects and activities in developing the tourism in the past few years were varied. The province with a high level of strength in establishing the tourism network groups and conducting the tourism project activities was Surin, followed by Buriram, and Sisaket, respectively.

The problems in establishing the tourism network groups in Buriram, Surin, and Sisaket province can be divided into 2 aspects: 1) network group external problems which consisted of 5 aspects: 2.1) a lack of deterring the integrated success indicators of tourism development strategic plans, 2.2) the different levels of tourism potentials in each province, 2.3) the competitions for achieving success goals according to the area, 2.4) the trends of great-leap-forward tourism development of some provinces, and 2.5) small sized target market and niche markets, respectively. 2) network group internal problems consisted of 4 aspects: 2.1)

operational plans of the association, 2.2) benefit allocation of the group's members, 2.3) local conservation attitudes, and 2.4) the leadership and ownership of the group's leaders in each group, respectively.

The needs for the establishment of the tourism network groups in Buriram, Surin, and Sisaket province in the highest level were: 1) the development of the cultural, sports, and recreation network groups' establishment, 2) the establishment of the cultural, sports, and recreation network groups in in Buriram, Surin, and Sisaket province, 3) the targets and objectives of the establishment, 4) the collaboration and networking in tourism activities of the tourism enterprise network groups, 5) planning and collaborative projects and tourism networking of tourism enterprise groups, 6) resources sharing of the members in the association towards the tourism enterprise network groups, and 7) awareness and responsibilities towards stakeholders, society, environment of the tourism enterprise network groups.

There was the possibility in the establishment of the cultural, sports, and recreation network groups in in Buriram, Surin, and Sisaket province.

Business potential factors affecting the establishment of the cultural, sports, and recreation network groups in in Buriram, Surin, and Sisaket province placed by its importance were as follows: 1) plans for promoting tourism of provincial tourism association, 2) quality of tourism products and services of the association's members, 3) the size of the provincial tourism association, 4) the collaboration of activity organizers and involved network partners, 5) the completeness of the tourism industry of the tourism association, and 6) leadership and collaboration of the committee and members.

The policy related suggestions in developing the collaboration and networking for establishment of the cultural, sports, and recreation network groups in in Buriram, Surin, and Sisaket province consisted of 4 aspects as follows: 1) gathering network group members, 2) business collaboration of network group members and involved network partners, 3) organization and network group management, and 4) plans and operational projects for network group networking.

Keyword: The policy related suggestion, Cluster Tourism

บทสรุปผู้บริหาร

โครงการวิจัยย่อยที่ 1 การพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่าย
วิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ
กลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

The Development Cooperation and Integration of Tourism
Industrial Entrepreneur Cluster of Cultural, Sport and Recreation
Tourism in Buriram, Surin and Sisaket Province.

คณะผู้วิจัย

นางสาวอัจฉรา

หลาวทอง

หัวหน้าโครงการย่อย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

นางสาวพกามาศ

มูลวันดี

นักวิจัยร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

1. บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหาและที่มาของปัญหา

นโยบายและยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในช่วงระหว่างปี 2559 – 2561 โดยเฉพาะแผนพัฒนาเขตพื้นที่อารยธรรมอีสานใต้ ได้มีมติร่างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวและแผนปฏิบัติการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษและอุบลราชธานี ซึ่งมีประเด็นยุทธศาสตร์ 5 ด้านหลัก และหนึ่งประเด็นสำคัญคือการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวทั้งคลัสเตอร์ในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน อีกทั้งนางปิยะมาน เตชะไพบูลย์ ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.) ได้นำเสนอโรดแมพการท่องเที่ยวไทยสู่เป้าหมายรายได้จากการท่องเที่ยว 4 ล้านล้านบาทในปี 2561 โดยแผนดังกล่าวได้มีการพัฒนาหลายด้านและหนึ่งในแผนพัฒนาสำคัญคือการรวมกลุ่มและการเชื่อมโยงภาคีเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยวได้นั้นเอง ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนา การตลาดการท่องเที่ยวในปี 2558 ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้เน้นโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองทางเลือก หรือ"เมืองต้องห้าม...พลาด" โดยกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ได้แก่ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้รับการคัดเลือกในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เน้นเมืองปราสาทสองยุค (ปราสาทพนมรุ้งและปราสาทสายฟ้า) เนื่องจากมีศักยภาพทางการท่องเที่ยวหลักทางวัฒนธรรมขอมและกีฬาด้านฟุตบอล (ทีมฟุตบอลบุรีรัมย์ยูไนเต็ด ซึ่งได้แชมป์หลายสมัย และสนามฟุตบอลมาตรฐานระดับโลกหรือสนามไอโมบาย) และกีฬาแข่งรถ (สนามแข่งรถ “บุรีรัมย์ยูไนเต็ด อินเตอร์เนชั่นแนลเซอร์กิต” หรือ (BRIC) เปิดการแข่งขันรถยนต์ทางเรียบ บุรีรัมย์ ยูไนเต็ด ชูเปอร์ จีที 2014) ซึ่งศักยภาพดังกล่าวจะส่งผลต่อการขยายตัวของผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยว ที่พัก โรงแรม ร้านอาหารในเขตพื้นที่จังหวัดและศักยภาพทางการท่องเที่ยวดังกล่าวยังเชื่อมโยงกับจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษได้ ซึ่งถ้าจะเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของผู้ประกอบการท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัดดังกล่าว จะต้องมีการร่วมมือทางธุรกิจเพื่อเพิ่มมูลค่าและคุณค่าทางการท่องเที่ยวในภาพรวม เพราะศักยภาพทางธุรกิจการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์เพียงจังหวัดเดียวไม่สามารถรองรับการขยายตัวของการส่งเสริมทางการท่องเที่ยวตอบสนองยุทธศาสตร์และสถานการณ์การท่องเที่ยวดังกล่าวได้ จึงต้องอาศัยศักยภาพทางธุรกิจของภาคีเครือข่ายผู้ประกอบการท่องเที่ยวจังหวัดใกล้เคียง ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นต้น อีกทั้งทางคณะวิจัยได้เคยศึกษาแผนงานวิจัยเชิงบูรณาการการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมในเขตอีสานใต้ กรณีศึกษา กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเขตจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (อัจฉรา หลาวทองและคณะ, 2554) ผลการศึกษาพบว่า ศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ สามารถรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวร่วมกันทั้ง 3 จังหวัด อยู่ในระดับดีมาก และโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติอย่างยั่งยืน กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (อัจฉรา หลาวทองและคณะ, 2556) ผลการศึกษายังพบว่า การประเมินศักยภาพการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติอย่างยั่งยืนกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 อยู่ในระดับมาก การประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายฯ ในระดับมาก และมีความเป็นไปได้มากที่สุดที่ส่งผลต่อความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวและสืบทอดที่ผ่านมาเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2557 ทางผู้อำนวยการแผนวิจัยร่วมมือกับสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์และสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเขตสุรินทร์ ซึ่งได้มีการส่งเสริมความร่วมมือและเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว โดยเปิดเวทีเพื่อทำการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการพัฒนาและเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว (MOU) ร่วมกันของสมาคมท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัด ซึ่งจะส่งผลต่อการรวมกลุ่มในรูปแบบเครือข่ายวิสาหกิจความร่วมมือการท่องเที่ยวอย่างป็นรูปธรรมมากขึ้น

ดังนั้น จากสถานการณ์และยุทธศาสตร์ดังกล่าว ซึ่งเน้นการสร้างขีดความสามารถการแข่งขันของผู้ประกอบการท่องเที่ยว จึงต้องมีการศึกษาอย่างเต็มรูปแบบเพื่อได้องค์ความรู้ทางด้านการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในรูปแบบเครือข่ายวิสาหกิจหรือคลัสเตอร์ทั้ง 3 จังหวัด โดยเน้นการศึกษาปัญหาและความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว ประเมินศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายฯ โดยผู้ประกอบการท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ด้วยการร่วมมือทางธุรกิจ แบ่งปันและแลกเปลี่ยนทรัพยากรทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการร่วมกัน เช่น การร่วมบริการเส้นทางท่องเที่ยว สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว การศึกษาดังกล่าวจะเน้นการพัฒนาข้อเสนอนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและการเชื่อมโยง เป็นต้น และยังส่งผลต่อการเชื่อมโยงความร่วมมือทางการท่องเที่ยวกับประเทศกัมพูชาได้อีกต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 ศึกษาบริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวของแต่ละสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (รายจังหวัด) ที่ผ่านมา 3 ปี

1.2.2 ศึกษาปัญหาและความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

1.2.3 ประเมินศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

1.2.4 จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตการศึกษา ซึ่งมีประเด็นศึกษาดังนี้

1) บริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวของแต่ละสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (รายจังหวัด) ที่ผ่านมา 3 ปี ประกอบด้วยประเด็นศึกษาย่อยดังนี้คือ

- ชื่อ/ที่ตั้งกลุ่ม
- ประวัติความเป็นมา
- วัตถุประสงค์
- ลักษณะการดำเนินงาน
- คณะกรรมการและสมาชิก
- ภาวการณ์เครือข่ายสนับสนุน
- แผนงานและกิจกรรม
- ผลงาน
- ระเบียบแนวปฏิบัติ
- ผลประโยชน์ของสมาชิก
- ผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

2) ปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวของวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (รายจังหวัด) ที่ผ่านมา 3 ปี ประกอบด้วยประเด็นศึกษาย่อยดังนี้คือ

- ความร่วมมือของสมาชิกและความเข้มแข็งของสมาคม
- ความสามารถทางการบริหารองค์การของคณะกรรมการสมาคม
- การจัดสรรผลประโยชน์ของสมาชิกสมาคม
- แผนการดำเนินงานของสมาคม
- ผลกระทบด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

3) ความต้องการพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวภาพรวม 3 จังหวัด ประกอบด้วยประเด็นศึกษาย่อยดังนี้คือ

- ด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเข้าร่วมกลุ่มเครือข่าย
- ด้านความร่วมมือและการเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่าย
- ด้านแผนงานและโครงการความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่าย
- ด้านการแบ่งปันทรัพยากรของสมาชิกของสมาคมต่อกลุ่มเครือข่าย
- ด้านความตระหนักและความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสีย สังคมและสิ่งแวดล้อม

ของกลุ่มเครือข่าย

4) ศักยภาพทางธุรกิจของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ประกอบด้วยประเด็นศึกษาย่อยดังนี้คือ

- ความครบถ้วนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดของสมาคม
- ขนาดของสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด
- ภาวะผู้นำและความร่วมมือของคณะกรรมการและสมาชิก
- คุณภาพของสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของสมาชิกสมาคม
- ความร่วมมือของผู้จัดการงานกิจกรรมและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง
- แผนการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด
- การสนับสนุนจากภาคีเครือข่ายของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด

5) การพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ประกอบด้วยประเด็นศึกษาย่อยดังนี้คือ

- การรวบรวมสมาชิกกลุ่มเครือข่าย
- ความสัมพันธ์สมาชิกกลุ่มเครือข่าย
- ความร่วมมือทางธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง
- องค์การและการจัดการกลุ่มเครือข่าย
- แผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่าย

1.3.2 ขอบเขตด้านสถานที่

โครงการวิจัยนี้มีพื้นที่ศึกษา 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษ

1.3.3 ขอบเขตด้านเวลา

โครงการวิจัยนี้มีระยะเวลาดำเนินการ 1 ปี ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2558 ถึงวันที่ 30 เมษายน 2559

1.4 วิธีการดำเนินการวิจัย

โดยใช้การวิจัยด้วยวิธีผสมผสาน (Mix Method) ในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโควตาผู้ประกอบการที่เป็นสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ด้วยเครื่องมือแบบสอบถามและแบบประเมินศักยภาพและความเป็นไปได้ฯ จำนวนจังหวัดละ 30 ราย รวมทั้งหมด 90 ราย และการศึกษาเชิงคุณภาพใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจงตัวกลุ่มตัวอย่างตัวแทนที่มีความคาดหวังและหรือความต้องการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มตัวแทนของแต่ละจังหวัดที่เกี่ยวข้องในกลุ่มตัวอย่าง และการประชุมเชิงปฏิบัติการรายจังหวัดและกลุ่มจังหวัด จังหวัดละ 50 ราย รวมทั้งหมด 150 ราย

2. สรุปผลการดำเนินงาน

2.1 บริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ พบว่า กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษมีบริบทและสภาพการดำเนินงานเป็นแนวทางและทิศทางแบบเดียวกัน แต่ระดับความเข้มแข็งและผลงานโครงการและกิจกรรมทางการพัฒนาท่องเที่ยวที่ผ่านมาจะไม่เท่ากัน จังหวัดที่มีระดับความเข้มแข็งทางการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวและขับเคลื่อนกิจกรรมโครงการท่องเที่ยวที่ผ่านมาระดับมากคือกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ กลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์และกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษตามลำดับ (ที่มา จากการสังเกตและพิจารณาจากความร่วมมือทางการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่ได้รับการสนับสนุนจากทางหน่วยงานภาครัฐ) แต่ด้วยประมาณ 2-3 ปีที่ผ่านมาจังหวัดบุรีรัมย์ได้รับอิทธิพลจากการลงทุนแหล่งท่องเที่ยวของภาคเอกชนรายใหญ่ ประกอบกับทางยุทธศาสตร์การพัฒนาของหน่วยงานท่องเที่ยวระดับประเทศ ระดับกลุ่มจังหวัด ได้แก่ 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มอารยธรรมอีสานใต้ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 2) นโยบาย 12 เมืองต้องห้ามพลาด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นต้น ซึ่งจังหวัดบุรีรัมย์เป็นจังหวัดที่ได้รับการสนับสนุนการพัฒนา จึงทำให้ช่วงปีที่ผ่านมากลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์จะมีความเข้มแข็งมากขึ้นโดยเฉพาะกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชน และกลุ่มชมรมมัคคุเทศก์ เป็นต้น

การรวมกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวแต่ละจังหวัด เริ่มมีการรวมกลุ่มและขับเคลื่อนกันขึ้นเป็นเวลานานกว่า 10 ปี แต่จะเริ่มมีการดำเนินการและขับเคลื่อนมากขึ้นใน 4-5 ปีที่ผ่านมา เนื่องจากมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวขนาดใหญ่ของเอกชน เช่น จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ สนามช้างอินเตอร์เฮอร์กิต สนามไอโมบายสเตเดียม อุทยานไม้ดอกเฟลา เฟลิน เป็นต้น และการพัฒนาตามนโยบายการท่องเที่ยวชุมชนของภาครัฐ เช่น จังหวัด บุรีรัมย์ ได้แก่ หมู่บ้านท่องเที่ยวไหมจังหวัดบุรีรัมย์ หมู่บ้านท่องเที่ยววิถีเกษตร เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน เป็นต้น ส่วนจังหวัดสุรินทร์ ได้แก่ หมู่บ้านช้างสุรินทร์ หมู่บ้านวัฒนธรรมกุย กลุ่มเครือข่ายสินค้าโอท็อปหรือกลุ่มเครือข่ายผ้าไหมนครชัยบุรินทร์ เป็นต้น และจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงเกษตร (ผลไม้) กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดศรีสะเกษ เป็นต้น และเกิดจากการรวมกลุ่มจากผู้ประกอบการภาคเอกชนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นชมรม สมาคมท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัด และมีการจัดตั้งขึ้นและจดทะเบียนในรูปแบบนิติบุคคล โดยมีการบริหารงานตามพระราชบัญญัติการจัดตั้งสมาคม พ.ศ. 2499 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 ซึ่งมีนายทะเบียนจังหวัดกำกับดูแล ซึ่งมีลักษณะการดำเนินงานในรูปแบบคณะกรรมการ ประกอบด้วย นายกสมาคม ประธานชมรม ประธานกลุ่มเครือข่าย อุปนายกสมาคม รองประธานชมรม รองประธานกลุ่มเครือข่าย คณะกรรมการฝ่าย เหนรัญญิก ปฏิคม และเลขาธิการสมาคม เลขาธิการชมรม เป็นต้น กรณีที่เป็นสมาคมท่องเที่ยวจะมีการบริหารงานเป็นวาระๆ ละ 2 ปี และมีการกำหนดข้อระเบียบและแนวปฏิบัติอย่างเป็นทางการหรือรูปธรรมตามหลักการจัดตั้งสมาคมที่มีการจดทะเบียนนิติบุคคลกับสำนักงานทะเบียนจังหวัด ถ้ามองในมิติการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวส่งผลกระทบเชิงบวกทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

2.2 ปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ที่ผ่านมา
พบว่า โดยแบ่งปัญหาเป็น 2 ด้าน คือ 1) ปัญหาภายนอกกลุ่มเครือข่าย ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 2.1) ขาดการกำหนดการบูรณาการตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว 2.2) ระดับศักยภาพการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดที่แตกต่างกัน 2.3) การแข่งขันของหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวแต่ละจังหวัดเพื่อบรรลุเป้าหมายความสำเร็จตามเขตพื้นที่ 2.4) แนวโน้มการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบก้าวกระโดดของบางจังหวัด และ 2.5) ตลาดเป้าหมายมีขนาดเล็กและมีความเฉพาะด้าน ตามลำดับ 2) ปัญหาภายในกลุ่มเครือข่าย ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 2.1) แผนการดำเนินงานของสมาคม 2.2) การจัดสรรผลประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่าย 2.3) การมีทัศนคติการรักษากินฐาน และ 2.4) การมีภาวะผู้นำและความเป็นเจ้าของของผู้นำกลุ่มเครือข่ายแต่ละกลุ่มพื้นที่ ตามลำดับ

ความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ในประเด็นมากที่สุดคือ 1) การพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 1.1) การท่องเที่ยวที่มีผู้ประกอบการเอกชนรายใหญ่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง 1.2) การสร้างแหล่งท่องเที่ยวกีฬาขนาดใหญ่ในพื้นที่ และ 1.3) เป็นการส่งเสริมให้โอกาสกับชุมชนพื้นที่ ตามลำดับ 2) การรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 2.1) เกิดความเข้มแข็งของผู้ประกอบการท่องเที่ยวแบบกลุ่มจังหวัดและการได้สร้างโอกาสทางการตลาดร่วมกัน 2.2) การรวมกลุ่มเครือข่ายฯ จะส่งเสริมการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และ 2.3) ต้องการได้รับข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวร่วมกัน ตามลำดับ 3) ด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 3.1) การสร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวร่วมกัน 3.2) สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจของผู้ประกอบการสมาชิกเครือข่ายการท่องเที่ยว และ 3.3) สร้างโอกาสทางการตลาดของธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว ตามลำดับ 4) ด้านความร่วมมือและการเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 4.1) การส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด 4.2) การกำหนดเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัด และ 4.3) การจัดทำสื่อและช่องทางการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ตามลำดับ 5) ด้านแผนงานและโครงการความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 5.1) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ทาง การท่องเที่ยว 5.2) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายทางการท่องเที่ยว และ 5.3) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการท่องเที่ยวกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว ตามลำดับ 6) ด้านการแบ่งปันทรัพยากรของ

สมาชิกของสมาคมต่อกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 6.1) สินค้าและบริการ 6.2) ลูกค้า และ 6.3) การเข้าร่วมกิจกรรม ตามลำดับ และ 7) ด้านความตระหนักและความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสียสังคม และสิ่งแวดล้อมของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 7.1) การเพิ่มโอกาสทางการตลาดของธุรกิจท่องเที่ยว 7.2) การสร้างความร่วมมือของผู้ประกอบการเอกชนและชุมชนเพิ่มมากขึ้น และ 7.3) สภาพการแข่งขันเพิ่มขึ้นเกิดการพัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการสมาชิก ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ปัญหาและศักยภาพการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

ปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	
ระดับภายนอกกลุ่มเครือข่าย	ระดับภายในกลุ่มเครือข่าย
1) การกำหนดการบูรณาการตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว 2) ระดับศักยภาพการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดที่แตกต่างกัน 3) การแข่งขันของเพื่อบรรลุเป้าหมายความสำเร็จตามเขตพื้นที่ 4) แนวโน้มการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบก้าวกระโดดของบางจังหวัด 5) ตลาดเป้าหมายมีขนาดเล็กและมีความเฉพาะด้าน	1) แผนการดำเนินงานของสมาคม 2) การจัดสรรผลประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่าย 3) การมีทัศนคติการรักษากินฐาน 4) การมีภาวะผู้นำและความเป็นเจ้าของผู้นำกลุ่มเครือข่ายแต่ละกลุ่มพื้นที่

ความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ สามารถเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มเครือข่าย แต่ต้องสร้างศักยภาพประกอบด้วย 1) การสร้างความร่วมมือทางธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากเป็นวัตถุประสงค์ของการรวมกลุ่มของสมาชิกที่เอื้อประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจของตนมากขึ้น 2) การสร้างแผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่าย เพื่อให้มีการดำเนินการที่เป็นรูปธรรม และ 3) การสร้างองค์การและการจัดการกลุ่มเครือข่ายที่เข้มแข็ง นอกจากนั้นจึงตามมาด้วย 4) การรวบรวมสมาชิก และ 5) สร้างความสัมพันธ์สมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ตามลำดับ เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืนของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวได้จริง

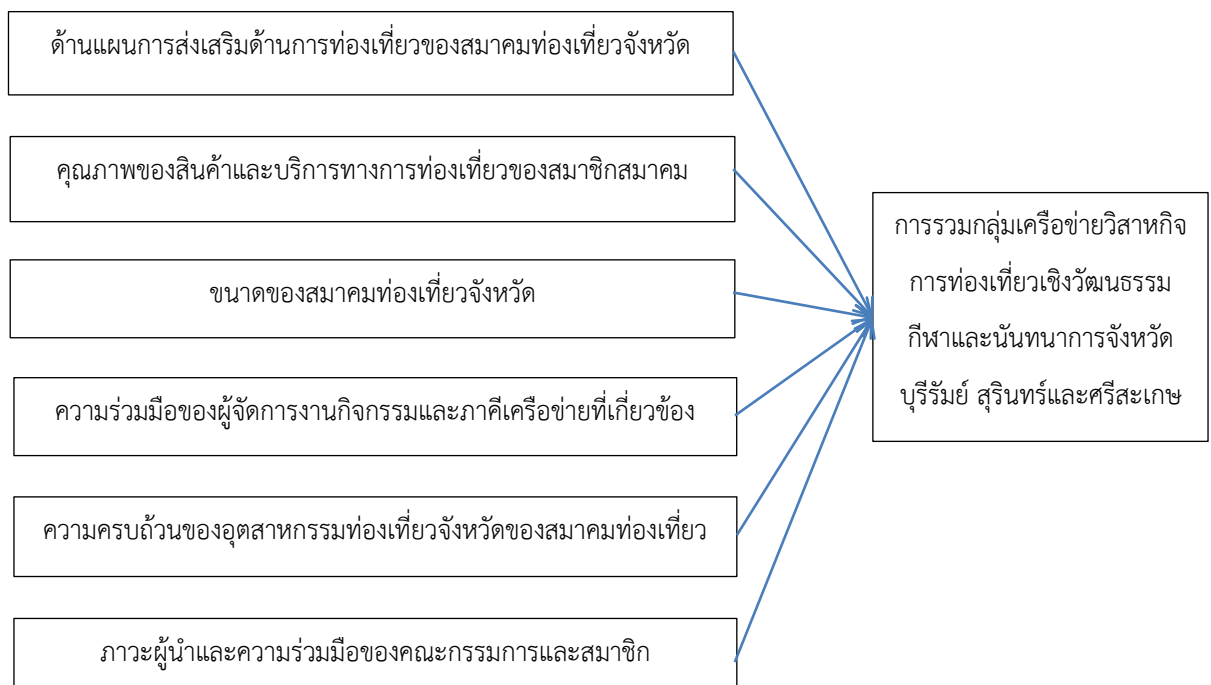
ผลจากกิจกรรมทดสอบการสร้างความร่วมมือเพื่อการพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ได้สำเร็จระดับดีมาก โดยจากกิจกรรมทดสอบการสร้างความร่วมมือ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม 5 กิจกรรม คือ 1) มีการรวมกลุ่มเครือข่ายที่ผ่านมาในอดีต 2) การประชุมเชิงปฏิบัติการสร้างความรู้ ความเข้าใจและเป้าหมาย

การรวมกลุ่มเครือข่ายร่วมกัน 3) การทดลองออกแบบและกำหนดเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดร่วมกัน 4) การสร้างกิจกรรมสัมพันธ์สมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว 5) การสร้างนวัตกรรมสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวที่เอกลักษณ์ของกลุ่มเครือข่าย

2.3 ปัจจัยศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ 1) ด้านแผนการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด ($\bar{X} = 4.55$) ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 1.1) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการท่องเที่ยวกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.78$) 1.2) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.73$) 1.3) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายทางการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.64$) 1.4) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาทักษะบุคลากรทางการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.61$) และ 1.5) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการข้อมูลสารสนเทศทางการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.55$) ตามลำดับ ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมาก คือ 1.6) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการสมาชิก ($\bar{X} = 4.45$) 1.7) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.42$) และ 1.8) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.23$) ตามลำดับ

นอกจากนี้ปัจจัยศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการรวมกลุ่มเครือข่ายในระดับมาก คือ 2) คุณภาพของสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของสมาชิกสมาคม ($\bar{X} = 4.36$) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 2.1) ความหลากหลายการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.77$) 2.2) ความสามารถในการเชื่อมโยงเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.62$) ตามลำดับ ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมาก ได้แก่ 2.3) ภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.38$) 2.4) จำนวนกลุ่มชุมชนให้บริการทางการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.34$) 2.5) การเข้าถึงและเส้นทางคมนาคม ($\bar{X} = 4.33$) 2.6) กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ ($\bar{X} = 4.29$) 2.7) ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทางกีฬาและนันทนาการ ($\bar{X} = 4.22$) 2.8) สภาพสังคมและชุมชนท้องถิ่น และการอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ตามลำดับ และ 3) ขนาดของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด ($\bar{X} = 4.36$) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 3.1) ระยะเวลาดำเนินงานของสมาคมท่องเที่ยวมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$) ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมาก คือ 3.2) ความหลากหลายของจำนวนสมาชิก ($\bar{X} = 4.37$) 3.3) จำนวนของสมาชิกสมาคมท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.34$) 3.4) ความตระหนักและทุ่มเทของสมาชิกต่อองค์การ ($\bar{X} = 4.31$) และ 3.5) ความต่อเนื่องของการสมัครสมาชิก ($\bar{X} = 4.02$) ตามลำดับ 4) ความร่วมมือของผู้จัดการงานกิจกรรมและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 4.22$) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 4.1) การส่งเสริมทางการตลาดร่วมกันมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$) ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมาก คือ 4.2) การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวร่วมกัน ($\bar{X} = 4.48$) 4.3) การทำสื่อทางการตลาดและประชาสัมพันธ์ร่วมกัน ($\bar{X} = 4.32$) 4.4) การรวมกลุ่มการทำงานร่วมกัน ($\bar{X} = 4.35$) 4.5) การกำหนดโปรแกรม

การท่องเที่ยวร่วมกัน ($\bar{X} = 4.26$) 4.6) การสนับสนุนโครงการพัฒนาทางการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.08$) และปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับปานกลาง คือ 4.7) การแบ่งปันทรัพยากรทางการท่องเที่ยวร่วมกัน ($\bar{X} = 3.33$) ตามลำดับ 5) ความครบถ้วนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดของสมาคมท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.18$) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 5.1) ผู้ประกอบการร้านอาหาร ($\bar{X} = 4.68$) และ 5.2) ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายของฝากของที่ระลึก/กลุ่ม OTOP ($\bar{X} = 4.53$) ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากคือ 5.3) บริษัทนำเที่ยว/มัคคุเทศก์ ($\bar{X} = 4.43$) 5.4) ผู้จัดการงานกิจกรรม (Event Organizer) เช่น ผู้รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวผู้ประกอบการสถานที่ท่องเที่ยวเอกชนกลุ่มหน่วยงานภาคเอกชนหน่วยงานท้องถิ่น กลุ่มชุมชนสถาบันการศึกษา เป็นต้น ($\bar{X} = 4.22$) 5.5) ผู้ประกอบการโรงแรม ที่พัก ค่าเฉลี่ย 4.05 5.6) สถานบันเทิง/สถานบริการสุขภาพ ($\bar{X} = 3.92$) 5.7) ผู้ประกอบการสื่อมวลชนและสิ่งพิมพ์ท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.88$) และ 5.8) บริษัทขนส่งโดยสาร/รับจ้างสายการบินท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.76$) ตามลำดับ และ 6) ภาวะผู้นำและความร่วมมือของคณะกรรมการและสมาชิก ($\bar{X} = 4.10$) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 6.1) ความสามารถในการบริหารงานของคณะกรรมการ ($\bar{X} = 4.69$) 6.2) การคาดหวังผลประโยชน์ส่วนตนของสมาชิก ($\bar{X} = 4.65$) ตามลำดับ ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมาก คือ 6.3) การมีมนุษยสัมพันธ์ของผู้นำกับสมาชิก ($\bar{X} = 4.34$) 6.4) ระดับการยอมรับและอิทธิพลของผู้นำ ($\bar{X} = 4.18$) 6.5) ความทุ่มเทและเสียสละของคณะกรรมการ ($\bar{X} = 4.14$) 6.6) ความรับผิดชอบต่องานหน้าที่ของคณะกรรมการ ($\bar{X} = 4.09$) และ 6.7) ความมีวิสัยทัศน์และแผนงานของผู้นำ ($\bar{X} = 4.02$) ส่วนปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับปานกลาง ได้แก่ 6.8) การแบ่งปันและช่วยเหลือของสมาชิกและการมีส่วนร่วมของสมาชิก ตามลำดับ

ภาพที่ 1 ปัจจัยศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

2.4 ข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

ประกอบด้วยข้อเสนอเชิงนโยบายหลัก 4 ด้าน ดังนี้คือ 1) การรวบรวมสมาชิกกลุ่มเครือข่าย ประกอบด้วยนโยบายส่วนย่อย 3 ด้าน คือ 1.1) การสร้างทัศนคติและความเข้าใจกับการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว 1.2) สร้างระดับความสัมพันธ์กลุ่มเครือข่าย 1.3) การบูรณาการเอกลักษณ์การท่องเที่ยวศรีบุรีรัมย์ 2) ความร่วมมือทางธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยนโยบายส่วนย่อย 3 ด้าน คือ 2.1) การประเมินความเข้มแข็งของกลุ่มเครือข่ายที่มีการจัดตั้งในพื้นที่ 2.2) กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวให้ชัดเจน 2.3) การรวมกันอย่างไร้พรมแดน 3) องค์การและการจัดการกลุ่มเครือข่าย ประกอบด้วยนโยบายส่วนย่อย 4 ด้าน คือ 3.1) การบูรณาการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวระดับจังหวัด 3.2) การกำหนดโครงสร้างองค์การคณะกรรมการบริหารกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ 3.3) การสร้างข้อตกลงความร่วมมือการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ 3.4) การพัฒนาระบบและกลไกการบริหารกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว 4) แผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่าย โดยประกอบด้วยนโยบายส่วนย่อย 6 ด้าน คือ 4.1) การเชื่อมโยงสินค้าและบริการเส้นทางและโปรแกรมทางการท่องเที่ยว 3 จังหวัดร่วมกัน 4.2) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตชาติพันธุ์ท้องถิ่น 4.3) การพัฒนาการส่งเสริมการตลาดธุรกิจ 4.4) การเชื่อมโยงเครือข่ายพันธมิตรร่วมค้า (จับคู่ธุรกิจ) ตามกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวกันและข้ามอุตสาหกรรม 4.5) การจัดงานประชุมสัมมนาขนาดใหญ่ภายในจังหวัด และ 4.6) การสร้างสื่อช่องทางเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวหลากหลายช่องทาง

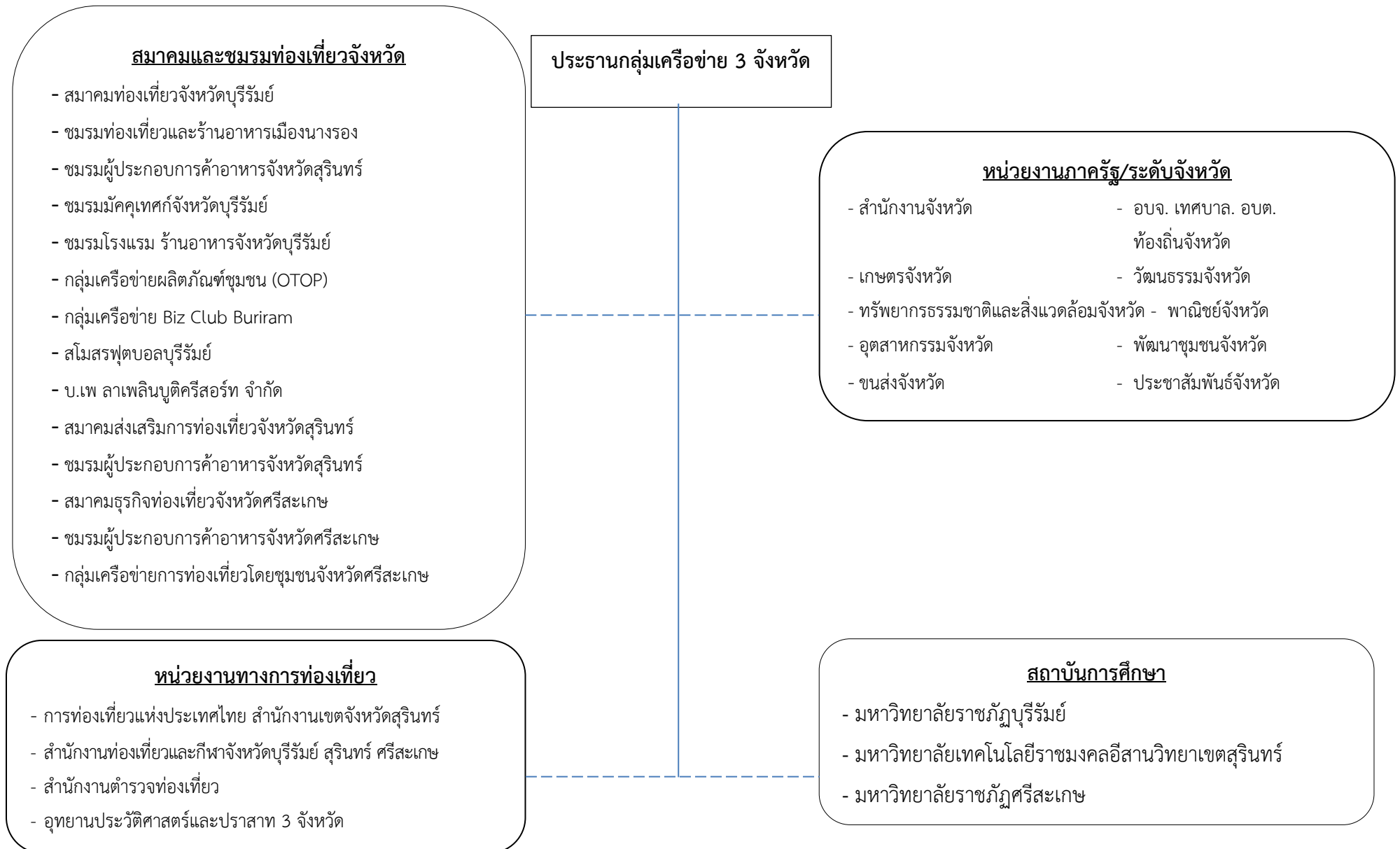
ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ศักยภาพและกำหนดกลยุทธ์กลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

เชิงพัฒนา (WO)	โอกาส (O)	เชิงรุก (SO)
1) การสร้างทัศนคติและแรงจูงใจในการสร้างและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวศรีบุรีรัมย์ ดังนี้ 1.1) การทัศนศึกษาเชิงบริหารและศักยภาพทรัพยากรทางการท่องเที่ยว 1.2) การสัมมนาการรวมกลุ่มและบริหารกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม กีฬาและสุขภาพศรีบุรีรัมย์สู่ความยั่งยืน 1.3) การพัฒนาเจตคติและประสบการณ์การจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวศรีบุรีรัมย์บนนโยบายการแบ่งปัน แลกเปลี่ยนและเรียนรู้ร่วมกัน 1.4) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวศรีบุรีรัมย์บนนโยบายประชารัฐ ร่วมลงทุนและรับผลประโยชน์ร่วมกัน 2) พัฒนามาตรฐานวิสาหกิจและบุคลากรบริการทางการท่องเที่ยว ดังนี้ 2.1) ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานบุคลากรและวิสาหกิจการท่องเที่ยวสมาชิกกลุ่มเครือข่ายร่วมกับหน่วยงานท่องเที่ยวและหน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง 2.2) ส่งเสริมการจัดทำระบบมาตรฐานสินค้าและบริการของวิสาหกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่าย 2.3) ส่งเสริมวิสาหกิจสู่การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการตามประเภทการประกอบการและหน่วยงานมาตรฐานอุตสาหกรรม 3) พัฒนาระบบบริหารจัดการกลุ่มเชิงองค์กรเครือข่าย ดังนี้ 3.1) การสร้างระบบจัดการแนวทางธรรมาภิบาล 3.2) สร้างแผนงานและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรมสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวถิ่นระดับท้องถิ่นและระดับจังหวัดอย่างเป็นทางการ 3.3) สร้างปฏิทินแผนและกิจกรรมประจำปีของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว 3.4) สร้างระบบการจัดการและควบคุมรายได้และงบประมาณของกลุ่มเครือข่าย 3.5) การขยายจำนวนสมาชิกวิสาหกิจการท่องเที่ยวบนฐานศักยภาพและทรัพยากร 3.6) จัดหาที่ปรึกษาทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวและผู้บริหารภาคราชการระดับท้องถิ่นและจังหวัด	1) ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด 1.1) มีแหล่งท่องเที่ยวด้านกีฬาของภาคเอกชนขนาดใหญ่ 1.2) ความหลากหลายและมีเอกลักษณ์เฉพาะของสถานที่ท่องเที่ยวทางอารยธรรมขอมและกีฬาสากลและระดับโลก 1.3) มีด้านการค้าขายแดนและเชื่อมโยงเส้นทางสู่ครัวนครธม 1.4) จังหวัดที่เป็น GATE WAY สู่อินโดจีน (จังหวัดมุกดาหาร) 1.5) มีกลุ่มชุมชนและแหล่งผลิตสินค้าพื้นบ้าน 1.6) ศูนย์กลางและเส้นทางวัฒนธรรมขอม 1.7) มีภูมิปัญญาและแหล่งความรู้ทางวัฒนธรรม หัตถกรรมและสมุนไพรท้องถิ่น 1.8) มีความพร้อมทางการท่องเที่ยวเชิงชุมชน 1.9) นโยบายลดหย่อนภาษีจากการท่องเที่ยว 2) ด้านนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนา การท่องเที่ยวภาครัฐ 2.1) นโยบายกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาค 2.2) นโยบายการเปิดเสรีอาเซียน 2.3) นโยบายการท่องเที่ยวเป็นวาระแห่งชาติ 2.4) โครงการพัฒนาโครงการสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ในจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดขอนแก่น 2.5) การพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบกและระบบรางขนาดใหญ่ 3) ด้านลูกค้าและตลาดการท่องเที่ยว 3.1) นักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติแนวโน้มเพิ่มขึ้น 3.2) นักท่องเที่ยวมีความต้องการเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ 4) ด้านเศรษฐกิจ 4.1) มีการขยายการลงทุนของผู้ประกอบการภาคเอกชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น 4.2) มีการลงทุนด้านที่พักขนาดใหญ่จากนักลงทุนรายใหญ่นอกพื้นที่ 4.3) มีรายได้ด้านการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 20 4.4) มีการขยายตัวของสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่ 5) ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานทางการท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง 5.1) จังหวัดมีนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาการลงทุนภาคการเกษตรและการท่องเที่ยว 5.2) ด้านการส่งเสริมพัฒนาและบริหารของหน่วยงานทางการท่องเที่ยวและท้องถิ่น 6) ด้านการสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของวิสาหกิจเอกชนและภาคีเครือข่าย 6.1) ผู้ประกอบการบริการทางการท่องเที่ยวมีการขยายตัว 6.2) มีผู้ประกอบการบริการทางการท่องเที่ยวขนาดใหญ่และมีศักยภาพจำนวนมาก 6.3) มีสถาบันการศึกษาเปิดสอนบุคลากรทางการท่องเที่ยว 6.4) มีพันธมิตรธุรกิจการนำเที่ยวกับจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเชื่อมโยงการบริการทางการท่องเที่ยวกับประเทศลาว 7) ด้านการพัฒนาเทคโนโลยี	1) การบูรณาการเชื่อมโยงวิสาหกิจการท่องเที่ยวแบบเครือข่าย (Cluster) ดังนี้ 1.1) การบูรณาการเชื่อมโยงวิสาหกิจการท่องเที่ยวกับภาคีเครือข่ายระดับชุมชนและระดับจังหวัด 1.2) การสร้างการเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดการท่องเที่ยวทางอารยธรรมขอม 1.3) การสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงสินค้าและบริการของวิสาหกิจและภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและระดับประเทศ 1.4) การขอรับการสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวทางการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และหรือกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 2) พัฒนาผลิตภาพสินค้าและบริการวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงอารยธรรมขอม กีฬาและสุขภาพ ดังนี้ 2.1) พัฒนาและสร้างสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวเชิงเอกลักษณ์และนวัตกรรมตามเส้นทางและโปรแกรมทางการท่องเที่ยว ได้แก่ เส้นทางกีฬาระดับโลก เส้นทางอารยธรรมขอมโบราณ เส้นทางสายไหมหัตถกรรมสิ่งทอพื้นบ้าน เส้นทางวิถีสุขภาพกีฬานันทนาการและการบริการสุขภาพด้วยสมุนไพร และเส้นทางเรียนรู้ภูมิปัญญาชุมชนและเกษตรอินทรีย์ของวิสาหกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่าย 2.2) พัฒนาสินค้าและบริการบนฐานความร่วมมือของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว 2.3) การพัฒนาผลิตภาพวิสาหกิจและบุคลากรทางการท่องเที่ยว 2.4) มาตรฐานของผลิตภัณฑ์และบริการทางการท่องเที่ยว

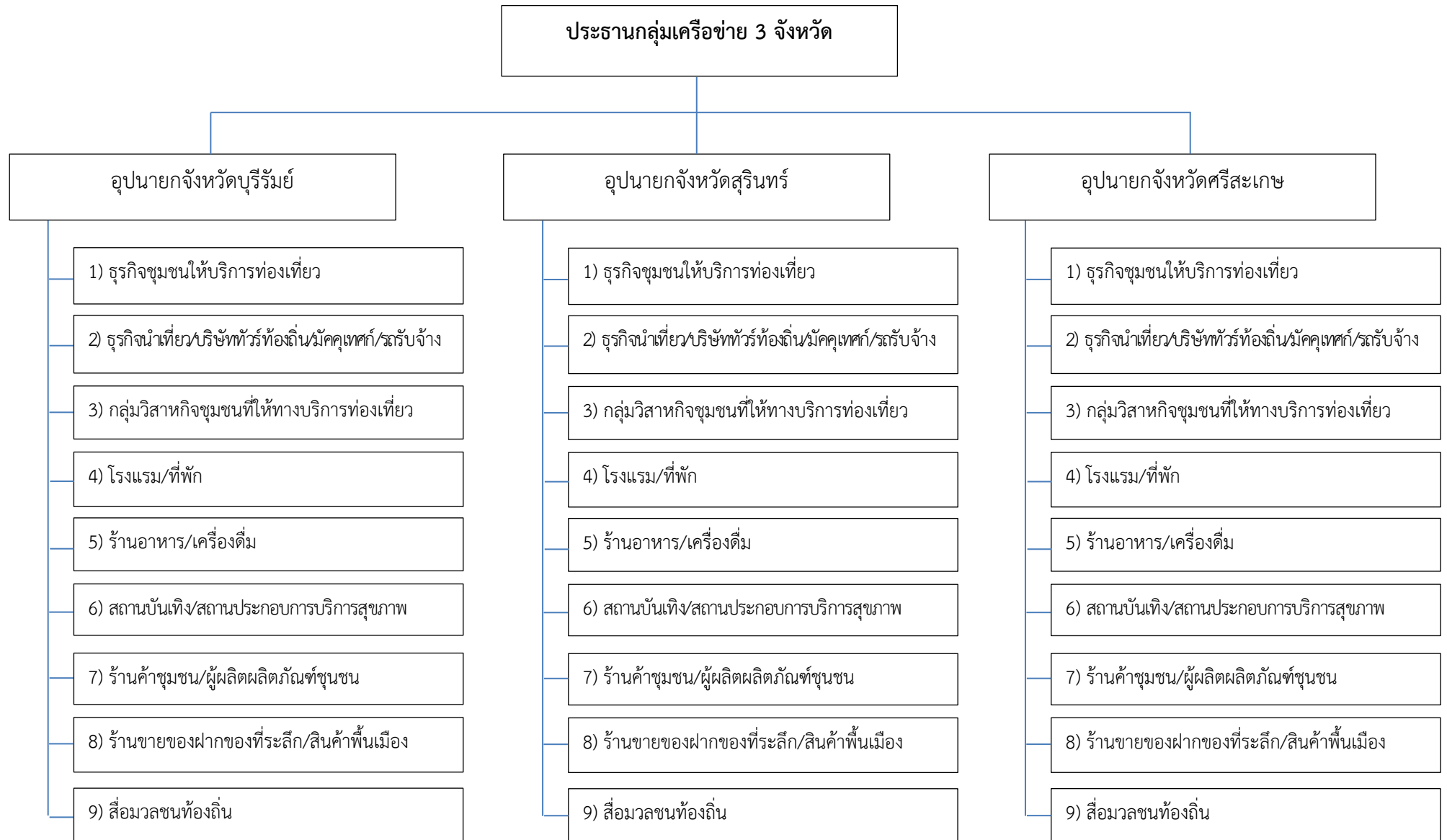
	7.1) ส่งเสริมและให้บริการระบบ 4 G ของประเทศไทย 7.4) เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีด้านการระบบการสื่อสารและสารสนเทศทางธุรกิจ 7.3) ราคาอุปกรณ์และเครื่องมือด้านเทคโนโลยีถูกลง	
จุดอ่อน (W)	วิสัยทัศน์ (VISION)	จุดแข็ง (S)
1) ด้านบุคลากรและผู้ประกอบการท่องเที่ยว 1.1) ขาดบุคลากรบริหารจัดการกลุ่มเครือข่ายโดยตรง 1.2) สมาชิกขาดการตระหนักต่อการพัฒนาตนเองทางวิชาการและการประกอบธุรกิจ 1.3) ผู้ประกอบการสมาชิกกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวมีความกระจุกตัวในพื้นที่เขตเมืองหลัก 1.4) ขาดความเข้าใจหลักการบริหารจัดการกลุ่มเครือข่าย 1.5) บุคลากรทางการนำเที่ยวที่ได้มาตรฐานยังไม่เพียงพอ 1.6) ไม่มีที่ปรึกษาและผู้ประสานงานกลุ่มเครือข่ายที่มีศักยภาพ 1.7) ผู้ประกอบการในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวยังมีไม่เพียงพอ 2) ด้านการจัดการกลุ่มเครือข่ายในปัจจุบัน 2.1) ขาดผู้นำที่มีความทุ่มเทและเสียสละจริงจังต้องงานบริหารกลุ่มเครือข่าย 2.2) การไปโรงโสดในการให้สิทธิและประโยชน์จากการรวมกลุ่ม 2.3) เกิดความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการสมาชิกกลุ่มเครือข่าย 2.4) งบประมาณดำเนินการของกลุ่มเครือข่ายไม่เพียงพอ 2.5) การจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายส่วนใหญ่ยังไม่เป็นทางการ 2.6) ขาดทิศทางและเป้าหมายการดำเนินการร่วมกันอย่างชัดเจน 2.7) ขาดแผนงานและกิจกรรมดำเนินการประจำปีอย่างชัดเจน 2.8) การประสานงานและการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารกลุ่มเครือข่ายไม่ทั่วถึง 2.9) การปิดโอกาสและกีดกันในการเข้าร่วมเป็นสมาชิก 2.10) ชมรมและกลุ่มเครือข่ายยังมีขนาดเล็ก 3) ด้านความร่วมมือและความเข้มแข็งของกลุ่มเครือข่าย 3.1) ผู้ประกอบการขาดแรงจูงใจและความเชื่อมั่นต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกลุ่ม 3.2) ระดับความสัมพันธ์ของสมาชิกกับกลุ่มเครือข่ายค่อนข้างต่ำ 3.3) ผู้ประกอบการที่เป็นสมาชิกไม่ทุ่มเทและเสียสละกับกิจกรรมของชมรม 3.4) สมาชิกมีความต้องการประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม 3.5) ผู้ประกอบการที่เป็นสมาชิกไม่ทุ่มเทและเสียสละกับกิจกรรมของชมรม	องค์กรอุตสาหกรรมท่องเที่ยววัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ ศรีบูรินทร์มาตรฐานสากล	1) ด้านบุคลากรและผู้ประกอบการท่องเที่ยว 1.1) มีความหลากหลายของสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว 1.2) ผู้ประกอบการภาคเอกชนสมาชิกกลุ่มเครือข่ายมีสมรรถนะและประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวสูง 1.3) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีความครบถ้วนของสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ 1.4) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่มีการขยายตัวและการลงทุนเพิ่มมากขึ้น 1.5) มีที่ปรึกษาในแต่ละภาคส่วนเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายอย่างเป็นทางการ 2) ด้านการจัดการกลุ่มเครือข่ายในปัจจุบัน 2.1) มีการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายทางการท่องเที่ยวหลากหลายประเภท (สมาคม, ชมรม, กลุ่มเครือข่ายฯ) 2.2) กลุ่มเครือข่ายมีการกำหนดโครงสร้างและคณะกรรมการดำเนินการอย่างเป็นทางการ 2.3) กลุ่มเครือข่ายมีการจัดกิจกรรมเน้นพัฒนาและการค้าธุรกิจ 2.4) กลุ่มมีการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ทางการบริการท่องเที่ยวของธุรกิจสมาชิก 3) ด้านความร่วมมือและความเข้มแข็งของกลุ่มเครือข่าย 3.1) มีกลุ่มสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวของจังหวัดที่มีการบริหารจัดการที่เข้มแข็งอยู่ในปัจจุบัน 3.2) กลุ่มเครือข่ายมีการเชื่อมโยงกันและมีวิสาหกิจสมาชิกรายเดียวกัน 3.3) สมาชิกมีการประสานงานร่วมกันและเอื้อประโยชน์ให้แกกัน เป็นต้น
ด้อยรับ (WT)	ข้อจำกัด/อุปสรรค (T)	แก้ปัญหา (ST)
1) พัฒนาระบบสารสนเทศสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการศรีบูรินทร์ ดังนี้ 1.1) การศึกษาสำรวจข้อมูลสารสนเทศทางทรัพยากรและผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยว 3 จังหวัด 1.2) สร้างระบบฐานข้อมูลสารสนเทศทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการและกลุ่มวิสาหกิจผู้ให้บริการทางการท่องเที่ยว	1) ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด 1.1) ภูมิประเทศแหล่งท่องเที่ยวกระจายตัว 1.2) แหล่งท่องเที่ยวทางอารยธรรมขอมมีศักยภาพดึงดูดการท่องเที่ยวค่อนข้างต่ำ 1.3) สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดส่วนใหญ่ยังไม่มีความคุณภาพและมาตรฐาน 1.4) ภูมิอากาศร้อนไม่เอื้อต่อการท่องเที่ยว 1.5) เส้นทางและการเข้าถึงการท่องเที่ยวของจังหวัดยังไม่สะดวกและขาดคุณภาพ	1) พัฒนากลุ่มตลาดเป้าหมายและช่องทางการตลาดสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว 1.1) สร้างส่วนผสมโปรแกรมสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวบนฐานกลุ่มลูกค้าเป้าหมายและตำแหน่งทางการตลาด 1.2) สร้างช่องทางตลาด การสื่อสารทางการตลาดสินค้าและบริการของกลุ่มวิสาหกิจการท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ 1.3) สร้างและพัฒนาความร่วมมือกับการบริหารทางการท่องเที่ยวระหว่างวิสาหกิจ

1.3) สร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงและต่อเนื่องตลอดปีของกลุ่มเครือข่ายฯ 2) การพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ทางการตลาดของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการศรีบุรีรินทร์ ดังนี้ 2.1) การจัดทำและพัฒนาสื่อและประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการศรีบุรีรินทร์	1.6) ข้อจำกัดของฤดูกาลทางธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว 2) ด้านนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวภาคีรัฐ 2.1) อิทธิพลและผลประโยชน์ทางการเมืองของท้องถิ่น 2.2) ความขัดแย้งกับประเทศเพื่อนบ้าน 2.3) ความขัดแย้งและการขาดเสถียรภาพทางการเมือง 2.4) นโยบายการบริหารจังหวัดมีการปรับเปลี่ยนและขาดความต่อเนื่อง 2.5) นโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นยุทธศาสตร์รองจากทางการเกษตร 3) ด้านลูกค้าและตลาดการท่องเที่ยว 3.1) เป็นเพียงจุดผ่านและแวะเที่ยวพักของเส้นทางท่องเที่ยวอาเซียน 3.2) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีจำนวนน้อย 3.3) นักท่องเที่ยวจำนวนมากบางกิจกรรมการท่องเที่ยว 4) ด้านเศรษฐกิจ 4.1) รายได้ทางการท่องเที่ยวกระจุกตัว 4.2) ราคาน้ำมันผันผวนและมีแนวโน้มสูงขึ้น 4.3) วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจประเทศอเมริกาและประเทศจีน 4.4) สถานการณ์วิกฤตทางเศรษฐกิจของประเทศ 5) ด้านการส่งเสริมพัฒนาและบริหารของหน่วยงานทางการท่องเที่ยวและท้องถิ่น 5.1) ความไม่ชัดเจนและต่อเนื่องของยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของพื้นที่ 5.2) งบประมาณการพัฒนาทางการท่องเที่ยวไม่เพียงพอ 5.3) การบูรณาการของหน่วยงานการท่องเที่ยวและหน่วยงานท้องถิ่นยังขาดประสิทธิภาพ 5.4) หน่วยงานการท่องเที่ยวขาดศักยภาพ 5.5) ขาดความไว้วางใจและเชื่อมั่นต่อการบริหารงานของหน่วยงานท้องถิ่น 5.6) ความร่วมมือของหน่วยงานท้องถิ่นและหน่วยงานเอกชนต่อการร่วมมือทางการจัดการและพัฒนาทางการท่องเที่ยวยังไม่ดีเท่าที่ควร 6) ด้านการสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของวิสาหกิจเอกชนและภาคีเครือข่าย 6.1) ศักยภาพความพร้อมของผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวยังมีจำกัด 6.2) ข้อมูลสารสนเทศการท่องเที่ยวและการเดินทางไม่ชัดเจนและเป็นปัจจุบัน 6.3) ขาดระบบช่องทางการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ต่อนักท่องเที่ยวทั้งชาวต่างประเทศและชาวไทย 6.4) การจัดการการท่องเที่ยวเชิงชุมชนขาดประสิทธิภาพ 6.5) ผู้ประกอบการนำเที่ยวบริการท่องเที่ยวแบบ “Outbound” 6.6) สภาวการณ์การแข่งขันทางการให้บริการท่องเที่ยวท้องถิ่นรุนแรง 6.7) การจัดการการท่องเที่ยวเชิงชุมชนและท้องถิ่นยังขาดประสิทธิภาพ 7) ด้านการพัฒนาเทคโนโลยี 7.1) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการพัฒนาและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับธุรกิจค่อนข้างช้า 7.2) ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีความรู้ด้านการใช้ประโยชน์ของเทคโนโลยีสมัยใหม่	ชายแดนประเทศกัมพูชา ลาวและเวียดนาม และหรือระดับกลุ่มประเทศอาเซียน 2) ส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายธุรกิจ (Network) ที่มีความร่วมมือทางการตลาดและช่องทางการจำหน่าย ดังนี้ 2.1) การรวมกลุ่มระดับสมาชิกเป็นเครือข่ายธุรกิจที่มีความร่วมมือด้านการผลิตและบริการทางการท่องเที่ยวรายจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อสร้างสินค้าและบริการ สร้างตราสินค้าเชื่อมโยงกัน 2.2) การความร่วมมือทางการตลาดของกลุ่มเครือข่ายทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกันระดับกลุ่ม 3 จังหวัด 3) พัฒนาความร่วมมือระดับชุมชนท้องถิ่นและระดับจังหวัด ดังนี้ 3.1) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางสินค้าและบริการเชิงชุมชนระหว่างกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจกับชุมชนท้องถิ่น 3.2) การมีส่วนร่วมเชิงคณะกรรมการระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัดกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยว
---	--	---

ภาพที่ 2 ร่างโครงสร้างองค์การกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (ที่ปรึกษาศาสตร์การท่องเที่ยวศรีบุรีรัมย์)

ภาพที่ 3 ร่างโครงสร้างองค์การกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (คณะกรรมการบริหารคลัสเตอร์การท่องเที่ยวศรีรินทร์)

ตารางที่ 3 ข้อเสนอเชิงนโยบายยุทธศาสตร์การพัฒนา : การพัฒนาการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ

วิสัยทัศน์	องค์กรอุตสาหกรรมท่องเที่ยววัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการศรีบุรีรัมย์มาตรฐานสากล			
ภารกิจ	1.การสร้างและพัฒนาความร่วมมือกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ		2.การพัฒนาแผนแม่บทการดำเนินงานกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร	
เป้าประสงค์	1.มีกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมท่องเที่ยว		2.มีแผนแม่บทดำเนินการของกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	
ตัวชี้วัด	1.มีกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด อย่างน้อยจำนวน 1 กลุ่ม		2.มีความพึงพอใจการร่วมมือดำเนินงานตามแผนแม่บทกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ในระดับดี 4 ขึ้นไป	
ยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างและพัฒนาความร่วมมือกลุ่มเครือข่ายองค์การพื้นฐานห่วงโซ่อุปทาน		ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาแผนแม่บทการเชื่อมโยงพันธมิตรทางธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร	
ข้อเสนอเชิงนโยบาย	1.การรวบรวมสมาชิกกลุ่มเครือข่าย	2.ความร่วมมือทางธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง	3.องค์กรและการจัดการกลุ่มเครือข่าย	4.แผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่าย
	1.1) การสร้างทัศนคติและความเข้าใจกับการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว	2.1) การประเมินความเข้มแข็งของกลุ่มเครือข่ายที่มีการจัดตั้งในพื้นที่	3.1) การบูรณาการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวระดับจังหวัด	4.1) การเชื่อมโยงสินค้าและบริการเส้นทางและโปรแกรมทางการท่องเที่ยว 3 จังหวัดร่วมกัน
	1.2) สร้างระดับความสัมพันธ์กลุ่มเครือข่าย	2.2) กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวให้ชัดเจน	3.2) การกำหนดโครงสร้างองค์การคณะกรรมการบริหารกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	4.2) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตชาติพันธุ์ท้องถิ่น
	1.3) การบูรณาการเอกลักษณ์การท่องเที่ยวศรีบุรีรัมย์	2.3) การรวมกันอย่างไร้พรมแดน	3.3) การสร้างข้อตกลงความร่วมมือการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	4.3) การพัฒนาการส่งเสริมการตลาดธุรกิจ
			3.4) การพัฒนาระบบและกลไกการบริหารกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว	4.4) การเชื่อมโยงเครือข่ายพันธมิตรร่วมค้า (จับคู่ธุรกิจ) ตามกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวกันและข้ามอุตสาหกรรม
				4.5) การจัดงานประชุมสัมมนาขนาดใหญ่ภายในจังหวัด
				4.6) การสร้างสื่อช่องทางเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวหลากหลายช่องทาง

2.5 การอภิปรายผลจากการศึกษาการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่าย
วิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ
 ซึ่งสอดคล้องกับร่างแผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ ปี 2559 – 2564 ของ
 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 คือ 1) เร่งสร้างความเข้มแข็งกลไกการขับเคลื่อนการ
 ท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอารยธรรมอีสานใต้ ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์หลัก ได้แก่ 1.1) สร้างความเข้มแข็ง
 กลไกการขับเคลื่อนคลัสเตอร์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอารยธรรมอีสานใต้ และ 1.2) สร้างความเข้มแข็ง
 และกลไกการขับเคลื่อน คลัสเตอร์ระดับจังหวัด และยังสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และนโยบายการท่องเที่ยว 8
 ระดับ ได้แก่ 1) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 2) นโยบายรัฐบาล ด้านการท่องเที่ยว
 3) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 4) นโยบายด้านการท่องเที่ยวของกระทรวงการ
 ท่องเที่ยวและกีฬา 5) ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 – 2559 6) ยุทธศาสตร์
 สำนักงานปลัดกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 – 2559 7) แผนยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว ปี 2555 – 2559 และ
 8) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด พ.ศ. 2555 – 2559 แต่ยุทธศาสตร์การพัฒนาและ
 จัดการความร่วมมือและการเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวกับกลุ่มภาคีเครือข่ายใน
 เขตกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 อนุภูมิภาคอื่นๆ และหรือประเทศเพื่อนบ้าน และหรือสู่การ
 เปิดเสรีการค้าอาเซียน

2.6 ข้อเสนอแนะการวิจัย

2.6.1 ข้อเสนอแนะทางการวิจัย

- 1) การพัฒนากลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวในระดับกลุ่มจังหวัด ควรต้องมีการส่งเสริม
 และสนับสนุนความร่วมมือของกลุ่มเครือข่ายระดับจังหวัดให้มีความเข้มแข็งและสร้างจุดเป้าหมายทางการท่องเที่ยว
 ในระดับห่วงโซ่อุปทานอย่างชัดเจนก่อน เพื่อจะได้สร้างความร่วมมือระดับกลุ่มจังหวัดได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 2) การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสร้างกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวทั้งระดับ
 จังหวัดและระดับกลุ่มจังหวัด ควรมีการกำหนดยุทธศาสตร์ตัวชี้วัดในระดับกลุ่มจังหวัดอย่างมีรูปธรรม และ
 สามารถกำหนดตามศักยภาพการท่องเที่ยวที่แท้จริงจังหวัดนั้น
- 3) การศึกษาการลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลและกลุ่มบุคคลของกลุ่มเครือข่าย
 วิสาหกิจการท่องเที่ยวที่มีการจัดตั้งในพื้นที่ให้เกิดมิติความสัมพันธ์ในเป้าหมายองค์รวมของการพัฒนาการ
 ท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกันได้อย่างชัดเจน
- 4) การศึกษายุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบอย่างมี
 เอกภาพชัดเจน เพื่อเกิดการพัฒนาบูรณาการบนฐานพื้นที่เดียวกัน
- 5) การศึกษาปัจจัยจูงใจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการ
 ท่องเที่ยวเอกชนรายใหญ่ในพื้นที่ เพื่อกระจายโอกาสการลงทุนและผลประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยว
 ในภาพรวมระดับจังหวัด

2.6.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) การศึกษานโยบายการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มวิสาหกิจการท่องเที่ยวระดับภูมิภาค ระดับประเทศพื้นบ้านและกลุ่มประเทศอาเซียน
- 2) การศึกษารูปแบบการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัดตามเขตยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแห่งชาติ ปี 2559 – 2564

3. ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัย

3.1 ได้ข้อมูลบริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวของแต่ละสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (รายจังหวัด) ที่ผ่านมา 3 ปี รายจังหวัด จำนวน 3 ชุด และกลุ่มจังหวัด จำนวน 1 ชุด

3.2 ได้ข้อมูลปัญหาและความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ รายจังหวัด จำนวน 3 ชุด และกลุ่มจังหวัด จำนวน 1 ชุด

3.3 ได้ข้อมูลศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ รายจังหวัด จำนวน 3 ชุด และกลุ่มจังหวัด จำนวน 1 ชุด

3.4 ได้ข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ จำนวน 1 ชุด

4. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

4.1 เสนอรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์โครงการวิจัยข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษแก่กลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

4.2 เสนองานวิจัยฉบับสมบูรณ์โครงการวิจัยข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษต่อหน่วยงานทางการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเขตสุรินทร์ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

4.3 ตีพิมพ์บทความวิจัยในวารสารการวิจัย และเผยแพร่งานวิจัยในเวทีประชุมวิชาการและการวิจัยระดับชาติหรือนานาชาติ

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
บทสรุปผู้บริหาร	ช
สารบัญ	ถ
สารบัญตาราง	ธ
สารบัญภาพ	ท
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬาอีสานใต้	10
แนวคิดเกี่ยวกับคลัสเตอร์อุตสาหกรรม	14
แนวคิดเกี่ยวกับคลัสเตอร์การท่องเที่ยว	21
ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม	22
แนวคิดการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
กรอบแนวคิดการวิจัย	39
บทที่ 3 การดำเนินการวิจัย	41
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	41
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
การวิเคราะห์ข้อมูล	51

บทที่ 4 ผลการศึกษา	53
การศึกษาเรื่องบริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ การท่องเที่ยวของแต่ละสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (รายจังหวัด) ที่ผ่านมา 3 ปี	53
ปัญหาและความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬา และนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	62
การประเมินศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยง การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยว ของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	93
ข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่าย วิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	101
บทที่ 5 สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะการวิจัย	123
สรุปผลการวิจัย	123
อภิปรายผลการวิจัย	128
ข้อเสนอแนะการวิจัย	129
บรรณานุกรม	130
ภาคผนวก	
ก เครื่องมือวิจัย	133
ข เอกสารที่เกี่ยวข้อง	192
ค ภาพกิจกรรมศึกษาที่เกี่ยวข้อง	219
ง ประวัตินักวิจัย	232

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 รายชื่อกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยวประเทศไทย	21
ตารางที่ 3.1 สรุปขั้นตอนกิจกรรมและผลที่คาดว่าจะได้รับของแผนงานวิจัย	50
ตารางที่ 4.1 ปัญหาและศักยภาพการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	75
ตารางที่ 4.2 การวิเคราะห์ศักยภาพและกำหนดกลยุทธ์กลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	108
ตารางที่ 4.3 ข้อเสนอเชิงนโยบายยุทธศาสตร์การพัฒนา : การพัฒนาการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ	121
ตารางภาคผนวก ก ที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของการเข้าร่วมกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	134
ตารางภาคผนวก ก ที่ 2 ปัญหาที่ส่งผลต่อการรวมกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ	137
ตารางภาคผนวก ก ที่ 3 ปัญหาและศักยภาพการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	146
ตารางภาคผนวก ก ที่ 4 ความต้องการพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	146
ตารางภาคผนวก ก ที่ 5 ข้อมูลส่วนบุคคลของการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	154
ตารางภาคผนวก ก ที่ 6 การประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	156
ตารางภาคผนวก ก ที่ 7 ข้อมูลส่วนบุคคลของการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	159
ตารางภาคผนวก ก ที่ 8 ข้อมูลส่วนบุคคลของการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	162
ตารางภาคผนวก ก ที่ 9 การประเมินศักยภาพทางธุรกิจของสมาคม/ชมรมท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการรวม กลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	164

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยง กลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	7
ภาพที่ 1.2 ห่วงโซ่อุปทานกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและ นันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	8
ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่ม เครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	39
ภาพที่ 2.2 ห่วงโซ่อุปทานกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ กลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	40
แผนภูมิภาพที่ 4.1 ปัจจัยเพศ ประเภทธุรกิจ องค์กรสังกัดและตำแหน่งที่เคยเป็นในองค์กร ท่องเที่ยวของการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและ นันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	63
แผนภูมิภาพที่ 4.2 ปัจจัยประสบการณ์ร่วมองค์กรท่องเที่ยว ระยะเวลาร่วม และบทบาทหน้าที่ การทำประโยชน์ของการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	64
แผนภูมิภาพที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยศักยภาพความร่วมมือของสมาชิกและความเข้มแข็งของ กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว	65
แผนภูมิภาพที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยศักยภาพด้านความสามารถทางการบริหารองค์กรของคณะกรรมการ กลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยว	67
แผนภูมิภาพที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยศักยภาพด้านการจัดสรรผลประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยว	68
แผนภูมิภาพที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยศักยภาพด้านแผนการดำเนินงานของสมาคม/กลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยว	69
แผนภูมิภาพที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยศักยภาพด้านผลกระทบด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคมและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด	70
แผนภูมิภาพที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยศักยภาพด้านการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ	71
แผนภูมิภาพที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยศักยภาพและปัญหาที่ส่งผลการรวมกลุ่มเครือข่าย สมาคมท่องเที่ยวจังหวัด	72
แผนภูมิภาพที่ 4.10 ต้องการให้เกิดการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	

กีฬาและนันทนาการ	76
แผนภูมิภาพที่ 4.11 ต้องการให้เกิดการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ	78
แผนภูมิภาพที่ 4.12 ความต้องการ ด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	79
แผนภูมิภาพที่ 4.13 ความต้องการด้านความร่วมมือและการเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่ม จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	80
แผนภูมิภาพที่ 4.14 ความต้องการด้านแผนงานและโครงการความร่วมมือและเชื่อมโยง การท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและ นันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	81
แผนภูมิภาพที่ 4.15 ความต้องการด้านการแบ่งปันทรัพยากรของสมาชิกของสมาคมต่อกลุ่มเครือข่าย วิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ	82
แผนภูมิภาพที่ 4.16 ความต้องการด้านความตระหนักและความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสีย สังคมและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและ นันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	83
แผนภูมิภาพที่ 4.17 ปัจจัยเพศ ประเภทธุรกิจ องค์กรสังกัดและตำแหน่งที่เคยเป็นในองค์กรท่องเที่ยว ของการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของ กลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	85
แผนภูมิภาพที่ 4.18 ปัจจัยประสบการณ์ร่วมองค์การท่องเที่ยว ระยะเวลาเข้าร่วม และบทบาทหน้าที่ การทำประโยชน์ของการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	86
แผนภูมิภาพที่ 4.19 ปัจจัยการประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	87
ภาพที่ 4.1 ความสำเร็จของกิจกรรมการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม กลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ จากโครงการวิจัยของ นางสาวอัจฉรา หลาวทอง และคณะ เมื่อปี 2554	90
รูปภาพที่ 4.2 กิจกรรมทดลองเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวระดับจังหวัด	91
รูปภาพที่ 4.3 กิจกรรมทดลองเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวระดับจังหวัด	91
รูปภาพที่ 4.4 กิจกรรมทดลองเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด	92
รูปภาพที่ 4.5 กิจกรรมสัมพันธ์สร้างความเข้มแข็งกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวศรีบุรีรัมย์	92

รูปภาพที่ 4.6 กิจกรรมสัมพันธ์สร้างความเข้มแข็งกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวศรีบูรินทร์ส่งผลต่อการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวใหม่คือ “โต๊ะนางรอง” และ “เรื่องเล่าตำนานเมืองนางรอง”	93
แผนภูมิภาพที่ 4.20 ปัจจัยเพศ ประเภทธุรกิจ องค์กรสังกัดท่องเที่ยวของการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	94
แผนภูมิภาพที่ 4.21 ปัจจัยตำแหน่งในสมาคม ประสบการณ์ในการเข้าร่วม และระยะเวลาการเข้าร่วมสมาคมสมาคมท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	95
แผนภูมิภาพที่ 4.22 ปัจจัยข้อมูลบทบาท/หน้าที่/การทำประโยชน์แก่สมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมาการเข้าร่วมสมาคมสมาคมท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	96
แผนภูมิภาพที่ 4.23 ปัจจัยปัญหาและอุปสรรคจากที่พบในการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	97
แผนภูมิภาพที่ 4.24 ปัจจัยศักยภาพของสมาคมท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	97
แผนภูมิภาพที่ 4.25 การประเมินศักยภาพทางธุรกิจของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	100
ภาพที่ 4.7 ปัจจัยศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	101
ภาพที่ 4.8 ร่างโครงสร้างองค์การกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (ที่ปรึกษาคณะเลขาธิการท่องเที่ยวศรีบูรินทร์)	116
ภาพที่ 4.9 ร่างโครงสร้างองค์การกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (คณะกรรมการบริหารคัสเตอร์การท่องเที่ยวศรีบูรินทร์)	117

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

นโยบายและยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในช่วงระหว่างปี 2559 – 2561 โดยเฉพาะแผนพัฒนาเขตพื้นที่อารยธรรมอีสานใต้ ได้มีมติวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวและแผนปฏิบัติการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษและอุบลราชธานี ซึ่งมีประเด็นยุทธศาสตร์ 5 ด้านหลัก และหนึ่งประเด็นสำคัญคือการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวทั้งคลัสเตอร์ในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน อีกทั้งนางปิยะมาน เตชะไพบูลย์ ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.) ได้นำเสนอโรดแมพการท่องเที่ยวไทยสู่เป้าหมายรายได้จากการท่องเที่ยว 4 ล้านล้านบาทในปี 2561 โดยแผนดังกล่าวได้มีการพัฒนาหลายด้านและหนึ่งในแผนพัฒนาสำคัญคือการรวมกลุ่มและการเชื่อมโยงภาคีเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยวได้นั้นเอง ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาการตลาดการท่องเที่ยวในปี 2558 ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้เน้นโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองทางเลือก หรือ"เมืองต้องห้าม...พลาด" โดยกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ได้แก่ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้รับการคัดเลือกในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เน้นเมืองปราสาทสองยุค (ปราสาทพนมรุ้งและปราสาทสายฟ้า) เนื่องจากมีศักยภาพทางการท่องเที่ยวหลักทางวัฒนธรรมขอมและกีฬาด้านฟุตบอล (ทีมฟุตบอลบุรีรัมย์ยูไนเต็ด ซึ่งได้แชมป์หลายสมัย และสนามฟุตบอลมาตรฐานระดับโลกหรือสนามไอโมบาย) และกีฬาแข่งรถ (สนามแข่งรถ “บุรีรัมย์ยูไนเต็ด อินเตอร์เนชั่นแนลเซอร์กิต” หรือ (BRIC) เปิดการแข่งขันรถยนต์ทางเรียบ บุรีรัมย์ ยูไนเต็ด ชูเปอร์ จีที 2014) ซึ่งศักยภาพดังกล่าวจะส่งผลต่อการขยายตัวของผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวที่พัก โรงแรม ร้านอาหารในเขตพื้นที่จังหวัดและศักยภาพทางการท่องเที่ยวดังกล่าวยังเชื่อมโยงกับจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษได้ ซึ่งถ้าจะเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของผู้ประกอบการท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัดดังกล่าวจะต้องมีการร่วมมือทางธุรกิจเพื่อเพิ่มมูลค่าและคุณค่าทางการท่องเที่ยวในภาพรวม เพราะศักยภาพทางธุรกิจการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์เพียงจังหวัดเดียวไม่สามารถรองรับการขยายตัวของการส่งเสริมทางการท่องเที่ยวตอบสนองยุทธศาสตร์และสถานการณ์การท่องเที่ยวดังกล่าวได้ จึงต้องอาศัยศักยภาพทางธุรกิจของภาคีเครือข่ายผู้ประกอบการท่องเที่ยวจังหวัดใกล้เคียง ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นต้น อีกทั้งทางคณะวิจัยได้เคยศึกษาแผนงานวิจัยเชิงบูรณาการการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมในเขตอีสานใต้ กรณีศึกษา กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเขตจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (อัจฉรา หลาวทองและคณะ, 2554) ผลการศึกษาพบว่า ศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ สามารถรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวร่วมกันทั้ง 3 จังหวัด อยู่ในระดับดีมาก และโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติอย่างยั่งยืน กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนล่าง 1 (อัญญา หลาวทองและคณะ, 2556) ผลการศึกษาพบว่า การประเมินศักยภาพการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติอย่างยั่งยืนกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 อยู่ในระดับมาก การประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายฯ ในระดับมาก และมีความเป็นไปได้มากที่สุดที่ส่งผลต่อความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวและสืบเนื่องที่ผ่านมาเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2557 ทางผู้อำนวยการแผนวิจัยร่วมมือกับสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์และสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเขตสุรินทร์ ซึ่งได้มีการส่งเสริมความร่วมมือและเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว โดยเปิดเวทีเพื่อทำการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการพัฒนาและเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว (MOU) ร่วมกันของสมาคมท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัด ซึ่งจะส่งผลต่อการรวมกลุ่มในรูปแบบเครือข่ายวิสาหกิจความร่วมมือการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

โดยบริบทและสภาพการณ์การรวมกลุ่มและขับเคลื่อนการท่องเที่ยวภาคเอกชนที่สอดคล้องตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดในช่วงปี 2556 – 2559 โดยแต่ละองค์กรภาคเอกชนแต่ละจังหวัดได้มีการสร้างและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคชุมชน โดยแบ่งเป็นแต่ละจังหวัดคือ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ สนามช้างอินเตอร์เสเซอร์กิต สนามโอโมบายสเตเดียม อุทยานไม้ดอกเพลา เพลิน เป็นต้น และการพัฒนาตามนโยบายการท่องเที่ยวชุมชนของภาครัฐ เช่น จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ หมู่บ้านท่องเที่ยวไหม จังหวัดบุรีรัมย์ หมู่บ้านท่องเที่ยววิถีเกษตร เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน เป็นต้น จังหวัดสุรินทร์ ได้แก่ หมู่บ้านช้างสุรินทร์ หมู่บ้านวัฒนธรรมกุ่ม กลุ่มเครือข่ายสินค้าโอท็อปหรือกลุ่มเครือข่ายผ้าไหมนครชัยบุรินทร์ เป็นต้น จังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงเกษตร (ผลไม้) กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดศรีสะเกษ เป็นต้น และเกิดจากการรวมกลุ่มจากผู้ประกอบการภาคเอกชนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นชมรม สมาคมท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัด ได้แก่ สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ ชมรมโรงแรมจังหวัด ชมรมผู้ประกอบการค้าอาหารจังหวัด กลุ่มเครือข่ายสินค้าโอท็อปจังหวัด เป็นต้น และกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวโดยส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนเป็นกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด ได้แก่ สำนักงานยุทธศาสตร์กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 หรือกลุ่มเครือข่ายนครชัยบุรินทร์ ได้แก่ กลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์ ส่วนจังหวัดศรีสะเกษได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มสำนักงานยุทธศาสตร์กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กลุ่มยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ เป็นต้น และจากการศึกษาสถานการณ์การท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ พบว่ารายได้จากการท่องเที่ยวจากผู้เยี่ยมเยือน นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ มีทิศทางที่ดีขึ้น กล่าวคือ ในจังหวัดบุรีรัมย์มีรายได้จากการท่องเที่ยวจากผู้เยี่ยมเยือนในปี พ.ศ. 2552 มีจำนวนเท่ากับ 808.48 ล้านบาท พ.ศ. 2553 มีจำนวนเท่ากับ 984.44 ล้านบาท พ.ศ. 2554 มีจำนวน 1,148.28 ล้านบาท พ.ศ. 2555 มีจำนวน 1,4606.93 ล้านบาท พ.ศ. 2556 มีจำนวน 1,659.79 ล้านบาท พ.ศ. 2557 มีจำนวน 1,756.53 ล้านบาท และปี พ.ศ. 2558 มีจำนวน 2,039.37 ล้านบาท นักท่องเที่ยวชาวไทยในปี พ.ศ. 25523 มีจำนวนเท่ากับ 778.67 ล้านบาท พ.ศ. 2553

มีจำนวนเท่ากับ 956.21 ล้านบาท พ.ศ. 2554 มีจำนวน 1,118.42 ล้านบาท พ.ศ. 2555 มีจำนวน 1,380.98 ล้านบาท พ.ศ. 2556 มีจำนวน 1,628.91 ล้านบาท พ.ศ. 2557 มีจำนวน 1,723.37 ล้านบาท และปี พ.ศ. 2558 มีจำนวน 2,001.14 ล้านบาท และนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พ.ศ. 2552 มีจำนวนเท่ากับ 29.81 ล้านบาท พ.ศ. 2553 มีจำนวนเท่ากับ 28.23 ล้านบาท พ.ศ. 2554 มีจำนวน 29.86 ล้านบาท พ.ศ. 2555 มีจำนวน 25.95 ล้านบาท พ.ศ. 2556 มีจำนวน 30.88 ล้านบาท พ.ศ. 2557 มีจำนวน 33.16 ล้านบาท และปี พ.ศ. 2558 มีจำนวน 38.23 ล้านบาท (ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2558 : 52)

ดังนั้น จากสถานการณ์และยุทธศาสตร์ดังกล่าว ซึ่งเน้นการสร้างขีดความสามารถการแข่งขันของผู้ประกอบการท่องเที่ยว จึงต้องมีการศึกษาอย่างเต็มรูปแบบเพื่อได้องค์ความรู้ทางด้านการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในรูปแบบเครือข่ายวิสาหกิจหรือคลัสเตอร์ทั้ง 3 จังหวัด โดยเน้นการศึกษาปัญหาและความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว ประเมินศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายฯ โดยผู้ประกอบการท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ด้วยการร่วมมือทางธุรกิจ แบ่งปันและแลกเปลี่ยนทรัพยากรทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการร่วมกัน เช่น การร่วมบริการเส้นทางท่องเที่ยว สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว การศึกษาดังกล่าวจะเน้นการพัฒนาข้อเสนอแนะนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและการเชื่อมโยง เป็นต้น และยังส่งผลต่อการเชื่อมโยงความร่วมมือทางการท่องเที่ยวกับประเทศกัมพูชาได้อีกต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 ศึกษาบริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (รายจังหวัด) ระหว่างปี 2556 - 2558

1.2.2 ศึกษาปัญหาและความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

1.2.3 ประเมินศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

1.2.4 จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตการศึกษา ซึ่งมีประเด็นศึกษาดังนี้

1) บริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวของแต่ละสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (รายจังหวัด) ระหว่างปี 2556 - 2558 ประกอบด้วยประเด็นศึกษาย่อยดังนี้คือ

- ชื่อ/ที่ตั้งกลุ่ม

- ประวัติความเป็นมา
- วัตถุประสงค์
- ลักษณะการดำเนินงาน
- คณะกรรมการและสมาชิก
- ภาษีเครือข่ายสนับสนุน
- แผนงานและกิจกรรม
- ผลงาน
- ระเบียบแนวปฏิบัติ
- ผลประโยชน์ของสมาชิก
- ผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

2) ปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวของวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (รายจังหวัด) ระหว่างปี 2556 - 2558 ประกอบด้วยประเด็นศึกษาย่อยดังนี้คือ

- ความร่วมมือของสมาชิกและความเข้มแข็งของสมาคม
- ความสามารถทางการบริหารองค์การของคณะกรรมการสมาคม
- การจัดสรรผลประโยชน์ของสมาชิกสมาคม
- แผนการดำเนินงานของสมาคม
- ผลกระทบด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

3) ความต้องการพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวภาพรวม 3 จังหวัด ประกอบด้วยประเด็นศึกษาย่อยดังนี้คือ

- ด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเข้าร่วมกลุ่มเครือข่าย
- ด้านความร่วมมือและการเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่าย
- ด้านแผนงานและโครงการความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่าย
- ด้านการแบ่งปันทรัพยากรของสมาชิกของสมาคมต่อกลุ่มเครือข่าย
- ด้านความตระหนักและความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสีย สังคมและสิ่งแวดล้อม

ของกลุ่มเครือข่าย

4) ศักยภาพทางธุรกิจของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ประกอบด้วยประเด็นศึกษาย่อยดังนี้คือ

- ความครบถ้วนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดของสมาคม
- ขนาดของสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด
- ภาวะผู้นำและความร่วมมือของคณะกรรมการและสมาชิก

- คุณภาพของสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของสมาชิกสมาคม
- ความร่วมมือของผู้จัดการงานกิจกรรมและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง
- แผนการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด
- การสนับสนุนจากภาคีเครือข่ายของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด

5) การพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ประกอบด้วยประเด็นศึกษาย่อยดังนี้คือ

- การรวบรวมสมาชิกกลุ่มเครือข่าย
- ความสัมพันธ์สมาชิกกลุ่มเครือข่าย
- ความร่วมมือทางธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง
- องค์กรและการจัดการกลุ่มเครือข่าย
- แผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่าย

1.3.2 ขอบเขตด้านสถานที่

โครงการวิจัยนี้มีพื้นที่ศึกษา 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษ

1.3.3 ขอบเขตด้านเวลา

โครงการวิจัยนี้มีระยะเวลาดำเนินการ 1 ปี ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2558 ถึง วันที่ 30 เมษายน 2559

1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1.4.1 ข้อเสนอเชิงนโยบาย (Policy Suggestions) หมายถึง ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติในเชิงนโยบาย ซึ่งเป็นแนวการดำเนินงานที่ส่งผลต่อการพัฒนาของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

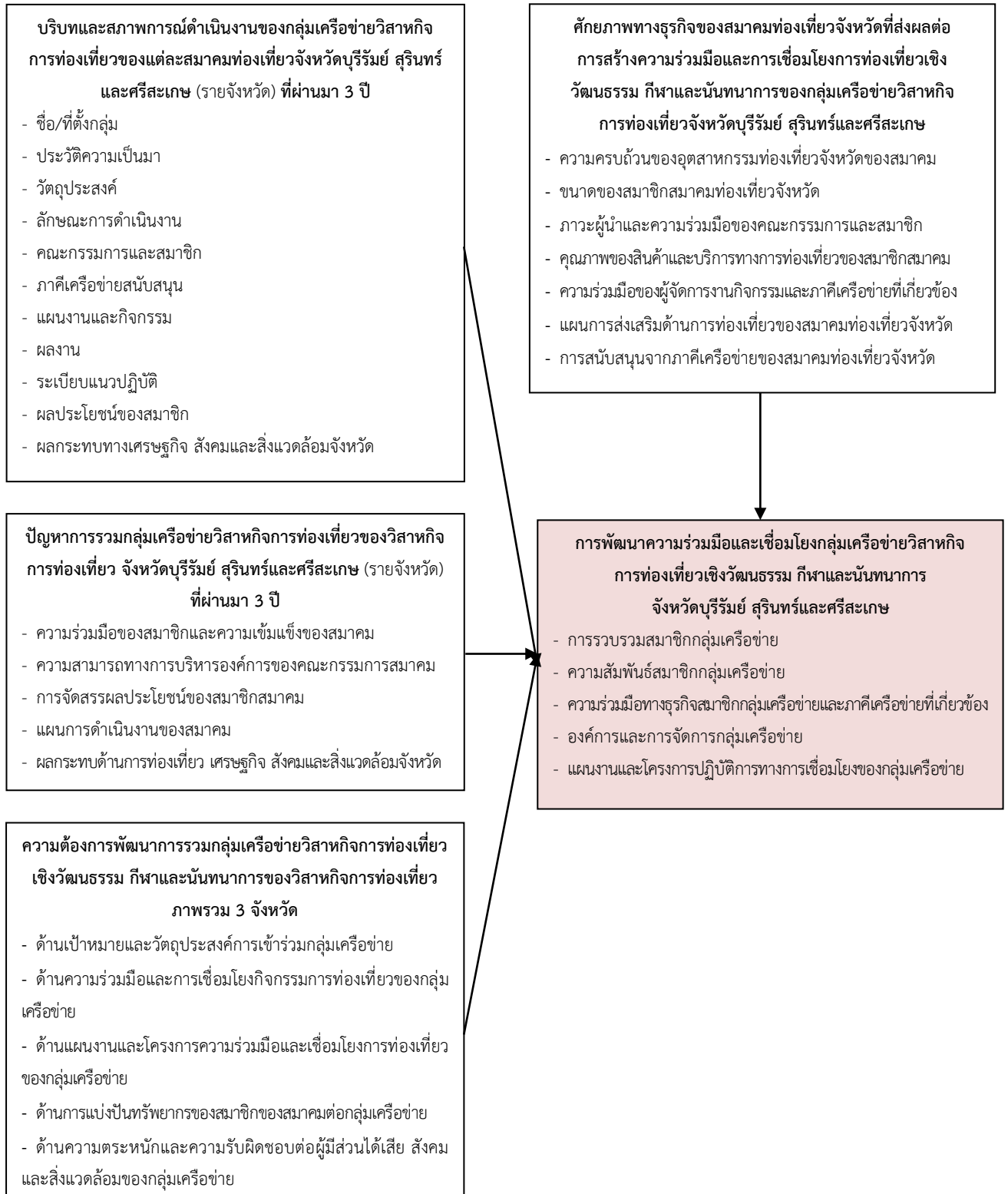
1.4.2 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและกีฬา (Cultural and Sport Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวในหมู่บ้านชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิต และผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์พิเศษมีความโดดเด่น เพื่อความเพลิดเพลิน ได้ความรู้ ดูผลงานสร้างสรรค์ และภูมิปัญญาพื้นบ้าน มีความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรม และคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว และหรือการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชมงาน ประเพณีต่างๆ ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นๆ จัดขึ้นได้รับความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจในสุนทรียศิลป์เพื่อศึกษา ความเชื่อ การยอมรับนับถือ การเคารพพิธีกรรมต่างๆ และได้รับความรู้ มีความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม มีประสบการณ์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและมรดกทางวัฒนธรรม และเป็นแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อการกีฬา การแข่งขัน การออกกำลังกาย การพักผ่อนและเสริมสร้างสุขภาพ ให้มีความสุข สนุกสนาน รื่นรมย์ บันเทิง และการศึกษาหาความรู้ท่องเที่ยวร่วมสมัย เช่น ย่านบันเทิงหรือสถานบันเทิง สวนสัตว์ สวนสนุกและสวนสาธารณะลักษณะพิเศษ

สวนสาธารณะ และสนามกีฬา ซึ่งสมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษได้มีส่วนร่วมดำเนินการทางธุรกิจและหรือพัฒนาการท่องเที่ยวนี้

1.4.3 กลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว (Tourism Industrial Entrepreneur Cluster)

หมายถึง การรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวที่ประกอบด้วย ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และหรือสมาชิกกลุ่มเครือข่ายผู้ประกอบการท่องเที่ยวหรือที่เข้าร่วมกลุ่มสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว และภาคีเครือข่ายทั้งวิสาหกิจต้นน้ำและปลายน้ำ ได้แก่ หน่วยงานทางการท่องเที่ยว หน่วยงานท้องถิ่น ภาคเอกชน สถาบันการศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

1.5 กรอบการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

ภาพที่ 1.2 ห่วงโซ่อุปทานกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ
กลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ได้ข้อมูลบริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวของแต่ ละสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (รายจังหวัด) ที่ผ่านมา 3 ปี รายจังหวัด จำนวน 3 ชุด และกลุ่มจังหวัด จำนวน 1 ชุด

1.6.2 ได้ข้อมูลปัญหาและความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬา และนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ รายจังหวัด จำนวน 3 ชุด และกลุ่มจังหวัด จำนวน 1 ชุด

1.6.3 ได้ข้อมูลศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ รายจังหวัด จำนวน 3 ชุด และกลุ่มจังหวัด จำนวน 1 ชุด

1.6.4 ได้ข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ จำนวน 1 ชุดจำนวน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬาอีสานใต้ มีการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับคลัสเตอร์อุตสาหกรรม

ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

แนวคิดการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว

กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 การทบทวนวรรณกรรม

2.1.1 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬาอีสานใต้

แผนการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผน พัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ในยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่ การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน สอดคล้องของโครงการวิจัยกับนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559) ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนา ทางเศรษฐกิจ กลยุทธ์การวิจัยที่ 4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว และการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิดการสร้างรายได้ และการบริหารทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและสอดคล้องกับโครงการวิจัยกับยุทธศาสตร์การวิจัย ของชาติรายประเด็นยุทธศาสตร์วิจัยท่องเที่ยว ส่วนนโยบายเร่งด่วน คือ ข้อ 6 การเพิ่มศักยภาพทาง เศรษฐกิจของประเทศ ส่วนย่อยข้อ 6.6 ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย

และเวทีประชุมนโยบายการพัฒนาการตลาดการท่องเที่ยวเพื่อกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยว และภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2557 ในการประชุมร่วมระหว่างนางกอบกาญจน์ วัฒนวรางกูร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กับภาคเอกชนด้านท่องเที่ยวทั้งหมด ซึ่งนางปิยะมาน เตชะไพบูลย์ ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.) ได้นำเสนอโรดแมพการท่องเที่ยวไทยสู่ เป้าหมายรายได้จากการท่องเที่ยว 4 ล้านล้านบาทในปี 2561 เพื่อให้รัฐบาลชุดปัจจุบันประกาศเป็นนโยบาย หลัก นำไปสู่การวางแผนปฏิบัติการให้สอดคล้อง ได้แก่ 1) การบูรณาการแผนการตลาดให้เป็นเอกภาพ โดยเฉพาะ การสื่อสารทางออนไลน์ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2) การกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของ ประเทศ โดยให้เห็นความชัดเจนของตำแหน่งการตลาด (Positioning) ซึ่งควรสอดคล้องกับความต้องการ ของตลาดกลุ่มเป้าหมาย 3) การเร่งจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว 5 กลุ่มจังหวัด 4) การพัฒนาบุคลากร

ด้านท่องเที่ยว 2 มิติ คือ การพัฒนาให้คนมีคุณภาพ และปลูกฝังเยาวชนให้รักวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น 5) การสร้างผู้ประกอบการให้พัฒนาและเติบโตด้วยการสนับสนุนการสร้างเครือข่ายและเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่น ๆ หรือกระทรวงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ซึ่งแผนดังกล่าวได้มีการให้ความสำคัญกับด้านการพัฒนาทางการตลาดสมัยใหม่ การกำหนดตำแหน่งทางการตลาด การจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนา การพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว และการรวมกลุ่มและการเชื่อมโยงภาคีเครือข่ายด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยวได้นั่นเอง

และวางแผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ นำโดยกลุ่มนักวิชาการ รศ.ดร.เทิดชาย ช่วยบำรุง และคณะ ได้ประชุมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเขตพื้นที่อารยธรรมอีสานใต้ ในวันที่ 18 ธันวาคม 2557 ณ จังหวัดนครราชสีมา และในวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558 ณ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้มีมติร่างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวและแผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษและอุบลราชธานี กำหนดวิสัยทัศน์ “การท่องเที่ยวแห่งวิถีชีวิตอีสานใต้ร่วมสมัย เชื่อมโยง ลาว กัมพูชาและเวียดนาม” กล่าวคือ พัฒนาให้จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษและอุบลราชธานี เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีสีสัน หลากหลายกิจกรรม เต็มเปี่ยมไปด้วยวิถีชีวิตของการท่องเที่ยวที่ผสมผสานกับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของอีสานใต้ และการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวไปยังประเทศเพื่อนบ้าน โดยประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ 5 ด้าน ได้แก่ 1) สร้างความเข้มแข็งกลไกการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอารยธรรมอีสานใต้ ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์หลัก ได้แก่ 1.1) สร้างความเข้มแข็งกลไกการขับเคลื่อนคลัสเตอร์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอารยธรรมอีสานใต้ และ 1.2) สร้างความเข้มแข็งและกลไกการขับเคลื่อนคลัสเตอร์ระดับจังหวัด 2) ยกระดับอารยธรรมอีสานใต้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับทรัพยากรการท่องเที่ยวแห่งวิถีชีวิตอีสานใต้ร่วมสมัยที่เชื่อมโยงลาว กัมพูชา และเวียดนาม ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก ได้แก่ 2.1) การเพิ่มมูลค่าให้กับทรัพยากรการท่องเที่ยวให้กับเมืองท่องเที่ยวหลักจังหวัดนครราชสีมาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับมาตรฐานสากล 2.2) การเพิ่มมูลค่าให้กับทรัพยากรการท่องเที่ยวให้กับเมืองท่องเที่ยวรองจังหวัดอุบลราชธานี บุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเมืองกีฬา 2.3) การพัฒนาและสร้างสรรค์การท่องเที่ยววิถีชีวิตวัฒนธรรมอีสานใต้ร่วมสมัย 2.4) การพัฒนาและสร้างสรรค์การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนตามอัตลักษณ์และวิถีชีวิตวัฒนธรรมอีสานใต้ร่วมสมัย โดยเชื่อมโยงลาว กัมพูชาและเวียดนาม และ 2.5) การพัฒนาเส้นทางอารยธรรมขอม (ปราสาท) เพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการได้รับมรดกโลก 3) เพื่อสร้างกลยุทธ์นวัตกรรมด้านการตลาดเชิงคุณภาพ โดยผ่านเครื่องมือการสื่อสารทางการตลาดแบบครบวงจร (IMC) และสร้างภาพลักษณ์ให้เกิดการรับรู้วิถีอารยธรรมอีสานใต้แบบร่วมสมัยบนฐานการมีส่วนร่วมทุกภาคีเครือข่ายอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก ได้แก่ 3.1) การพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการและภาคีเครือข่าย ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) โดยส่งเสริมภายใต้ “Funny and Healthy” และการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวในกลุ่มเฉพาะ (Niche Market) ซึ่งได้แก่ กลุ่มนักท่องเที่ยวในประเทศ MICE (Meeting Incentive Convention and Exhibition) และกลุ่มผู้เกษียณอายุ 3.2) การส่งเสริมศักยภาพ

ด้านการตลาดเพื่อนักท่องเที่ยวกลุ่มหลักและกลุ่มรอง เพื่อสร้างอัตลักษณ์ของตราสินค้า (Brand Identity) เพื่อให้เกิด Holistic Branding กับนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเมืองหลักและนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเมืองรอง ได้รับรู้ถึงประสบการณ์ร่วมกันด้านการท่องเที่ยวของวิถีอารยธรรมอีสานได้ร่วมสมัยแบบยั่งยืน

3.3) การส่งเสริมและพัฒนานวัตกรรมการวางแผนและบริหารจัดการพื้นที่ท่องเที่ยวแบบบูรณาการ โดยพัฒนาขีดความสามารถด้านการแข่งขันและผู้ประกอบการการท่องเที่ยว SMEs เพื่อยกระดับคุณภาพบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว วิถีอารยธรรมอีสานได้ร่วมสมัยโดยผ่าน Tourism Knowledge Management Center ในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาหลักสูตรและงานวิจัย 3.4) พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการต้อนรับและการบริการนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น และยกระดับสู่มาตรฐานสากล เช่น ทักษะด้านภาษา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของสถานที่ท่องเที่ยว จิตสำนึกของการเป็นผู้ให้บริการ (Service Mind) ตลอดจนการกระตุ้นและสนับสนุนให้สถานประกอบการด้านธุรกิจการท่องเที่ยวยกระดับการบริการและศักยภาพของบุคลากรให้ได้มาตรฐานสากล และ 3.5) พัฒนาเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวและรณรงค์สร้างจิตสำนึกในการเป็น “เจ้าบ้าน” ที่ดี มีไมตรีจิต และเอื้ออาทร พร้อมทั้งจะต้อนรับนักท่องเที่ยวคุณภาพดีมิตร โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขับเคลื่อนการท่องเที่ยว โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม 4) เชื่อมโยงการท่องเที่ยวทั้งในและนอกคลัสเตอร์ และเชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้านลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักรในคลัสเตอร์โดยยกระดับกิจกรรมและเส้นทางท่องเที่ยวแห่งวิถีชีวิตอีสานได้ร่วมสมัย ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก ได้แก่ 4.1) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวทางบกกับจังหวัดในกลุ่มคลัสเตอร์อารยธรรมอีสานใต้ 4.2) การเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทางเขตกาวอารยธรรมอีสานใต้ และ 4.3) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวเขตกาวอารยธรรมอีสานใต้กับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และ 5) เร่งสร้างระบบคมนาคม สาธารณูปโภค ความปลอดภัยและความสะดวกสบาย และสร้างความเชื่อมั่นในภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวแห่งวิถีอีสานได้ร่วมสมัย ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก ได้แก่ 5.1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคเพื่อการรองรับการเป็นเมืองท่องเที่ยวหลัก จังหวัดนครราชสีมา และเมืองท่องเที่ยวรองจังหวัดอุบลราชธานี บุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ตามความสามารถทางการแข่งขัน 5.2) การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันของเมืองท่องเที่ยวด้านความปลอดภัย (Safety and Security) 5.3) การพัฒนาระบบการเดินทางทางอากาศของเมืองจังหวัดนครราชสีมา อุบลราชธานีและบุรีรัมย์ 5.4) การพัฒนาระบบการเดินทางทางรถไฟของจังหวัดนครราชสีมา อุบลราชธานี บุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ และการเชื่อมโยงการเดินทางไปสู่ประเทศเพื่อนบ้าน และ 5.5) การพัฒนาระบบ ICT Infrastructure เพื่อการท่องเที่ยวระดับสากล เป็นต้น ซึ่งวางแผนดังกล่าวให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภูมิปัญญาและกีฬา ซึ่งมียุทธศาสตร์ขับเคลื่อน ได้แก่ การจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว การเพิ่มมูลค่าทรัพยากรทางการท่องเที่ยว การพัฒนานวัตกรรมการตลาดเชิงคุณภาพ การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวทั้งคลัสเตอร์ในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน และระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว ดังนั้น การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าว ควรต้องมีการศึกษาและประเมิน

ศักยภาพในแต่ละประเด็นให้ชัดเจน เพื่อพัฒนาเป็นแผนงานและโครงการเชิงปฏิบัติการที่เกิดผลสัมฤทธิ์ได้ตามดัชนีชี้วัดที่กำหนดขึ้นดังกล่าวด้วย

อีกทั้งยุทธศาสตร์การพัฒนาการตลาดการท่องเที่ยวในปี 2558 ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้เน้นโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองทางเลือก หรือ"เมืองต้องห้าม...พลาด" โดย กลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ได้แก่ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษ ภายใต้การกำกับของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเขตสุรินทร์ ได้รับการคัดเลือกในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เน้นเมืองปราสาทสองยุค (บุรีรัมย์) เนื่องจากทั้ง 3 จังหวัดดังกล่าวมีศักยภาพทางการท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ 1) แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและอารยธรรมขอมจำนวนมากในพื้นที่ ที่เชื่อมต่อแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลก (นครวัด-นครธม) ประเทศกัมพูชาได้ โดยเฉพาะปราสาทหินที่โดดเด่นและเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นิยมของนักท่องเที่ยว เช่น อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง ปราสาทเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์ ปราสาทศีขรภูมิ ปราสาทภูมิโปน กลุ่มปราสาทตาเมือน จังหวัดสุรินทร์ ปราสาทเขาพระวิหาร ปราสาทโดนตวล ปราสาทสระกำแพงใหญ่ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นต้น 2) มีความหลากหลายและมีเอกลักษณ์วิถีวัฒนธรรมชาติพันธุ์ ได้แก่ ไทยเขมร ไทยลาว ไทยกวย ไทยยอ ไทยเยอ เป็นต้น โดยแต่ละชาติพันธุ์จะมีวิถีชีวิตและวัฒนธรรมเป็นมรดกแห่งสังคมที่แตกต่างกัน และน่าเรียนรู้อนุรักษ์ไว้ ได้แก่ รูปแบบการดำรงชีวิต การแต่งกาย อาหารการกิน เครื่องมือเครื่องใช้ ศิลปะดนตรี ขนบธรรมเนียมประเพณี งานเทศกาล เป็นต้น ซึ่งเป็นจุดดึงดูดสำคัญด้านการท่องเที่ยว สามารถจัดเป็นสินค้าทางการท่องเที่ยวได้

โดยที่ผ่านมามีปี 2556 - 2557 นายชูเกียรติ โพธิ์โต ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สุรินทร์ ได้มีโครงการส่งเสริมความร่วมมือและเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวของผู้ประกอบการท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้องทั้ง 3 จังหวัด บุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ได้แก่ 1) เปิดเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม 2 ประเทศ เชื่อมต่อประเทศเพื่อนบ้านประเทศกัมพูชา ซึ่งสามารถเดินทางข้ามไปยังเมืองเสียมเรียบประเทศกัมพูชาในเวลานี้ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก มี 3 จุด ได้แก่ 1) จุดผ่านแดนถาวรช่องสะง่า อำเภอกุสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ 2) จุดผ่านแดนถาวรช่องจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ 3) จุดผ่านแดนชั่วคราวช่องสายตะกู อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ คือ “เส้นทางเที่ยว 2 ช่อง ท่องอารยธรรมขอม 2) การพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงการเรียนรู้ภูมิปัญญาหัตถกรรมสิ่งทอพื้นบ้านชาติพันธุ์และสัมผัสวิถีวัฒนธรรมกลุ่มชุมชนและชาติพันธุ์ อันเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่นอีสานใต้ “เส้นทางไหม – ไอยรา” ผ้าไหมยกทองโบราณบ้านท่าสว่าง จังหวัดสุรินทร์ ผ้าไหมขึ้นทางกระรอกคู่ตีนแดง จังหวัดบุรีรัมย์ หรือผ้าไหมลายลูกแก้วย้อมลูกมะเกลือ จังหวัดศรีสะเกษ และวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น เช่น งานจัดทะเบียนสมรสแบบชาวกวยโบราณ หรือพิธีชัตเต ประเพณีบวชนาคช้างจังหวัดสุรินทร์ งานประเพณีขึ้นเขาพนมรุ้งจังหวัดบุรีรัมย์ งานเทศกาลดอกคำวนวน สืบสานประเพณีสืบทอดไทยศรีสะเกษ เป็นต้น 3) การส่งเสริมความร่วมมือและเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว โดยเปิดเวทีบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการพัฒนาและเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว (MOU) 3 สมาคม ได้แก่ สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษ เป็นต้น

ส่วนแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ได้มุ่งวิสัยทัศน์ “คนไทยได้รับการส่งเสริมการออกกำลังกายและเล่นกีฬอย่างถูกต้องจนเป็นวิถีชีวิตมีสุขภาพ สมรรถภาพ ที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และมีน้ำใจนักกีฬา หลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวเพื่อความสามัคคีสมานฉันท์ พัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเพื่อพัฒนานักกีฬาที่มีศักยภาพให้ได้ มาตรฐานสากล มีการบริหารจัดการกีฬาทุกมิตอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างรายได้สร้างอาชีพและพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศ” โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๖ ประเด็นยุทธศาสตร์ 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการออก กกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อมวลชน 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ 5) ยุทธศาสตร์ การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา 6) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารการกีฬาและการออก กกำลังกาย ซึ่งแผนพัฒนาดังกล่าวโดยเฉพาะประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 นั้น สามารถนำมาสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวได้โดยเฉพาะการท่องเที่ยวของจังหวัดที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาสากล เช่น การแข่งขันกีฬาไทยลีก การแข่งรถ กิจกรรมการแข่งขันจักรยาน กิจกรรมการวิ่งมาราธอน เป็นต้น และ กีฬานันทนาการพื้นบ้าน เช่น การแข่งขันเรือยาว การแข่งวูวอีสาน เป็นต้น

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับคลัสเตอร์อุตสาหกรรม

- กลยุทธ์คลัสเตอร์อุตสาหกรรม (Industry Cluster Strategy)

กลยุทธ์คลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป็นวิถีทางแห่งประสิทธิภาพและประสิทธิผลในคลัสเตอร์ อุตสาหกรรม และสร้างความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจในภูมิภาค กลยุทธ์คลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป็นหัวใจ สำคัญในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างอุตสาหกรรมและองค์การธุรกิจ ในการร่วมกันสร้างความสำเร็จมา สู่คลัสเตอร์อุตสาหกรรมและคลัสเตอร์อุตสาหกรรมจะถูกคัดเลือกโดยสมาชิกของคลัสเตอร์อุตสาหกรรม และจะดำเนินการเองในกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมทั้งหมดจะได้รับความช่วยเหลือจากทางภาครัฐน้อยมาก (Munnich, 1999, pp. 6-7)

จากผลการวิจัยของกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรม Minisota United State of America พบว่า มีเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้เกิดความสำเร็จในกลยุทธ์คลัสเตอร์อุตสาหกรรมอยู่ 4 ประการ คือ (1) คลัสเตอร์อุตสาหกรรมต้องถูกขับเคลื่อนโดยการสนับสนุนส่งเสริมในทุกด้านจากรัฐบาล (2) คลัสเตอร์ อุตสาหกรรมมีความต้องการทั้งผู้นำภาคอุตสาหกรรมและผู้นำภาครัฐในการสร้างความสำเร็จในกลยุทธ์คลัสเตอร์ อุตสาหกรรม (3) กลยุทธ์คลัสเตอร์อุตสาหกรรมต้องหลีกเลี่ยงการเลือกเป็นผู้ชนะและผู้แพ้ โดยไม่ควร จำกัดความพยายามในการเริ่มต้นและดำเนินการ และ (4) กลยุทธ์คลัสเตอร์อุตสาหกรรมต้องกล่าวถึง เศรษฐกิจระดับภูมิภาคและระดับประเทศ เพื่อเชื่อมโยงการสนับสนุนซึ่งกันและกัน (Munnich, 1999, pp. 11-12) ส่วนประโยชน์ที่ได้รับจากกลยุทธ์คลัสเตอร์อุตสาหกรรมนั้น Barkley and Henry (as cited in Shields, Barkley, & Emery, 2004, pp. 3-6) พบว่า กลยุทธ์คลัสเตอร์อุตสาหกรรมจะนำมาสู่การแก้ปัญหาและการพัฒนา เศรษฐกิจในภูมิภาคได้อย่างยอดเยี่ยมกว่าอุตสาหกรรมหลากหลายต่างๆ ที่ไม่ได้ปรับใช้กลยุทธ์คลัสเตอร์ อุตสาหกรรม ซึ่งประกอบด้วยผลประโยชน์หลัก 4 ประการ คือ (1) กลยุทธ์คลัสเตอร์อุตสาหกรรมจะ

นำมาซึ่งการผลิต การขนส่ง การตลาดและการประหยัดต้นทุนให้แก่สมาชิก ได้แก่ ต้นทุนวัตถุดิบการขนส่ง และค่าแรงที่ต่ำกว่าจากการใช้แรงงานร่วมกัน (2) กลยุทธ์คลัสเตอร์อุตสาหกรรมจะนำมาสู่การเพิ่มโอกาสอย่างสูง สำหรับองค์การธุรกิจที่มุ่งลดกิจกรรมให้น้อยลงมุ่งเพิ่มความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มุ่งเพิ่มอัตราผลผลิต มุ่งเพิ่มขีดความสามารถหลักและเทคโนโลยี ตลอดจนการจัดองค์การแบบใหม่ (3) กลยุทธ์คลัสเตอร์อุตสาหกรรมจะ อำนวยความสะดวกและกระตุ้นในการพัฒนาความเชื่อมโยงระหว่างองค์การของสมาชิกกลุ่มคลัสเตอร์ อุตสาหกรรม และ(4) กลยุทธ์คลัสเตอร์อุตสาหกรรมจะช่วยสนับสนุนให้ชุมชนเข้าร่วมโครงการพัฒนา อุตสาหกรรมเป็นพิเศษแนวคิดการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมขององค์การธุรกิจ ได้พัฒนามาตั้งแต่ปลาย ศตวรรษที่ 19 Marshall (as cited in Bekele & Jackson, 2006, pp. 2-4) แห่งมหาวิทยาลัยแคมบริดจ์ กล่าวไว้ในหลักเศรษฐศาสตร์ Marshall's Principles of Economics กล่าวว่า อุตสาหกรรมนั้นมี แนวโน้มที่จะรวมกันเป็นกลุ่มอยู่ในภูมิภาคที่มีพื้นที่โดยเฉพาะ โดยจัดให้อยู่ในเมืองที่เป็นสัดส่วนชัดเจน เป็นพิเศษในการผลิตสินค้าที่อยู่ในกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กัน

Porter (อ้างถึงใน ศรศร พิมายกลาง, 2546, หน้า 72) ได้ให้ความหมายของคลัสเตอร์ อุตสาหกรรม หมายถึง ความร่วมมือ ความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันตลอดเวลาของกลุ่มอุตสาหกรรม อาจเป็น อุตสาหกรรมเดียวกันหรือต่างอุตสาหกรรมกันซึ่งเป็นอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง รวมถึงซัพพลายเออร์ สถาบันวิจัย/พัฒนาและสถาบันการเงินต่างๆ โดยมีเป้าหมายและกลยุทธ์ร่วมกัน ตลอดจนหน่วยงานหรือ สถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและกลุ่มบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในธุรกิจหรืออุตสาหกรรมมารวมตัวกัน ในพื้นที่ภูมิศาสตร์เดียวกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดการบริหารจัดการ ความรู้ เทคนิค รวมถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารและนำไปสู่การพัฒนานวัตกรรม ตลอดจนศักยภาพการผลิตร่วมกันโดยมีภาครัฐให้การสนับสนุน และจัดหาสาธารณูปโภคพื้นฐาน คลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป็นวิกฤตการณ์ที่เกี่ยวกับความสำเร็จในการได้มา ซึ่งความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน ภายใต้สภาวะการณ์ที่ไม่ปกติ ในแหล่งธุรกิจหรืออุตสาหกรรมพิเศษ ซึ่ง เป็นสิ่งที่กระทบต่อความสนใจเป็นพิเศษของคนทุกชาติทุกภูมิภาคและทุกประเทศอย่างแท้จริง แม้แต่ เศรษฐกิจในย่านศูนย์กลางความเจริญก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่มีความก้าวหน้าอย่างสูงใน การพัฒนา Munnich (1999, pp. 3-4) กล่าวสนับสนุนแนวคิดคลัสเตอร์อุตสาหกรรมของ Porter ว่า “คลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป็นกลุ่มองค์การธุรกิจที่รวมตัวกันในเชิงภูมิศาสตร์ เพื่อการแข่งขันการเติมเต็มใน สิ่งที่ขาดหรือการอาศัยพึ่งพาซึ่งกันและกัน การดำเนินการธุรกิจเพื่อกันและกันหรือมีความต้องการในด้านทักษะ ความสามารถพิเศษ เทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐาน คลัสเตอร์อุตสาหกรรมอาจเป็นทั้งผู้ร่วมมือและคู่แข่งกัน คลัสเตอร์อุตสาหกรรมอาจแข่งขันโดยตรงกับสมาชิกด้วยกันในคลัสเตอร์อุตสาหกรรมในการซื้อ-ขายปัจจัย การผลิตและบริการจากสมาชิกรายอื่นๆ และอาศัยการบริการจากคลัสเตอร์อุตสาหกรรมอื่นๆ ด้วย

ต่อมา Roman and Henthorn (2002, pp. 6) พบว่า คลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป็น เครื่องมือสำหรับการแข่งขันมีหลากหลายรูปแบบ เช่น กลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรม ынดปกติแล้ว อุตสาหกรรมынดจัดเป็นเครือข่ายในเชิงบูรณาการหรือการผสมผสานเต็มรูปแบบ แต่ละเครือข่ายจะอยู่ ภายใต้การกำกับดูแลของบริษัทหรยนดระดับโลก เช่น บริษัทโตโยต้า ฟอร์ด และฮอนด้า เป็นต้น คลัสเตอร์

อุตสาหกรรมไม่เพียงแต่จะทำให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันเท่านั้น แต่จะทำให้องค์การธุรกิจเติบโตได้จากการเพิ่มส่วนแบ่งการตลาดและสร้างขีดความสามารถของกิจการหรืออุตสาหกรรมในการเพิ่มขึ้นของผลผลิตและระดับประสิทธิภาพของกิจการหรืออุตสาหกรรม ได้แก่ ผลการปฏิบัติงานของพนักงาน ผลตอบแทนต่อทรัพย์สิน ต้นทุนการจ้างงาน มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและปัจจัยการเพิ่มผลผลิตทั้งหมด

นอกจากนี้ Ketels (Ketels, 2003) ยังพบว่า คลัสเตอร์อุตสาหกรรมจะสร้างโอกาสในการมุ่งสู่การมีพันธมิตรใหม่ ๆ ทั้งขององค์การภาครัฐและเอกชน ตลอดจนสามารถเป็นเครื่องทดสอบพื้นฐานสำหรับการพัฒนาการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ สอดคล้องกับแนวคิดของ Arzeni and Pellegrin (as cited in Ingley, 1999) ที่พบว่าคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป็นพื้นฐานของแนวคิด ความสัมพันธ์และความร่วมมือกันของ SMEs ซึ่งเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาทางธุรกิจที่ดีที่สุดในรูปแบบของคลัสเตอร์อุตสาหกรรม

- **คุณลักษณะ รูปแบบ โครงสร้าง และองค์ประกอบ ของคลัสเตอร์อุตสาหกรรม** Ketels, Lindqvist, and Sovell (2008) พบว่า การสร้างคลัสเตอร์เป็นการสร้างความพยายามในการเพิ่มการเจริญเติบโตและการแข่งขันของคลัสเตอร์ในภูมิภาคซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์การธุรกิจ รัฐบาลและหรือการวิจัยชุมชน Porter (as cited in Illinois' Technology Industry Clusters, 1997, pp. 1-3) สร้างแบบจำลองเพื่อความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน เรียกว่า แบบจำลองรูปเพชร (Porter's Diamond Model) ซึ่งประกอบด้วย (1) เงื่อนไขปัจจัยการผลิต ได้แก่ ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรวัตถุดิบ ทรัพยากรความรู้ ทรัพยากรทุนและโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งทรัพยากรเหล่านี้จะถูกใช้ในคลัสเตอร์อุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพยากรที่ถูกกำหนดเฉพาะเจาะจงสำหรับแต่ละอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน (2) เงื่อนไขความต้องการของตลาด ได้แก่ เงื่อนไขความต้องการของตลาดระดับท้องถิ่น สามารถช่วยให้องค์การธุรกิจสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันได้ (3) อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนต่อกัน ได้แก่ ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรมในการสนับสนุนการจัดหา การผลิตและส่งมอบปัจจัยนำเข้าที่สำคัญสำหรับการสร้างนวัตกรรม เป็นส่วนสำคัญต่อกระบวนการเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิตเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน (4) บริบทกลยุทธ์ โครงสร้างองค์การและการแข่งขัน องค์การธุรกิจจะกำหนดกลยุทธ์โครงสร้างองค์การ จัดตั้งเป้าหมาย และปัจจัยการแข่งขัน และองค์การธุรกิจจะบริหารจัดการจนองค์การจนบรรลุผลสำเร็จในระหว่างดำเนินการจะมีการแข่งขันอย่างรุนแรงภายใน ซึ่งจะเป็แรงกดดันต่อการสร้างนวัตกรรมตามระดับการแข่งขัน (5) โอกาส คือ โชคหรือการพบโดยบังเอิญ ได้แก่ โอกาสทางธุรกิจที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมภายนอก จะอยู่นอกเหนือการควบคุมขององค์การธุรกิจ โอกาสจะสร้างช่องว่างในการได้เปรียบและเสียเปรียบในการแข่งขัน (6) รัฐบาลมีอิทธิพลต่อปัจจัยที่ใช้กำหนดความสำเร็จในการแข่งขันในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค ระดับชาติและระดับนอกเหนือขอบเขตหรืออำนาจ

- **คุณลักษณะและความสัมพันธ์ของคลัสเตอร์อุตสาหกรรม** ลักษณะที่โดดเด่นของคลัสเตอร์อุตสาหกรรม ประกอบด้วย 4 ลักษณะ ได้แก่ (1) ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย (ซัพพลายเออร์)

- (2) ความสัมพันธ์ระหว่างคู่แข่งและผู้ให้ความร่วมมือ (3) ความสัมพันธ์ในการแบ่งสรรปันส่วนทรัพยากร และ (4) กลุ่มปัจจัยวิกฤติทางการแข่งขัน (Illinois' Technology Industry Clusters, 1997, pp. 1-3)

- **ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อและซัพพลายเออร์** ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อและซัพพลายเออร์ เป็นโครงสร้างของคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแบบหนึ่ง ที่กล่าวถึงกันมากที่สุดในการทบทวนวรรณกรรม เป็นองค์การธุรกิจที่เป็นส่วนหนึ่งของคลัสเตอร์อุตสาหกรรม ทำการผลิตสินค้าและบริการเพื่อขายให้กับผู้บริโภคหรือองค์การธุรกิจที่ทำการบรรจุหีบห่อสินค้าในขั้นตอนต้นๆ ของห่วงโซ่คุณค่า จะแยกการจัดส่งวัตถุดิบ สินค้าและบริการ ที่ถูกใช้เป็นปัจจัยการผลิตหรือส่วนประกอบสินค้าสำเร็จรูปและบริการออกมาจากผู้ผลิต ซึ่งอาจจัดให้เป็นส่วนหนึ่งของคลัสเตอร์อุตสาหกรรมด้วยเหมือนกัน

- **ความสัมพันธ์ระหว่างคู่แข่งและผู้ให้ความร่วมมือ** ความสัมพันธ์ระหว่างคู่แข่งและผู้ให้ความร่วมมือ เป็นโครงสร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมที่มีพื้นฐานมาจากองค์การธุรกิจที่ผลิตสินค้าและบริการที่คล้ายคลึงกันกับข้อกำหนดในห่วงโซ่คุณค่า คลัสเตอร์อุตสาหกรรมแบบนี้เกิดขึ้นเพราะทางองค์การธุรกิจได้มีการร่วมกันใช้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ กระบวนการริเริ่มสร้างสรรค์และโอกาสทางการตลาด ในความเป็นจริงแล้วองค์การธุรกิจเหล่านี้อาจรวมตัวกันขึ้นเพื่อร่วมมือกันในการพัฒนา โดยเฉพาะการสร้างนวัตกรรมในช่วงเวลาก่อนการแข่งขันหรือหลังจากการรวมกลุ่มกันเป็นคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแล้วจะมีการแข่งขันเกิดขึ้นระหว่างองค์การธุรกิจเพื่อกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันกันสร้างนวัตกรรม ซึ่งจะส่งผลต่อความเข้มแข็งของกลุ่มคลัสเตอร์ อุตสาหกรรมและสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก

- **ความสัมพันธ์ในการแบ่งปันทรัพยากร** ความสัมพันธ์ในการแบ่งปันทรัพยากร เป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเมื่อองค์การธุรกิจมีการพึ่งพาทางทรัพยากร ได้แก่ วัตถุดิบ เทคโนโลยี ทรัพยากรบุคคล และสารสนเทศที่คล้ายคลึงกัน แม้ว่าองค์การธุรกิจจะใช้ทรัพยากรเหล่านี้ในการผลิตสินค้าหรือบริการสำหรับในทุตลาด

- **กลุ่มปัจจัยวิกฤติทางการแข่งขันของคลัสเตอร์อุตสาหกรรม** ความสำคัญของสารสนเทศ ทักษะ ความสัมพันธ์และโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับสายงาน โดยเฉพาะการมีวิกฤติการณ์สำคัญทางการแข่งขันเหล่านี้ จะทำให้เกิดการเตรียมการจัดหาเงินทุนสำหรับหล่อเลี้ยงคลัสเตอร์อุตสาหกรรมขึ้น

- **รูปแบบโครงสร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรม** รูปแบบโครงสร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรม แสดงถึง องค์ประกอบที่สำคัญต่างๆ ความสัมพันธ์ด้านผลประโยชน์เชิงภูมิศาสตร์และการร่วมมือกันระหว่างองค์การธุรกิจที่ มีส่วนร่วมสร้างความเข้มแข็งขึ้นภายในคลัสเตอร์อุตสาหกรรม การเคลื่อนที่สินค้า การตอบสนององค์ประกอบมาตรฐานด้านการเพิ่มผลผลิตและการแข่งขัน ทำให้ระยะเวลาการดำเนินการในทุกกระบวนการสั้นลง จะส่งผลต่อการเพิ่มผลผลิตและต้นทุนการผลิตที่ดีที่สุด

รูปแบบโครงสร้างและความสัมพันธ์ขององค์การธุรกิจที่เข้าร่วมเป็นคลัสเตอร์อุตสาหกรรม ประกอบด้วยส่วนสำคัญๆ ดังนี้ (1) องค์การธุรกิจอุตสาหกรรมซัพพลายเออร์เป็นองค์การธุรกิจสมาชิกคลัสเตอร์อุตสาหกรรมทำหน้าที่เป็นผู้ผลิตสินค้าซึ่งเป็นปัจจัยนำเข้าจำหน่ายให้แก่องค์การธุรกิจอื่นๆ เพื่อนำไปแปรรูปเป็นสินค้าสำเร็จรูปจำหน่ายและส่งมอบให้กับองค์การธุรกิจที่ทำหน้าที่ด้านการตลาด เพื่อ

จำหน่ายให้แก่ลูกค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ (2) องค์การธุรกิจอุตสาหกรรมผลิต เป็นองค์การธุรกิจสมาชิกคลัสเตอร์อุตสาหกรรมทำหน้าที่เป็นผู้ผลิตหรือแปรรูปสินค้า โดยได้รับปัจจัยนำเข้าจากองค์การธุรกิจที่ทำหน้าที่ซัพพลายเออร์อื่นๆ เพื่อนำไปแปรรูปเป็นสินค้าสำเร็จรูปส่งจำหน่ายให้กับองค์การธุรกิจที่ทำหน้าที่ในด้านการตลาด เพื่อจำหน่ายให้แก่ลูกค้าทั้งภายในและต่างประเทศ (3) องค์การธุรกิจอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง เป็นองค์การธุรกิจสมาชิกคลัสเตอร์อุตสาหกรรมทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุน ให้เกิดการผลิตหรือแปรรูปสินค้าและบริการ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมขององค์การธุรกิจสมาชิกคลัสเตอร์อุตสาหกรรม และมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงต่อองค์การธุรกิจสมาชิกคลัสเตอร์อุตสาหกรรม ทั้งภายในและภายนอกคลัสเตอร์อุตสาหกรรม (4) สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ เป็นส่วนผลักดันองค์การธุรกิจให้เกิดการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ฯ ในการสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันอย่างยั่งยืน เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและการเกิดการแข่งขันกันอย่างรุนแรงในตลาดโลก (5) การสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชนเป็นส่วนสนับสนุนองค์การธุรกิจให้เกิดการรวมกลุ่มกันเป็นคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสนับสนุนส่งเสริมด้านการสร้างองค์ความรู้และเทคโนโลยีการสร้างผู้นำคลัสเตอร์อุตสาหกรรม งานวิจัยและพัฒนานวัตกรรม การพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิต การพัฒนาแรงงานฝีมือ การสนับสนุน ให้เกิดโครงสร้างพื้นฐานต้นทุนต่ำ การสนับสนุนด้านแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำและการกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันอย่างต่อเนื่องนอกจากนี้ ลักษณะรูปแบบโครงสร้างและความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรม ประกอบด้วย ส่วนที่เป็นกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรม ที่เป็นแกนกลางหรือเป็นหลักเรียกว่า คลัสเตอร์หลัก (Main cluster) ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มคลัสเตอร์ย่อยเรียกว่า กลุ่มคลัสเตอร์ย่อย (Sub-cluster) หลายๆ กลุ่ม ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

รูปแบบโครงสร้างและความสัมพันธ์ขององค์การธุรกิจที่เข้าร่วมเป็นกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสิ่งทอในรูปแบบของคลัสเตอร์หลัก (Main Cluster) และกลุ่มคลัสเตอร์ย่อย (Sub-cluster) บนพื้นฐานแนวคิดของ Porter และ SRI International ประกอบด้วยส่วนสำคัญใหญ่ๆ ดังนี้

1) คลัสเตอร์หลัก (Main Cluster) เป็นคลัสเตอร์ที่เป็นแกนหลักของกลุ่มคลัสเตอร์ย่อย (Sub-cluster) หลายๆ กลุ่มที่รวมกลุ่มกันเป็นเครือข่ายคลัสเตอร์หลักจะประกอบด้วยคณะกรรมการซึ่งมาจากตัวแทนจากกลุ่มคลัสเตอร์ย่อย มีหน้าที่รับผิดชอบ (1) กำหนดทิศทาง กลยุทธ์ นโยบาย แผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินการหลักของกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรม (2) คลัสเตอร์หลักจะพัฒนาขีดความสามารถของผู้นำกลุ่มคลัสเตอร์และพัฒนาระดับกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรม (3) คลัสเตอร์หลักจะกำกับดูแล ตรวจสอบติดตามประเมินผลการดำเนินงานและให้คำแนะนำในการบริหารจัดการคลัสเตอร์หลักและกลุ่มคลัสเตอร์ย่อยให้เกิดการปฏิบัติและการจัดการของกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป็นไปตามกลยุทธ์ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และวิสัยทัศน์ของกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรม (4) คลัสเตอร์ หลักจะให้การสนับสนุนในทุกด้านต่อกลุ่มคลัสเตอร์ย่อยที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกันหรืออุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง และ(5) คลัสเตอร์หลักจะสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างคลัสเตอร์หลักและกลุ่มคลัสเตอร์ย่อย นอกจากนี้ คลัสเตอร์หลักจะสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างสถาบันวิจัยและพัฒนา สถาบันการเงินและหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนทั้งภาครัฐและเอกชน

2) กลุ่มคลัสเตอร์ย่อย (Sub-cluster) เป็นกลุ่มคลัสเตอร์ที่เข้าร่วมเป็นเครือข่ายกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรม ที่เป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบและปัจจัยการผลิตอื่นๆ เพื่อเป็นปัจจัยนำเข้าส่งให้กับกลุ่มคลัสเตอร์ย่อยที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกันหรือกลุ่มคลัสเตอร์ย่อยอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับกลุ่มคลัสเตอร์หลักและกลุ่มคลัสเตอร์ย่อยด้วยกัน เพื่อการมีส่วนร่วมในการสร้างทิศทาง ได้แก่ วิสัยทัศน์ภารกิจ วัตถุประสงค์เป้าหมาย กลยุทธ์และนโยบายของกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรม เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์และแผนดำเนินการของกลุ่มคลัสเตอร์ย่อยและนำแผนสู่การปฏิบัติ

3) การสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน ได้แก่ สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยและพัฒนา เป็นแหล่งสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาผู้บริหารและฝึกอบรมฝีมือแรงงาน แหล่งเงินทุน โครงสร้างพื้นฐาน กฎหมาย ภาษี การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์และนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อสนับสนุนต่อคลัสเตอร์หลักและกลุ่มคลัสเตอร์ย่อย ให้ได้รับการพัฒนาระดับกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง

4) การสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยง ระหว่างคลัสเตอร์หลักและกลุ่มคลัสเตอร์ย่อย ด้วยห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain)

- ประเภทของคลัสเตอร์อุตสาหกรรม

คลัสเตอร์อุตสาหกรรมดั้งเดิม (Oghlian, 2003, pp. 2) แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ (1) เทรดดิชันแนลคลัสเตอร์ (Traditional Clusters) เป็นกระบวนการที่ใช้กับองค์การธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอุตสาหกรรมการผลิตมีความสัมพันธ์กันสูงในด้านการแบ่งสรรปันส่วนทรัพยากรและการส่งออกซึ่งเป็นกลุ่มลูกค้าเดียวกัน เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป อุตสาหกรรมไม้แปรรูป เฟอร์นิเจอร์ไม้ และแปรรูปอาหาร เป็นต้น และ (2) ไซนซ์เบสหรือไฮเทคโนโลยีคลัสเตอร์ (Science Base or Hi-Technology Clusters) มีลักษณะคือ มีอิทธิพลต่อการดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับฐานการตลาดรวมตัวกันเฉพาะกิจและความสัมพันธ์ระยะยาว มีการจัดหาผู้ให้บริการที่สำคัญ ได้แก่ สถาบันวิจัยและพัฒนาและการติดต่อกับองค์การสาธารณะและเป็นแหล่งต้นแบบในการสร้างนวัตกรรมโดยมุ่งการพัฒนาเทคโนโลยี (พัฒนาการผลิตและกระบวนการผลิต) ตัวอย่าง เช่น อุตสาหกรรมไบโอเทคโนโลยี การสื่อสารมวลชนและอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

สรุปว่า อุตสาหกรรมที่รวมตัวกันเป็นกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรม แบ่งออกเป็น 4 ประเภทได้แก่ (1) มาร์แชลเลียนคลัสเตอร์ (Marshallian Cluster) (2) ฮับแอนด์สโปกคลัสเตอร์ (Hub and Spoke Cluster) (3) แซเทลไลท์แพลตฟอร์มคลัสเตอร์ (Satellite Platform Cluster) และ (4) สเตทแองคอเรดอินดัสทรีคลัสเตอร์ (State Anchorage Industry Cluster)

1) คลัสเตอร์อุตสาหกรรมประเภทมาร์แชลเลียน (Marshallian Cluster) จัดอยู่ในกลุ่มองค์การขนาดกลางและขนาดย่อม เกี่ยวกับอุตสาหกรรมไฮเทคเทคโนโลยีหรืออุตสาหกรรมบริการการค้าขายเป็นจำนวนมากในระหว่างองค์การธุรกิจและการบริการพิเศษ ตลาดแรงงานและสถาบันพัฒนาต่างๆ ที่ให้บริการ มีการสร้างเครือข่ายและตระหนักในนโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวกับการปรับปรุงความสามารถทางการแข่งขันของคลัสเตอร์อุตสาหกรรม

2) คลัสเตอร์อุตสาหกรรมประเภทฮับแอนด์สโปกคลัสเตอร์ (Hub and Spoke Cluster) จัดอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมขนาดใหญ่องค์การธุรกิจหนึ่งหรือหลายองค์การที่ห้อมล้อมไปด้วยองค์การธุรกิจขนาดเล็ก เช่น ซัพพลายเออร์และผู้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจะมีการซื้อ-ขาย และให้ความร่วมมือกับองค์การธุรกิจที่เชื่อมโยงเครือข่ายและอาจร่วมมือกับคู่แข่งกันเพื่อกระจายความเสี่ยง

3) คลัสเตอร์อุตสาหกรรมประเภทแซทเทลไลท์แพลตฟอร์ม (Satellite Platform Cluster) ลักษณะคลัสเตอร์เป็นกลุ่มโรงงานสาขาขนาดกลางและขนาดใหญ่ ร่วมกันระหว่างองค์การธุรกิจใหญ่และเครือข่ายธุรกิจขนาดกลางหรือเป็นการรวมกันในระหว่างผู้ประกอบการและซัพพลายเออร์ขนาดเล็ก

4) คลัสเตอร์อุตสาหกรรมประเภทเสตทแองคอเรดิ้นส์ทรีคลัสเตอร์ (State-Anchorage Industry Cluster) ลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์เป็นองค์การสาธารณะขนาดใหญ่หรือองค์การที่ไม่มุ่งผลกำไร เช่น กองทัพมหาวิทยาลัยและที่ทำการของรัฐบาลจะเกี่ยวข้องกับองค์การธุรกิจในส่วนของซัพพลายเออร์และผู้ให้บริการ องค์การเหล่านี้ไม่มีผลต่อการพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรม

- ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรม

ตามแนวคิดของ Porter เพื่อนำไปสู่การพัฒนานวัตกรรมและศักยภาพการแข่งขันในตลาดโลกและเพื่อสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันแห่งชาติโดยรวม ซึ่งมีลำดับขั้นตอน ดังนี้ (ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน), 2546, หน้า 3-4)

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป็นขั้นตอนในการสื่อสาร ทำความเข้าใจ กระตุ้นชักชวนจูงใจและส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มสมาชิก คลัสเตอร์อุตสาหกรรมซึ่งมีความแตกต่างกันในด้านวัฒนธรรมที่หลากหลาย โดยเริ่มจากการเลือกองค์การธุรกิจที่มีความตั้งใจและความพร้อม ซึ่งมีลักษณะที่เกี่ยวข้องกันในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง คือ (1) อยู่ในแหล่งหรือพื้นที่ประกอบการเดียวกัน (2) เป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกันในลักษณะห่วงโซ่คุณค่า (3) มีอุปสงค์หรือความต้องการของตลาดที่คล้ายคลึงกัน (4) มีบุคคลที่มีภาวะผู้นำและมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หลังจากรวบรวมกลุ่มองค์การธุรกิจที่สนใจเข้าเป็นสมาชิกคลัสเตอร์อุตสาหกรรมได้แล้ว จึงเริ่มต้นนัดประชุมหารือเพื่อปรับแนวคิดและกระบวนทัศน์ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ลำดับต่อไปคือ คัดเลือกผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และเป็นที่ยอมรับในกลุ่ม เพื่อเป็นแกนนำในการพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแล้วจึงร่วมกันกำหนดวัตถุประสงค์ สร้างเป้าหมายและกลยุทธ์ร่วมของกลุ่มให้ชัดเจน ตลอดจนการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิกให้ชัดเจน มีการมอบหมายการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสามารถประเมินผลได้ ตลอดจนร่วมกันกำหนดเครื่องมือชี้วัดเพื่อการประเมินผลเพื่อให้สามารถปรับปรุงแก้ไขกลยุทธ์และแผนงานได้

ดังนั้น ผู้นำคลัสเตอร์อุตสาหกรรมต้องสามารถชี้แจงและอธิบายถึงประโยชน์ที่ทุกฝ่ายจะได้รับ โดยเน้นการร่วมกันแข่งขันมากกว่าการแข่งขันกันเอง ซึ่งนอกจากจะเป็นผู้ประกอบการด้วยกันแล้ว ยังมีการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐหรือองค์การปกครองท้องถิ่น สถาบันการศึกษานับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างสรรค์ให้เกิดการมีส่วนร่วมและสร้างพลังผลักดันให้เกิดการพัฒนาอย่างราบรื่นและต่อเนื่อง

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์สถานการณ์ของคลัสเตอร์อุตสาหกรรม ศึกษาขีดความสามารถในการแข่งขันของคลัสเตอร์อุตสาหกรรมที่ได้คัดเลือกแล้ว โดยพิจารณาจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ตั้งแต่องค์การธุรกิจอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ จนถึงปลายน้ำเปรียบเทียบกับคู่แข่งในด้านการผลิตเทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมถึงสถานะแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดแผนงานในคลัสเตอร์อุตสาหกรรม สมาชิกคลัสเตอร์อุตสาหกรรม ร่วมกันพิจารณาผลการวิเคราะห์สถานการณ์ของคลัสเตอร์อุตสาหกรรมร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ของคลัสเตอร์อุตสาหกรรม และแนวทางในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน

ขั้นตอนที่ 4 การนำแผนงานสู่การปฏิบัติการ เริ่มจากโครงการนำร่องเพื่อให้เห็นประโยชน์ของการรวมกลุ่มในเชิงรูปธรรมอย่างรวดเร็ว โดยดำเนินการตามแผนที่วางไว้มีการตรวจติดตามประเมินผล และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานก่อนนำไปสู่การปฏิบัติจริงที่บังเกิดผลอันมีประสิทธิผลสูงสุดต่ออุตสาหกรรมที่เลือกดำเนินการตามรูปแบบคลัสเตอร์อุตสาหกรรม

ตัวอย่างการศึกษาการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของคลัสเตอร์อัญมณี และเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี โดยผู้เขียนได้รวบรวม ข้อมูลความรู้จากบทความ งานวิจัยต่างๆ เพื่อศึกษาถึงศักยภาพในการพัฒนาคลัสเตอร์และปัจจัยผลักดันหรือเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการดำเนินงานจากกรณีตัวอย่างพบว่า คลัสเตอร์อัญมณีและเครื่องประดับริเริ่ม จากหน่วยงานรัฐเป็นแกนหลักในการผลักดันคลัสเตอร์ ซึ่งมีนโยบายการพัฒนาคลัสเตอร์อย่างต่อเนื่อง แต่ทั้งนี้ ยังขาดความร่วมมือจากผู้ประกอบการที่ถือเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้คลัสเตอร์อยู่รอดได้ รวมทั้งการสรรสร้างนวัตกรรมที่ถือเป็นเครื่องมือหนึ่งของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับคลัสเตอร์การท่องเที่ยว

จากการให้สัมภาษณ์ของนางกอบกาญจน์ วัฒนวรางกูร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กล่าวว่าจากที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ได้มีมติเห็นชอบ ให้เพิ่มเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอีก 3 เขต (คลัสเตอร์) จากเดิมที่มีอยู่แล้ว 5 คลัสเตอร์ เสร็จสิ้นในปี 2558 ซึ่งทำให้คลัสเตอร์การท่องเที่ยวไทยจะมีเขตพัฒนาการท่องเที่ยวรวมเป็น 8 คลัสเตอร์ ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 รายชื่อกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยวประเทศไทย

ที่	ชื่อกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว	พื้นที่จังหวัด
1	เขตพัฒนาการท่องเที่ยวล้านนา	จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง พะเยา
2	เขตพัฒนาการท่องเที่ยวอันดามัน	จังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา ตรัง สตูล
3	เขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้	จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี
4	เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันออก	จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด
5	เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ระนอง

6	เขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ตอนกลาง	จังหวัดสิงห์บุรี อ่างทอง พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี นนทบุรี และกรุงเทพฯ
7	เขตพัฒนาการท่องเที่ยวมรดกโลกด้านวัฒนธรรม	จังหวัดสุโขทัย กำแพงเพชร พิษณุโลก และตาก
8	เขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง	จังหวัดเลย หนองคาย นครพนม มุกดาหาร และบึงกาฬ

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปี 2558

โดยแต่ละเขตพัฒนาการท่องเที่ยวจะมีเป้าหมายตามศักยภาพพื้นที่และการเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านและกลุ่มอาเซียน โดยเฉพาะเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ มีเป้าหมายหลักคือการท่องเที่ยวแห่งวิถีชีวิตอีสานใต้ร่วมสมัย เชื่อมโยงลาว กัมพูชา และเวียดนาม พร้อมทั้งมุ่งพัฒนาระดับอารยธรรมอีสานใต้และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเพิ่มมูลค่าและคุณค่าทางการท่องเที่ยว พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีสีสัน หลากหลาย

นอกจากนี้ ยังได้เสนอให้มีการเตรียมจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (ปี 2560-2564) ซึ่งต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ปี 2560-2564) ที่มุ่งเน้นการกระจายรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ และหนุนให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเติบโตอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืน กระจายรายได้จากเมืองท่องเที่ยวหลักสู่เมืองท่องเที่ยวรอง พร้อมสร้างสมดุลทั้งรายได้การท่องเที่ยว สังคมและสิ่งแวดล้อม

2.1.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

- ความหมายของการมีส่วนร่วม

การจัดทำงบประมาณนั้นมีหลายขั้นตอน ฉะนั้นจึงต้องมีการมีส่วนร่วมในการทำงานของเจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณของสำนักงบประมาณ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับเปลี่ยนงบประมาณ วิธีการทำงานและบทบาทของเจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ อันจะส่งผลต่อประสิทธิภาพและความสำเร็จในการปฏิบัติงานของสำนักงบประมาณ

การมีส่วนร่วม (Participation) คือ เป็นผลมาจากการเห็นพ้องกันในเรื่องของความต้องการและทิศทางของการเปลี่ยนแปลงและความเห็นพ้องต้องกัน จะต้องมีการจินตนาการความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติ เหตุผลเบื้องต้นของการที่มีคนมารวมกันได้ ควรจะต้องมีการตระหนักว่าปฏิบัติการทั้งหมดหรือการกระทำทั้งหมด ที่ทำโดยกลุ่มหรือในนามกลุ่มนั้น กระทำผ่านองค์การ ดังนั้นองค์การจะต้องเป็นเสมือนตัวนำให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงได้ (ยุพาพร รูปงาม, 2545, หน้า 5)

Erwin (อ้างอิงใน ยุพาพร รูปงาม, 2545, หน้า 6) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมไว้ว่า คือ กระบวนการให้บุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เน้นการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องอย่างแข็งขันของบุคคล แก้ไขปัญหาร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมและสนับสนุน ติดตามการปฏิบัติงานขององค์การและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

- ขั้นตอนการมีส่วนร่วม

โกวิทย์ พวงงาม (2545, หน้า 8) ได้สรุปถึงการมีส่วนร่วมที่แท้จริงของประชาชน ใน การพัฒนา ควรจะมี 4 ขั้นตอน คือ

1) การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาของแต่ละท้องถิ่น กล่าวคือ ถ้าหากชาวบ้านยังไม่สามารถทราบถึงปัญหาและเข้าใจถึงสาเหตุของปัญหาในท้องถิ่นของตนเป็นอย่างดี แล้ว การดำเนินงานต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาของท้องถิ่นย่อมไร้ประโยชน์ เพราะชาวบ้านจะไม่เข้าใจและมอง ไม่เห็นถึงความสำคัญของการดำเนินงานเหล่านั้น

2) การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรมเพราะการวางแผนดำเนินงาน เป็น ขั้นตอน ที่จะช่วยให้ชาวบ้านรู้จักวิธีการคิด การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รู้จักการนำเอาปัจจัยข่าวสารข้อมูลต่างๆ มาใช้ในการวางแผน

3) การมีส่วนร่วมในการลงทุนและการปฏิบัติงาน แม้ชาวบ้านส่วนใหญ่จะมี ฐานะยากจน แต่ก็มีแรงงานของตนเองที่สามารถใช้เข้าร่วมได้ การร่วมลงทุนและปฏิบัติงานจะทำให้ชาวบ้านสามารถคิด ต้นทุนดำเนินงานได้ด้วยตนเอง ทำให้ได้เรียนรู้การดำเนินกิจกรรมอย่างใกล้ชิด

4) การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน ถ้าหากการติดตามงานและ ประเมินผลงานขาดการมีส่วนร่วมแล้ว ชาวชนบทย่อมจะไม่ทราบด้วยตนเองว่างานที่ทำไปนั้นได้รับผลดี ได้รับประโยชน์หรือไม่อย่างไร การดำเนินกิจกรรมอย่างเดียวกันในโอกาสต่อไป จึงอาจจะประสบความลำบาก

นอกจากนี้สำนักมาตรฐานการศึกษา สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏกระทรวงศึกษาธิการ สำนักมาตรฐานอุดมศึกษาและทบวงมหาวิทยาลัย (2545, หน้า 116) ยังได้กล่าวถึง การมีส่วนร่วมในขั้นตอน ของการพัฒนา 5 ขั้น ดังนี้

1) ขั้นมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาในชุมชนตลอดจนกำหนด ความต้องการของชุมชน และมีส่วนร่วมในการจัดลำดับความสำคัญของความ ต้องการ

2) ขั้นมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และวัตถุประสงค์ของโครงการ กำหนดวิธีการและแนวทางการดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดทรัพยากรและ แหล่งทรัพยากรที่ใช้

3) ขั้นมีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ประชาชนมีส่วนร่วม ในการสร้าง ประโยชน์โดยการสนับสนุนทรัพยากร วัสดุอุปกรณ์และแรงงาน หรือเข้าร่วมบริหารงาน ประสานงานและดำเนินการ ขอความช่วยเหลือจากภายนอก

4) ขั้นการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ ประชาชนมี ส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ที่พึงได้รับจากการพัฒนาหรือยอมรับ ผลประโยชน์อันเกิดจากการพัฒนา ทั้งด้านวัตถุและจิตใจ

5) ขั้นการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการพัฒนา เป็นขั้นที่ประชาชนเข้าร่วม ประเมิน ว่าการพัฒนาที่ได้กระทำไปนั้นสำเร็จตามวัตถุประสงค์เพียงใด

- ระดับของการมีส่วนร่วม

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2546, หน้า 17) ได้กล่าวถึงระดับของการมีส่วนร่วมตามหลักการทั่วไปว่าแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

- 1) การมีส่วนร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูล ของตน/ครอบครัว/ชุมชนของตน
- 2) การมีส่วนร่วมรับข้อมูลข่าวสาร
- 3) การมีส่วนร่วมตัดสินใจ โดยเฉพาะในโครงการที่ตนมีส่วนได้เสีย โดย แบ่งเป็น 3 กรณี

แล้วแต่กิจกรรมในตนอยู่ในขั้นตอนใดต่อไปนี้

3.1) ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจน้อยกว่าเจ้าของโครงการ

3.2) ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจเท่ากับเจ้าของโครงการ

3.3) ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจมากกว่าเจ้าของโครงการ

4) การมีส่วนร่วมทำ คือร่วมในขั้นตอนการดำเนินงานทั้งหมด

5) การมีส่วนร่วมสนับสนุน คืออาจไม่มีโอกาสร่วมทำ แต่มีส่วนร่วมช่วยเหลือ ในด้านอื่นๆ

นอกจากนี้ยังได้มีการแบ่งระดับของการมีส่วนร่วมเป็นระดับของการมีส่วนร่วม ตามแนวทาง

พัฒนาชุมชน เป็นการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน โดยได้ แบ่งไว้ดังนี้

1) ร่วมค้นหาปัญหาของตนให้เห็นว่าสิ่งใดที่เป็นปัญหารากเหง้าของปัญหา

2) ร่วมค้นหาสิ่งที่จำเป็นของตนในปัจจุบันคืออะไร

2.1) ร่วมคิดช่วยตนเองในการจัดลำดับปัญหา เพื่อจะแก้ไขสิ่งใดก่อนหลัง

2.2) วางแผนแก้ไขปัญหานั้นเป็นเรื่องๆ

2.3) ร่วมระดมความคิด ถึงทางเลือกต่างๆ และเลือกทางเลือกที่เหมาะสม

เพื่อแก้ไขปัญหานั้นที่วางแผนนั้น

2.4) ร่วมพัฒนาเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้

2.5) ร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหานั้นๆ

2.6) ร่วมติดตามการดำเนินงานและประเมินผลการดำเนินงาน

2.7) ร่วมรับผลประโยชน์/หรือร่วมเสียผลประโยชน์จากการดำเนินงาน

จากการศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด สรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมของชุมชน เกิดจากจิตใจที่ต้องการเข้าร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เพื่อให้เกิดผลต่อความต้องการของกลุ่มคนที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตทางสังคม ทั้งนี้ในการที่จะให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริงนั้น การจัดกิจกรรมการมีส่วนร่วมต้องคำนึงถึง วิธีการดำเนินชีวิต ค่านิยม ประเพณี ทัศนคติของบุคคล เพื่อให้เกิดความสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรม เพราะกลุ่มคนในชุมชนมีความแตกต่างกันใน ลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะทางเศรษฐกิจและการได้รับข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้การเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนโดยสรุปมีขั้นตอนทั้งสิ้น 5 ขั้นตอนคือ 1) การวิเคราะห์ - สังเคราะห์ปัญหาของชุมชน 2) การวางแผนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวิถีชีวิต 3) การกำหนดกิจกรรม 4) การดำเนินกิจกรรม และ 5) การประเมินผลกิจกรรม ซึ่ง

เป็นขั้นตอนของการเข้ามามีส่วนร่วมที่ให้ความสำคัญโดยใช้ชุมชนเป็นศูนย์กลาง โดยมีหน่วยงานภาครัฐคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำหรืออำนวยความสะดวกเท่านั้น

2.1.5 แนวคิดการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว

อัจฉรา หลาวทอง (2554) แผนงานวิจัยการวิจัยเชิงบูรณาการการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมในเขตอีสานใต้ กรณีศึกษากลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ วัตถุประสงค์การศึกษา ด้านศักยภาพของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ซึ่งเปรียบเทียบศักยภาพทั้ง 4 ประเด็นหลัก ในการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัด สามารถสรุปผลศักยภาพโดยภาพรวมพบดังนี้คือ 1) ความครบถ้วนและความหลากหลายของวิสาหกิจทางการท่องเที่ยวตามแนวคิดห่วงโซ่อุปทาน พบคือ ทั้งจังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์จะมีค่าคะแนนประเมินศักยภาพอยู่ในระดับดีมาก หมายความว่า วิสาหกิจการท่องเที่ยวตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำของภาพโดยรวมของจังหวัดมีความครบถ้วนและความหลากหลาย โดยเฉพาะกลุ่มวิสาหกิจประเภทโรงแรมและร้านอาหารที่มีจำนวนมากและหลากหลาย แต่กลุ่มวิสาหกิจนำเที่ยว รถโดยสารและของฝากของที่ระลึกจะมีไม่มากเท่าที่ควร ส่วนจังหวัดศรีสะเกษจะมีค่าคะแนนประเมินศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง หมายความว่า ยังมีวิสาหกิจท่องเที่ยวยังไม่ครบถ้วนและความหลากหลายมากเท่าที่ควรในการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายฯ ทั้งที่มีวิสาหกิจที่มีศักยภาพสูงในพื้นที่ ซึ่งอาจสืบเนื่องมาจากระดับความเข้มแข็งของวิสาหกิจสมาชิกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวในปัจจุบันค่อนข้างต่ำ 2) กลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ พบคือ ทั้งจังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์จะมีค่าคะแนนประเมินศักยภาพอยู่ในระดับดี หมายความว่า อดีตจนถึงปัจจุบันมีการรวมกลุ่มวิสาหกิจทางการท่องเที่ยวในพื้นที่เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทั้งรูปแบบสมาคมและชมรมตามกลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุนการท่องเที่ยว เท่านั้น แต่วิสาหกิจนำเที่ยวหลักไม่มีการรวมกลุ่มอย่างชัดเจน เป็นเพียงการเข้าร่วมกับสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว ซึ่งอาจเป็นสาเหตุในการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่โดยตรง ซึ่งกลุ่มที่มีความเข้มแข็งของทั้ง 2 จังหวัด คือ ชมรมผู้ประกอบการค้าอาหาร นอกนั้นส่วนใหญ่จะมีการรวมกลุ่มกันเพียงร่วมสมัครเป็นสมาชิกเพียงเท่านั้น แต่ไม่มีการเข้าร่วมดำเนินการขับเคลื่อนเข้าที่ควร ยกเว้นวิสาหกิจในกลุ่มคณะกรรมการที่ยังมีการดำเนินการตามโครงการที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานทางการท่องเที่ยว ส่วนจังหวัดศรีสะเกษจะมีค่าคะแนนประเมินศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง หมายความว่า จังหวัดศรีสะเกษในปัจจุบันจะมีการรวมกลุ่มวิสาหกิจในรูปแบบสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวระดับจังหวัด ส่วนชมรมอุตสาหกรรมสนับสนุนอื่นยังมีการรวมกลุ่มที่ไม่มีกิจกรรมดำเนินการ และทั้ง 3 จังหวัดปัจจุบันกำลังพัฒนากลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวในรูปแบบสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระดับจังหวัด เพื่อยกระดับฐานะของกลุ่มวิสาหกิจทางการท่องเที่ยวขึ้นเป็นระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระดับจังหวัดและเข้าร่วมเป็นสมาชิกของสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สอดคล้องคำสัมภาษณ์นายอุดร ปิทอง นางสาวผาวรินทร์ จรัสวรพันธ์, 21 เมษายน 2553 นางกัลยาณี ธรรมจารีย์, 25 พฤศจิกายน 2552) และ3) การสนับสนุนของภาคีเครือข่ายภาครัฐ

เอกชนและชุมชน พบคือ จังหวัดสุรินทร์จะมีค่าคะแนนประเมินศักยภาพอยู่ในระดับดีมาก หมายความว่า มีการได้รับการสนับสนุนของภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคีเครือข่ายภาครัฐ ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเขตสุรินทร์และท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุรินทร์ที่สนับสนุนทั้งสถานที่จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายฯ แผนปฏิบัติการบางโครงการเข้ามาร่วมกำหนดกิจกรรมร่วมและมีเจ้าหน้าที่ค่อนข้างประสานงานโดยตรง สืบเนื่องจากการรวมกลุ่มเครือข่ายฯ ส่วนใหญ่จะได้วิสาหกิจจากสมาชิกสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์เข้ามาร่วมพัฒนา กลุ่ม โดยเฉพาะยังคณะกรรมการหลักของสมาคมฯ เข้ามาร่วมเป็นคณะกรรมการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายของระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ส่วนจังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดศรีสะเกษจะมีค่าคะแนนประเมินศักยภาพอยู่ในระดับดี หมายความว่า การสนับสนุนของภาคีเครือข่ายมีทุกภาคส่วน โดยเฉพาะจังหวัดศรีสะเกษจะได้รับการขับเคลื่อนจากรองผู้ว่าราชการจังหวัดด้านงานท่องเที่ยวเข้ามาร่วมเป็นแกนนำหลัก ซึ่งสามารถสนับสนุนหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมดำเนินการได้ แต่ภาคเอกชนและชุมชนยังไม่เข้มแข็งเท่าที่ควร ส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ภาคส่วนเอกชนและชุมชนมีความเข้มแข็งและพร้อมร่วมมือกับการรวมกลุ่มเครือข่าย ซึ่งมีภาครัฐเข้ามาร่วมขับเคลื่อนและสนับสนุนแต่ส่วนใหญ่มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าการพัฒนาวิสาหกิจการท่องเที่ยวโดยตรง

อัจฉรา หลาวทอง (2556). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติอย่างยั่งยืน กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ผลการศึกษาพบ สถานการณ์กลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวส่งผลต่อการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติอย่างยั่งยืนกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ได้มีการดำเนินการและพัฒนาในการให้บริการทางการท่องเที่ยวระดับหมู่บ้านท่องเที่ยว แต่ส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยและหรือมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน อีกทั้งปัจจุบันมีจำนวนสมาชิกค่อนข้างลดลงและมีจำนวนน้อยโดยเฉลี่ยเหลือดำเนินการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนละ 10 – 15 คน จากเดิม 30 – 40 คน สาเหตุเพราะไม่มีลูกค้าเข้ามาใช้บริการอย่างต่อเนื่องและมีจำนวนน้อยมากเฉลี่ยปีละไม่เกิน 1 – 2 หมู่คณะ ส่วนปัญหาการรวมกลุ่มฯ มีระดับปัญหามากประกอบด้วย 3 อันดับแรกคือ 1) ด้านข้อมูลสารสนเทศของกลุ่มเครือข่าย 2) ด้านการขีดความสามารถทางการแข่งขันและช่องทางการตลาด และ 3) ด้านการบริหารจัดการกลุ่มเครือข่าย จึงส่งผลต่อความต้องการรวมกลุ่มเครือข่าย อยู่ในระดับมาก โดยความต้องการโดยส่วนใหญ่คือ 1) ด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่เข้าร่วม 2) ด้านความตระหนักและความรับผิดชอบต่อกิจกรรมชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม และ 3) ความต้องการหลักด้านความร่วมมือและการแบ่งปันทรัพยากร ตามลำดับ

การประเมินศักยภาพการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติอย่างยั่งยืนกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 อยู่ในระดับมาก ศักยภาพมากคือ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการบุคลากร ด้านกายภาพ และด้านการตลาด ตามลำดับ ส่วนการประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มฯ ในระดับมาก และมีความเป็นไปได้มากที่สุดที่ส่งผลต่อ

ความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายฯ ส่วนใหญ่คือ 1) ความสำเร็จและเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน 2) การรวบรวมสมาชิกและการจัดตั้งกลุ่ม และ 3) การสร้างความเข้มแข็งของการรวมกลุ่ม ตามลำดับ

การจัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติอย่างยั่งยืนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปี 2556 – 2559 มีทิศทางคือ 1) วิสัยทัศน์ คือ “กลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวชุมชนเส้นทางวิถีวัฒนธรรม ชาติพันธุ์ ภูมิปัญญาหัตถกรรมและเกษตรกรรม บนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ชุมชนนครชัยบุรินทร์” 2) เป้าประสงค์ โดยประกอบด้วย 3 ประเด็นหลัก คือ 2.1) เพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมาชิกเครือข่ายฯ บนพื้นฐานการสร้างมูลค่าและคุณค่าอย่างสมดุลและยั่งยืน 2.2) สร้างอาชีพและรายได้แก่กลุ่มสมาชิกเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยว นครชัยบุรินทร์อย่างยั่งยืน และ 2.3) วิสาหกิจชุมชนสมาชิกเกิดการฟื้นฟู อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นทางวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของตนเองอย่างสมดุลและยั่งยืน 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนา และการจัดการ ประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์หลัก คือ 3.1) กลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติ 3.2) ขีดความสามารถทางการแข่งขันของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตามมาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ 3.3) ความร่วมมือและการเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวกับกลุ่มภาคีเครือข่ายในเขตกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 อนุภูมิภาคอื่น ๆ ประเทศเพื่อนบ้าน และกลุ่มประเทศอาเซียน

ผลการศึกษาครั้งนี้มีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และนโยบายการท่องเที่ยวในระดับจังหวัดและประเทศ หากเกิดความสำเร็จในการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน การรวบรวมสมาชิก การจัดตั้งกลุ่ม และการสร้างความเข้มแข็งของการรวมกลุ่มของเครือข่ายแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับแผนและนโยบายการท่องเที่ยวในระดับต่าง ๆ ได้

อภิปรายผลการวิจัย จากผลการศึกษาจะมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และนโยบายการท่องเที่ยว 8 ระดับ ได้แก่ 1) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 2) นโยบายรัฐบาลด้านการท่องเที่ยว 3) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 4) นโยบายด้านการท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 5) ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 – 2559 6) ยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 – 2559 7) แผนยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว ปี 2555 – 2559 และ 8) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด พ.ศ. 2555 – 2559 แต่ยุทธศาสตร์การพัฒนา และการจัดการความร่วมมือและการเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวกับกลุ่มภาคีเครือข่ายในเขตกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 อนุภูมิภาคอื่น ๆ และหรือประเทศเพื่อนบ้าน และหรือสู่การเปิดเสรีการค้าอาเซียน จะสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และนโยบายการท่องเที่ยว 3 ระดับ ได้แก่ 1) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 2) นโยบายรัฐบาลด้านการท่องเที่ยว และ 3) นโยบายด้านการท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ผลการประเมินความเป็นไปได้มากที่สุดจากความสำเร็จและเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน การรวบรวมสมาชิกและการจัดตั้งกลุ่ม และการสร้างความเข้มแข็งของการรวมกลุ่ม

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิวัฒน์ อมาตยกุล (2549) การศึกษาปัจจัยทางสังคม ผลกระทบ และการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ชุมชนเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยทางสังคมที่มีส่วนช่วยในการรักษาวัฒนธรรมของชุมชนเกาะเกร็ด 2) ศึกษาถึงผลกระทบ และความเปลี่ยนแปลงจากการที่ชุมชนเกาะเกร็ดถูกพัฒนาขึ้นให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม 3) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ ประเพณี วัฒนธรรมของชาวชุมชนเกาะเกร็ด ซึ่งประชากรและกลุ่มตัวอย่างมาจากตัวแทนของครัวเรือน จำนวน 316 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าร้อยละ การจัดลำดับ และการบรรยายคุณลักษณะ ผลการวิจัยโดยสรุปพบว่า 1. ปัจจัยทางสังคมที่มีส่วนช่วยในการรักษาวัฒนธรรมของชุมชนเกาะเกร็ด คือ เครือข่ายองค์กรทางสังคม กิจกรรมสำคัญทางศาสนา ความสามัคคี และความร่วมมือกันในชุมชน 2. ผลกระทบและความเปลี่ยนแปลงจากการที่ชุมชนเกาะเกร็ดถูกพัฒนาขึ้นให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม คือ 2.1 ด้านเศรษฐกิจ พบว่าการพัฒนาดังกล่าว สร้างงาน สร้างรายได้ ยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับคนในชุมชน 2.2 ด้านสังคม พบว่ามีการฟื้นฟูขนบธรรมเนียม ประเพณี และวิถีชีวิตของชาวมอญในอดีตให้กลับคืนมา คนในชุมชนเกาะเกร็ดเกิดความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ของตนเอง 2.3 ด้านวัฒนธรรม พบว่าเกาะเกร็ดมีการรับวัฒนธรรมจากแหล่งอื่น เหตุผลประการสำคัญคือ ชุมชนเกาะเกร็ดอยู่ใกล้กรุงเทพฯ จึงมีการคมนาคมติดต่อได้อย่างสะดวก 2.4 ด้านสภาพแวดล้อม พบว่าสิ่งสาธารณูปโภค เช่น ถนน ประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ ได้รับการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น ประชาชนเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของพื้นที่ และช่วยกันดูแลสภาพแวดล้อมให้ดียิ่งขึ้น 3. ในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ ประเพณี วัฒนธรรมของชาวชุมชนเกาะเกร็ด พบว่า ยังมีการสืบทอด เช่น ภาษา การแต่งกาย อาหาร การประกอบพิธีกรรม ยังคงทำในรูปแบบดั้งเดิม การผลิตเครื่องปั้นดินเผา วิธีการ แบบดั้งเดิมได้มีการอนุรักษ์ไว้ให้คนทั่วไปได้เห็น อย่างไรก็ตามได้มีการประยุกต์วัฒนธรรม ประเพณีบางด้านให้เข้ากับรูปแบบใหม่ ๆ ทั้งนี้หน่วยงานภาครัฐ ควรปรับบทบาทในการสร้างความยอมรับจากคนในพื้นที่ด้วยการพัฒนาชุมชนอย่างเต็มที่ และมีการรณรงค์ ให้คนในชุมชนรักษามรดกวัฒนธรรมของชุมชนเกาะเกร็ดอย่างต่อเนื่อง

โกสินทร์ ชำ นานุกุล และคณะ. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายการตลาด วิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวไทย เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการณ์การจัดการเครือข่ายการตลาดวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวไทย 2) สร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายการตลาดวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ 3) นำเสนอแนวทางการจัดการเครือข่ายการตลาดวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา

ประกอบด้วย 1) ผู้ประกอบการวิสาหกิจหรือเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวในประเทศไทย จำนวน 265 คน เก็บรวบรวม ข้อมูลโดยการสอบถาม และ2) นักวิชาการด้านการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการวิสาหกิจหรือเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยว นักคุเทศก์ผู้นำชุมชน และประชาชนที่เกี่ยวข้องจำนวน 40 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก การจัดสนทนากลุ่มและการประชุมเสวนา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ประเด็นการสัมภาษณ์ประเด็นการสนทนากลุ่มและประเด็นการเสวนาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยหาค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพการณ์วิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวไทยมีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สวยงาม วัฒนธรรมประเพณีและผลิตภัณฑ์ชุมชนที่น่าสนใจ และทรัพยากรบุคคลที่มีองค์ความรู้และภูมิปัญญา ปัญหา อุปสรรค คือขาดการบริหารจัดการที่ดีโดยเฉพาะด้านเครือข่ายการตลาด รวมทั้งขาดแคลนเงินทุนในการพัฒนา 2. รูปแบบการจัดการเครือข่ายการตลาดวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเรียกว่า “DARE TO DREAM Market Network Model” ซึ่งให้ความสำคัญ กับการจัดการ 11 ประการ ได้แก่ 1) การสร้างความโดดเด่นให้แหล่งท่องเที่ยว (Distinction: D) 2) การโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ (Advertising: A) 3) การกำหนดราคาที่เหมาะสม (Reasonable Price: R) 4) การสร้างความสะดวกสบายในการรับบริการ (Easiness or expedience: E) 5) การสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยว (Tourism Network: T) 6) การจัดองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ (Organizing: O) 7) การกระจายภาวะผู้นำ (Distributed Leadership: D) 8) การวิจัยการท่องเที่ยว (Research: R) 9) การให้การศึกษาแก่บุคลากร (Education: E) 10) การรับผิดชอบต่อสังคม (Accountability: A) และ 11) การใช้เครื่องมือทางการตลาด (Marketing tool: M) รูปแบบดังกล่าวผ่านการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ในระดับดีมากและผ่านการรับรองจากเวทีประชาคมแล้ว 3. แนวทางในการจัดการเครือข่ายการตลาดวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คือ 1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรบูรณาการทำงานร่วมกันในการสนับสนุนส่งเสริมการสร้างและการจัดการเครือข่ายการตลาดวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวตั้งแต่ระดับชุมชน จังหวัด กลุ่มจังหวัดและขยายสู่ระดับภาค ประเทศ และต่างประเทศโดยวางแผนทางการตลาดร่วมกับวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยว พร้อมขับเคลื่อนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เครือข่ายมีความเข้มแข็งและยั่งยืน 2) ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการตลาดท่องเที่ยวแก่บุคลากรด้านการท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอและ 3) ควรสร้างช่องทางการสื่อสารประชาสัมพันธ์ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวชุมชนที่เป็นประโยชน์ผ่านสื่อหลายช่องทาง

พิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์. (2557). การจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษา บ้านโคกไคร จังหวัดพังงา. มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน และองค์ประกอบที่สำคัญต่อการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืนของกลุ่มการท่องเที่ยวชุมชนบ้านโคกไคร จังหวัดพังงา โดย วิเคราะห์ตามแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนตามแนวทางของ Shaw and Williams (2004) ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้นำกลุ่ม และใช้การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม

ร่วมและการสังเกตอย่างไม่มี ส่วนร่วมระหว่างการดำเนินกิจกรรมทางการท่องเที่ยวของกลุ่มการท่องเที่ยวชุมชนบ้านโคกไคร ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มการท่องเที่ยวชุมชนบ้านโคกไครดำเนินงานในรูปแบบวิสาหกิจชุมชนที่ให้บริการนำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยมีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่โดดเด่น ได้แก่ สปาโคลนร้อนและทรายร้อน การชมปุมตแดง การเก็บหอยตลับ การพายเรือคายัค ทั้งนี้ กลุ่มการท่องเที่ยวชุมชน บ้านโคกไครได้เข้าร่วมเป็นเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดพังงา มุ่งเน้นการส่งเสริมและขับเคลื่อนการเติบโต อย่างยั่งยืนของชุมชนที่ดำเนินกิจกรรมทางการท่องเที่ยว โดยกลุ่มการท่องเที่ยวชุมชนบ้านโคกไครมีศักยภาพ ทางการจัดการใน 4 ด้าน ได้แก่ ศักยภาพทางด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ศักยภาพทางด้านการบริการและการ ให้ประสบการณ์ที่มีคุณภาพแก่นักท่องเที่ยว ศักยภาพทางด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและศักยภาพทางด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวชุมชน อย่างยั่งยืนของกลุ่มการท่องเที่ยวชุมชนบ้านโคกไครคือ ศักยภาพทางการท่องเที่ยว กระบวนการคิดแบบยั่งยืนในด้านการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ ความยั่งยืนของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวมากกว่าการมุ่งเน้นที่ผลประโยชน์ ด้านรายได้ มุ่งที่จะใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจน การรักษาทุนทางวัฒนธรรมของชุมชน รวมทั้งตัวผู้นำชุมชนที่มีการเปิดโอกาสให้สมาชิกในชุมชนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้กลุ่มการท่องเที่ยวชุมชนได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกในชุมชนส่วนใหญ่

สุนีย์ อภิชาติกุลชัย. (2557). การเสริมสร้างเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเพื่อชุมชนสันติสุข: กรณีศึกษาตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม (สันติศึกษา). สารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ภาควิชา (Qualitative Research) มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาแนวคิดการเสริมสร้างเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเพื่อชุมชนสันติสุข (2) เพื่อศึกษาวิเคราะห์เครือข่ายด้านการท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม (3) เพื่อนำเสนอแนวทางการเสริมสร้างเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวชุมชนสันติสุข

ผลจากการศึกษา พบว่า สภาพเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชน “ตลาดน้ำอัมพวา” ในเบื้องต้นเป็นการรวมกลุ่มของชุมชนเอง แต่เมื่อมีผู้นำมาร่วมวางแผนพัฒนา ประกอบกับมีการสร้างเครือข่ายชุมชนที่เกี่ยวข้องโดยมีการจัดตั้งชมรมต่าง ๆ ขึ้นพร้อมกับการประชาสัมพันธ์ ทำให้ตลาดน้ำได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวมากขึ้นเป็นลำดับ ที่สำคัญ “ตลาดน้ำอัมพวา” มีจุดเด่นเป็นการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีความสนใจเป็นพิเศษ แต่ด้วยสภาพวัฒนธรรมของชุมชนดั้งเดิมมีอาชีพทำสวน ซึ่งมีความถนัดในการทำงานเพียงลำพังมากกว่าการทำงานเป็นกลุ่มส่งผลให้การรวมกันของชุมชนเป็นไปอย่างหลวม ๆ แม้ว่าจะมีการจัดตั้งเครือข่ายหรือกลุ่มชุมชนเพื่อเปิดพื้นที่ให้แสดงความคิดเห็นก็ตาม

จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องนั้น ผู้วิจัยพบว่า ชุมชน “ตลาดน้ำอัมพวา” มีปัญหาอันเนื่องมาจากเหตุปัจจัยภายในสมาชิกชุมชนและเครือข่ายชุมชนเอง อันได้แก่ การที่สมาชิกชุมชนและเครือข่ายต่างเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม การไม่ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเริ่มลดน้อยลง การขาดความร่วมมือกันระหว่างสมาชิกในชุมชน และการเข้ามาแสวงหา

ผลประโยชน์ของนายทุนจากภายนอก ส่งผลให้รูปแบบการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดน้ำเปลี่ยนแปลงไป จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงศึกษาเพื่อหาแนวทางเสริมสร้างเครือข่ายของชุมชนเพื่อการรักษาสมดุลไว้ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านสิ่งแวดล้อม ด้วยการสร้างกิจกรรมสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม จากการสนับสนุนจากภาครัฐ เป็นต้น

จากการศึกษาค้นคว้าวิจัยหลักธรรมในพระพุทธศาสนายังพบว่า การนำชุดวิธีการที่เรียกว่า “พุทธสันติวิธี” ด้วยหลัก “สารณียธรรม 6” ซึ่งเป็นหลักธรรมเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกถึงกัน สามารถนำมาเป็นแนวทางในการเสริมสร้างเครือข่ายชุมชน “ตลาดน้ำอัมพวา” ตลอดจนไปจนถึงชุมชนต่าง ๆ ในการสร้างความเข้มแข็งและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขต่อไป

อรุณศรี ลีจิราณี และคณะ. (2556). ชุดโครงการการพัฒนาคัลสเตอร์ของกลุ่มธุรกิจขนมไทยท้องถิ่นและการจัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศสำหรับเส้นทางใหม่ของการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้อาหารในภูมิภาคตะวันตก. งานวิจัยนี้จะเป็นการศึกษาและสำรวจข้อมูลการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้อาหารแดนขนมไทยในพื้นที่ ภูมิภาคตะวันตก 8 จังหวัด คือ นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม และสมุทรสาคร โดยโครงการนี้ได้มีการศึกษาและสำรวจข้อมูลการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้อาหารแดนขนมไทยในพื้นที่ ภูมิภาคตะวันตก ศึกษาภาพการณ์ท่องเที่ยวตลอดจนวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค และพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้อาหารแดนขนมไทยในพื้นที่ ภูมิภาคตะวันตก โดยศึกษาเส้นทาง 4 เส้นทาง คือ เส้นทางตามรอยน้ำตาล (โตนด) เส้นทางลำน้ำคำหวาน เส้นทางชุดทองลงลิ้ม และเส้นทางทองคำชาวแห่งธรรมชาติ เพื่อศึกษาศักยภาพของเส้นทางท่องเที่ยวดังกล่าว ซึ่งเป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวแนวใหม่ในประเทศไทย ส่วนที่สองเป็นการศึกษาวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ของฝากหรือสินค้าที่ระลึก ตามแนวคิดใหม่โดยใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ทางอาหาร และแนวคิดเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักท่องเที่ยว โดยใช้ข้อมูลที่ไดจากการสังเคราะห์จากนักท่องเที่ยวและการระดมความคิดจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ แนวคิดใหม่ที่สอดคล้องกับเส้นทางท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้อาหารทั้ง 4 เส้นทาง แล้วศึกษาศักยภาพความเป็นไปได้ของผลิตภัณฑ์แนวคิดใหม่ร่วมกับเส้นทางท่องเที่ยวดังกล่าว ส่วนที่สามเป็นการจัดทำระบบฐานข้อมูล สารสนเทศการท่องเที่ยวตลอดเส้นทางการเรียนรู้อาหารแดนขนมไทย โดยมีข้อมูลของผลิตภัณฑ์ขนมไทย ตาม สถานที่และเส้นทางท่องเที่ยว แล้วจัดทำเว็บไซต์ระบบสารสนเทศ สำหรับประชาสัมพันธ์และสนับสนุนการท่องเที่ยวและการเรียนรู้ขนมไทยในแต่ละพื้นที่ของภูมิภาคตะวันตกจากผลการดำเนินงานวิจัยในการพัฒนาและสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ขนมไทยทั้ง 4 เส้นทาง ได้มีการจัดกิจกรรมทดสอบศักยภาพของเส้นทางท่องเที่ยวโดยพาผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและนักท่องเที่ยวไปทดลองเที่ยวในเส้นทางดังกล่าว (FAM Trip) พบว่าทั้ง 4 เส้นทางล้วนแต่ มีศักยภาพในเชิงพาณิชย์แต่จะเหมาะสมกับกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ FIT และหากต้องการจัดในรูปแบบทัวร์เป็นการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มทั้งคนไทยและต่างชาติที่มีความสนใจต้องการทราบข้อมูลที่เกี่ยวกับขนม ไทยในเชิงลึกอย่างแท้จริง รวมทั้งได้มีการพาบริษัททัวร์เข้าร่วมประเมินศักยภาพในการจัดเส้นทางท่องเที่ยว พบว่าเส้นทางลำน้ำคำหวานเป็นเส้นทางที่

มีศักยภาพมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากอยู่ใกล้กรุงเทพฯ และการจัดตาราง การเรียนรู้ตลอดกิจกรรมต่าง ๆ มีความน่าสนใจและมีการบริหารจัดการเรื่องเวลาได้อย่างลงตัว ซึ่งบริษัททัวร์อย่าง น้อย 2 บริษัทจะนำไปพัฒนาเป็นเส้นทางท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มที่เป็นชาวต่างชาติต่อไป ในส่วนของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของฝากหรือสินค้าที่ระลึกตามแนวคิดใหม่เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้อง กับเส้นทางท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้อาหารทั้ง 4 เส้นทาง พบว่าได้ผลิตภัณฑ์ขนมไทยจากเส้นทางท่องเที่ยว ทั้ง 4 เส้นทาง จำนวน 8 ผลิตภัณฑ์ คือ เส้นทางตามรอยน้ำตาลโตนด ได้แก่ผลิตภัณฑ์ตาลละตุนาหงัน (ตาลคุ) และตาลละมุน (ขนมตาลทรงเครื่อง) เส้นทางลำนาคำหวาน ได้แก่ หยอดน้ำสังข และนางลอย เส้นทางทองคำชาวแห่งธรรมชาติ ได้แก่ ข้าวเหนียว และข้าวสาลี และเส้นทางชุดทองลงลิ้ม ได้แก่ ศรีสุวรรณ และ ทศทัต ทั้งนี้ผลิตภัณฑ์ขนมทั้ง 8 ผลิตภัณฑ์ได้มีการประเมินทางประสาทสัมผัสและทดสอบศักยภาพในเชิงพาณิชย์ กับนักท่องเที่ยวในพื้นที่และผู้ที่เกี่ยวข้องแล้ว พบว่ามีศักยภาพในเชิงพาณิชย์ทุก ๆ ตัว โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์หยอด น้ำสังข ซึ่งได้มีการถ่ายทอดกระบวนการผลิตให้กับชุมชนบ้านคุงลมทวน อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม เพื่อใช้เป็นของฝากและของที่ระลึกในเส้นทางลำนาคำหวาน โดยเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวและจัดจำหน่าย โดยเบื้องต้นได้ยอดการจัดจำหน่ายสูงถึง 20,000 บาท ในช่วงการดำเนินการเพียง 1 เดือนที่ผ่านมา ส่วนผลิตภัณฑ์ตาลละตุนาหงัน (ตาลคุ) ที่คณะนักวิจัยได้มีการพัฒนาร่วมกับผู้ประกอบการรายปอนด์ในจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งได้มีการถ่ายทอดสูตรและเทคโนโลยีการผลิตเรียบร้อยแล้ว อยู่ระหว่างการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และการต่อยอดในเชิงพาณิชย์ส่วนผลิตภัณฑ์ข้าวเหนียวก็ได้รับความสนใจจากมูลนิธิชัยพัฒนาเพื่อนำไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ซึ่งอยู่ระหว่างการ ติดต่อและเจรจาเพื่อหารือดำเนินการต่อไป ส่วนของการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการท่องเที่ยวตลอดเส้นทางเรียนรู้อาหารด้านขนมไทยอยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำเว็บไซต์และทดสอบประสิทธิภาพของฐานข้อมูลดังกล่าว โดยการพัฒนาฐานข้อมูลเพื่อใช้เป็นแหล่งอ้างอิงและเรียนรู้การท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ภายใต้แนวคิด “เที่ยวไป กินไป เรียนรู้ไป” นั้น ถือเป็น การนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาประยุกต์ใช้ในการสื่อสาร การนัดหมายและการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในยุคปัจจุบัน และจากกระแสยุคดิจิทัลนี้เองอาจเรียกได้ว่ากิจกรรมในชีวิตประจำวันต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่มีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่ด้วย ดังนั้นหน่วยงานหลักด้านการท่องเที่ยว คือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) จึงควรได้รับโอกาสการส่งต่อบริการดังกล่าวเพื่อสานต่อให้เกิดการใช้งานในวงกว้างต่อไป ภายใต้แนวคิดการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่นี้

วุฒิชิต สุนทรสมัย และคณะ. (2557). แผนงาน การพัฒนาบทบาทของเครือข่ายการท่องเที่ยว PTCC เพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ในวิสาหกิจการท่องเที่ยวในเมืองพัทยาเพื่อการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. การพัฒนาบทบาทของเครือข่ายการท่องเที่ยวเมืองพัทยา (Pattaya Tourism Cluster Canter : PTCC) เพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ในวิสาหกิจการท่องเที่ยวในเมืองพัทยาเพื่อการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีวัตถุประสงค์ 6 ข้อ คือ วิเคราะห์และระบุปัญหาด้านทุนมนุษย์ของวิสาหกิจขนาดย่อมของเมืองพัทยาในเครือข่าย PTCC ทำการกลั่นกรองและคัดเลือกประเด็นปัญหาด้านทุนมนุษย์ในวิสาหกิจขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยว แล้วแสวงหาหรือพัฒนากลไกในการพัฒนาบุคลากรของวิสาหกิจขนาดย่อมในเครือข่าย

PTCC จากนั้นดำเนินการพัฒนาทุนมนุษย์ของเครือข่ายวิสาหกิจขนาดย่อม PTCC ในเมืองพัทยาตามที่กำหนด โดยที่มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินการพัฒนาทุนมนุษย์ของเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว โดยอาศัยฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว PTCC รวมทั้งเสนอบทบาทของเครือข่ายการท่องเที่ยว PTCC เพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ในวิสาหกิจการท่องเที่ยวในเมืองพัทยาด้วยวิธีการวิจัยแบบผสมโดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ ด้วยแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเพื่อวัดค่าตัวแปรตามกรอบแนวคิดในการวิจัยเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลด้วยการให้ผู้ประกอบการและพนักงานของวิสาหกิจขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยวที่เป็นสมาชิกและต้องการเป็นสมาชิกของศูนย์เครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเมืองพัทยาเป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง รวมทั้งแบบสอบถามวัดผลการพัฒนาทุนมนุษย์ก่อน และหลังการพัฒนาแล้วได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้แบบสรุปการระดมความคิดเห็น แบบสรุปการสัมภาษณ์และ แบบสรุปการศึกษาดูงาน เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึกและการประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมกับกลุ่มตัวอย่างเดิมใช้การวิเคราะห์เนื้อหาการสรุปและการสังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์และการประชุมกับ ผู้ประกอบการและพนักงานผลการวิจัยพบว่า สมาชิก PTCC โดยรวมมีความจำเป็นในการพัฒนาทุนมนุษย์ด้านอุตสาหกรรม ด้านการจัดการทั่วไป ด้านความสัมพันธ์และด้านกลยุทธ์ โดยเผชิญปัญหาทุนมนุษย์แตกต่างกันตามบทบาทวิสาหกิจที่เป็นและสนใจเป็นสมาชิก PTCC โดยกิจการสปาและนวดแผนไทยมีความจำเป็นในการพัฒนาทุนมนุษย์ทั้ง 4 ด้านข้างต้น ส่วนธุรกิจโรงแรมที่พัก มีปัญหาทุนมนุษย์ด้านการจัดการทั่วไป รานขายของที่ระลึกมีปัญหามนุษย์ด้านอุตสาหกรรมเช่นเดียวกับธุรกิจด้านแหล่งท่องเที่ยว ตัวแทนนำเที่ยวและร้านอาหาร ซึ่งประสบปัญหาทุนมนุษย์เพิ่มเติมด้านความสัมพันธ์และด้านกลยุทธ์ การวิจัยนี้ได้ใช้กลไกและวิธีการพัฒนาทุนมนุษย์ตามสภาพปัญหา ธรรมชาติและเงื่อนไขที่ธุรกิจประเภทต่าง ๆ อาทิ ใช้คู่มือแนวการปฏิบัติที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามธุรกิจโรงแรม ใช้การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้เพิ่มพูนทักษะการตลาดและการขายกับธุรกิจร้านขายของที่ระลึกและใช้การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาทักษะทุนมนุษย์ด้านอุตสาหกรรมและความสัมพันธ์ ด้วยทักษะการสื่อสาร โดยใช้ภาษาต่างประเทศ 4 ภาษา คือ จีน อังกฤษ รัสเซีย และเกาหลี ผลการพัฒนาทุนมนุษย์พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีการพัฒนาอยู่ในระดับสูงขึ้นปานกลางถึงมาก ทั้งนี้ PTCC สามารถใช้บทบาท 3 ด้านคือ บทบาทผู้นำในการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากร บทบาทผู้นำในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากภายในและภายนอก บทบาทบูรณาการกลยุทธ์การจัดการเครือข่ายอย่างยั่งยืนในการพัฒนาทุนมนุษย์ของวิสาหกิจท่องเที่ยวขนาดย่อมของเมืองพัทยาโดยรวม และแยกตามประเภทของธุรกิจของสมาชิก PTCC ผลการศึกษาชี้ประเด็นข้อเสนอแนะด้านเนื้อหา คือ การประยุกต์ใช้บทบาท PTCC ทั้ง 3 ด้านจำเป็นต้องเข้าใจบริบทและความแตกต่างของวิสาหกิจ รวมทั้งจำเป็นต้องติดตามภาวะการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากปัจจัยภายนอกของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวด้วย ในขณะที่การวิจัยสามารถจัดทำได้ในอนาคตคือ การวิเคราะห์บทบาทของ PTCC ต่อความสำเร็จของวิสาหกิจสมาชิก การขยายผลการศึกษาเพื่อพัฒนาด้านความสำเร็จของเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเมือง พัทยา

กับพื้นที่เชียงใหม่ เช่น จังหวัดระยอง ฉะเชิงเทรา รวมทั้งการศึกษาวิจัยถึงความพึงพอใจและอัตราการกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวที่มาหรือเคยมาใช้บริการของวิสาหกิจที่เป็นสมาชิก PTCC

พรรณี สวนเพลง. (2556). แผนงานยุทธศาสตร์การเสริมมูลค่าเพิ่มและการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์. วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาสภาพการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักท่องเที่ยวและสถานประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศไทย 2) พัฒนารูปแบบ (Model) การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประเทศไทย 3) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประเทศไทย และ 4) สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับยุทธศาสตร์การเสริมมูลค่าเพิ่มและสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยโดยใช้เครือข่ายของสังคมออนไลน์ การวิจัยในแผนงานนี้เป็นการศึกษาเชิงบูรณาการโดยนำผลจากวิจัยในโครงการที่ 1 และโครงการที่ 2 มาสังเคราะห์เพื่อให้ได้ “องค์ความรู้” และนำผลการของการวิจัยไปจัดงานสัมมนาให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวได้นำผลการวิจัยไปประยุกต์ในธุรกิจ ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักท่องเที่ยวและสถานประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศไทย 1.1 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ - นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์สำหรับการท่องเที่ยวมากที่สุด คือ Facebook มีวัตถุประสงค์ในการใช้เครือข่ายออนไลน์สำหรับการท่องเที่ยวเพื่อเปรียบเทียบราคา และมีความคิดเห็นว่าสถานประกอบการทางด้านการท่องเที่ยวควรมีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ในการให้ข้อมูลข่าวสาร - นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนิยมใช้สังคมออนไลน์สำหรับการท่องเที่ยวมากที่สุด คือ Twitter โดยมีวัตถุประสงค์ในการใช้เครือข่ายออนไลน์สำหรับการท่องเที่ยวเพื่อเปรียบเทียบราคา และมีความคิดเห็นว่าการทำธุรกิจด้านการท่องเที่ยวจะเป็นการให้ข้อมูลกับลูกค้ามีเครือข่ายสังคมออนไลน์คือ Facebook สำหรับปัญหาของการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของสถาน คือ พนักงานขาดความรู้และทักษะในการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ 1.2 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์นั้นจะอยู่ในกลุ่มช่วงอายุประมาณ 20-50 ปี โดยส่วนใหญ่นิยมใช้ Facebook, Youtube, Instagram, Twitter และ Line ในการสื่อสารโดยนักท่องเที่ยวจะใช้เครือข่ายสังคม ออนไลน์ผ่านทาง Smartphone มากที่สุด มีการ Upload รูปภาพและแชร์รูปภาพกับเพื่อนที่อยู่ในโลกออนไลน์เกี่ยวกับ ที่พัก ร้านอาหาร และแหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลที่นักท่องเที่ยวคนหาสำหรับการท่องเที่ยวที่มีผลต่อการตัดสินใจ คือ 1) ราคา 2) คุณภาพของผลิตภัณฑ์/การให้บริการ และ 3) ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์จะต้องมีให้เลือกมากพอ ในส่วนของ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนมากมักจะใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่ออ่าน Review ของเพื่อน ๆ ที่อยู่ใน Online Community โดยส่วนมากมักจะใช้ TripAdvisor ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่ให้บริการให้การ “ปกคลุม” สถานที่ที่นักท่องเที่ยวเคย เดินทางไปและเขียน Review ต่างๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ทางด้านการท่องเที่ยว รวมถึงนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจะให้ความสำคัญในเรื่องของการบริการที่ดี มีความหลากหลายของสินค้าและ

บริการ มีความปลอดภัยของการเดินทางไปท่องเที่ยวที่สำหรับสถานประกอบการทำธุรกิจท่องเที่ยวขาดความรู้และบุคลากรที่นำเครือข่ายสังคมออนไลน์มาประยุกต์ใช้กับธุรกิจ อย่างจริงจัง 2. รูปแบบของการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประเทศไทย คือ 7'C Customer (ลูกค้า) ซึ่งอันดับแรกธุรกิจท่องเที่ยวจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวิเคราะห์กลุ่มลูกค้าก่อน โดยจะต้องวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของกลุ่มลูกค้าด้วย Creation (ความคิดสร้างสรรค์) ธุรกิจท่องเที่ยวจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อที่จะพัฒนาการบริการหรือผลิตภัณฑ์ของตนให้มีความแตกต่าง เพื่อที่จะสามารถสื่อสารตราสินค้ากับลูกค้าได้ง่าย Connect (เชื่อมต่อ) สถานประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวจะต้องมีการเชื่อมต่อธุรกิจเข้ากับเครือข่ายสังคมออนไลน์อย่างเหมาะสม เลือกใช้ประเภทของเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมของลูกค้า/ผู้บริโภค Content (เนื้อหา) สถานประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวจะต้องมีการสร้างเนื้อหาที่ถูกต้องให้ข้อมูลกับลูกค้าเพื่อให้เกิดการบอกต่อ Community (สังคมออนไลน์) หลังจากที่มีเนื้อหาโดนใจแล้ว จำเป็นที่ธุรกิจจะต้องมีการสร้างออนไลน์ Community ของตัวเอง เพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายของลูกค้าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลและการสื่อสารขององค์กรกับลูกค้าที่อยู่ในสังคมออนไลน์ Conversation (การสนทนา) ธุรกิจจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการสนทนาให้ข้อมูล รวมถึงมีการพูดคุยเพื่อเป็นการสื่อสารและสร้างการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ดีของลูกค้าที่อยู่ในเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งนับได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือ จะต้องทำการ Engagement กับลูกค้าให้มากที่สุด Campaign (แคมเปญ) เป็นการจัดกิจกรรมหรือสร้างการจูงใจให้ลูกค้านั้นที่ใช่เครือข่ายสังคมออนไลน์เขา มารวมกิจกรรมของธุรกิจ เช่น การลดราคา การให้คูปอง การให้สิทธิพิเศษอื่นๆ เป็นต้น การนำรูปแบบ (Model) การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประเทศไทย ไปสู่การปฏิบัติมีอยู่ 4 ขั้นตอน คือ P= Plan, D = Delivery, C = Check และ A = Action ผู้เชี่ยวชาญประเมินรูปแบบการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า แนวคิดของรูปแบบ (Model) องค์ประกอบของรูปแบบ ตลอดจนการนำรูปแบบไปประยุกต์ใช้ในธุรกิจด้านการท่องเที่ยวล้วนมีความเป็นไปได้มากที่สุดในทุก ๆ มิติ

3. แผนยุทธศาสตร์การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประเทศไทย วิสัยทัศน์ “ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมือในการสร้างมูลค่าเพิ่มและความได้เปรียบทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว” ประเด็นยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การดำเนินการเชิงรุกเพื่อสนับสนุนการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ในการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมและให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ในการดำเนินธุรกิจให้กับผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 3 ศึกษาวิจัย พัฒนาและนำเครือข่ายสังคมออนไลน์มาใชสนับสนุนการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 4 เสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ในการท่องเที่ยว การนำแผนยุทธศาสตร์การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติ ควรมีการดำเนินการ 1) หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินงานในแผนยุทธศาสตร์ 2) มีการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรสนับสนุนยุทธศาสตร์ 3) มีการจัดกระบวนการ

มอบหมายภาระงาน และ 4) กำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ ผลการประเมิน
ความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ที่ 3 และยุทธศาสตร์ที่ 4 ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า
ภาพรวมมีแนวโน้มมีความเป็นไปได้มาก 4. องค์ความรู้เกี่ยวกับยุทธศาสตร์การสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้าง
ความได้เปรียบทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยโดยใช้เครือข่ายของสังคม
ออนไลน์คือ Social Network Model S = Specific (เอกลักษณ์ของธุรกิจ)

O = Optimization social network (ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด)

C = Competitive advantage (การสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน)

I = Initiative (ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์)

A = Assessment (ประเมินผลการใช้งาน)

L = Linkage and integrate every social network website (บูรณาการเว็บไซต์ของเครือข
ายสังคมออนไลน์ทุกตัวเข้าด้วยกัน)

N = Network (สร้างเครือข่ายของลูกค้า)

E = Educate (ให้ความรู้)

T = Technology (ติดตามเทคโนโลยีใหม่ ๆ)

W = Work on every platform (สามารถใช้ได้ในทุก ๆ แพลตฟอร์ม)

O = Opinion of customer (รับฟังความคิดเห็นของลูกค้า)

R = Resource utilization (ใช้ทรัพยากรในองค์กรให้เกิดประโยชน์สูงสุด)

K = Knowledge management (การจัดการความรู้)

สุชุม เฉลยทรัพย์. (2556). แผนงานยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน
ให้กับการท่องเที่ยวตามเส้นทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน: กรณีศึกษา ประเทศไทย
(เชียงราย/เชียงใหม่) สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาชนจีน (เชียงรุ่ง)
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (เชียงทอง หลวงพระบาง). งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ
จัดทำกลยุทธ์ระดับธุรกิจที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตราและการสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการที่ลดช่องว่าง
ระหว่างความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวและบทบาทของภาครัฐต่อการ สร้างการท่องเที่ยวเชิง
สร้างสรรค์และจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนให้กับการท่องเที่ยวตาม
เส้นทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน: กรณีศึกษา ประเทศไทย (เชียงราย/เชียงใหม่)
สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาชนจีน (เชียงรุ่ง) และสาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว (เชียงทอง หลวงพระบาง) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโครงการวิจัยย่อย คือ การท่องเที่ยวเชิง
สร้างสรรค์อย่างยั่งยืนเพื่อตอบสนองต่อช่องว่างความคาดหวังและการรับรู้ แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มให้
กับตราและการสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ กลยุทธ์ระดับ
ธุรกิจเพื่อสร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขันในการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของภาคเอกชน กลุ่มตัวอย่าง
ประกอบด้วย นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวตามเส้นทางท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

ตอนบนที่เชียงใหม่ ประเทศไทย เชียงทอง ประเทศลาว ตัวแทนภาครัฐ ภาคเอกชน รวมทั้งสิ้น 929 คน จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) และการประชุมกลุ่มเฉพาะ (focus groups) ประกอบด้วย กลุ่มข้าราชการชั้นสูงและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว กลุ่มผู้ประกอบการและพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว กลุ่มชนชน ในพื้นที่ ประเทศไทย (เชียงใหม่/เชียงใหม่) สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาชนจีน (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาธิปไตย 33 ประชาชนลาว (เชียงใหม่ หลวงพระบาง) จนนำมาสู่ผลของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) โดยนำเอากลไกธรรมชาติที่ว่าทุกอย่างต้องมีสองด้านเสมอ หรือยึดหลักของ Edward De Bano ที่ระบุว่าการพิจารณาสิ่งใดใหม่มองด้านตรงกันข้ามด้วยจะสามารถเปลี่ยน $W \rightarrow S$ และ $T \rightarrow O$ ทำให้เกิด SO ที่สามารถจัดทำ “กลยุทธ์การท่องเที่ยว” และในการทำกลยุทธ์ใด ๆ เป็นที่ทราบทั่วกันว่ากลยุทธ์ คือการมองไปข้างหน้าไกลกว่าบุคคลทั่วไป (Step beyond) ซึ่งหมายถึง กลยุทธ์ต้องบ่งบอกวิสัยทัศน์ (Vision = V) ทำให้เกิดมูลค่าเพิ่ม (Value creation) ผลกลยุทธ์ต้อง “SMART” ซึ่งทำให้การวิจัยถูกสร้างเป็นการประมวลข้อมูล ขาวสาร ได้เป็นการวิจัย และถูกสร้างเป็นตัวแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน คือ V- SMART

V – Vision and Value creation วิสัยทัศน์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน

S – Sustainabilityความยั่งยืนที่มาจากความหลากหลายและความคิดสร้างสรรค์

M – Marketing การตลาด การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตราสินค้าและการตลาดแบบบูรณาการ

A – Accountability and Assimilation ความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชนและชุมชน เพื่อสร้าง 4 เชียง ใน การเพิ่มคุณค่าด้านประสิทธิภาพ

R – Response การตอบสนองต่อความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยว และความต้องการเชื่อมโยงวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละฝ่าย และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

T – Through Communication การสื่อสารปฏิสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับนักท่องเที่ยวและของทางบริหารจัดการ ตลอดจนเส้นทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบนนำผลที่ได้ทั้งหมดมาจัดทำเป็นกลยุทธ์ระดับธุรกิจที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตราและการสื่อสารการตลาดแบบ บูรณาการที่ลดช่องว่างระหว่างความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวและบทบาทของภาครัฐต่อการสร้างการท่องเที่ยวและจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนให้กับการท่องเที่ยวได้ผลการวิจัยดังนี้

1. กลยุทธ์ระดับธุรกิจที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตราและการสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการที่ลดช่องว่างระหว่างความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวและบทบาทของภาครัฐต่อการสร้างการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ คือ

กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเส้นทางในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน

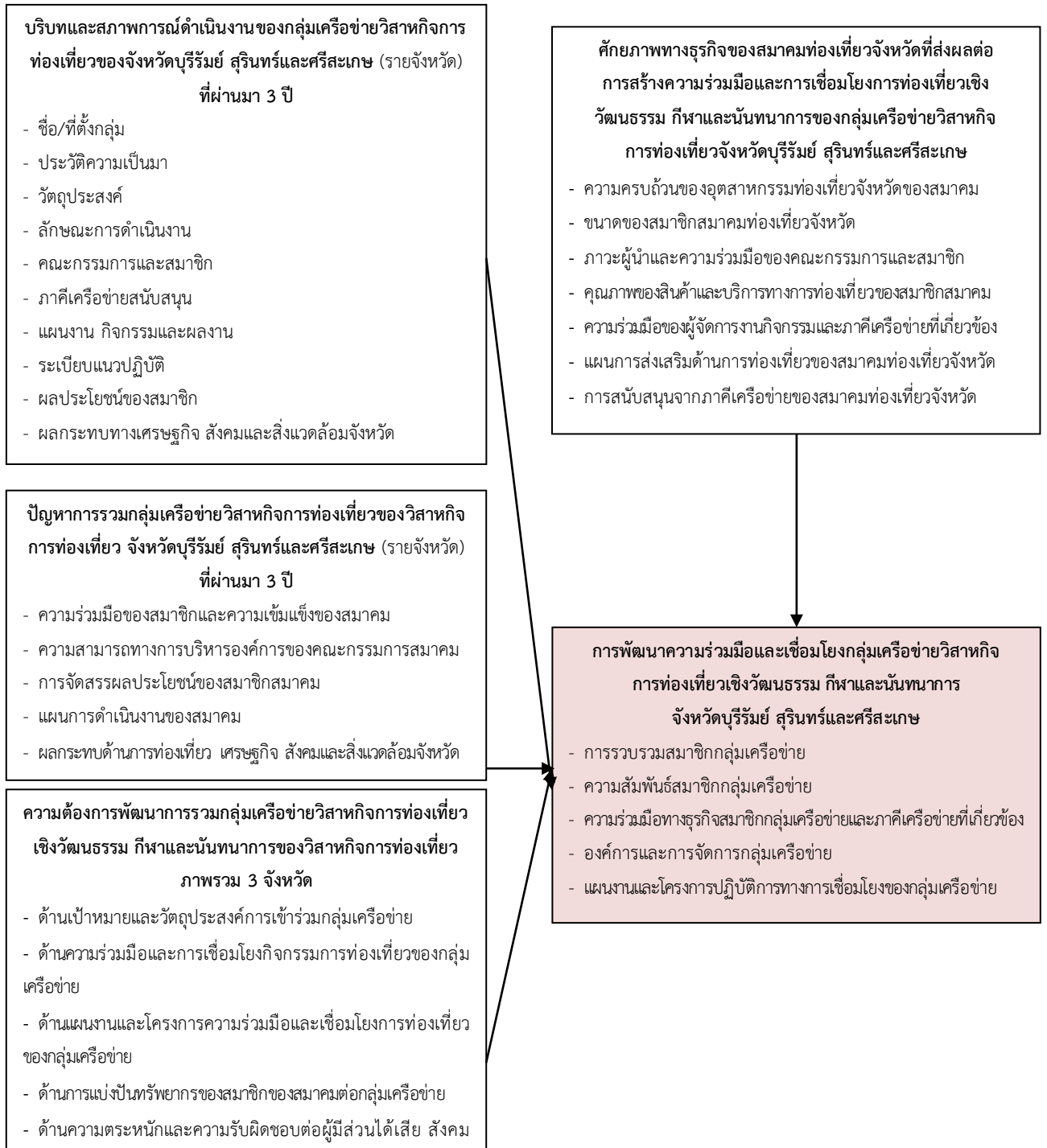
กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างความมั่นคงของการตลาด

กลยุทธ์ที่ 3 การตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวโดยเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนให้การท่องเที่ยวตามเส้นทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน: กรณีศึกษา ประเทศไทย (เชียงราย/เชียงใหม่) สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาชนจีน (เชียงรุ่ง) และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (เชียงทอง หลวงพระบาง) ทั้งหมด 4 ยุทธศาสตร์ 15 กลยุทธ์ และ 33 แนวทางการปฏิบัติ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างการมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 2 การกระตุ้นการตลาดด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 3 การฟื้นฟูและการสร้างมูลค่าเพิ่มให้เกิดความยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความยั่งยืนทางอัตลักษณ์ วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

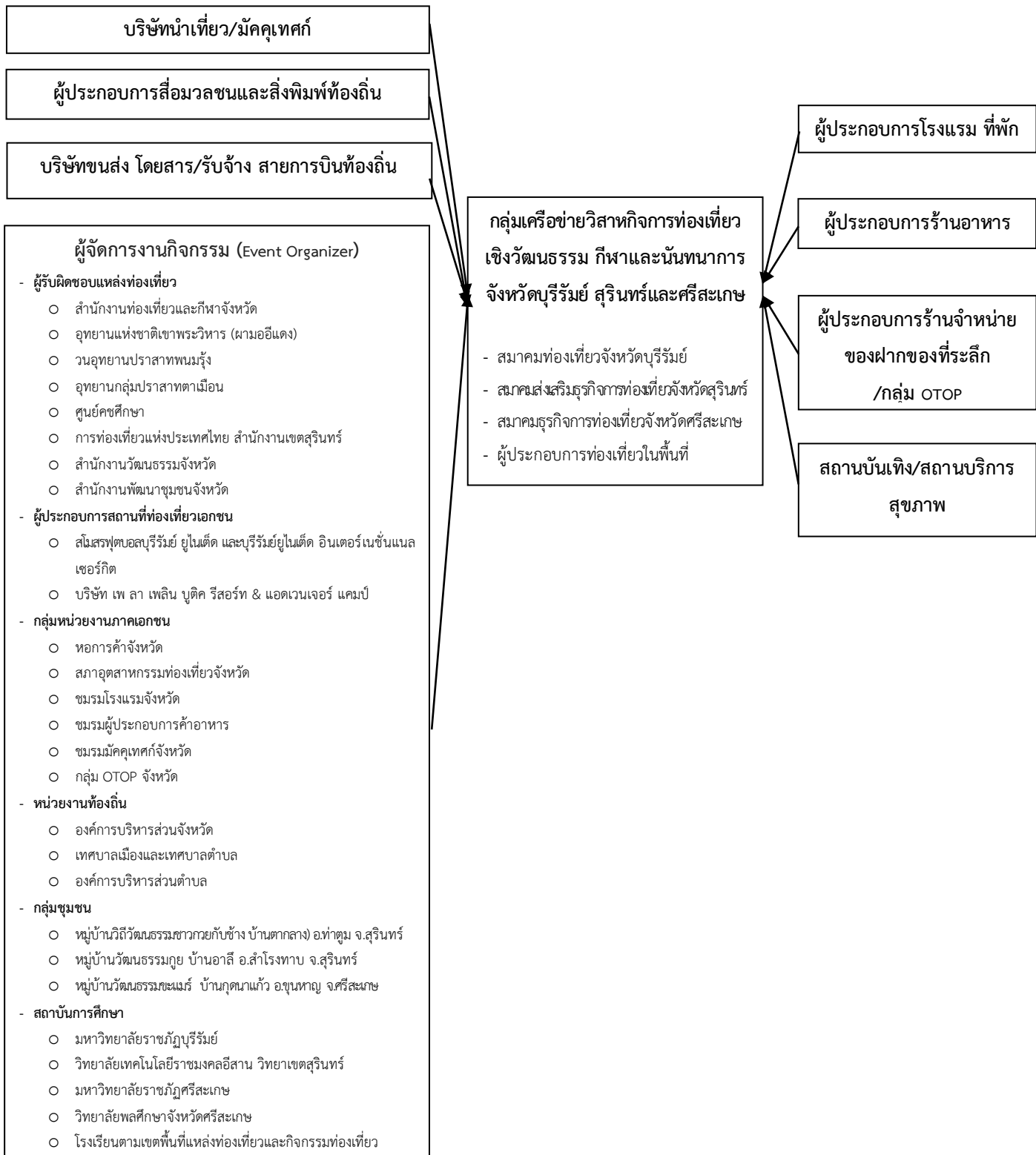

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

อุตสาหกรรมต้นน้ำ

อุตสาหกรรมกลางน้ำ

อุตสาหกรรมปลายน้ำ

ภาพที่ 2.2 ห่วงโซ่อุปทานกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ
กลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

การศึกษาการจัดการตลาดอิเล็กทรอนิกส์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มวิสาหกิจการท่องเที่ยว บุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เป็นการวิจัยแบบผสมผสานทั้งเชิงปริมาณ และแบบเชิงคุณภาพ หัวข้อที่นำเสนอในบทนี้ประกอบด้วย วิธีดำเนินการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรการวิจัย คือ กลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและหรือสมาชิกกลุ่มเครือข่ายผู้ประกอบการท่องเที่ยวหรือที่เข้าร่วมกลุ่มสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว ซึ่งมีการบริการในเขตพื้นที่ทั้ง 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษ โดยแยกตามรายจังหวัดมีจำนวนสมาชิกของสมาคมแต่ละจังหวัดคือ 1) สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์มีสมาชิกจำนวน 62 ราย (ที่มา : ทะเบียนสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์, 2558) 2) สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ มีสมาชิกจำนวน 46 ราย (ที่มา : ทะเบียนสมาชิกสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์, 2557) และสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวนสมาชิก 40 ราย (ที่มา : ทะเบียนสมาชิกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ, 2557) และภาคีเครือข่ายทั้งวิสาหกิจต้นน้ำและปลายน้ำ ได้แก่ หน่วยงานทางการท่องเที่ยว หน่วยงานท้องถิ่น ภาคเอกชน สถาบันการศึกษาในพื้นที่

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างการวิจัย คือ การศึกษาจะใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโควตาผู้ประกอบการที่เป็นสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ จำนวนจังหวัดละ 30 ราย รวมทั้งหมด 90 ราย เพื่อตอบแบบสอบถามปัญหาและความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายฯ และแบบประเมินศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการรวมกลุ่มเครือข่ายฯ

และใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจงตัวกลุ่มตัวอย่างตัวแทนที่มีความคาดหวังและหรือความต้องการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ จังหวัดละ 50 ราย รวมทั้งหมด 150 ราย ได้แก่ 1) ผู้ประกอบการที่เป็นสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ จำนวนจังหวัดละ 30 ราย รวมทั้งหมด 90 ราย 2) ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสมาคมแต่มีความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายฯ) ได้แก่ บริษัทนำเที่ยว/มัคคุเทศก์ ผู้ประกอบการสื่อมวลชนและสิ่งพิมพ์ท้องถิ่น บริษัทขนส่ง โดยสาร/รับจ้าง สายการบินท้องถิ่น ผู้ประกอบการโรงแรม ที่พัก ผู้ประกอบการร้านอาหาร ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายของฝากของที่ระลึก/กลุ่ม OTOP และสถาบันเชิง/สถานบริการสุขภาพ เป็นต้น จำนวนจังหวัดละ 10 ราย รวมทั้งหมด 30 ราย 3) ตัวแทนกลุ่มภาคีเครือข่าย

ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคชุมชนและภาคการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และจังหวัดศรีสะเกษ ที่เป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ท่องเที่ยวและหรือผู้จัดกิจกรรมการท่องเที่ยว และตัวแทนภาคีเครือข่ายภาครัฐและชุมชนที่เป็นเจ้าของแหล่งและสถานที่ท่องเที่ยวและหรือผู้จัดกิจกรรมการท่องเที่ยว (Event Organizer) ได้แก่ 3.1) ผู้รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วย สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร (ผามออีแดง) อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง อุทยานกลุ่มปราสาทตาเมือน ศูนย์คชศึกษา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเขตสุรินทร์ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด 3.2) ผู้ประกอบการสถานที่ท่องเที่ยวเอกชน ประกอบด้วย สโมสรฟุตบอลบุรีรัมย์ ยูไนเต็ด และบุรีรัมย์ยูไนเต็ด อินเทอร์เน็ต เซอร์กิต บริษัท เลา เลา บุดิค รีสอร์ท & แอดเวนเจอร์ แคมป์ 3.3) กลุ่มหน่วยงานภาคเอกชน ประกอบด้วย หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัด ชมรมโรงแรมจังหวัด ชมรมผู้ประกอบการค้าอาหาร ชมรมมัคคุเทศก์จังหวัด กลุ่ม OTOP จังหวัด 3.4) หน่วยงานท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล 3.5) กลุ่มชุมชน ประกอบด้วย หมู่บ้านวิถีวัฒนธรรมชาวกวยกับช้าง บ้านตากกลาง อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ หมู่บ้านวัฒนธรรมกวยบ้านอาลี อ.สำโรงทาบ จ.สุรินทร์ หมู่บ้านวัฒนธรรมขะแมร์ บ้านกุดนาแก้ว อ.ขุนหาญ จ.ศรีสะเกษ 3.6) สถาบันการศึกษา ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนตามเขตพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมท่องเที่ยว จังหวัดละ 10 ราย รวมทั้ง 3 จังหวัด 30 รายหน่วยงาน (หน่วยงานละ 1 คน) เพื่อตอบแบบสัมภาษณ์เชิงลึกและสนทนากลุ่ม (ทั้ง 3 ประเภทกลุ่มตัวอย่าง และ 3 จังหวัด) จังหวัดละ 10 ราย รวมเป็น 30 ราย และการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายการเชื่อมโยงฯ รายจังหวัด ในส่วนผู้ประกอบการท่องเที่ยวที่สมัครใจรวมกลุ่มเครือข่ายฯ จังหวัดละ 50 ราย รวมทั้งหมด 150 ราย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย (วิจัยเชิงปริมาณ) ประกอบด้วย 4 เครื่องมือ (รายละเอียดภาคผนวก ก) ดังนี้

3.2.1 แบบสัมภาษณ์บริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ (สมาคมท่องเที่ยวจังหวัด) ที่ผ่านมา โดยประเด็นการศึกษาประกอบด้วย ชื่อ/ที่ตั้งกลุ่ม ประวัติความเป็นมา วัตถุประสงค์ ลักษณะการดำเนินงาน คณะกรรมการและสมาชิก ภาคีเครือข่ายสนับสนุน แผนงานและกิจกรรม ผลงาน ระเบียบแนวปฏิบัติ ผลประโยชน์ของสมาชิก ผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

3.2.2 แบบสอบถามปัญหาและความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยประเด็นปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวในรูปแบบสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด ประกอบด้วย 1) ความร่วมมือของสมาชิกและความเข้มแข็งของสมาคม 2) ความสามารถทางการบริหารองค์การของคณะกรรมการสมาคม 3) การจัดสรรผลประโยชน์ของสมาชิกสมาคม 4) แผนการดำเนินงานของสมาคม และ 5) ผลกระทบด้านการท่องเที่ยว

เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เป็นต้น และศึกษาเชิงสำรวจความต้องการการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (รวม 3 จังหวัด) ประกอบด้วย 1) ด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเข้าร่วมกลุ่มเครือข่าย 2) ด้านความร่วมมือและการเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่าย 3) ด้านแผนงานและโครงการความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่าย 4) ด้านการแบ่งปันทรัพยากรของสมาชิกของสมาคมต่อกลุ่มเครือข่าย และ 5) ด้านความตระหนักและความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสีย สังคมและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มเครือข่าย เป็นต้น เพื่อพิจารณาและประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายฯ

3.2.3 แบบประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ จากการเข้าร่วมกิจกรรมสัมพันธการรวมกลุ่มเครือข่ายฯ ด้วยการสำรวจศักยภาพทางธุรกิจที่จะเชื่อมโยงความร่วมมือกลุ่มเครือข่ายฯ และสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มก่อการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายอย่างเป็นรูปธรรม ได้แก่ ตัวแทนผู้ประกอบการและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมทดสอบ จำนวน 20 คน

อีกทั้งประเด็นการศึกษาศักยภาพทางธุรกิจของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ประกอบด้วย 1) ความครบถ้วนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดของสมาคม 2) ขนาดของสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด 3) ภาวะผู้นำและความร่วมมือของคณะกรรมการและสมาชิก 4) คุณภาพของสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของสมาชิกสมาคม 5) ความร่วมมือของผู้จัดการงานกิจกรรมและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง 6) แผนการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด และ 7) การสนับสนุนจากภาคีเครือข่ายของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด

3.2.4 แบบประเมินผลศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยการศึกษาแนวทางการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย ประกอบด้วย 1) การรวบรวมสมาชิกกลุ่มเครือข่าย 2) ความสัมพันธ์สมาชิกกลุ่มเครือข่าย 3) ความร่วมมือทางธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง 4) องค์การและการจัดการกลุ่มเครือข่าย และ 5) แผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่าย เป็นต้น

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

โครงการวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ซึ่งประกอบด้วย การวิจัยเชิงคุณภาพร้อยละ 70 และการวิจัยเชิงปริมาณร้อยละ 30 เพื่อให้เกิดผลการวิจัยที่ดีขึ้น มีความเชื่อถือมากที่สุด สอดคล้องและทันสมัยกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นมากที่สุด

โดยการวิจัยแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative research) จะใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) โดยใช้เทคนิคกระบวนการวางแผนแบบมีส่วนร่วม

(Appreciation Influence Control : AIC) ซึ่งเป็นกระบวนการประชุมเชิงปฏิบัติการที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้มีเวทีพูดคุย แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์และข้อมูลข่าวสารที่จะทำให้เกิดการเข้าใจสภาพปัญหา ข้อจำกัด ความต้องการและศักยภาพของกลุ่มต่าง ๆ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหา กำหนดแนวทางและแผนการพัฒนาหรือข้อเสนอเชิงนโยบายได้ตรงกับความต้องการของวิสาหกิจการท่องเที่ยว และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและเกิดการตัดสินใจร่วมกัน โดยเฉพาะการการสร้างกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวในการพัฒนาได้อย่างเป็นรูปธรรม

และการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมซึ่งมีการเก็บข้อมูลโดยนักวิจัย และผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วม และวิเคราะห์สถานการณ์และกำหนดแผนงานร่วมกัน และคำแนะนำเชิงการเรียนรู้จากผู้มีเชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ ผู้บริหารหน่วยงานทางการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง ด้วยการพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวร่วมกันในประเด็นคำถามการวิจัย ได้แก่ 1) ความต้องการพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวภาพรวม 3 จังหวัด และการวิจัยเชิงประเมินผล (Evaluation Research) โดยศึกษาศักยภาพและประเมินศักยภาพทางธุรกิจของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ และ2) การพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

ส่วนการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยสำรวจและสอบถามประเด็นคำถามการวิจัย ได้แก่ 1) บริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวของแต่ละสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (รายจังหวัด) ที่ผ่านมา 3 ปี 2) ปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวของวิสาหกิจการท่องเที่ยว จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (รายจังหวัด) ที่ผ่านมา 3 ปี และ3) ความต้องการพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวภาพรวม 3 จังหวัด และการวิจัยเชิงประเมินผล (Evaluation Research) โดยศึกษาศักยภาพและประเมินศักยภาพทางธุรกิจของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

โดยมีระยะเวลาการศึกษาและขั้นตอนการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลกับเครื่องมือและพื้นที่ศึกษาดังนี้คือ

การศึกษาระยะที่ 1 การประชุมชี้แจงแผนงาน โครงการ และศึกษาข้อมูลเชิงสำรวจด้านบริบทสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายทางการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ และปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวในรูปแบบสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด และสำรวจความต้องการการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยระยะเวลาระหว่างเดือนที่ 1 - 2 คณะศึกษาดำเนินการประชุมชี้แจง

แผนงาน โครงการกับผู้นำและตัวแทนของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด และผู้บริหารหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง จำนวน 1 ครั้ง 30 ราย เพื่อรับทราบและสร้างความร่วมมือเบื้องต้น และดำเนินการศึกษาเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 และ 3 เชิงสำรวจเบื้องต้นของโครงการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลทุติยภูมิและสำรวจพื้นที่ศึกษาด้านบริบท สภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ด้วยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทุติยภูมิจากข้อมูลสารสนเทศ รายงานการประชุมและผลงานวิจัยที่ศึกษาแล้วเสร็จของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกกับนายก คณะกรรมการและสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด และผู้บริหารและตัวแทนเจ้าหน้าที่หน่วยงานและองค์กรธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่างศึกษาเป็นรายจังหวัดตามประเด็นบริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (รายจังหวัด) ที่ผ่านมา 3 ปี ซึ่งประกอบด้วยประเด็นย่อยคือ 1) ชื่อ/ที่ตั้งกลุ่ม 2) ประวัติความเป็นมา 3) วัตถุประสงค์ 4) ลักษณะการดำเนินงาน 5) คณะกรรมการและสมาชิก 6) ภาคีเครือข่ายสนับสนุน 7) แผนงานและกิจกรรม 8) ผลงาน 9) ระเบียบแนวปฏิบัติ 10) ผลประโยชน์ของสมาชิก และ 11) ผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับนายก ตัวแทนคณะกรรมการและสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวรายจังหวัด จังหวัดละ 5 ราย รวมเป็น 15 ตัวอย่างศึกษาแล้วนำมาเรียบเรียงและสังเคราะห์ผลข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นและนำไปแปลผลการศึกษากับประเด็นศักยภาพของการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวในรูปแบบสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด และสำรวจความต้องการการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (รวม 3 จังหวัด) ตามพื้นที่ รายจังหวัดและรวมกลุ่ม 3 จังหวัด โดยศึกษาประเด็นปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวในรูปแบบสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด ประกอบด้วย 1) ความร่วมมือของสมาชิกและความเข้มแข็งของสมาคม 2) ความสามารถทางการบริหารองค์การของคณะกรรมการสมาคม 3) การจัดสรรผลประโยชน์ของสมาชิกสมาคม 4) แผนการดำเนินงานของสมาคม และ 5) ผลกระทบด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เป็นต้น และศึกษาเชิงสำรวจความต้องการการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่าย การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (รวม 3 จังหวัด) ประกอบด้วย 1) ด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเข้าร่วมกลุ่มเครือข่าย 2) ด้านความร่วมมือและการเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่าย 3) ด้านแผนงานและโครงการความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่าย 4) ด้านการแบ่งปันทรัพยากรของสมาชิกของสมาคมต่อกลุ่มเครือข่าย และ 5) ด้านความตระหนักและความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสีย สังคมและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มเครือข่าย เป็นต้น เพื่อพิจารณาและประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายฯ อีกทั้งประเด็นการศึกษาศักยภาพทางธุรกิจของสมาคม

ท่องเที่ยวจังหวัดที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ประกอบด้วย 1) ความครบถ้วนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดของสมาคม 2) ขนาดของสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด 3) ภาวะผู้นำและความร่วมมือของคณะกรรมการและสมาชิก 4) คุณภาพของสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของสมาชิกสมาคม 5) ความร่วมมือของผู้จัดการงานกิจกรรมและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง 6) แผนการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด และ 7) การสนับสนุนจากภาคีเครือข่ายของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด ตลอดจนแนวทางการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ประกอบด้วย 1) การรวบรวมสมาชิกกลุ่มเครือข่าย 2) ความสัมพันธ์สมาชิกกลุ่มเครือข่าย 3) ความร่วมมือทางธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง 4) องค์การและการจัดการกลุ่มเครือข่าย และ 5) แผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่าย เป็นต้น

ด้วยการสอบถามโดยใช้เครื่องมือแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยสุ่มแบบโควตากับผู้ดำเนินการหลักกับสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด ได้แก่ นายก ตัวแทนคณะกรรมการและสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวรายจังหวัด จังหวัดละ 30 ราย รวมเป็น 90 ตัวอย่างศึกษา และการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับนายก ตัวแทนคณะกรรมการและสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวรายจังหวัด จังหวัดละ 10 ราย รวมเป็น 30 ตัวอย่างศึกษา และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างและตัวแทนภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องตามรายจังหวัดๆ ละ 2 กลุ่มหรือครั้ง รวมจำนวน 6 กลุ่มหรือครั้ง ในประเด็นบริบทและสภาพการณ์ดำเนินการของกลุ่มเครือข่ายฯ (สมาคมท่องเที่ยว) ปัญหาของการรวมกลุ่มเครือข่ายฯ ที่ผ่านมาและความต้องการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ตามรายละเอียดประเด็นศึกษาข้างต้นดังกล่าว

การศึกษาระยะที่ 2 การจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กลุ่มและสำรวจเส้นทางเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายฯ และประเมินศักยภาพทางธุรกิจของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดและแนวทางการพัฒนากลุ่มเครือข่ายฯ ที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ในระยะเวลา ระหว่างเดือนที่ 3 – 5 (เร่งเพื่อการศึกษาต่อเนื่องโครงการวิจัยย่อยที่ 2 และ 3) คณะศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมเยี่ยมเยียนเพื่อน เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและตัวแทนกลุ่มเครือข่ายฯ และสำรวจเส้นทางและการเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการทั้ง 3 จังหวัดกับกลุ่มตัวอย่างศึกษาทั้ง 3 จังหวัดจำนวน 1 ครั้ง และดำเนินการศึกษาเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 และตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เชิงเสนอแนะความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มและนำไปสู่การตัดสินใจร่วมกันรวมกลุ่มและเชื่อมโยงความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของทั้ง 3 จังหวัด โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 3 การจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กลุ่มและสำรวจเส้นทางและเชื่อมโยงความร่วมมือกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการร่วมกับผู้นำและตัวแทนกลุ่มศึกษาทั้ง 3 จังหวัด โดยการกำหนดและสร้างเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของ 3 จังหวัด บนความร่วมมือและเชื่อมโยงผู้ประกอบการท่องเที่ยวภายใต้สมาคมท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัด เพื่อสร้างความสัมพันธ์และร่วมมือต่อการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ จำนวน 1 ครั้ง และมีผู้นำและตัวแทนกลุ่มตัวอย่างศึกษาทั้ง 3 จังหวัด รวมทั้งหมด 20 ราย ด้วยเครื่องมือแบบประเมินประสิทธิภาพโครงการแล้วนำไปวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา สังเคราะห์ผลและถอดบทเรียนความร่วมมือและความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายฯ กับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2, 3 และ 4

การประชุมเชิงปฏิบัติการกำหนดการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 1 เรื่อง “โครงการการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ สินค้าและบริการ การจัดการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ในวันที่ 28 ตุลาคม 2558 ณ ห้องประชุมศรีลำดวน 2 โรงแรมศรีลำดวน จังหวัดศรีสะเกษ ผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน 70 ราย ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานการท่องเที่ยวภาครัฐ¹ 2) ผู้นำกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวภาคเอกชน² และ 3) สมาชิกสมาคมท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัดและผู้ประกอบการท่องเที่ยวในพื้นที่ 3 จังหวัดที่มีความต้องการเข้าร่วมเครือข่ายจำนวน 50 ราย (รายละเอียดดังกล่าวกำหนดการและแผนโครงการวิจัย ภาคผนวก ข)

และการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 2 เรื่อง โครงการการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจสินค้าและบริการ การจัดการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ในระหว่างวันเสาร์ที่ 28 พฤศจิกายน 2558³

¹ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานการท่องเที่ยวภาครัฐ ได้แก่ นายอนันต์ อุดมศิลป์ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ นายพุทธิชาติ ครองยุติ เจ้าหน้าที่ฝ่ายท่องเที่ยว สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ นางสาวณฐาภา เมฆบุตร นิติกร สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเขต 2 นายวัชรชัย ครองยุทธ หัวหน้าศูนย์แก้ไขปัญหาลูกกลวงและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเขต 2 เป็นต้น

² ผู้นำกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวภาคเอกชน ได้แก่ นายพนพล ประหยัตรัตน์ นายกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ นางสาวผาวรินทร์ จรัสวรพันธ์ รักษาการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ นายปริญญา กอปรสิริพัฒน์ ประธานชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง นายชัชวาลย์ ประหยัตรัตน์ อุปนายกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ นายธนยศ เถตรารัตน์ คณะกรรมการกลุ่มถนนคนเดินเขาสระกวางจังหวัดบุรีรัมย์ นางจิตศิริ ลือชัย ที่ปรึกษาสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ นายพฤษพงศ์ ศรีสุรินทร์ นายกสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ นางขวัญหวี ไทยยิ่ง อุปนายก นายกสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ นายอุดร ปัทมทอง ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ นายสุรพล ตั้งคนสกุล นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษนายสุดติงาม ล้ำเลิศจรัสชัย รักษาการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ ดร.กัลยาณี ธรรมจารีย์ กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดศรีสะเกษ นายอิทธิกร สุจารีฤทธิกร ผู้นำกลุ่มหมู่บ้านเขมรรบ้านภูผา จังหวัดศรีสะเกษ เป็นต้น

³ จากการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 2 เรื่อง โครงการการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ สินค้าและบริการ การจัดการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ในระหว่างวันเสาร์ที่ 28 พฤศจิกายน 2558 ณ โรงแรมพนมรุ้งบุรี อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ประชุมเสวนา เรื่อง “ทิศทางและแผนงานการพัฒนาการบูรณาการ

ณ โรงแรมพณัมรุ่งบุรี อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ประชุมเสวนา เรื่อง “ทิศทางและแผนงานการพัฒนา การบูรณาการความร่วมมือการพัฒนาการท่องเที่ยวของสมาคมท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดศรีบุรีรินทร์” มีวิทยากรที่เป็นนายกสมาคมการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ประกอบด้วยวิทยากรผู้ร่วมเสวนา 4 ท่าน ได้แก่ 1) นายนพดล ประหยัตรีรัตน์ นายกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ 2) นายพณพงศ์ ศรีสุรินทร์ นายกสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ 3) นายสุรพล ตั้งคนสกุล นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ และ 4) นางสาวผาวรินทร์ จรัสวรพันธ์ รักษาการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จังหวัดบุรีรัมย์ และผู้ดำเนินรายการ 1 ท่าน ได้แก่ 1) นายอุดร ปัทมทอง ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จังหวัดสุรินทร์ และสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัดและผู้ประกอบการท่องเที่ยวในพื้นที่ 3 จังหวัดที่มีความต้องการเข้าร่วมเครือข่ายจำนวน 80 ราย (รายละเอียดดังกล่าวกำหนดการและแผนโครงการวิจัย ภาคผนวก ข)

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินศักยภาพทางธุรกิจของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดและแนวทางการพัฒนากลุ่มเครือข่ายฯ ที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ รายจังหวัด ตามประเด็นศึกษาย่อยดังที่กล่าวข้างต้น ด้วยแบบประเมินผลเชิงสำรวจศักยภาพฯ กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากผู้นำและตัวแทนสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด ด้วยการสุ่มแบบโควตา จำนวนจังหวัดละ 30 ราย รวมทั้งหมด 90 รายตัวอย่าง และนำไปวิเคราะห์ผลทางสถิติการวิจัยเชิงพรรณนาและอ้างอิงต่อไป

และประเมินศักยภาพและแนวทางการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายด้วยการจัด ประชุมเชิงปฏิบัติการวางแผนแบบมีส่วนร่วม (Appreciation Influence Control : AIC) รายจังหวัด ตามประเด็นการศึกษาดังกล่าวข้างต้น จำนวนจังหวัดละ 1 ครั้ง รวมจำนวน 3 ครั้ง กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้จาก ผู้นำและตัวแทนสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด ด้วยการสุ่มแบบโควตา จำนวนจังหวัดละ 30 ราย รวมทั้งหมด 90 รายตัวอย่างศึกษา และนำไปสังเคราะห์ผลการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางการศึกษาเพื่อยืนยันและ ประเมินระดับความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายฯ จัดทำเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนา กลุ่ม เครือข่ายฯ แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

การศึกษาระยะที่ 3 การจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่ม เครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ในระยะเวลาระหว่างเดือนที่ 6 – 7 (เร่งเพื่อการศึกษาต่อเนื่องโครงการวิจัยย่อยที่ 2 และ 3) คณะกรรมการ

ความร่วมมือการพัฒนาการท่องเที่ยวของสมาคมท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดศรีบุรีรินทร์” มีวิทยากรที่เป็นนายกสมาคมการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด บุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ประกอบด้วยวิทยากรผู้ร่วมเสวนา 4 ท่าน ได้แก่ 1) นายนพดล ประหยัตรีรัตน์ นายกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด บุรีรัมย์ 2) นายพณพงศ์ ศรีสุรินทร์ นายกสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ 3) นายสุรพล ตั้งคนสกุล นายกสมาคมธุรกิจ การท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ และ 4) นางสาวผาวรินทร์ จรัสวรพันธ์ รักษาการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ และผู้ดำเนินรายการ 1 ท่าน ได้แก่ 1) นายอุดร ปัทมทอง ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ และสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัดและ ผู้ประกอบการท่องเที่ยวในพื้นที่ 3 จังหวัดที่มีความต้องการเข้าร่วมเครือข่ายจำนวน 90 ราย (รายละเอียดดังกล่าวกำหนดการและแผน โครงการวิจัย ภาคผนวก ข)

จัดประชุมเชิงปฏิบัติการวางแผนแบบมีส่วนร่วม (Appreciation Influence Control : AIC) รวมทั้ง 3 จังหวัด เพื่อวางแผนและตอบรับยืนยันความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายฯ และตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เชิงยืนยันคำตอบการรวมกลุ่มเครือข่ายฯ และนำไปสู่การตัดสินใจร่วมกันรวมกลุ่มและเชื่อมโยงความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของทั้ง 3 จังหวัด โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 5 การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการวางแผนแบบมีส่วนร่วม (Appreciation Influence Control : AIC) การจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยศึกษาเพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายฯ ในประเด็นย่อยคือ 1) การรวบรวมสมาชิกกลุ่มเครือข่าย 2) ความสัมพันธ์สมาชิกกลุ่มเครือข่าย 3) ความร่วมมือทางธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง 4) องค์การและการจัดการกลุ่มเครือข่าย และ 5) แผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่าย โดยใช้เก็บรวบรวมผลการศึกษาด้วยประชุมเชิงปฏิบัติการวางแผนแบบมีส่วนร่วม และเทคนิค SWOT Analysis, TOWS Matrix, Supply Chain กับกลุ่มตัวอย่างผู้นำและตัวแทนสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้ง 3 จังหวัด และภาคีเครือข่ายทั้งวิสาหกิจต้นน้ำและปลายน้ำ ได้แก่ หน่วยงานการท่องเที่ยว หน่วยงานท้องถิ่น ภาคเอกชน สถาบันการศึกษาในพื้นที่ ด้วยการสุ่มแบบเจาะจงของตัวกลุ่มตัวอย่างตัวแทนที่มีความคาดหวังและหรือความต้องการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ จัดประชุมฯ จำนวน 1 ครั้ง จำนวนจังหวัดละ 30 ราย รวมทั้งหมด 90 รายตัวอย่างเพื่อหาประเด็นที่รับรองผลการศึกษาจากการระดมสมองจากผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมด

การศึกษาระยะที่ 4 การสรุป สังเคราะห์ผลและการจัดทำรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ในระยะเวลาระหว่างเดือนที่ 8 – 12 คณะศึกษานำผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1, 2, 3 และ 4 นำมาสรุป สังเคราะห์ผลและจัดทำรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 6 จัดประชุมเชิงปฏิบัติการสรุป สังเคราะห์ผลการศึกษา โดยนำผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์จากการเก็บรวบรวมข้อมูลและการประชุมเชิงปฏิบัติการมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลด้วยการจัดประชุมนักวิจัยโครงการและตัวแทนกลุ่มเครือข่ายฯ ต้นแบบที่ดำเนินการหารือข้อสรุปผลการศึกษาทั้งหมด ด้วยการสังเคราะห์ ถอดบทเรียนและจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษที่เป็นต้นแบบ สรุปผลนำเสนอรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์และรายงานข้อเสนอเชิงนโยบายฯ โดยร่วมประชุมกับหัวหน้าโครงการและนักวิจัยร่วมทั้ง 3 โครงการ และตัวแทนกลุ่มตัวอย่าง ผู้กำหนดนโยบายและผู้มีส่วนได้เสียของแผนงานวิจัยของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ จำนวน 1 ครั้ง 20 ราย

ขั้นตอนที่ 7 การจัดรายงานฉบับสมบูรณ์ บทความวิจัย สรุปผลงานวิจัยและเผยแพร่ นำผลการศึกษาจัดพิมพ์รูปเล่มรายงานฉบับสมบูรณ์ จัดทำเป็นบทความวิจัย หรือคู่มือ หรือสื่อนำเสนอและเผยแพร่งานประชุมสัมมนาวิชาการทางการวิจัยของสถาบันการศึกษาและหน่วยงานทางวิชาการต่างๆ

ตารางที่ 3.1 สรุปขั้นตอนกิจกรรมและผลที่คาดว่าจะได้รับของแผนงานวิจัย

ระยะเวลา	กิจกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
เดือน 1-2	1. จัดประชุมชี้แจงแผนงาน โครงการ 2. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง 3. ออกแบบเครื่องมือวิจัย	1. ทีมวิจัยและตัวแทนกลุ่มตัวอย่างศึกษาบางส่วน ร่วมกัน รับประทานแนวทางการดำเนินงานของโครงการวิจัย 2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง 3. เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 3.1 แบบสัมภาษณ์บริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ (สมาคมท่องเที่ยวจังหวัด) 3.2 แบบสอบถามปัญหาและความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวฯ 3.3 แบบประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายฯ จากการเข้าร่วมกิจกรรมสัมพันธ์การรวมกลุ่มเครือข่ายฯ ด้วยการสำรวจศักยภาพทางธุรกิจที่จะเชื่อมโยงความร่วมมือกลุ่มเครือข่ายฯ และสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มก่อนการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายอย่างเป็นรูปธรรม ได้แก่ ตัวแทนผู้ประกอบการและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมทดสอบ จำนวน 20 คน 3.4 แบบประเมินผลศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ
เดือน 3-6	1. ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ สัมภาษณ์เชิงลึกและสนทนากลุ่มด้านบริบทสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ 2. ศึกษาด้วยการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวในรูปแบบสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดและสำรวจความต้องการการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ 3. จัดกิจกรรมสัมพันธ์การรวมกลุ่มเครือข่ายฯ ด้วยการสำรวจศักยภาพทางธุรกิจที่จะเชื่อมโยงความร่วมมือกลุ่มเครือข่ายฯ และสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มก่อนการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายอย่างเป็นรูปธรรม ได้แก่ ตัวแทนผู้ประกอบการและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมทดสอบ จำนวน 20 คน 4. เก็บข้อมูลด้วยแบบประเมินศักยภาพทางธุรกิจของผู้ประกอบการสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดรายจังหวัด และแนวทางการพัฒนากลุ่มเครือข่ายฯ 3 จังหวัด	1. ได้ข้อมูลบริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวของแต่ละสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ (รายจังหวัด) ที่ผ่านมา 3 ปี รายจังหวัด จำนวน 3 ชุด และกลุ่มจังหวัด จำนวน 1 ชุด 2. ได้ข้อมูลปัญหาและความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษรายจังหวัด จำนวน 3 ชุด และกลุ่มจังหวัด จำนวน 1 ชุด 3. ได้รูปแบบการสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายฯ และได้ข้อมูลศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายฯ (เพื่อเป็นแนวทางเชื่อมโยงเส้นทางและโปรแกรมท่องเที่ยว และเป็น Guideline ให้กับโครงการย่อยที่ 2) 4. ได้ข้อมูลศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ

ระยะเวลา	กิจกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	5. จัดประชุมกลุ่มย่อยรายจังหวัดเพื่อประเมินศักยภาพทางธุรกิจของผู้ประกอบการสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดและแนวทางการพัฒนากลุ่มเครือข่ายฯ 3 จังหวัด	ของวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษรายจังหวัด จำนวน 3 ชุด 5. ได้ข้อมูลแนวทางการพัฒนากลุ่มเครือข่ายฯ ของวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษกลุ่มจังหวัด จำนวน 1 ชุด
เดือน 7-12	1. จัดประชุมกลุ่มรวมจังหวัด (ทั้ง 3 จังหวัด) ประเมินศักยภาพและแนวทางการพัฒนากลุ่มเครือข่ายฯ ที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ และรับฟังและแลกเปลี่ยนข้อมูลการสร้างความร่วมมือและพัฒนาเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวในรูปแบบข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ	1. ได้ข้อมูลศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษกลุ่มจังหวัด จำนวน 1 ชุด 2. ได้ข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ กลุ่มจังหวัด จำนวน 1 ชุด

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบเชิงคุณภาพ โดยการถอดคำสัมภาษณ์ และสนทนากลุ่มและสังเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา อีกทั้งสรุปความคิดเห็นเชิงพรรณนาความจากเวทีประชุมและถอดบทเรียนการประชุมเชิงปฏิบัติการ (AIC) ด้วยหลักวิธีการวิเคราะห์แบบบริหารโครงการ (Project Cycle Management Method : PCM) เพื่อหาคำตอบด้านปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายและความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายฯ และประเมินศักยภาพที่ส่งผลต่อความร่วมมือและเชื่อมโยงรวมกลุ่มเครือข่ายฯ ตลอดจนการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบเชิงปริมาณ ซึ่งมีแนวทางการศึกษาวิเคราะห์ผลทางสถิติตามการวิเคราะห์เครื่องมือ และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1.1) หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของข้อคำถามในแบบสอบถามเรื่องปัจจัยศักยภาพทางธุรกิจที่มีอิทธิพลการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทำการพิจารณาตรวจสอบและประเมินความตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณาค่า IOC

1.2) หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบสอบถามที่มีข้อคำถาม ที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้เทคนิค 25% และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ ด้วยการทดสอบค่า t (t-test)

1.3) หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่มีข้อคำถาม ที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (The Coefficient of Alpha)

2) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลการวิจัย

2.1) การวิเคราะห์เชิงสถิติพรรณนา ด้วยการวิเคราะห์ ค่าความถี่และค่าร้อยละ เป็นต้น จากการประมวลผลผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ของเครื่องมือแบบสอบถามและแบบประเมิน

บทที่ 4

ผลการศึกษา

4.1 ผลการศึกษา

จากการศึกษาโครงการการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ มีผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ในการศึกษา 4 ข้อ คือ 1) ศึกษาบริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวของแต่ละสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (รายจังหวัด) ที่ผ่านมา 3 ปี 2) ศึกษาปัญหาและความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ 3) ประเมินศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ และ 4) จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

4.1.1 การศึกษาเรื่องบริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวของแต่ละสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (รายจังหวัด) ที่ผ่านมา 3 ปี

4.1.1.1 บริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ โดยแบ่งตามประเด็นการศึกษาพบดังนี้คือ

1) **ชื่อ/ที่ตั้งกลุ่ม** สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ 479/14 ถนนจิระ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31000

2) **ประวัติความเป็นมา** เริ่มมีการประชุมสามัญเพื่อก่อการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวในรูปแบบสมาคม ตั้งแต่วันที่ 15 มีนาคม 2555 โดยมีคณะกรรมการสมาคมท่องเที่ยว จำนวน 15 ราย และดำเนินการขอตระเบียนสมาคม ซึ่งมีสถานะเป็นนิติบุคคล นำโดย นางสาววันดี เจริญสวัสดิ์กิจ ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมท่องเที่ยวเป็นรายแรก ซึ่งมีวาระคราวละ 2 ปี และปัจจุบันผู้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์คือ นายนพดล ประหยัตรัตน์ และต่อมามีการขยายฐานสมาชิกจากผู้ประกอบการท่องเที่ยวและเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นจำนวน 64 ราย แต่ปัจจุบันมีสมาชิกประมาณ 40 ราย

3) **วัตถุประสงค์** สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ มีวัตถุประสงค์ 5 ด้าน ได้แก่ 3.1) การส่งเสริมผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว 3.2) การส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ 3.3) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว 3.4) ประชาสัมพันธ์ข่าวสารและข้อมูลการท่องเที่ยวแก่สมาชิกและสาธารณะ และ 3.5) ความร่วมมือและสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดี ระหว่างผู้ประกอบการวิสาหกิจท่องเที่ยวกับหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานและองค์กรเอกชน สมาคมคณะหรือกลุ่มบุคคล ตามลำดับ

4) ลักษณะการดำเนินงาน สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์มีการวางแผนงานและดำเนินงานด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์และใกล้เคียง การเข้าร่วมกิจกรรมและโครงการทางการท่องเที่ยวเกี่ยวกับทางสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ งานมหกรรมปั่นจักรยานเฉลิมพระเกียรติ งานประเพณีขึ้นเขาพนมรุ้ง งานประเพณีปราสาทเมืองต่ำ งานร่วมต้อนรับคณะศึกษาดูงานหมู่บ้านท่องเที่ยว งานประเพณีภูเขาไฟกระโดง เป็นต้น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานสุรินทร์ ได้แก่ งานคาราวานส่งเสริมการท่องเที่ยว งานส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวภูมิภาคและระดับชาติและร่วมมือกับแหล่งท่องเที่ยวเอกชนขนาดใหญ่ในพื้นที่ ได้แก่ งานวันปีใหม่ งานประเพณีสงกรานต์ งานคอนเสิร์ต ตามลำดับ มีการประชุมระดับคณะกรรมการบริหารเฉลี่ย 2 เดือนครั้ง และประชุมใหญ่สามัญประจำปี จำนวน 1 ครั้ง

5) คณะกรรมการและสมาชิก สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ปัจจุบันมีคณะกรรมการบริหารจำนวน 15 ราย โดยมีวาระการบริหารงานคราวละ 2 ปี เป็นได้ 2 วาระ และการได้มาซึ่งคณะกรรมการจะสรรหานายกสมาคมจากการประชุมสามัญประจำปีของสมาคม และลงคะแนนเลือกตั้งจากสมาชิกที่มาร่วมประชุม จำนวน 7 ราย และ 1 ใน 7 รายที่มีคะแนนสูงสุดจะดำรงตำแหน่งนายกสมาคม และนายกสมาคมจะเลือกคณะกรรมการเพิ่มอีกจำนวน 8 ราย ให้ครบจำนวน 15 ราย เพื่อดำรงตำแหน่งอุปนายก 2 ตำแหน่ง คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ และเลขาธิการสมาคม และปัจจุบันมีสมาชิกที่มาจากผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่สนใจมาสมัครเป็นจำนวน 40 ราย

6) ภาควิชาเครือข่ายสนับสนุน สภาพการณ์การรวมกลุ่มเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์อื่นที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน โดยมีการรวมกลุ่มผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัด ซึ่งได้รับการสนับสนุนการจัดตั้งและการสนับสนุนโครงการพัฒนากลุ่มเครือข่าย จากหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเขตสุรินทร์ สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) เป็นต้น จากหน่วยงานภาคเอกชนรายใหญ่ ได้แก่ สโมสรบุรีรัมย์ยูไนเต็ด กลุ่มบริษัทสนามช้างเซอร์กิต อุทยานไม้ดอกเพลาเพลิน เป็นต้น และองค์การภาคสาธารณะ ซึ่งเป็นกลุ่มเครือข่ายที่ดำเนินการทางการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 11 กลุ่ม ได้แก่ 1) สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ 2) ชมรมโรงแรมจังหวัดบุรีรัมย์ 3) ชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง 4) ชมรมผู้ประกอบการค้าอาหารจังหวัดบุรีรัมย์ 5) สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ 6) ชมรมมัคคุเทศก์ 7) กลุ่มเครือข่ายสินค้าโอท็อปจังหวัดบุรีรัมย์ 8) กลุ่มหมู่บ้านท่องเที่ยวไหมจังหวัดบุรีรัมย์ 9) กลุ่มหมู่บ้านท่องเที่ยววิถีเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ 10) กลุ่มปราชญ์ชาวบ้านจังหวัดบุรีรัมย์ และ 11) กลุ่มตลาดเขียว เป็นต้น

7) แผนงาน กิจกรรมและผลงาน สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์มีการจัดกิจกรรม 7 ด้าน คือ 7.1) การจัดกิจกรรมทางการตลาดการท่องเที่ยว 7.2) การร่วมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ 7.3) ร่วมพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยว 7.4) การจัดกิจกรรมการนำเที่ยว 7.5) การจัดบริการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ 7.6) การร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวของภาควิชาเครือข่ายสนับสนุน

ตามวาระและงานประเพณี 7.7) การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการยุทธศาสตร์ระดับจังหวัด ตามลำดับ ซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่อิงจากหน่วยงานการท่องเที่ยวภาครัฐเป็นหลัก

8) ระเบียบแนวปฏิบัติ สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ มีระเบียบและแนวปฏิบัติทั้งหมด 11 หมวด ได้แก่ 8.1) ชื่อ เครื่องหมาย และสถานที่ตั้ง 8.2) วัตถุประสงค์ 8.3) สมาชิกและสมาชิกภาพ 8.4) สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก 8.5) คณะกรรมการของสมาคม 8.6) อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ 8.7) การประชุมใหญ่ 8.8) การเงินและทรัพย์สิน 8.9) การบริหารจัดการสำนักงานของสมาคม 8.10) การเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อบังคับและการเลิกสมาคม และ 8.11) บทเฉพาะกาล ซึ่งถือเป็นแนวปฏิบัติของคณะกรรมการและสมาชิกสมาคม เป็นต้น ส่วนใหญ่การกำหนดรายละเอียดคณะกรรมการบริหารจะเป็นผู้กำหนดและกรณีมีการเปลี่ยนแปลงจะมีการรายงานนายทะเบียนทูลรอบปี

9) ผลประโยชน์ของสมาชิก สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ ได้เข้าสิทธิเข้าร่วมงานกิจกรรมต่างๆ ของทางสมาคมเป็นเจ้าภาพและทางส่งเสริมของหน่วยงานจังหวัด ได้แก่ 9.1) การได้ส่วนลดการเข้าร่วมกิจกรรม 9.2) การได้สิทธิร่วมกิจกรรมการตลาดของหน่วยงานภาครัฐ 9.3) ได้รับข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว 9.4) ได้สิทธิร่วมประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด เป็นต้น

10) ผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์มีการดำเนินการที่ผ่านมา ซึ่งส่วนใหญ่ส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ 10.1) ผลกระทบทางเศรษฐกิจ ได้แก่ (1) สร้างโอกาสทางการตลาดแก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยว (2) การส่งเสริมความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยว (3) สร้างอาชีพและรายได้ทางการท่องเที่ยวแก่จังหวัด (4) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยว ตามลำดับ 10.2) ผลกระทบทางสังคม ได้แก่ (1) การอนุรักษ์และสืบสานทางวัฒนธรรมท้องถิ่น (2) การส่งเสริมการเป็นเจ้าบ้านที่ดี (3) การส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่น ตามลำดับ 10.3) ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ได้แก่ (1) การร่วมส่งเสริมการพัฒนาผลผลิตตามวิถีเกษตรอินทรีย์ (2) การพัฒนาด้านธุรกิจสมาชิกบนพื้นฐานการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ดี (3) การส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่จะเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมของหน่วยงานภาครัฐจึงส่งผลต่อตัวชีวิตตามยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนั้นๆ

4.1.1.2 บริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ โดยแบ่งตามประเด็นการศึกษาพบดังนี้คือ

1) ที่ตั้งกลุ่ม สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ อาคารศูนย์การท่องเที่ยวและกีฬา (สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุรินทร์) ถนนคชสาร ตำบลนอกเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัด สุรินทร์ 32000

2) ประวัติความเป็นมา เริ่มมีการประชุมสามัญเพื่อก่อการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวในรูปแบบสมาคม ตั้งแต่ปี พ.ศ.2552 โดยมีการสรรหานายกและคัดเลือกคณะกรรมการบริหาร จำนวน 19 ราย ซึ่งมีวาระคราวละ 2 ปี และดำเนินการขอตระเบียนสมาคม ซึ่งมีสถานะเป็นนิติบุคคล และ

ปัจจุบันผู้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์คือ นายพณพงศ์ ศรีสุรินทร์ และมีสมาชิกประมาณ 50 ราย

3) วัตถุประสงค์ สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ มีวัตถุประสงค์ 5 ด้าน ได้แก่

3.1) การส่งเสริมด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ 3.2) สร้างความร่วมมือระหว่างสมาชิกผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวเกี่ยวกับภาคีเครือข่ายภาครัฐ หน่วยงานและองค์กรเอกชน 3.3) ประชาสัมพันธ์ข่าวสารและข้อมูลการท่องเที่ยวแก่สมาชิกและสาธารณะ 3.4) การส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว 3.5) การพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว ตามลำดับ

4) ลักษณะการดำเนินงาน สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์มีการวางแผน

งานและดำเนินงานด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์และใกล้เคียง การเข้าร่วมกิจกรรมและโครงการทางการท่องเที่ยวเกี่ยวกับทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานสุรินทร์ ได้แก่ การวางแผนการท่องเที่ยวต้อนรับคณะนักท่องเที่ยวจากหน่วยงานต่างๆ งานส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวภูมิภาคและระดับชาติ เป็นต้น สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุรินทร์ ได้แก่ งานประเพณีเข้าพรรษาตักบาตรบิณฑบาต งานประเพณีแต่งงานบิณฑบาต เป็นต้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ ได้แก่ งานช้างจังหวัดสุรินทร์ งานวันข้าวหอมมะลิสุรินทร์ และร่วมมือกับชุมชนหมู่บ้านช้างเป็นหลัก ได้แก่ การต้อนรับคณะศึกษาดูงาน เป็นต้น มีการประชุมระดับคณะกรรมการบริหารเฉลี่ย 2 เดือนครั้ง และประชุมใหญ่สามัญประจำปี จำนวน 1 ครั้ง

5) คณะกรรมการและสมาชิก สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ปัจจุบันมี

คณะกรรมการบริหารจำนวน 19 ราย โดยมีวาระการบริหารงานคราวละ 2 ปี เป็นได้ 2 วาระ และการได้มาซึ่งคณะกรรมการจะสรรหานายกสมาคมจากการประชุมสามัญประจำปีของสมาคม และลงคะแนนเลือกตั้งจากสมาชิกที่มาร่วมประชุม จำนวน 9 ราย และ 1 ใน 7 รายที่มีคะแนนสูงสุดจะดำรงตำแหน่งนายกสมาคม และนายกสมาคมจะเลือกคณะกรรมการเพิ่มอีกจำนวน 10 ราย ให้ครบจำนวน 19 ราย เพื่อดำรงตำแหน่งอุปนายกจำนวน 2 ตำแหน่ง คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ และเลขาธิการสมาคม และปัจจุบันมีสมาชิกที่มาจากผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่สนใจมาสมัครเป็นจำนวน 50 ราย

6) ภาคีเครือข่ายสนับสนุน สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์มีการร่วมมือ

และได้รับการสนับสนุนจากกับภาคีเครือข่าย โดยการรวมกลุ่มเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์อื่นที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน โดยมีการรวมกลุ่มผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัด ซึ่งได้รับการสนับสนุนการจัดตั้งและการสนับสนุนโครงการพัฒนาเครือข่ายจากหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเขตสุรินทร์ สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) เป็นต้น โดยแบ่งเป็นกลุ่มเครือข่ายที่ดำเนินการทางการท่องเที่ยวประกอบด้วย 12 กลุ่ม ได้แก่ 1) สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ 2) ชมรมโรงแรมจังหวัดสุรินทร์ 3) ชมรมผู้ประกอบการค้าอาหารจังหวัดสุรินทร์ 4) สมาคมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ 5) กลุ่มเครือข่ายสินค้าโอท็อปจังหวัดสุรินทร์ 6) กลุ่มหมู่บ้านท่องเที่ยวชุมชน

จังหวัดสุรินทร์ 7) กลุ่มหมู่บ้านทอผ้าไหมสุรินทร์ 8) กลุ่มหมู่บ้านท่องเที่ยววิถีเกษตรจังหวัดสุรินทร์ 9) กลุ่มเครือข่ายข้าวหอมมะลิอินทรีย์จังหวัดสุรินทร์ 10) กลุ่มหมู่บ้านช้างสุรินทร์ 11) กลุ่มตลาดเขียวหรือ Green ม. 12) กลุ่มตลาดน้ำราชมงคลสุรินทร์ เป็นต้น

7) แผนงาน กิจกรรมและผลงาน สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์มีการจัดกิจกรรม 7 ด้าน คือ 7.1) การร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวของภาคีเครือข่ายสนับสนุนตามวาระและงานประเพณี 7.2) การจัดกิจกรรมทางการตลาดการท่องเที่ยว 7.3) การจัดกิจกรรมการนำเที่ยว 7.4) การร่วมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ 7.5) ร่วมพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยว 7.6) การจัดบริการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวของจังหวัดสุรินทร์ 7.7) การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการยุทธศาสตร์ระดับจังหวัดตามลำดับ ซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่อิงจากหน่วยงานการท่องเที่ยวภาครัฐเป็นหลัก

8) ระเบียบแนวปฏิบัติ สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์มีระเบียบและแนวปฏิบัติทั้งหมด 11 หมวด ได้แก่ 8.1) ชื่อ เครื่องหมาย และสถานที่ตั้ง 8.2) วัตถุประสงค์ 8.3) สมาชิกและสมาชิกภาพ 8.4) สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก 8.5) คณะกรรมการของสมาคม 8.6) อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ 8.7) การประชุมใหญ่ 8.8) การเงินและทรัพย์สิน 8.9) การบริหารจัดการสำนักงานของสมาคม 8.10) การเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อบังคับและการเลิกสมาคม และ 8.11) บทเฉพาะกาล ซึ่งถือเป็นแนวปฏิบัติของคณะกรรมการและสมาชิกสมาคม เป็นต้น ส่วนใหญ่การกำหนดรายละเอียดคณะกรรมการบริหารจะเป็นผู้กำหนดและกรณีมีการเปลี่ยนแปลงจะมีการรายงานนายทะเบียนทราบ

9) ผลประโยชน์ของสมาชิก สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ได้รับสิทธิเข้าร่วมงานกิจกรรมต่างๆ ของทางสมาคมเป็นเจ้าภาพและทางการส่งเสริมของหน่วยงานจังหวัด ได้แก่ 9.1) การได้สิทธิการร่วมกิจกรรมส่งเสริมการตลาดของหน่วยงานท่องเที่ยว 9.2) การได้รับสิทธิการประชาสัมพันธ์ในสื่อการตลาดของหน่วยงานท่องเที่ยว 9.4) การได้การได้รับข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว 9.5) การได้สิทธิเข้าร่วมงานกิจกรรมการท่องเที่ยวจากหน่วยงานภาครัฐ 9.5) ได้โอกาสสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงทางธุรกิจจากกลุ่มเครือข่าย เป็นต้น

10) ผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์มีการดำเนินการที่ผ่านมา ซึ่งส่วนใหญ่ส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ 10.1) ผลกระทบทางเศรษฐกิจ ได้แก่ (1) สร้างโอกาสทางการตลาดแก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยว (2) การส่งเสริมความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยว (3) สร้างอาชีพและรายได้ทางการท่องเที่ยวแก่จังหวัด ตามลำดับ 10.2) ผลกระทบทางสังคม ได้แก่ (1) การอนุรักษ์และสืบสานทางวัฒนธรรมพื้นบ้าน (2) การส่งเสริมการเป็นเจ้าบ้านที่ดี (3) การส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่น ตามลำดับ 10.3) ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ได้แก่ (1) ชุมชนตระหนักและร่วมมือในการดูแลสิ่งแวดล้อมชุมชนเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว (1) การพัฒนาด้านธุรกิจสมาชิกบนพื้นฐานการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ดี (2) การส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่จะเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมของหน่วยงานภาครัฐจึงส่งผลต่อตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนั้นๆ

4.1.1.3 บริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ โดยแบ่งตามประเด็นการศึกษาพบดังนี้คือ

1) **ชื่อ/ที่ตั้งกลุ่ม** สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ ที่ตั้ง 820/8 ถนนขุนพันธ์ ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ 33000

2) **ประวัติความเป็นมา** เริ่มจดทะเบียนนิติบุคคล ขออนุญาตจัดตั้งกับนายทะเบียน จังหวัดศรีสะเกษ เมื่อปี พ.ศ. 2550 โดยมีการสรรหานายกและคัดเลือกคณะกรรมการบริหาร จำนวน 19 ราย ซึ่งมีวาระคราวละ 2 ปี และดำเนินการขอจดทะเบียนสมาคม ซึ่งมีสถานะเป็นนิติบุคคล และปัจจุบันผู้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์คือ นายสุรพล ตั้งคนสกุล และมีสมาชิกประมาณ 40 ราย

3) **วัตถุประสงค์** สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ มีวัตถุประสงค์ 5 ด้าน ได้แก่ 3.1) การส่งเสริมด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ 3.2) ประชาสัมพันธ์ข่าวสารและข้อมูลท่องเที่ยวแก่สมาชิกและสาธารณะ 3.3) การส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว 3.4) สร้างความร่วมมือระหว่างสมาชิกผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวกับภาคีเครือข่ายภาครัฐ หน่วยงานและองค์กรเอกชน 3.5) การพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว ตามลำดับ

4) **ลักษณะการดำเนินงาน** สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษมีการวางแผนงานและดำเนินงานด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษและใกล้เคียง การเข้าร่วมกิจกรรมและโครงการทางการท่องเที่ยวเกี่ยวกับทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานสุรินทร์ ได้แก่ การรวมนักท่องเที่ยวต้อนรับคณะนักท่องเที่ยวจากหน่วยงานต่างๆ งานส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวภูมิภาคและระดับชาติ เป็นต้น สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ งานเทศกาลผลไม้จังหวัดศรีสะเกษ เป็นต้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ งานวันดอกลำดวน และร่วมมือกับชุมชนหมู่บ้านขะแมร์ ได้แก่ การส่งเสริมหมู่บ้านวัฒนธรรมขะแมร์ การต้อนรับคณะศึกษาดูงาน เป็นต้น มีการประชุมระดับคณะกรรมการบริหารเฉลี่ย 4 เดือนครั้ง และประชุมใหญ่สามัญประจำปี จำนวน 1 ครั้ง

5) **คณะกรรมการและสมาชิก** สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ ปัจจุบันมีคณะกรรมการบริหารจำนวน 19 ราย โดยมีวาระการบริหารงานคราวละ 2 ปี เป็นได้ 2 วาระ และการได้มาซึ่งคณะกรรมการจะสรรหานายกสมาคมจากการประชุมสามัญประจำปีของสมาคม และลงคะแนนเลือกตั้งจากสมาชิกที่มาร่วมประชุม จำนวน 9 ราย และ 1 ใน 9 รายที่มีคะแนนสูงสุดจะดำรงตำแหน่งนายกสมาคม และนายกสมาคมจะเลือกคณะกรรมการเพิ่มอีกจำนวน 10 ราย ให้ครบจำนวน 19 ราย เพื่อดำรงตำแหน่งอุปนายกจำนวน 2 ตำแหน่ง คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ และเลขาธิการสมาคม และปัจจุบันมีสมาชิกที่มาจากผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่สนใจมาสมัครเป็นจำนวน 40 ราย

6) **ภาคีเครือข่ายสนับสนุน** สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษมีการร่วมมือและได้รับการสนับสนุนจากกับภาคีเครือข่าย กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวหรือสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษอื่นที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน โดยมีการรวมกลุ่มผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรม

ท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัด ซึ่งได้รับการสนับสนุนการจัดตั้งและการสนับสนุนโครงการพัฒนากลุ่มเครือข่าย จากหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเขตสุรินทร์ สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) เป็นต้น โดยแบ่งเป็นกลุ่มเครือข่ายที่ดำเนินการทางการท่องเที่ยวประกอบด้วย 6 กลุ่ม ได้แก่ 1) สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ 2) กลุ่มผู้ประกอบการค้าอาหารจังหวัดศรีสะเกษ 3) สมาคมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ 4) กลุ่มเครือข่ายสินค้าโอท็อปจังหวัดศรีสะเกษ 5) กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดศรีสะเกษ 6) กลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ เป็นต้น กลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ จะเริ่มก่อตั้งมาประมาณ 10 ปี ที่ผ่านมา โดยเริ่มจากการรวมกลุ่มรูปแบบชมรมตามประเภทธุรกิจ ได้แก่ ชมรมโรงแรม ชมรมร้านอาหาร กลุ่มเครือข่ายสินค้าโอท็อปจังหวัด กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชน เป็นต้น แต่ผลการดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายที่ผ่านมาจะดำเนินการภายใต้การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่เป็นหลัก ได้แก่ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นต้น

7) แผนงาน กิจกรรมและผลงาน สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษมีการจัดกิจกรรม 6 ด้าน คือ 7.1) การร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวของภาคีเครือข่ายสนับสนุนตามวาระและงานประเพณี 7.2) การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการยุทธศาสตร์ระดับจังหวัด 7.3) การจัดกิจกรรมทางการตลาดการท่องเที่ยว 7.4) การร่วมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ 7.5) ร่วมพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยว 7.6) การจัดบริการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวของจังหวัดศรีสะเกษ ตามลำดับ ซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่อิงจากหน่วยงานการท่องเที่ยวภาครัฐเป็นหลัก

8) ระเบียบแนวปฏิบัติ สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษมีระเบียบและแนวปฏิบัติทั้งหมด 11 หมวด ได้แก่ 8.1) ชื่อ เครื่องหมาย และสถานที่ตั้ง 8.2) วัตถุประสงค์ 8.3) สมาชิกและสมาชิกภาพ 8.4) สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก 8.5) คณะกรรมการของสมาคม 8.6) อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ 8.7) การประชุมใหญ่ 8.8) การเงินและทรัพย์สิน 8.9) การบริหารจัดการสำนักงานของสมาคม 8.10) การเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อบังคับและการเลิกสมาคม และ 8.11) บทเฉพาะกาล ซึ่งถือเป็นแนวปฏิบัติของคณะกรรมการและสมาชิกสมาคม เป็นต้น ส่วนใหญ่การกำหนดรายละเอียดคณะกรรมการบริหารจะเป็นผู้กำหนดและกรณีมีการเปลี่ยนแปลงจะมีการรายงานนายทะเบียนทุกกรอบปี

9) ผลประโยชน์ของสมาชิก สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ได้รับสิทธิเข้าร่วมงานกิจกรรมต่างๆ ของทางสมาคมเป็นเจ้าภาพและทางการส่งเสริมของหน่วยงานจังหวัด ได้แก่ 9.1) การได้รับสิทธิการประชาสัมพันธ์ในสื่อการตลาดของหน่วยงานท่องเที่ยว 9.2) การได้สิทธิการร่วมกิจกรรมส่งเสริมการตลาดของหน่วยงานท่องเที่ยว 9.3) การได้การได้รับข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว 9.4) การได้สิทธิเข้าร่วมงานกิจกรรมการท่องเที่ยวจากหน่วยงานภาครัฐ เป็นต้น

10) ผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษมีการดำเนินการที่ผ่านมา ซึ่งส่วนใหญ่ส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่

10.1) ผลกระทบทางเศรษฐกิจ ได้แก่ (1) สร้างอาชีพและรายได้ทางการท่องเที่ยวแก่จังหวัด (2) สร้างโอกาสทางการตลาดแก่สมาชิก (3) การส่งเสริมความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ตามลำดับ 10.2) ผลกระทบทางสังคม ได้แก่ (1) การอนุรักษ์และสืบสานทางวัฒนธรรมท้องถิ่น (2) การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน (3) การส่งเสริมการเป็นเจ้าบ้านที่ดี ตามลำดับ 10.3) ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ได้แก่ (1) การส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (2) ชุมชนตระหนักและรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (3) การพัฒนาด้านธุรกิจสมาชิกบนพื้นฐานการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ดี ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่จะเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมของหน่วยงานภาครัฐจึงส่งผลต่อตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนั้นๆ

4.1.1.4 บริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัด

บุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยแบ่งตามประเด็นการศึกษาพบดังนี้คือ กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษมีบริบทและสภาพการดำเนินงานเป็นแนวทางและทิศทางแบบเดียวกัน แต่ระดับความเข้มแข็งและผลงานโครงการและกิจกรรมทางการพัฒนาท่องเที่ยวที่ผ่านมาจะไม่เท่ากัน จังหวัดที่มีระดับความเข้มแข็งทางการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวและขับเคลื่อนกิจกรรมโครงการท่องเที่ยวที่ผ่านมาในระดับมากที่สุดคือกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ กลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์และกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ ตามลำดับ (ที่มา จากการสังเกตและพิจารณาจากความร่วมมือทางการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่ได้รับการสนับสนุนจากทางหน่วยงานภาครัฐ) แต่ด้วยประมาณ 2-3 ปีที่ผ่านมาจังหวัดบุรีรัมย์ได้รับอิทธิพลจากการลงทุนแหล่งท่องเที่ยวของภาคเอกชนรายใหญ่ ประกอบกับทางยุทธศาสตร์การพัฒนาของหน่วยงานท่องเที่ยวระดับประเทศ ระดับกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มอารยธรรมอีสานใต้ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา นโยบาย 12 เมืองต้องห้ามพลาต จังหวัดบุรีรัมย์เป็นจังหวัดที่ได้รับการสนับสนุนการพัฒนา จึงทำให้ช่วงปีที่ผ่านมา กลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์จะมีความเข้มแข็งมากขึ้นโดยเฉพาะกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนและกลุ่มชมรมมัคคุเทศก์ เป็นต้น ซึ่งสามารถแบ่งตามรายละเอียดประเด็นสำคัญดังนี้คือ

1) ที่มาและการดำเนินการ การรวมกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวแต่ละจังหวัด เริ่มมีการรวมกลุ่มและขับเคลื่อนกันขึ้นเป็นเวลานานกว่า 10 ปี แต่จะเริ่มมีการดำเนินการและขับเคลื่อนมากขึ้นใน 4-5 ปีที่ผ่านมา เนื่องจากมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวขนาดใหญ่ของเอกชน เช่น จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ สนามช้างอินเตอร์เฮอร์กิต สนามไอโมบายสเตเดียม อุทยานไม้ดอกเพลลา เฟลิน เป็นต้น และการพัฒนาตามนโยบายการท่องเที่ยวชุมชนของภาครัฐ เช่น จังหวัด บุรีรัมย์ ได้แก่ หมู่บ้านท่องเที่ยวไหมจังหวัดบุรีรัมย์ หมู่บ้านท่องเที่ยววิถีเกษตร เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน เป็นต้น จังหวัดสุรินทร์ ได้แก่ หมู่บ้านช้างสุรินทร์ หมู่บ้านวัฒนธรรมกุลย์ กลุ่มเครือข่ายสินค้าโอท็อปหรือกลุ่มเครือข่ายผ้าไหมนครชัยบุรินทร์ เป็นต้น จังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงเกษตร (ผลไม้) กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดศรีสะเกษ เป็นต้น และเกิดจากการรวมกลุ่มจากผู้ประกอบการภาคเอกชนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นชมรม สมาคมท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัด ได้แก่ สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ ชมรมโรงแรมจังหวัด ชมรมผู้ประกอบการค้าอาหารจังหวัด กลุ่มเครือข่าย

สินค้าโอท็อปจังหวัด เป็นต้น และกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวโดยส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนเป็นกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด ได้แก่ สำนักงานยุทธศาสตร์กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 หรือกลุ่มเครือข่ายนครชัยบุรินทร์ ได้แก่ กลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์ ส่วนจังหวัดศรีสะเกษได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มสำนักงานยุทธศาสตร์กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กลุ่มยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ เป็นต้น

2) **สถานการณ์จดทะเบียนองค์การ** กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวจะมีการจัดตั้งขึ้นและจดทะเบียนในรูปแบบนิติบุคคล ได้แก่ สมาคมท่องเที่ยว ส่วนกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวอื่นๆ มิได้มีการจดทะเบียน แต่จะใช้หลักการประชาคมของกลุ่มสมาชิกที่มีการรวมกลุ่มเครือข่ายขึ้น โดยการรับรองจากหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้รับรองการดำเนินการเพียงเท่านั้น กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวแต่ละองค์การ จะมีสมาชิกประมาณกลุ่มละ 40 – 50 ราย

3) **ระบบและโครงสร้างการบริหารงาน** กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวจะมีการบริหารงานตามพระราชบัญญัติการจัดตั้งสมาคม พ.ศ. 2499 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 ซึ่งมีนายทะเบียนจังหวัดกำกับดูแล ซึ่งมีลักษณะการดำเนินงานในรูปแบบคณะกรรมการ ประกอบด้วย นายกสมาคม ประธานชมรม ประธานกลุ่มเครือข่าย อุปนายกสมาคม รองประธานชมรม รองประธานกลุ่มเครือข่าย คณะกรรมการฝ่าย ทรัพยากร ภูมิคม และเลขานุการสมาคม เลขานุการชมรม เป็นต้น กรณีที่เป็นสมาคมท่องเที่ยวจะมีการบริหารงานเป็นวาระละ 2 ปี จะมีการสรรหาและคัดเลือกนายกและคณะกรรมการ มีการประชุมสามัญประจำปีเพื่อแถลงผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของคณะกรรมการบริหารวาระนั้น การได้มาซึ่งสมาชิกจะเป็นการชักชวนด้วยความสัมพันธ์ของนายกและรายคณะกรรมการเป็นหลัก ซึ่งส่งผลต่อการกระจายตัวของการบริหารกลุ่มเครือข่ายทางการท่องเที่ยว แต่ส่วนกรณีชมรมท่องเที่ยวและกลุ่มเครือข่ายต่างๆ วาระการบริหารงานเป็นวาระแต่จำนวนปีไม่เป็นที่แน่นอนขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำของประธานกลุ่มเครือข่ายกับสมาชิกกลุ่มเครือข่าย จะมีการสรรหาและคัดเลือกเมื่อประธานมีความประสงค์ขอลาออก หรือไม่ประเด็นการบริหารงานไม่เหมาะสม และสมาชิกส่วนใหญ่ร้องขอ แต่กลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวทั้งหมดจะมีการประชุมคณะกรรมการบริหาร 2-3 เดือนครั้ง หรือเมื่อมีโครงการสนับสนุนจากทางภาครัฐเข้ามากำหนดให้มีการดำเนินการ

4) **ระเบียบและแนวปฏิบัติของกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยว** กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวแต่ละจังหวัดจะมีการกำหนดข้อระเบียบและแนวปฏิบัติอย่างเป็นทางการหรือรูปธรรมตามหลักการจัดตั้งสมาคมที่มีการจดทะเบียนนิติบุคคลกับสำนักงานทะเบียนจังหวัด จะมีการกำหนดแนวปฏิบัติการรวมกลุ่มขึ้นอย่างไม่เป็นทางการ โดยส่วนใหญ่จะเน้นประเด็นด้านหมวดคณะกรรมการกลุ่ม หมวดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ หมวดการเข้าร่วมเป็นสมาชิก และหมวดสิทธิและประโยชน์ของสมาชิก เป็นต้น แต่การกำกับและบริหารงานนอกจากสมาคมท่องเที่ยวที่มีทางทะเบียนจังหวัดเป็นผู้กำกับดูแลตามโครงการสร้างการจดทะเบียนนิติบุคคล นอกนั้นจะเป็นการกำกับดูแลจากมติของคณะกรรมการบริหารชมรมหรือกลุ่มเครือข่ายๆ นั้นตามวาระการบริหารงาน

5) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษ มีการดำเนินการที่ผ่านมา โดยส่วนใหญ่จะเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมของหน่วยงานภาครัฐจึงส่งผลต่อตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนั้นๆ ซึ่งสามารถส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ดังนี้คือ

5.1) ผลกระทบทางเศรษฐกิจ การรวมกลุ่มเครือข่ายของสมาคมท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจ คือ (1) สร้างโอกาสทางการตลาดแก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยว (2) การส่งเสริมความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยว (3) สร้างอาชีพและรายได้ทางการท่องเที่ยวแก่จังหวัด (4) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยว ตามลำดับ

5.2) ผลกระทบทางสังคม การรวมกลุ่มเครือข่ายของสมาคมท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ส่งผลกระทบทางสังคม คือ (1) การอนุรักษ์และสืบสานทางวัฒนธรรมท้องถิ่น (2) การส่งเสริมการเป็นเจ้าบ้านที่ดี (3) การส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่น ตามลำดับ

5.3) ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม การรวมกลุ่มเครือข่ายของสมาคมท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ส่งผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม คือ (1) การร่วมส่งเสริมการพัฒนาผลผลิตตามวิถีเกษตรอินทรีย์ (2) การพัฒนาด้านธุรกิจสมาชิกบนพื้นฐานการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ดี (3) การส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ตามลำดับ

4.1.2 ปัญหาของการรวมกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมาและความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

4.1.2.1 ปัญหาการรวมกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษที่ผ่านมา ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากเครื่องมือวิจัยแบบสอบถาม (รายละเอียดดังภาคผนวก ก) จำนวน 90 รายตัวอย่าง โดยแบ่งตามประเด็นการศึกษาพบดังนี้คือ

1) ข้อมูลส่วนบุคคลของการเข้าร่วมกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบดังตาราง 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของการเข้าร่วมกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1.1 เพศ		
1) ชาย	37	41.11
2) หญิง	53	58.89
1.2 ประเภทธุรกิจหลักของท่านในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว		
1) ธุรกิจชุมชนให้บริการท่องเที่ยว	3	3.33
2) ธุรกิจนำเที่ยว/บริษัททัวร์ท้องถิ่น/มัคคุเทศก์/รถรับจ้าง	6	6.67

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
3) กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ให้ทางบริการท่องเที่ยว	4	4.44
4) โรงแรม/ที่พัก	14	15.56
5) ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	28	31.11
6) สถาบันเทิง/สถานประกอบการบริการสุขภาพ	2	2.22
7) ร้านค้าชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน	7	7.78
8) ร้านขายของฝากของที่ระลึก/สินค้าพื้นเมือง	4	4.44
9) สถาบันการศึกษา	3	3.33
10) หน่วยงานทางการท่องเที่ยว	6	6.67
11) สมาคม/องค์กรเอกชน	10	11.11
12) สื่อมวลชนท้องถิ่น.	3	3.33
1.3 สังกัดสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว		
1) สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์	18	20.00
2) สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์	15	16.67
3) สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ	14	15.56
4) ชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง	25	27.78
5) ชมรมร้านอาหารบุรีรัมย์	3	3.33
6) ชมรมมัคคุเทศก์จังหวัดบุรีรัมย์	2	2.22
7) ไม่ได้สังกัดสมาคม/กลุ่มเครือข่าย	13	14.44
1.4 ตำแหน่งในสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวปัจจุบัน		
1) นายกสมาคม	3	3.33
2) อุปนายกสมาคม	3	3.33
3) คณะกรรมการสมาคม	27	30.00
4) ภาควิชาเครือข่ายสนับสนุน	9	10.00
5) ที่ปรึกษาสมาคม	2	2.22
6) สมาชิกสมาคม	46	51.11
1.5 ประสบการณ์ในการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา		
1) นายกสมาคม	4	4.44
2) อุปนายกสมาคม	3	3.33
3) คณะกรรมการสมาคม	31	34.44
4) ภาควิชาเครือข่ายสนับสนุน	9	10.00
5) ที่ปรึกษาสมาคม	2	2.22

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
6) สมาชิกสมาคม	52	57.78
1.6 ระยะเวลาการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยว		
1) ต่ำกว่า 1 ปี	23	25.56
2) 1 - 2 ปี	35	38.89
3) 3 - 5 ปี	22	24.44
4) 5 ปี ขึ้นไป	10	11.11
1.7 บทบาท/หน้าที่/การทำประโยชน์แก่สมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา		
1) การเข้าร่วมกิจกรรมสมาคม	72	80.00
2) การเป็นผู้ดำเนินงานสมาคม	21	23.33
3) สนับสนุนทรัพยากรแก่สมาคม	43	47.78
4) ให้คำแนะนำ/นโยบาย	9	10.00
5) การหาสมาชิกสมาคมเพิ่ม	18	20.00
6) การประชาสัมพันธ์สมาคม	25	27.78
7) การประสานงานกิจกรรมสมาคมกับองค์กรอื่นๆ	11	12.22
8) การจัดหางบประมาณสนับสนุนแก่สมาคม	6	6.67
9) การเชื่อมโยงความสัมพันธ์สมาคมกับเครือข่ายอื่นๆ	8	8.89
10) ส่งเสริมแผนงาน/โครงการพัฒนาสมาคม	6	6.67
11) การเป็นวิทยากร/ให้ความรู้แก่สมาคม	4	4.44
รวม	90	100

จากตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 90 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 58.89 โดยส่วนใหญ่มีเป็นประเภทรธุรกิจหลักในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นร้านอาหารและเครื่องดื่ม คิดเป็นร้อยละ 31.11 รองลงมาคือ โรงแรม/ที่พัก คิดเป็นร้อยละ 15.56 สมาคม/องค์กรเอกชน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ร้านค้าชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 7.78 หน่วยงานทางการท่องเที่ยว และธุรกิจนำเที่ยว/บริษัททัวร์ท้องถิ่น/มัคคุเทศก์/รถรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 6.67 และผลดังตาราง 4.1

ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลสังกัดสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการจากชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง คิดเป็นร้อยละ 27.78 รองลงมาคือสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์คิดเป็นร้อยละ 20 สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์คิดเป็นร้อยละ 16.67 สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ คิดเป็นร้อยละ 15.56 ไม่ได้สังกัดสมาคม/กลุ่มเครือข่ายคิดเป็นร้อยละ 14.44 และชมรมร้านอาหารบุรีรัมย์คิดเป็นร้อยละ 3.33

ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลตำแหน่งในสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสมาคม คิดเป็นร้อยละ 51.11 รองลงมาคือ คณะกรรมการสมาคม คิดเป็นร้อยละ 30 ภาคีเครือข่ายสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 10 ส่วนตำแหน่งอื่นๆ ได้แก่ นายกสมาคม อุปนายกสมาคม และที่ปรึกษาสมาคม ตามลำดับ

ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลข้อมูลประสบการณ์ในการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสมาคม คิดเป็นร้อยละ 57.78 รองลงมาคือ คณะกรรมการสมาคม คิดเป็นร้อยละ 34.44 ภาคีเครือข่ายสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 10 ส่วนประสบการณ์ในการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา ได้แก่ นายกสมาคม อุปนายกสมาคมและที่ปรึกษาสมาคม ตามลำดับ

ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลระยะเวลาการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่เข้าร่วมระยะเวลา 1-2 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมา คือ ระยะเวลาต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.56 ระยะเวลา 3-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.44 และระยะเวลา 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.11

ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลบทบาท/หน้าที่/การทำประโยชน์แก่สมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นการเข้าร่วมกิจกรรมสมาคม คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมา คือ สนับสนุนทรัพยากรแก่สมาคม คิดเป็นร้อยละ 47.78 การประชาสัมพันธ์สมาคม คิดเป็นร้อยละ 27.78 การเป็นผู้ดำเนินงานสมาคม คิดเป็นร้อยละ 23.33 ส่วนบทบาทอื่นๆ ได้แก่ การหาสมาชิกสมาคมเพิ่ม การประสานงานกิจกรรมสมาคมกับองค์กรอื่นๆ และให้คำแนะนำ/นโยบาย ตามลำดับ

ดังนั้น จากผลการศึกษาตามตารางที่ 4.1 สามารถสรุปผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่าง การศึกษาที่สนใจและต้องการสมัครใจเข้าร่วมการสร้างกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬา และนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เป็นทั้งเพศชายและหญิงจำนวนเกือบเท่ากัน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ระหว่าง 20 – 40 ปี มีการกระจายประเภทของธุรกิจและองค์การท่องเที่ยวมาก ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ประกอบการร้านอาหาร เนื่องจากเป็นกิจการที่มีการดำเนินการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมอื่นได้ ไม่เฉพาะอุตสาหกรรมท่องเที่ยวประเภทเดียว และส่วนใหญ่สมาชิกกลุ่มเครือข่ายจะเป็นกลุ่มชมรมการท่องเที่ยว เมืองนางรองและผู้ประกอบการจังหวัดบุรีรัมย์ สมาชิกกลุ่มเครือข่ายฯ ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวของจังหวัด และส่วนมีตำแหน่งคณะกรรมการและประสบการณ์กับการรวมกลุ่มรูปแบบสมาคม และชมรมท่องเที่ยวที่ผ่านมา เนื่องจากเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการรวมกลุ่ม มีสัมพันธ์ภาพที่ดีและเป็นผู้ที่มีจิตอาสาเพื่อการดำเนินการของกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวอยู่เดิม

2) ปัญหาต่อการรวมกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบดังตาราง 4.2 ซึ่งมีการวิเคราะห์ประเมินไปพร้อมด้านศักยภาพของการรวมกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

ตารางที่ 4.2 ปัญหาที่ส่งผลต่อการรวมกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

ข้อ	รายการปัญหาที่ส่งผลต่อ การรวมกลุ่มเครือข่ายสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด	ค่าเฉลี่ย (X)	แปลความหมาย
2.1	ความร่วมมือของสมาชิกและความเข้มแข็งของกลุ่มเครือข่าย ท่องเที่ยว	0.66	มีศักยภาพน้อย
2.1.1	การรวบรวมสมาชิกกลุ่มเครือข่าย/การขยายสมาชิก/ขนาดของกลุ่ม/ สร้างความเข้มแข็งของสมาชิกได้ดี	0.52	มีศักยภาพน้อย
2.1.2	การสร้างความตระหนักต่อการเป็นสมาชิกกลุ่มเครือข่าย	1.41	มีศักยภาพปานกลาง
2.1.3	ระดับความสัมพันธ์/ความผูกพันของสมาชิกต่อกลุ่มเครือข่าย	1.85	มีศักยภาพปานกลาง
2.1.4	การเสียสละ/แบ่งปัน/ช่วยเหลือกับเพื่อนสมาชิกกลุ่มเครือข่าย	-0.35	มีปัญหาเล็กน้อย
2.1.5	สามารถสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดีของสมาคมต่อสาธารณชน	0.89	มีศักยภาพน้อย
2.1.6	การได้รับผลประโยชน์ต่อตนเองและองค์กรของตน	-1.28	มีปัญหาปานกลาง
2.1.7	การได้มีส่วนร่วมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด	1.55	มีศักยภาพปานกลาง
2.2	ความสามารถทางการบริหารองค์การของคณะกรรมการกลุ่มเครือข่าย	0.42	มีศักยภาพน้อย
2.2.1	ภาวะผู้นำของนายกสมาคม	0.43	มีศักยภาพน้อย
2.2.2	คณะกรรมการมีความรู้ความสามารถทางการบริหารองค์กร	1.39	มีศักยภาพปานกลาง
2.2.3	คณะกรรมการมีปฏิบัติหน้าที่และรับผิดชอบต่อนหน้าที่ตนอย่างเต็มที่	0.72	มีศักยภาพน้อย
2.2.4	มีการจัดทำและดำเนินงานแผนงาน/กิจกรรมของสมาคมอย่างต่อเนื่อง	-2.25	มีปัญหามาก
2.2.5	มีการกำหนดระเบียบข้อบังคับที่เหมาะสมและชัดเจน	2.31	มีศักยภาพสูง
2.2.6	มีการดำเนินการตามระเบียบข้อบังคับของสมาคมอย่างเคร่งครัด	-1.85	มีปัญหาปานกลาง
2.2.7	มีการสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกอย่างต่อเนื่อง	0.68	มีศักยภาพน้อย
2.2.8	การสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยวระดับจังหวัด	1.63	มีศักยภาพปานกลาง
2.2.9	สร้างความร่วมมือกับกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด	0.75	มีศักยภาพน้อย
2.3	การจัดสรรผลประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่าย	-1.47	มีปัญหาปานกลาง
2.3.1	มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้	0.47	มีศักยภาพน้อย
2.3.2	ได้รับความยุติธรรมและเสมอภาค	-1.53	มีปัญหาปานกลาง
2.3.3	มีการกำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรผลประโยชน์ในระเบียบข้อบังคับ อย่างชัดเจน	-2.28	มีปัญหามาก
2.3.4	มีการเปิดเผยข้อมูลข้อเท็จจริงของผลการดำเนินงานให้สมาชิกทราบ อย่างต่อเนื่อง	-1.29	มีปัญหาปานกลาง
2.3.5	มีการให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการจัดสรรผลประโยชน์ของสมาคม	-2.72	มีปัญหามาก

ข้อ	รายการปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ การรวมกลุ่มเครือข่ายสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด	ค่าเฉลี่ย (X)	แปลความหมาย
2.4	แผนการดำเนินงานของสมาคม	-1.58	มีปัญหาปานกลาง
2.4.1	มีแผนดำเนินการสมาคมอย่างชัดเจน	-2.74	มีปัญหามาก
2.4.2	มีการกำหนดแผนงานสอดคล้องกับวัตถุประสงค์สมาคม	-2.26	มีปัญหามาก
2.4.3	กิจกรรมของแผนงานส่งเสริมงานของสมาคม	-0.39	มีปัญหาน้อย
2.4.4	มีการดำเนินการตามแผนงานได้อย่างครบถ้วน	-2.52	มีปัญหามาก
2.4.5	การวางแผนและกำหนดแผนงานสมาคมฯ เน้นสมาชิกมีส่วนร่วม	-2.46	มีปัญหามาก
2.4.6	แผนงานสมาคมฯ มีประโยชน์ต่อการยอมรับและชื่อเสียงของสมาคม	-1.13	มีปัญหาปานกลาง
2.4.7	แผนงานสมาคมฯ ส่งผลต่อการพัฒนาสมาชิก	-2.47	มีปัญหามาก
2.4.8	แผนงานสมาคมฯ ส่งผลต่อการรับรู้และได้ข้อมูลข่าวสารที่ดีต่อสมาชิก	1.32	มีศักยภาพปานกลาง
2.5	ผลกระทบด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	1.40	มีศักยภาพปานกลาง
2.5.1	การเพิ่มรายได้และยอดขายของกิจการสมาชิกสมาคมหรือเศรษฐกิจจังหวัดดีขึ้น	0.47	มีศักยภาพน้อย
2.5.2	การเพิ่มโอกาสทางการตลาดของธุรกิจท่องเที่ยว	1.29	มีศักยภาพปานกลาง
2.5.3	สภาพการณ์แข่งขันเพิ่มขึ้นเกิดการพัฒนาลิขสิทธิ์และบริการทางการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการ	2.08	มีศักยภาพสูง
2.5.4	มีการสร้างความร่วมมือของผู้ประกอบการเอกชนและชุมชนเพิ่มมากขึ้น	2.29	มีศักยภาพสูง
2.5.5	สังคมและชุมชนมีสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น	0.61	มีศักยภาพน้อย
2.5.6	มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทางภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมากขึ้น	1.48	มีศักยภาพปานกลาง
2.5.7	มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน	1.77	มีศักยภาพปานกลาง
2.5.8	มีการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน	0.98	มีศักยภาพน้อย
2.5.9	มีการสร้างความตระหนักรู้ด้านการอนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมชุมชน	1.63	มีศักยภาพปานกลาง
2.6	การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ	0.54	มีศักยภาพน้อย
2.6.1	แต่ละจังหวัดมีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (ภูมิปัญญาท้องถิ่น/วิถีวัฒนธรรม/ประเพณี/พิธีกรรม/ความเชื่อ/ชาติพันธุ์/โบราณสถานโบราณวัตถุ ฯลฯ)	0.49	มีศักยภาพน้อย
2.6.2	แต่ละจังหวัดมีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทางกีฬาและนันทนาการ (สนามกีฬาฟุตบอล/สนามแข่งรถ/แม่น้ำมูลแข่งเรือ/สนามแข่งวูวอฮีสาน/เส้นทางถนนแรลลี่-คาราวาน ฯลฯ)	0.43	มีศักยภาพปานกลาง
2.6.3	แต่ละจังหวัดมีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ	1.27	มีศักยภาพปานกลาง

ข้อ	รายการปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ การรวมกลุ่มเครือข่ายสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด	ค่าเฉลี่ย (X)	แปลความหมาย
	(การจัดแข่งฟุตบอล/การจัดแข่งรถยนต์-จักรยานยนต์-จักรยาน/ การแข่งขันเรือ/การแข่งขันว่าว/การแข่งขันแรลลี่-คาราวาน-การปั่นจักรยาน/ การล่องแพ ฯลฯ)		
2.6.4	สมาคมท่องเที่ยวแต่ละจังหวัดมีสมาชิกผู้ประกอบการใน อุตสาหกรรมท่องเที่ยวครบถ้วนและเพียงพอ (บริษัทนำเที่ยว/ที่พัก/ ร้านอาหาร/ร้านจำหน่ายของฝาก/ธุรกิจบันเทิงสุขภาพ ฯลฯ)	0.53	มีศักยภาพน้อย
2.6.5	ระบบการคมนาคมและการเดินทางท่องเที่ยว (สภาพถนน/ป้าย บอกทาง/รถบริการโดยสาร/ ฯลฯ)	-1.68	มีปัญหาปานกลาง
2.6.6	บุคลากรทางการท่องเที่ยว (ไกด์/มัคคุเทศก์) มีเพียงพอ	0.44	มีศักยภาพน้อย
2.6.7	องค์กรภาคีเครือข่ายมีแผนความร่วมมือการพัฒนาทางการท่องเที่ยว สนับสนุน (ททท./ทกจ./หอการค้า/ชมรมการท่องเที่ยว/OTOP ฯลฯ)	1.32	มีศักยภาพปานกลาง
2.6.8	ภาพลักษณ์และชื่อเสียงทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม กีฬาและ นันทนาการของกลุ่มจังหวัดเป็นที่ยอมรับและเป็นที่รับรู้	1.53	มีศักยภาพปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 การรวมกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษที่ผ่านมา จากการสอบถามสมาชิกที่มาความสนใจมาร่วมรวมกลุ่มเครือข่ายการวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬา และนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ จำนวน 90 ราย พบว่า

ศักยภาพด้านความร่วมมือของสมาชิกและความเข้มแข็งของกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มี ศักยภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งจากองค์ประกอบรายการปัจจัยย่อยคือ รายการปัจจัยที่มีศักยภาพปานกลาง ได้แก่ 1) ระดับความสัมพันธ์/ความผูกพันของสมาชิกต่อกลุ่มเครือข่าย 2) การได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัด และ 3) การสร้างความตระหนักต่อการเป็นสมาชิกกลุ่มเครือข่าย ตามลำดับ รายการปัจจัยที่มีศักยภาพน้อย ได้แก่ 1) สามารถสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดีของสมาคมต่อสาธารณะชน และ 2) การรวบรวมสมาชิกกลุ่ม เครือข่าย/การขยายสมาชิก/ขนาดของกลุ่ม/สร้างความเข้มแข็งของสมาชิกได้ดี ตามลำดับ

ปัญหาด้านความร่วมมือของสมาชิกและความเข้มแข็งของกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ มีศักยภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย แต่พบรายการปัจจัยที่มีปัญหาระดับปานกลาง ได้แก่ 1) การได้รับ ผลประโยชน์ต่อตนเองและองค์กรของตน และรายการปัจจัยที่มีปัญหาระดับน้อย ได้แก่ 1) การเสียสละ/แบ่งปัน/ ช่วยเหลือกับเพื่อนสมาชิกกลุ่มเครือข่าย

ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าว สามารถอธิบายสรุปผลการศึกษพบว่า ส่วนใหญ่มีศักยภาพด้าน ความร่วมมือของสมาชิกและความเข้มแข็งของกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย สาเหตุ เพราะจากมีระดับความสัมพันธ์/ความผูกพันของสมาชิกต่อกลุ่มเครือข่าย การได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว

จังหวัด และการสร้างความตระหนักรู้ต่อการเป็นสมาชิกกลุ่มเครือข่าย ตามลำดับ หรือโดยภาพรวมไม่มีปัญหาสาเหตุเพราะปัจจุบันมีการรวมกลุ่มและจัดตั้งเป็นองค์กรจดทะเบียนนิติบุคคลในนามสมาคมท่องเที่ยวและส่วนใหญ่ มีการดำเนินการมาเกินกว่า 3 ปีแล้ว แต่ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีขนาดเล็ก หรือสมาชิกมีจำกัดไม่เกิน 50 ราย และมีการเปลี่ยนแปลงสมาชิกค่อนข้างบ่อย ซึ่งการได้รับผลประโยชน์ต่อตนเองและองค์กรของตน เพราะส่วนใหญ่จะยังไม่กระจายผลประโยชน์สู่สมาชิกโดยตรง เป็นเพียงการดำเนินการของคณะกรรมการบริหารเพียงเท่านั้น

ศักยภาพด้านความสามารถทางการบริหารองค์กรของคณะกรรมการกลุ่มเครือข่าย ส่วนใหญ่ มีศักยภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งจากองค์ประกอบรายการปัจจัยย่อยคือ รายการปัจจัยที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ 1) มีการกำหนดระเบียบข้อบังคับที่เหมาะสมและชัดเจน รายการปัจจัยที่มีศักยภาพปานกลาง ได้แก่ 1) ความสามารถสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยว 2) คณะกรรมการมีความรู้ความสามารถทางการบริหารองค์กร ตามลำดับ และรายการปัจจัยที่มีศักยภาพน้อย ได้แก่ 1) ความสามารถสร้างความร่วมมือกับกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด 2) คณะกรรมการมีปฏิบัติหน้าที่และรับผิดชอบต่อหน้าที่ตนอย่างเต็มที่ 3) มีการสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกอย่างต่อเนื่อง และ 4) ภาวะผู้นำของนายกสมาคม ตามลำดับ

ปัญหาด้านความสามารถทางการบริหารองค์กรของคณะกรรมการกลุ่มเครือข่าย ส่วนใหญ่ มีศักยภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย แต่พบรายการปัจจัยที่มีปัญหาระดับมาก ได้แก่ 1) ไม่มีการจัดทำและดำเนินงานแผนงาน/กิจกรรมของสมาคมอย่างต่อเนื่อง และรายการปัจจัยที่มีปัญหาระดับปานกลาง ได้แก่ 1) ขาดการดำเนินการตามระเบียบข้อบังคับของสมาคมอย่างเคร่งครัด ตามลำดับ

ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าว สามารถอธิบายสรุปผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีศักยภาพด้านความสามารถทางการบริหารองค์กรของคณะกรรมการกลุ่มเครือข่าย โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย หรือโดยภาพรวมไม่มีปัญหาสาเหตุเพราะการจัดตั้งในรูปแบบสมาคมอย่างเป็นทางการด้วยการจดทะเบียนนิติบุคคล จึงต้องมีการกำหนดระเบียบข้อปฏิบัติอย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และกลุ่มคณะกรรมการมีความรู้ความสามารถในการบริหารองค์กรกลุ่มเครือข่าย แต่ส่วนใหญ่จะประสบปัญหาด้านการกำหนดแผนงานและโครงการของสมาคม เพราะส่วนใหญ่จะมีการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการส่งเสริมของหน่วยงานท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดเป็นหลัก และส่วนใหญ่จะดำเนินงานในเฉพาะกลุ่มคณะกรรมการบริหารสมาคมเท่านั้น

ศักยภาพด้านการจัดสรรผลประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่าย ส่วนใหญ่มีปัญหาโดย ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ยังมีองค์ประกอบรายการปัจจัยศักยภาพส่วนย่อยระดับศักยภาพน้อย คือ 1) มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้

ปัญหาด้านการจัดสรรผลประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่าย ส่วนใหญ่มีปัญหาโดยภาพ รวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจากองค์ประกอบรายการปัจจัยย่อยคือ รายการปัจจัยที่มีปัญหามาก ได้แก่ 1) ไม่มีการให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการจัดสรรผลประโยชน์ของสมาคม และ 2) ไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรผลประโยชน์ในระเบียบข้อบังคับ ตามลำดับ รายการปัจจัยที่มีปัญหามานกลาง ได้แก่ 1) ไม่ได้รับ

ความยุติธรรมและเสมอภาค และ2) ไม่มีการเปิดเผยข้อมูลข้อเท็จจริงของผลการดำเนินงานให้สมาชิกทราบอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ

ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าว สามารถอธิบายสรุปผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีศักยภาพด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เพราะหลักของการจัดตั้งสมาคมและระเบียบข้อบังคับสมาคมจะต้องให้มีการแต่งตั้งผู้ตรวจสอบบัญชีและมีการตรวจสอบบัญชีเพื่อรายงานผลการดำเนินงานและการเงินต่อที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปีทุกครึ่ง และโดยภาพรวมมีปัญหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุเพราะส่วนใหญ่จะมีการประชุมสมาชิกในการประชุมใหญ่สามัญประจำปีเพียงปีละครั้งเท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่จะมีการดำเนินการผ่านคณะกรรมการบริหารของสมาคม โดยส่วนใหญ่จะให้สิทธิและผลประโยชน์ผ่านคณะกรรมการบริหารก่อนถึงสมาชิก เพราะมีกิจกรรมที่สมาชิกจะมีสิทธิเข้ามารับทราบและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและรับสิทธิประโยชน์นั้นค่อนข้างน้อย

ศักยภาพด้านแผนการดำเนินงานของสมาคม ส่วนใหญ่พบองค์ประกอบรายการปัจจัยย่อยอยู่ในระดับปานกลางคือ 1) แผนงานสมาคมฯ ส่งผลต่อการรับรู้และได้ข้อมูลข่าวสารที่ดีต่อสมาชิก

ปัญหาด้านแผนการดำเนินงานของสมาคม ส่วนใหญ่มีศักยภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจากองค์ประกอบรายการปัจจัยย่อยคือ รายการปัจจัยที่มีระดับปัญหามาก ได้แก่ 1) ไม่มีแผนดำเนินการสมาคมอย่างชัดเจน 2) ไม่มีการดำเนินการตามแผนงานได้อย่างครบถ้วน 3) แผนงานสมาคมฯ ส่งผลต่อการพัฒนาสมาชิก และ4) ไม่มีการวางแผนและกำหนดแผนงานสมาคมฯ ไม่มีเน้นสมาชิกมีส่วนร่วมตามลำดับ รายการปัจจัยที่มีระดับปัญหามานกลาง ได้แก่ 1) แผนงานสมาคมฯ ไม่มีประโยชน์ต่อการยอมรับและชื่อเสียงของสมาคม รายการปัจจัยที่มีระดับปัญหาน้อย ได้แก่ 1) มีกิจกรรมของแผนงานส่งเสริมงานของสมาคมจำนวนน้อย

ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าว สามารถอธิบายสรุปผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีศักยภาพด้านแผนการดำเนินงานของสมาคม โดยองค์ประกอบรายการปัจจัยย่อยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งส่วนใหญ่ทางกลุ่มสมาคมไม่มีแผนงานชัดเจน หรือโดยภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง สาเหตุเพราะสมาคมส่วนใหญ่ไม่มีการวางแผนงานที่ชัดเจน สมาชิกไม่มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ส่วนใหญ่เป็นบทบาทของคณะกรรมการบริหารที่ดำเนินการแทน อีกทั้งกิจกรรมการส่งเสริมสมาคมที่วางแผนจากสมาคมเอง แต่ส่วนใหญ่จะไม่มีการกำหนดแผนงานไว้จะเข้าร่วมกิจกรรมจากแผนงานของหน่วยงานท่องเที่ยวจังหวัด

ศักยภาพด้านผลกระทบด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ส่วนใหญ่มีศักยภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจากองค์ประกอบรายการปัจจัยย่อยคือ รายการปัจจัยที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ 1) มีการสร้างความร่วมมือของผู้ประกอบการเอกชนและชุมชนเพิ่มมากขึ้น 2) สภาพการณ์แข่งขันเพิ่มขึ้น เกิดการพัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการ ตามลำดับ รายการปัจจัยที่มีศักยภาพปานกลาง ได้แก่ 1) มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน 2) มีการสร้างความตระหนักรู้ด้านการอนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมชุมชน 3) มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทางภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมากขึ้น และ4) การเพิ่มโอกาสทางการตลาดของธุรกิจท่องเที่ยว ตามลำดับ และรายการปัจจัยที่มีศักยภาพน้อย ได้แก่

1) มีการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน สังคมและชุมชนมีสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น และ2) การเพิ่มรายได้และยอดขายของกิจการสมาชิกสมาคมหรือเศรษฐกิจจังหวัดดีขึ้น ตามลำดับ

ปัญหาด้านผลกระทบด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ไม่พบปัญหาด้านนี้

ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าว สามารถอธิบายสรุปผลการศึกษพบว่า ส่วนใหญ่มีศักยภาพด้านผลกระทบด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด โดยภาพรวมมีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีปัจจัยย่อยที่เน้นด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมด้วยการสร้างความร่วมมือและการพัฒนาการท่องเที่ยวระหว่างเอกชนและชุมชนมากขึ้น และส่งผลต่อด้านเศรษฐกิจของระดับจังหวัดเพิ่มขึ้น หรือโดยภาพรวมไม่มีปัญหา สาเหตุเพราะเป้าหมายของการรวมกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวเป็นเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมที่ดีของจังหวัด

ศักยภาพด้านการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ ส่วนใหญ่มีศักยภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งจากองค์ประกอบรายการปัจจัยย่อยคือ รายการปัจจัยที่มีศักยภาพปานกลาง ได้แก่ 1) ภาพลักษณ์และชื่อเสียงทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดเป็นที่ยอมรับและเป็นที่รับรู้ 2) องค์ครภาพที่เครือข่ายมีแผนความร่วมมือการพัฒนาทางการท่องเที่ยว สนับสนุน (ททท./ทกจ./หอการค้า/ชมรมการท่องเที่ยว/OTOP ฯลฯ) และ3) แต่ละจังหวัดมีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ (การจัดแข่งฟุตบอล/การจัดแข่งรถยนต์-จักรยานยนต์-จักรยาน/การแข่งขันเรือ/การแข่งขันวู/การแข่งขันแรลลี่-คาราวาน-การปั่นจักรยาน/การล่องแพ ฯลฯ) และรายการปัจจัยที่มีศักยภาพน้อย ได้แก่ 1) แต่ละจังหวัดมีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (ภูมิปัญญาท้องถิ่น/วิถีวัฒนธรรม/ประเพณี/พิธีกรรม/ความเชื่อ/ชาติพันธุ์/โบราณสถานโบราณวัตถุ ฯลฯ) 2) สมาคมท่องเที่ยวแต่ละจังหวัดมีสมาชิกผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวครบถ้วนและเพียงพอ (บริษัทนำเที่ยว/ที่พัก/ร้านอาหาร/ร้านจำหน่ายของฝาก/ธุรกิจบันเทิงสุขภาพ ฯลฯ) 3) บุคลากรทางการท่องเที่ยว (ไกด์/มัคคุเทศก์) มีเพียงพอและ4) แต่ละจังหวัดมีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทางกีฬาและนันทนาการ (สนามกีฬาฟุตบอล/สนามแข่งรถ/แม่น้ำมูลแข่งเรือ/สนามแข่งวูอีสาน/เส้นทางถนนแรลลี่-คาราวาน ฯลฯ) ตามลำดับ

ปัญหาด้านการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ ไม่พบปัญหาด้านนี้

ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าว สามารถอธิบายสรุปผลการศึกษพบว่า ส่วนใหญ่มีศักยภาพด้านการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งกิจกรรมส่วนใหญ่จะเกิดจากโครงการส่งเสริมของหน่วยงานท่องเที่ยวที่มีตามปฏิทินการท่องเที่ยว และแต่ละจังหวัดจะมีศักยภาพทางวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ชัดเจน อีกทั้งช่วงเวลาที่ผ่านมามีการส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการจากทั้งภาครัฐและเอกชนรายใหญ่ โดยเฉพาะจังหวัดบุรีรัมย์ที่มีการขยายขนาดใหญ่และรวดเร็ว หรือโดยภาพรวมไม่มีปัญหา สาเหตุเพราะมีนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวที่ผ่านมาทุกปีจนส่วนใหญ่เป็นงานประเพณีประจำจังหวัดต่างๆ

3) การศึกษาปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

ด้วยจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้นำกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ในประเด็นการศึกษาปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ซึ่งเป็นความคิดเห็นจากประสบการณ์และการทำงานในเชิงปัญหาที่เกิดขึ้นจึงส่งผลกระทบต่อพัฒนาการกลุ่มเครือข่ายและการพัฒนาการท่องเที่ยวในด้านอื่นๆ จึงขอเสนอผลการศึกษาในแนวทางเสนอแนะเพื่อการพัฒนาต่อไป ซึ่งสรุปประเด็นผลการศึกษาดังประเด็นต่อไปนี้

3.1) การกำหนดการบูรณาการตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว ที่ผ่านมาถึงแม้จะมีการรวมกลุ่มยุทธศาสตร์เป็นกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรัมย์ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และ 2 เป็นต้น ซึ่งมีการภารกิจ งบประมาณและตัวชี้วัดความสำเร็จตามเขตจังหวัด ไม่มีการบูรณาการภาพรวมการพัฒนาระดับกลุ่มจังหวัดอย่างชัดเจน จึงส่งผลกระทบต่อดำเนินการตามแผนงานและโครงการตามจังหวัดที่รับผิดชอบเท่านั้น ยังไม่ค่อยมีการบูรณาการพื้นที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการท่องเที่ยวเข้าด้วยกันทั้งที่เป็นพื้นที่ ที่มีการแบ่งเป้าหมายและงบประมาณเท่าๆ กัน และมีแผนปฏิบัติการเหมือนกัน แต่อาจจะรวมกลุ่มกันบ้างตามโครงการ เช่น โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยว โครงการส่งเสริมการตลาด เป็นต้น แต่ตัวชี้วัดแบ่งตามเขตจังหวัดเช่นเดิม ซึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้งานของงบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาตามแผนงาน

3.2) ระดับศักยภาพการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดที่แตกต่างกัน 3 ปีที่ผ่านมาศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ มีศักยภาพไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วนใหญ่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอารยธรรมอีสานใต้ แต่ปัจจุบันโดยเฉพาะจังหวัดบุรีรัมย์ที่มีการลงทุนทางการท่องเที่ยวขนาดใหญ่ จึงส่งผลกระทบต่อพัฒนาและทิศทางการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น อีกทั้งเกิดการขยายตัวของการลงทุนธุรกิจนันทนาการท่องเที่ยวจังหวัดมากขึ้น เกิดผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวทั้งโรงแรมและที่พัก ร้านอาหาร และมัคคุเทศก์ เป็นต้น

3.3) การแข่งขันของเพื่อบรรลุเป้าหมายความสำเร็จตามเขตพื้นที่ จากการบริหารยุทธศาสตร์จังหวัดที่ผ่านมากำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัดความสำเร็จและการกำหนดผู้รับผิดชอบยุทธศาสตร์แต่ละจังหวัดที่มีความเป็นเฉพาะของแต่ละพื้นที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มยุทธศาสตร์นครชัยบุรีรัมย์ ประกอบด้วย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์ ยกเว้นจังหวัดศรีสะเกษไม่ได้อยู่ในกลุ่มฯ และส่วนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จะมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับสำนักงานเขต ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเขตสุรินทร์ จังหวัดที่รับผิดชอบ ได้แก่ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษ เป็นต้น ซึ่งการแบ่งเขตเหล่านี้นี้มีผลต่อการสร้างความร่วมมือและบูรณาการผลงาน เพราะผู้บริหารหน่วยงานท่องเที่ยวจะได้รับมอบหมายแผนงานและโครงการตามเขตพื้นที่จังหวัดเพียงเท่านั้น ได้แก่ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่จังหวัดละ 1 แห่ง การพัฒนาศักยภาพบุคลากรทาง

การท่องเที่ยวจังหวัดละ 1 โครงการ และโครงการตามศักยภาพทางการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัด เป็นต้น ซึ่งส่งผลทำให้เกิดความเป็นเจ้าของผลงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบของพื้นที่ หรือความมีอัตราความเป็นเจ้าของผลงานในพื้นที่ของผู้บริหารหน่วยงานในพื้นที่แต่ละจังหวัดที่จะรับผิดชอบเพียงพื้นที่จังหวัดของตนเองนั้น และส่งผลให้ไม่เกิดความร่วมมือและการบูรณาการภาพรวมของเขตกลุ่มจังหวัด หรือเป็นไปได้ยาก แต่ปัจจุบันได้มีการกำหนดกลุ่มยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ คือ กลุ่มยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ ปี 2559 - 2564 ประกอบด้วย 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อสร้างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเชื่อมโยงกันและมีความโดดเด่นเฉพาะพื้นที่ขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีทิศทางเดียวกัน และแยกตามศักยภาพการท่องเที่ยวของพื้นที่อย่างชัดเจนนั้นอย่างชัดเจน สามารถการสร้างความร่วมมือและบูรณาการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระดับกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวในเขตอีสานใต้ได้อย่างสมดุล

3.4) แนวโน้มการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบก้าวกระโดดของบางจังหวัด มีความโดดเด่นกว่าจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งส่งผลต่อกระแสการพัฒนาธุรกิจในอนาคตการท่องเที่ยวได้ในจังหวัดนั้น แต่จังหวัดอื่นๆ จะมีสถานการณ์แข่งขันสูงขึ้นทั้งในระดับจังหวัดที่มีศักยภาพสูงและจังหวัดที่มีศักยภาพด้อยกว่า เช่น จังหวัดบุรีรัมย์ที่มีการลงทุนทางการท่องเที่ยวของนักธุรกิจรายใหญ่ในพื้นที่ ซึ่งส่งผลทางบวกทางการท่องเที่ยวและการขยายตัวของธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงแรมและที่พัก ร้านอาหาร การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเอกชนรายใหม่ เป็นต้น แก่จังหวัดบุรีรัมย์

3.5) ตลาดเป้าหมายมีขนาดเล็กและมีความเฉพาะด้าน จากสถิติทางการท่องเที่ยวในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่ค่อนข้างน้อยมาก ถึงแม้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวทางด้านกีฬาของนักลงทุนรายใหญ่อย่างเช่นจังหวัดบุรีรัมย์เพิ่มขึ้น แต่ก็ยังเป็นเพียงนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มที่เป็นคนรักกีฬากีฬาซึ่งมีขนาดเล็กและมีค่าใช้จ่ายต่อรายสูง และเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการมาสัมผัสและหาประสบการณ์เพียงไม่กี่ครั้งเท่านั้น ซึ่งก็จะส่งผลต่อโอกาสทางธุรกิจของผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวและบริการบางรายที่มีศักยภาพพร้อมให้บริการเพียงเท่านั้น ถึงแม้จะมีการขยายการลงทุนด้านโรงแรมและที่พัก ร้านอาหารมากขึ้นคือจังหวัดบุรีรัมย์ รองลงมาจังหวัดนครราชสีมา แต่จังหวัดอื่นๆ มีการขยายตัวเพียงเล็กน้อย

3.6) การมีทัศนคติการรักษถิ่นฐาน ผู้ประกอบการแต่ละจังหวัดจะมีความมั่งคั่งหรือความเป็นเจ้าของในเรื่องการรักษถิ่นกำเนิดหรือภูมิลำเนาถิ่นที่อยู่อาศัยของตนหรือจังหวัดของตนเองดีกว่าจังหวัดอื่นๆ จึงส่งผลต่อความร่วมมือเชิงการแข่งขันมากกว่าการแบ่งปันและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในพื้นที่อื่นๆ ที่ธุรกิจตนจะเสียโอกาสได้รับมากกว่าจะส่งต่อ อีกทั้งยังมีทัศนคติเชิงลบในด้านศักดิ์ศรีของจังหวัดที่ต้องมีสูงกว่า หรือชื่อเสียงที่ยอมรับมากกว่านั่นเอง

3.7) การมีภาวะผู้นำและความเป็นเจ้าของผู้นำกลุ่มเครือข่ายแต่ละกลุ่มพื้นที่ เมื่อจะมีการรวบรวมกลุ่มเครือข่ายเป็นกลุ่มจังหวัด ผู้นำของกลุ่มเครือข่ายจังหวัดที่มีอยู่ดั้งเดิมจะมีทัศนคติเชิงลบได้แก่ การถูกลดอำนาจการบริหารกลุ่ม การยอมรับและชื่อเสียงของกลุ่มของตนจะลดลง มีความรู้สึกกลัว

ว่ากลุ่มของตนจะถูกสลายและทับซ้อนกับกลุ่มอื่นหรือสมาชิกของกลุ่มองค์กรตนเองจะลดลงหรือล่มสลาย เป็นต้น และการเปลี่ยนถ่ายความเป็นผู้นำหรือการสรรหานายกและคณะกรรมการบริหารกลุ่มเครือข่ายในวาระใหม่ จะมีผลต่อความรู้สึกของผู้นำหรือนายกและคณะกรรมการบริหารในวาระที่ผ่านมา เพราะเหตุว่าความสำเร็จของกลุ่มเกิดจากความสามารถและความทุ่มเทของตน ซึ่งจะส่งผลการลดความร่วมมือของระดับการทำงานลง และสมาชิกก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงตามระดับความสัมพันธ์ของผู้นำและคณะกรรมการบริหารกลุ่มเครือข่ายชุดใหม่นั้นเอง

จากผลการวิเคราะห์และสรุปผลจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เชี่ยวชาญและเกี่ยวข้อง สามารถสรุปผลการศึกษาพบว่า ประเด็นปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ที่ผ่านมา โดยแบ่งเป็นปัญหาเป็น 2 ด้าน คือ 1) ปัญหาภายนอกกลุ่มเครือข่าย ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 2.1) ขาดการกำหนดการบูรณาการตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนการท่องเที่ยว 2.2) ระดับศักยภาพการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดที่แตกต่างกัน 2.3) การแข่งขันของเพื่อบรรลุเป้าหมายความสำเร็จตามเขตพื้นที่ 2.4) แนวโน้มการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบก้าวกระโดดของบางจังหวัด และ 2.5) ตลาดเป้าหมายมีขนาดเล็กและมีความเฉพาะด้าน ตามลำดับ 2) ปัญหาภายในกลุ่มเครือข่าย ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 2.1) แผนการดำเนินงานของสมาคม 2.2) การจัดสรรผลประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่าย 2.3) การมีทัศนคติการรักษารัฐธรรมนูญ และ 2.4) การมีภาวะผู้นำและความเป็นเจ้าของผู้นำกลุ่มเครือข่ายแต่ละกลุ่มพื้นที่ ตามลำดับ ได้ดังตารางที่ 4.1 คือ

ตารางที่ 4.3 ปัญหาและศักยภาพการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

ปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	
ระดับภายนอกกลุ่มเครือข่าย	ระดับภายในกลุ่มเครือข่าย
1) การกำหนดการบูรณาการตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนการท่องเที่ยว	1) แผนการดำเนินงานของสมาคม
2) ระดับศักยภาพการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดที่แตกต่างกัน	2) การจัดสรรผลประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่าย
3) การแข่งขันของเพื่อบรรลุเป้าหมายความสำเร็จตามเขตพื้นที่	3) การมีทัศนคติการรักษารัฐธรรมนูญ
4) แนวโน้มการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบก้าวกระโดดของบางจังหวัด	4) การมีภาวะผู้นำและความเป็นเจ้าของผู้นำกลุ่มเครือข่ายแต่ละกลุ่มพื้นที่
5) ตลาดเป้าหมายมีขนาดเล็กและมีความเฉพาะด้าน	

จากผลการวิเคราะห์ประเมินจากกลุ่มตัวอย่างศึกษาในประเด็นปัญหาและศักยภาพการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวที่ผ่านมา สามารถสรุปผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่มีศักยภาพการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ คือ 1) ผลกระทบด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด 2) ความร่วมมือของสมาชิกและความเข้มแข็งของกลุ่มเครือข่าย

ท่องเที่ยว 3) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ และ4) ความสามารถทางการบริหาร องค์การของคณะกรรมการกลุ่มเครือข่าย ตามลำดับ

4.1.2.2 ความต้องการการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

จากการสำรวจและสอบถามความต้องการพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากเครื่องมือวิจัยแบบสอบถามชุดที่ 2 (รายละเอียดดังภาคผนวก ก) จำนวน 90 รายตัวอย่าง โดยแบ่งตามประเด็นการศึกษาพบดังตาราง 4.4

ตารางที่ 4.4 ความต้องการพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
3.1 ท่านต้องการให้เกิดการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการหรือไม่		
1) ต้องการ เหตุผล	76	84.44
1.1) การท่องเที่ยวกีฬาที่มีผู้ประกอบการเอกชนรายใหญ่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง	25	32.89
1.2) มีการสร้างแหล่งท่องเที่ยวกีฬาขนาดใหญ่ในพื้นที่	18	23.68
1.3) เป็นการส่งเสริมให้โอกาสกับชุมชนพื้นที่	12	15.79
1.4) สามารถเป็นทางเลือกเสริมให้แก่นักท่องเที่ยว	4	5.26
1.5) มีการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนทุกปี	6	7.89
1.6) เป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวด้านกีฬาและวัฒนธรรมของจังหวัด	8	10.53
1.7) ไม่แสดงเหตุผล	3	3.95
2) ไม่ต้องการ เหตุผล	14	15.56
2.1) ทรัพยากรท่องเที่ยวในพื้นที่มีมากกว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ	4	28.57
2.2) นักท่องเที่ยวการท่องเที่ยววัฒนธรรมและกีฬาไม่ใช่กลุ่มเดียวกัน	1	7.14
2.3) แหล่งท่องเที่ยวกีฬาเอกชนรายใหญ่เป็นเจ้าของรายเดียว	3	21.43
2.4) นักท่องเที่ยวกีฬาเป็นกลุ่มเฉพาะ	1	7.14
2.5) ศักยภาพชุมชนมีศักยภาพน้อย	3	21.43
2.6) ไม่แสดงเหตุผล	2	14.29
3.2 ท่านต้องการให้เกิดการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษหรือไม่		

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1) ต้องการ เหตุผล	78	86.67
1.1) เกิดความเข้มแข็งของผู้ประกอบการท่องเที่ยวแบบกลุ่มจังหวัด	70	89.74
1.2) การรวมกลุ่มเครือข่ายฯ จะส่งเสริมการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	65	83.33
1.3) ต้องการได้รับข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวร่วมกัน	62	79.49
1.4) การได้สร้างโอกาสทางการตลาดร่วมกัน	70	89.74
1.5) มีโอกาสได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากนโยบายกลุ่มจังหวัด	60	76.92
1.6) ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน	58	74.36
2) ไม่ต้องการ เหตุผล	12	13.33
2.1) แต่ละพื้นที่มีการจัดตั้งกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวแล้ว	4	33.33
2.2) การประสานงานยุ่งยาก	1	8.33
2.3) มีการพัฒนาภายในจังหวัดแล้ว	5	41.67
2.4) ไม่แสดงเหตุผล	2	16.67
3.3 ด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ		
1) เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว	74	82.22
2) สร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวร่วมกัน	81	90.00
3) แบ่งปันทรัพยากรทางการท่องเที่ยวของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายฯ	66	73.33
4) สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจของผู้ประกอบการสมาชิกเครือข่ายการท่องเที่ยว	79	87.78
5) สร้างความตระหนักต่อการมีส่วนร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดและกลุ่มจังหวัด	57	63.33
6) สร้างโอกาสทางการตลาดของธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว	78	86.67
7) สร้างภาพลักษณ์และชื่อเสียงทางการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายและกลุ่มจังหวัด	53	58.89
8) สร้างอาชีพและรายได้ทางการท่องเที่ยวให้แก่สมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่ายท้องถิ่น	67	74.44
9) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะของผู้ประกอบการสมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว	40	44.44
10) เพื่อเกิดการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม วิถีวัฒนธรรมพื้นบ้านในพื้นที่กลุ่มจังหวัด	42	46.67
11) เพื่อเกิดการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมทางสังคมและธรรมชาติของท้องถิ่น	36	40.00
3.4 ด้านความร่วมมือและการเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ		

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1) เส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัด	83	92.22
2) การพัฒนาสมรรถนะของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	71	78.89
3) การจับคู่ธุรกิจของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	76	84.44
4) การส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	88	97.78
5) การจัดทำฐานข้อมูลผู้ประกอบการท่องเที่ยวของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	74	82.22
6) การจัดทำสื่อและช่องทางการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	80	88.89
7) การเชื่อมโยงความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	70	77.78
8) การเชื่อมโยงความร่วมมือทางการท่องเที่ยวกับจังหวัดใกล้เคียงและหรือประเทศ เพื่อนบ้านของกลุ่มจังหวัด	72	80.00
9) การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ประเพณี วัฒนธรรมพื้นบ้านเชื่อมโยงกิจกรรม การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	58	64.44
10) การสร้างกิจกรรมกีฬาและนันทนาการร่วมกับการเรียนรู้วิถีวัฒนธรรมพื้นบ้าน ของกลุ่มจังหวัด เช่น การจัดคาราวาน การจัดแรลลี่ การจัดเส้นทางจักรยาน การแข่งขัน กีฬาพื้นบ้าน การแข่งเรือ การแข่งวูวอีสาน การแข่งขันกีฬาฟุตบอลและการแข่งรถ เป็นต้น กับการท่องเที่ยวชุมชน	69	76.67
3.5 ด้านแผนงานและโครงการความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่ม เครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่ม จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ		
1) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยว	84	93.33
2) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาทักษะบุคลากรทางการท่องเที่ยว	75	83.33
3) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการข้อมูลสารสนเทศทางการท่องเที่ยว	70	77.78
4) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	66	73.33
5) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการ ท่องเที่ยวกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว	80	88.89
6) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการนักท่องเที่ยว	62	68.89
7) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวของ ผู้ประกอบการสมาชิก	74	82.22
8) การท่องเที่ยวแผนงานและโครงการส่งเสริมด้านความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่ม เครือข่ายทาง	82	91.11

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
3.6 ด้านการแบ่งปันทรัพยากรของสมาชิกของสมาคมต่อกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ		
1) การเข้าร่วมกิจกรรม	67	74.44
2) การใช้เวลา/การมีส่วนร่วม	62	68.89
3) การสนับสนุน/ช่วยเหลือสมาคม	59	65.56
4) ลูกค้า	75	83.33
5) สินค้าและบริการ	80	88.89
6) องค์กรความรู้/แนวคิด/วิธีการ	45	50.00
7) บุคลากร	38	42.22
8) งบประมาณ	50	55.56
9) วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ	48	53.33
10) สถานที่ดำเนินการ	54	60.00
11) การบริจาคของขวัญ/ของรางวัล	52	57.78
3.7 ด้านความตระหนักและความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสีย สังคมและสิ่งแวดล้อม ของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่ม จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ		
1) สามารถเพิ่มรายได้และยอดขายของกิจการสมาชิกสมาคมหรือเศรษฐกิจ จังหวัดดีขึ้น	74	82.22
2) เพิ่มโอกาสทางการตลาดของธุรกิจท่องเที่ยว	86	95.56
3) สภาพการแข่งขันเพิ่มขึ้นเกิดการพัฒนาค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของ ผู้ประกอบการสมาชิก	81	90.00
4) มีการสร้างความร่วมมือของผู้ประกอบการเอกชนและชุมชนเพิ่มมากขึ้น	84	93.33
5) สังคมและชุมชนมีสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น	70	77.78
6) มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทางภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมากขึ้น	65	72.22
7) มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน	60	66.67
8) มีการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน	54	60.00
9) มีการสร้างความตระหนักด้านการอนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมชุมชน	50	55.56

จากตาราง 4.4 ผลการศึกษาความต้องการพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว
เชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการ

ให้เกิดการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการ คิดเป็นร้อยละ 84.44 เมื่อพิจารณาตามเหตุผล พบว่า การท่องเที่ยวกีฬามีผู้ประกอบการเอกชนรายใหญ่พัฒนาอย่างต่อเนื่องมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.89 รองลงมา ได้แก่ มีการสร้างแหล่งท่องเที่ยวกีฬาขนาดใหญ่ในพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 23.68 เป็นการส่งเสริมให้โอกาสกับชุมชนพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 15.79 และเป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวด้านกีฬาและวัฒนธรรมของจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 10.53 นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอื่นๆ ได้แก่ มีการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนทุกปีและสามารถเป็นทางเลือกเสริมให้แก่นักท่องเที่ยว ตามลำดับ

ส่วนที่ไม่ต้องการให้เกิดการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการ คิดเป็นร้อยละ 15.56 โดยให้เหตุผลคือ ทรัพยากรท่องเที่ยวในพื้นที่มีมากกว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.57 รองลงมาได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวกีฬาเอกชนรายใหญ่เป็นเจ้าของรายเดียวและศักยภาพชุมชนมีศักยภาพน้อย คิดเป็นร้อยละ 21.43 นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอื่นอีก ได้แก่ นักท่องเที่ยวการท่องเที่ยววัฒนธรรมและกีฬาไม่ใช่กลุ่มเดียวกัน และนักท่องเที่ยวกีฬาเป็นกลุ่มเฉพาะ ตามลำดับ

ผลการศึกษาความต้องการให้เกิดการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการให้เกิดการรวมกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 86.67 โดยให้เหตุผล คือ เกิดความเข้มแข็งของผู้ประกอบการท่องเที่ยวแบบกลุ่มจังหวัดและการได้สร้างโอกาสทางการตลาดร่วมกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.74 รองลงมาได้แก่ การรวมกลุ่มเครือข่ายฯ จะส่งเสริมการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ต้องการได้รับข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 79.49 มีโอกาสได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากนโยบายกลุ่มจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 76.92 ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 74.36

ส่วนที่ไม่ต้องการให้เกิดการรวมกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 13.33 โดยมีเหตุผล คือ มีการพัฒนาภายในจังหวัดแล้วมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.67 แต่ละพื้นที่มีการจัดตั้งกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวแล้ว คิดเป็นร้อยละ 33.33 และการประสานงานยุ่งยาก คิดเป็นร้อยละ 8.33

ผลการศึกษาความต้องการด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ พบว่า สร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวร่วมกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.00 รองลงมาได้แก่ สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจของผู้ประกอบการสมาชิกเครือข่ายการท่องเที่ยว 87.78 สร้างโอกาสทางการตลาดของธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 86.67 การเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 82.22 สร้างอาชีพและรายได้ทางการท่องเที่ยวให้แก่สมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่ายท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 74.44 และแบ่งปันทรัพยากรทางการท่องเที่ยวของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายฯ คิดเป็นร้อยละ 73.33 ส่วนเป้าหมายอื่นๆ ได้แก่ สร้างความตระหนักต่อการมีส่วนร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดและกลุ่มจังหวัด สร้างภาพลักษณ์และชื่อเสียงทางการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายและกลุ่มจังหวัด เพื่อเกิดการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมวิถีวัฒนธรรมพื้นบ้านในพื้นที่

กลุ่มจังหวัด เพื่อส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะของผู้ประกอบการสมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว และเพื่อเกิดการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมทางสังคมและธรรมชาติของท้องถิ่น ตามลำดับ

ผลการศึกษาความต้องการด้านความร่วมมือและการเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ พบว่าการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 97.78 รองลงมา ได้แก่ เส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 92.22 การจัดทำสื่อและช่องทางการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 88.89 การจับคู่ธุรกิจของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 84.44 การจัดทำฐานข้อมูลผู้ประกอบการท่องเที่ยวของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 82.22 การเชื่อมโยงความร่วมมือทางการท่องเที่ยวกับจังหวัดใกล้เคียงและหรือประเทศเพื่อนบ้านของกลุ่มจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 80 ส่วนด้านความร่วมมืออื่นๆ ได้แก่ การพัฒนาสมรรถนะของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด การเชื่อมโยงความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด การสร้างกิจกรรมกีฬาและนันทนาการร่วมกับการเรียนรู้วิถีวัฒนธรรมพื้นบ้านของกลุ่มจังหวัดเช่นการจัดการวานการจัดแรลลี่การจัดเส้นทางจักรยานการแข่งขันกีฬาพื้นบ้านการแข่งขันเรือการแข่งวออีสานการแข่งขันกีฬาฟุตบอลและการแข่งรถเป็นต้นกับการท่องเที่ยวชุมชนและการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นประเพณีวัฒนธรรมพื้นบ้านเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ตามลำดับ

ผลการศึกษาความต้องการด้านแผนงานและโครงการความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ พบว่า แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.33 รองลงมา ได้แก่ แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายทางการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 91.11 แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการท่องเที่ยวกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 88.89 แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาทักษะบุคลากรทางการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 83.33 แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการสมาชิก คิดเป็นร้อยละ 82.22 ส่วนแผนงานอื่นๆ ได้แก่ แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการข้อมูลสารสนเทศทางการท่องเที่ยว แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และแผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการนักท่องเที่ยว ตามลำดับ

ผลการศึกษาความต้องการด้านการแบ่งปันทรัพยากรของสมาชิกของสมาคมต่อกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ พบว่า สินค้าและบริการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.89 รองลงมาได้แก่ ลูกค้า คิดเป็นร้อยละ 83.33 การเข้าร่วมกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 74.44 การให้เวลา/การมีส่วนร่วม คิดเป็นร้อยละ 68.89 การสนับสนุน/ช่วยเหลือสมาคม

คิดเป็นร้อยละ 65.56 และสถานที่ดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 60 ส่วนการแบ่งปันอื่นๆ ได้แก่ การบริจาคของขวัญ/ของรางวัล งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ องค์ความรู้/แนวคิด/วิธีการและบุคลากร ตามลำดับ

ผลการศึกษาความต้องการด้านความตระหนักและความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสียสังคมและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ พบว่า การเพิ่มโอกาสทางการตลาดของธุรกิจท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.56 รองลงมา ได้แก่ การสร้างความร่วมมือของผู้ประกอบการเอกชนและชุมชนเพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 93.33 สภาพการแข่งขันเพิ่มขึ้นเกิดการพัฒนาค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการสมาชิก 90.00 สามารถเพิ่มรายได้และยอดขายของกิจการสมาชิกสมาคมหรือเศรษฐกิจจังหวัดดีขึ้น 82.22 สังคมและชุมชนมีสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น 77.78 ส่วนด้านความตระหนักและความรับผิดชอบต่ออื่น ได้แก่ มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูทางภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมากขึ้น มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน มีการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน และมีการสร้างความตระหนักด้านการอนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมชุมชน ตามลำดับ

ดังนั้น จากการศึกษาสามารถสรุปผลพบว่า ส่วนใหญ่มีความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ในประเด็นมากที่สุดคือ 1) การพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 1.1) การท่องเที่ยวที่มีผู้ประกอบการเอกชนรายใหญ่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง 1.2) การสร้างแหล่งท่องเที่ยวขนาดใหญ่ในพื้นที่ และ 1.3) เป็นการส่งเสริมให้โอกาสกับชุมชนพื้นที่ ตามลำดับ 2) การรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 2.1) เกิดความเข้มแข็งของผู้ประกอบการท่องเที่ยวแบบกลุ่มจังหวัดและการได้สร้างโอกาสทางการตลาดร่วมกัน 2.2) การรวมกลุ่มเครือข่ายฯ จะส่งเสริมการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และ 2.3) ต้องการได้รับข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวร่วมกัน ตามลำดับ 3) ด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 3.1) การสร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวร่วมกัน 3.2) สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจของผู้ประกอบการสมาชิกเครือข่ายการท่องเที่ยว และ 3.3) สร้างโอกาสทางการตลาดของธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว ตามลำดับ 4) ด้านความร่วมมือและการเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 4.1) การส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด 4.2) การกำหนดเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัด และ 4.3) การจัดทำสื่อและช่องทางการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ตามลำดับ 5) ด้านแผนงานและโครงการความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 5.1) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยว

5.2) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายทางการท่องเที่ยว และ5.3) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการท่องเที่ยวกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว ตามลำดับ 6) ด้านการแบ่งปันทรัพยากรของสมาชิกของสมาคมต่อกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 6.1) สินค้าและบริการ 6.2) ลูกค้า และ6.3) การเข้าร่วมกิจกรรม ตามลำดับ และ7) ด้านความตระหนักและความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสียสังคมและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 7.1) การเพิ่มโอกาสทางการตลาดของธุรกิจท่องเที่ยว 7.2) การสร้างความร่วมมือของผู้ประกอบการเอกชนและชุมชนเพิ่มมากขึ้น และ7.3) สภาพการแข่งขันเพิ่มขึ้นเกิดการพัฒนาลูกค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการสมาชิกตามลำดับ

และประเมินความเป็นได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มเครือข่ายจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากเครื่องมือวิจัยแบบประเมินชุดที่ 3 (รายละเอียดดังภาคผนวก ก) จากตัวแทนผู้ประกอบการและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมทดสอบ (กิจกรรมสัมพันธ์) จำนวน 20 รายตัวอย่าง โดยแบ่งตามประเด็นการศึกษาพบดังตาราง 4.4

1) ข้อมูลส่วนบุคคลของการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบดังตาราง 4.4

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลส่วนบุคคลของการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1.1 เพศ		
1) ชาย	14	70.00
2) หญิง	6	30.00
1.2 ประเภทธุรกิจหลักของท่านในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว		
1) ธุรกิจชุมชนให้บริการท่องเที่ยว	0	0.00
2) ธุรกิจนำเที่ยว/บริษัททัวร์ท้องถิ่น/มัคคุเทศก์/รถรับจ้าง	5	25.00
3) กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ให้ทางบริการท่องเที่ยว	0	0.00
4) โรงแรม/ที่พัก	2	10.00
5) ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	2	10.00
6) สถาบันเทใจ/สถานประกอบการบริการสุขภาพ	0	0.00

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
7) ร้านค้าชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน	1	5.00
8) ร้านขายของฝากของที่ระลึก/สินค้าพื้นเมือง	2	10.00
9) สถาบันการศึกษา	2	10.00
10) หน่วยงานทางการท่องเที่ยว	3	15.00
11) สมาคม/องค์กรเอกชน	3	15.00
12) สื่อมวลชนท้องถิ่น.	0	0.00
1.3 สังกัดสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว		
1) สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์	3	15.00
2) สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์	7	35.00
3) สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ	7	35.00
4) ชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง	3	15.00
5) ชมรมร้านอาหารบุรีรัมย์	0	0.00
6) ชมรมมัคคุเทศก์จังหวัดบุรีรัมย์	0	0.00
7) ไม่ได้สังกัดสมาคม/กลุ่มเครือข่าย	0	0.00
1.4 ตำแหน่งในสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวปัจจุบัน		
1) นายกสมาคม/ชมรม	4	20.00
2) อุปนายกสมาคม/ชมรม	4	20.00
3) คณะกรรมการสมาคม/ชมรม	6	30.00
4) ภาควิชาเครือข่ายสนับสนุน	5	25.00
5) ที่ปรึกษาสมาคม/ชมรม	1	5.00
6) สมาชิกสมาคม/ชมรม	0	0.00
1.5 ประสบการณ์ในการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา		
1) นายกสมาคม	4	20.00
2) อุปนายกสมาคม	4	20.00
3) คณะกรรมการสมาคม	6	30.00
4) ภาควิชาเครือข่ายสนับสนุน	5	25.00
5) ที่ปรึกษาสมาคม	1	5.00
6) สมาชิกสมาคม	0	0.00
1.6 ระยะเวลาการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยว		
1) ต่ำกว่า 1 ปี	0	0.00
2) 1 - 2 ปี	0	0.00

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
3) 3 - 5 ปี	4	20.00
4) 5 ปี ขึ้นไป	16	80.00
1.7 บทบาท/หน้าที่/การทำประโยชน์แก่สมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา		
1) การเข้าร่วมกิจกรรมสมาคม/ชมรม	20	100.00
2) การเป็นผู้ดำเนินงานสมาคม/ชมรม	5	25.00
3) สนับสนุนทรัพยากรแก่สมาคม/ชมรม	3	15.00
4) ให้คำแนะนำ/นโยบาย สมาคม/ชมรม	9	45.00
5) การหาสมาชิกสมาคม/ชมรม	12	60.00
6) การประชาสัมพันธ์สมาคม/ชมรม	7	35.00
7) การประสานงานกิจกรรมสมาคม/ชมรมกับองค์กรอื่นๆ	6	30.00
8) การจัดทำงบประมาณสนับสนุนแก่สมาคม/ชมรม	6	30.00
9) การเชื่อมโยงความสัมพันธ์สมาคม/ชมรมกับเครือข่ายอื่นๆ	8	40.00
10) ส่งเสริมแผนงาน/โครงการพัฒนาสมาคม/ชมรม	14	70.00
11) การเป็นวิทยากร/ให้ความรู้แก่สมาคม/ชมรม	10	50.00
รวม	20	100

จากตาราง 4.5 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่เข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ จำนวน 20 ราย เพื่อนำมาสู่การประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ส่วนใหญ่ประกอบด้วยเพศชาย และมีผู้เข้าร่วมมาจากประเภทธุรกิจหลักและภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว ได้แก่ กลุ่มธุรกิจนำเที่ยว บริษัททัวร์ท้องถิ่น/มัคคุเทศก์/รถรับจ้าง ตัวแทนสมาคม/องค์กรเอกชน ผู้บริหารและตัวแทนหน่วยงานท่องเที่ยว โรงแรมที่พัก ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายของฝากของที่ระลึก/สินค้าพื้นเมือง สถาบันการศึกษา และร้านค้าชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่สังกัดสมาคมท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัด และชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง ส่วนใหญ่มีตำแหน่งคณะกรรมการสมาคม/ชมรม ภาคีเครือข่ายสนับสนุน นายกและอุปนายกสมาคม และที่ปรึกษา ตามลำดับ ทั้งหมดมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมสมาคมในตำแหน่งต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาเข้าร่วมงานสมาคมท่องเที่ยวมากกว่า 5 ปี ขึ้นไป โดยบทบาท/หน้าที่/การทำประโยชน์แก่สมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมแผนงาน/โครงการพัฒนา การหาสมาชิก การเป็นวิทยากร/ให้ความรู้ การให้คำแนะนำ/นโยบาย การเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับเครือข่ายอื่นๆ และการประชาสัมพันธ์ ตามลำดับ

2) การประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบดังตาราง 4.5

ตารางที่ 4.6 การประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

ข้อ	การประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่าย วิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	ค่าเฉลี่ย (X)	แปลความหมาย
2.1	การรวบรวมสมาชิกกลุ่มเครือข่าย	4.43	มาก
2.1.1	มีการเชิญชวนและขยายการสมัครสมาชิกกับผู้ประกอบการท่องเที่ยว และภาคีเครือข่ายในพื้นที่ 3 จังหวัด	4.65	มากที่สุด
2.1.2	มีการกระจายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	4.25	มาก
2.1.3	มีจำนวนสมาชิกที่มาจาก 3 จังหวัดอย่างเหมาะสม	4.35	มาก
2.1.4	สมาชิกส่วนใหญ่มีศักยภาพทางธุรกิจการท่องเที่ยว	4.60	มากที่สุด
2.1.5	สมาชิกมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	4.30	มาก
22	ความสัมพันธ์สมาชิกกลุ่มเครือข่าย	4.42	มาก
2.2.1	สมาชิกมีความตระหนักต่อหน้าที่และความรับผิดชอบของการเป็น สมาชิกของกลุ่มเครือข่าย	4.35	มาก
2.2.2	การเสียสละ/แบ่งปัน/ช่วยเหลือกับเพื่อนสมาชิกกลุ่มเครือข่าย	4.25	มาก
2.2.3	สมาชิกมีการยอมรับและเชื่อถือกันและกัน	4.15	มาก
2.2.4	มีความสัมพันธ์ตามหลักห่วงโซ่อุปทาน (อุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำทางการท่องเที่ยว)	4.75	มากที่สุด
2.2.5	ธุรกิจของสมาชิกสามารถเกื้อกูลและสนับสนุนการพัฒนากลุ่ม เครือข่ายการท่องเที่ยวได้	4.60	มากที่สุด
2.3	ความร่วมมือทางธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่าย ที่เกี่ยวข้อง	4.76	มากที่สุด
2.3.1	การสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยวในพื้นที่ ของแต่ละจังหวัดและกลุ่มจังหวัด	4.85	มากที่สุด
2.3.2	มีภาคีเครือข่าย เช่น จากหน่วยงานท่องเที่ยว หน่วยงานท้องถิ่น เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว กลุ่มชุมชนท่องเที่ยว หอการค้าจังหวัด สถาบันการศึกษา สถาบันการเงิน เป็นต้น	4.80	มากที่สุด
2.3.3	มีที่ปรึกษาจากตัวแทนภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยว	4.65	มากที่สุด
2.3.4	ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยว	4.70	มากที่สุด
2.3.5	มีส่วนร่วมกับโครงการจากหน่วยงานภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยว	4.80	มากที่สุด

ข้อ	การประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่าย วิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	ค่าเฉลี่ย (X)	แปลความหมาย
2.4	องค์การและการจัดการกลุ่มเครือข่าย	4.49	มากที่สุด
2.4.1	ภาวะผู้นำของนายกสมาคม	4.60	มากที่สุด
2.4.2	คณะกรรมการมีความรู้ความสามารถทางการบริหารองค์กร	4.60	มากที่สุด
2.4.3	คณะกรรมการมีปฏิบัติหน้าที่และรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน อย่างเต็มที่	4.55	มากที่สุด
2.4.4	มีการกำหนดระเบียบข้อบังคับที่เหมาะสมและชัดเจน	4.35	มาก
2.4.5	เน้นการมีส่วนร่วมของสมาชิกอย่างทั่วถึง	4.30	มาก
2.4.6	การบริหารงานมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้	4.50	มาก
2.4.7	การจัดสรรผลประโยชน์ได้รับความยุติธรรมและเสมอภาค	4.45	มาก
2.4.8	มีแผนดำเนินการสมาคมอย่างชัดเจน	4.40	มาก
2.4.9	สามารถสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดีของกลุ่มเครือข่ายต่อ สาธารณะชน	4.65	มากที่สุด
2.5	แผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่าย	4.58	มากที่สุด
2.5.1	การสร้างกิจกรรมสัมพันธ์	4.85	มากที่สุด
2.5.2	การทํำบັນที่กข้อตกลงความร่วมมือ	4.70	มากที่สุด
2.5.3	การจัดการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายร่วมกัน	4.40	มาก
2.5.4	การส่งเสริมการตลาดร่วมกัน	4.55	มากที่สุด
2.5.5	การเชื่อมโยงเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวระดับกลุ่ม จังหวัด (3 จังหวัด)	4.60	มากที่สุด
2.5.6	การเชื่อมโยงเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวระดับกลุ่ม จังหวัดกับจังหวัดใกล้เคียงและหรือประเทศเพื่อนบ้าน	4.35	มาก

จากตาราง 4.6 การประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ พบว่า ส่วนใหญ่มีความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด ประกอบด้วย 1) ด้านความร่วมมือทางธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 4.76$) ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบย่อยในระดับมากที่สุด ได้แก่ 1.1) การสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยวในพื้นที่ของแต่ละจังหวัดและกลุ่มจังหวัด 1.2) มีภาคีเครือข่าย เช่น จากหน่วยงานท่องเที่ยว หน่วยงานท้องถิ่น เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว กลุ่มชุมชนท่องเที่ยว หอการค้าจังหวัด สถาบันการศึกษา สถาบันการเงิน 1.3) มีส่วนร่วมกับโครงการจากหน่วยงานภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยว 1.4) ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุน

จากภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยว และ 1.5) มีที่ปรึกษาจากตัวแทนภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยว ตามลำดับ 2) ด้านแผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่าย ($X = 4.58$) ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบย่อยในระดับมากที่สุด ได้แก่ 2.1) การสร้างกิจกรรมสัมพันธ์ 2.2) การทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ 2.3) การเชื่อมโยงเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด (3 จังหวัด ตามลำดับ 2.4) การเชื่อมโยง เส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด (3 จังหวัด) และ 2.5) การส่งเสริมการตลาดร่วมกัน ตามลำดับ 3) องค์การและการจัดการกลุ่มเครือข่าย ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อยในระดับมากที่สุด ($X = 4.58$) ได้แก่ 3.1) ภาวะผู้นำของนายกสมาคม 3.2) คณะกรรมการมีความรู้ความสามารถทางการบริหารองค์กร และ 3.3) คณะกรรมการมีปฏิบัติหน้าที่และรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ ตามลำดับ

จากผลประเมินที่พบ หมายความว่า ความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว เชียงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษนั้น สามารถเป็นไปได้ในการรวมกลุ่ม เครือข่าย แต่ต้องสร้างศักยภาพ ประกอบด้วย 1) การสร้างความร่วมมือทางธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายและ ภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากเป็นวัตถุประสงค์ของการรวมกลุ่มของสมาชิกที่เอื้อประโยชน์ต่อการประกอบ ธุรกิจของตนมากขึ้น 2) การสร้างแผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่าย เพื่อให้มี การดำเนินการที่เป็นรูปธรรม และ 3) การสร้างองค์การและการจัดการกลุ่มเครือข่ายที่เข้มแข็ง นอกจากนั้นจึง ตามมาด้วย 4) การรวบรวมสมาชิก และ 5) สร้างความสัมพันธ์สมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว เชียงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ตามลำดับ เพื่อให้เกิดความเข้มแข็ง และยั่งยืนของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวได้จริง

3) ผลจากกิจกรรมทดสอบการสร้างความร่วมมือเพื่อการพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยว เชียงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ซึ่งสามารถประเมินความเป็นได้จากการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว เชียงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของ วิสาหกิจการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษได้สำเร็จระดับดีมาก โดยจากกิจกรรม ทดสอบการสร้างความร่วมมือ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมดังนี้คือ

3.1) มีการรวมกลุ่มเครือข่ายที่ผ่านมาในอดีต โดยผู้ประกอบการในอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เมื่อ 5 ปีที่ผ่านมา ได้มีการรวมกลุ่มเครือข่าย วิสาหกิจการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษแล้ว ด้วยการสนับสนุน จากโครงการวิจัยของนางสาวอัจฉรา หลาวทอง และคณะ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เกิดการดำเนินการ และขับเคลื่อนการเชื่อมโยงการทำงานร่วมกันและทำธุรกิจร่วมกันในช่วง 2-3 ปีแรก หลังจาก โครงการวิจัยแล้วเสร็จตามโครงการ แต่เมื่อขาดการสนับสนุนและการสร้างร่วมมืออย่างต่อเนื่องจึง ส่งผลต่อการดำเนินการของกลุ่มเครือข่ายอย่างชัดเจน เพราะขาดปัจจัยสนับสนุนเพื่อสร้างร่วมมือ กันต่อไปอย่างเป็นรูปธรรม แต่ผลของการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวดังกล่าวสามารถเชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่มเครือข่ายเดิมมาช่วยการพัฒนาและจัดการกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิง

วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มวิสาหกิจการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ และยังสามารถเพิ่มสมาชิกวิสาหกิจการท่องเที่ยวรายใหม่เพิ่มได้อีกอย่างชัดเจน

ภาพที่ 4.1 ความสำเร็จของกิจกรรมการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ จากโครงการวิจัยของนางสาวอัจฉรา หลาวทอง และคณะ

3.2) การประชุมเชิงปฏิบัติการสร้างความรู้ ความเข้าใจและเป้าหมายการรวมกลุ่มเครือข่ายร่วมกัน โดยการที่จะสร้างความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มเครือข่ายฯ เพื่อจะสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงการทำงานทางธุรกิจร่วมกัน ต้องเริ่มมีจากการสร้างการมีส่วนร่วมด้วยการสร้างความเข้าใจหลักการและแนวทางการสร้างกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว จนถึงการร่วมกันกำหนดเป้าหมายของกลุ่มเพื่อที่จะได้มีทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจนของความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัดให้ชัดเจน

3.3) การทดลองออกแบบและกำหนดเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดร่วมกัน โดยมีการสร้างกิจกรรมทดลองเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวเพื่อประเมินความเป็นได้ของการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงธุรกิจในการทำงานกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวร่วมกัน ตลอดจนเพื่อให้เกิดสินค้าและบริการการท่องเที่ยวใหม่ให้แก่นักท่องเที่ยวและผู้สนใจการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษเพิ่มขึ้น ได้แก่ (1) การเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวระดับจังหวัดครึ่งวัน, 1 วัน, 2 วัน 1 คืน เป็นต้น (2) เส้นทางท่องเที่ยวและโปรแกรมการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด 1 วันครึ่ง, 2 วัน 1 คืน, 3 วัน 2 คืน เป็นต้น (3) เส้นทางท่องเที่ยวและโปรแกรมการท่องเที่ยวระดับภูมิภาค 3 วัน 2 คืน, 4 วัน 3 คืน เป็นต้น

รูปภาพที่ 4.2 กิจกรรมทดลองเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวระดับจังหวัด

รูปภาพที่ 4.3 กิจกรรมทดลองเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวระดับจังหวัด

รูปภาพที่ 4.4 กิจกรรมทดลองเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด

3.4) การสร้างกิจกรรมสัมพันธ์สมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว โดยการสร้างความร่วมมือในการรวมกลุ่มเครือข่ายสมาชิกของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวฯ ซึ่งต้องอาศัยการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีของผู้ประกอบการที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวฯ ด้วยการสร้างกิจกรรมสัมพันธ์สมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวขึ้นในลักษณะกิจกรรมละลายพฤติกรรมและการจัดงานเลี้ยงสังสรรค์ที่เลี้ยงน่อง เพื่อนต้อนรับเพื่อนขึ้น ได้แก่ การจัดกิจกรรม

รูปภาพที่ 4.5 กิจกรรมสัมพันธ์สร้างความเข้มแข็งกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวศรีบูรินทร์

3.5) การสร้างนวัตกรรมสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวที่เอกลักษณ์ของกลุ่มเครือข่าย โดยการสร้างความร่วมมือจากศักยภาพของกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยวในพื้นที่ร่วมกัน เพื่อพัฒนานวัตกรรมสินค้าและบริการท่องเที่ยวใหม่ๆ ของกลุ่มเครือข่าย และนำเสนอต่อการให้บริการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นต่อไป อาทิ การสร้างโต๊ะนางรอง เป็นการรวมอาหารที่โดดเด่นและมีเอกลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ไทย นางรองของกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยวจากเดิมที่ไม่ได้มีการสร้างสินค้าและบริการนี้ขึ้นมา จนสามารถนำมาเป็นบริการที่นำเสนอให้นักท่องเที่ยวของอำเภอนางรองได้ต่อไป และยังมีการพัฒนาสร้างนวัตกรรมสินค้าและบริการท่องเที่ยวด้านศิลปะการแสดงพื้นบ้านของอำเภอนางรองด้วย “เรื่องเล่าตำนานเมืองนางรอง”

เน้นนำเสนอที่มาและความเป็นไปของคนพื้นเมืองนางรองและมีการแสดงศิลปะการแสดงขอมโบราณดั้งเดิมประกอบ ซึ่งส่งผลต่อการท่องเที่ยวอำเภอนางรองได้มากขึ้น

รูปภาพที่ 4.6 กิจกรรมสัมพันธ์สร้างความเข้มแข็งกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวศรีบูรินทร์ส่งผลต่อการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวใหม่คือ “โตะนางรอง” และ “เรื่องเล่าตำนานเมืองนางรอง”

4.1.3 การประเมินศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

การศึกษาศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากเครื่องมือวิจัยแบบสอบถาม (รายละเอียดดังภาคผนวก ก) จำนวน 90 รายตัวอย่าง โดยแบ่งตามประเด็นการศึกษาพบดังตาราง 4.6

1) ข้อมูลส่วนบุคคลของการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบดังตาราง 4.6

ตารางที่ 4.7 ข้อมูลส่วนบุคคลของการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬา และนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1.1 เพศ		
1) ชาย	37	41.11
2) หญิง	53	58.89
1.2 ประเภทธุรกิจหลักของท่านในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว		
1) ธุรกิจชุมชนให้บริการท่องเที่ยว	3	3.33
2) ธุรกิจนำเที่ยว/บริษัททัวร์ท้องถิ่น/มัคคุเทศก์/รถรับจ้าง	6	6.67
3) กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ให้ทางบริการท่องเที่ยว	4	4.44
4) โรงแรม/ที่พัก	14	15.56
5) ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	28	31.11
6) สถานบันเทิง/สถานประกอบการบริการสุขภาพ	2	2.22
7) ร้านค้าชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน	7	7.78
8) ร้านขายของฝากของที่ระลึก/สินค้าพื้นเมือง	4	4.44
9) สถาบันการศึกษา	3	3.33
10) หน่วยงานทางการท่องเที่ยว	6	6.67
11) สมาคม/องค์กรเอกชน	10	11.11
12) สื่อมวลชนท้องถิ่น.	3	3.33
1.3 สังกัดสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว		
1) สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์	18	20.00
2) สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์	15	16.67
3) สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ	14	15.56
4) ชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง	25	27.78
5) ชมรมร้านอาหารบุรีรัมย์	3	3.33
6) ชมรมมัคคุเทศก์จังหวัดบุรีรัมย์	2	2.22
7) ไม่ได้สังกัดสมาคม/กลุ่มเครือข่าย	13	14.44
1.4 ตำแหน่งในสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวปัจจุบัน		
1) นายกสมาคม	3	3.33
2) อุปนายกสมาคม	3	3.33
3) คณะกรรมการสมาคม	27	30.00

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
4) ภาศึเครือข่ายสนับสนุน	9	10.00
5) ที่ปรึกษาสมาคม	2	2.22
6) สมาชิกสมาคม	46	51.11
1.5 ประสบการณ์ในการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา		
1) นายกสมาคม	4	4.44
2) อุปนายกสมาคม	3	3.33
3) คณะกรรมการสมาคม	31	34.44
4) ภาศึเครือข่ายสนับสนุน	9	10.00
5) ที่ปรึกษาสมาคม	2	2.22
6) สมาชิกสมาคม	52	57.78
1.6 ระยะเวลาการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยว		
1) ต่ำกว่า 1 ปี	23	25.56
2) 1 - 2 ปี	35	38.89
3) 3 - 5 ปี	22	24.44
4) 5 ปี ขึ้นไป	10	11.11
รวม	90	100

จากตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 90 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 58.89 โดยส่วนใหญ่มีเป็นประเภทรุกิจหลักในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและภาศึเครือข่ายการท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นร้านอาหารและเครื่องดื่ม คิดเป็นร้อยละ 31.11 รองลงมาคือ โรงแรม/ที่พัก คิดเป็นร้อยละ 15.56 สมาคม/องค์กรเอกชน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ร้านค้าชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 7.78 หน่วยงานทางการท่องเที่ยว และธุรกิจนำเที่ยว/บริษัททัวร์ท้องถิ่น/มัคคุเทศก์/รถรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 6.67 และผลดังตาราง 4.6

ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลประเภทธุรกิจหลักในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและภาศึเครือข่ายการท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นร้านอาหารและเครื่องดื่ม คิดเป็นร้อยละ 31.11 รองลงมาคือ โรงแรม/ที่พัก คิดเป็นร้อยละ 15.56 สมาคม/องค์กรเอกชน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ร้านค้าชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 7.78 หน่วยงานทางการท่องเที่ยว และธุรกิจนำเที่ยว/บริษัททัวร์ท้องถิ่น/มัคคุเทศก์/รถรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 6.67 และผลดังตาราง 4.7

ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลสังกัดสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง คิดเป็นร้อยละ 27.78 รองลงมาคือ สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์

คิดเป็นร้อยละ 20 สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์คิดเป็นร้อยละ 16.67 สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ คิดเป็นร้อยละ 15.56 ไม่ได้สังกัดสมาคม/กลุ่มเครือข่ายคิดเป็นร้อยละ 14.44 และชมรมร้านอาหารบุรีรัมย์คิดเป็นร้อยละ 3.33

ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลตำแหน่งในสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวปัจจุบันพบว่า ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสมาคม คิดเป็นร้อยละ 51.11 รองลงมาคือ คณะกรรมการสมาคม คิดเป็นร้อยละ 30 ภาควิชาเครือข่ายสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 10 ส่วนตำแหน่งอื่นๆ ได้แก่ นายกสมาคม อุปนายกสมาคมและที่ปรึกษาสมาคม ตามลำดับ

ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลข้อมูลประสบการณ์ในการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมาพบว่า ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสมาคม คิดเป็นร้อยละ 57.78 รองลงมาคือ คณะกรรมการสมาคม คิดเป็นร้อยละ 34.44 ภาควิชาเครือข่ายสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 10 ส่วนประสบการณ์ในการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา ได้แก่ นายกสมาคม อุปนายกสมาคมและที่ปรึกษาสมาคม ตามลำดับ

ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลระยะเวลาการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่เข้าร่วมระยะเวลา 1-2 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมา คือ ระยะเวลาต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.56 ระยะเวลา 3-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.44 และระยะเวลา 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.11

ตารางที่ 4.8 ข้อมูลส่วนบุคคลของการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬา และนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1.7 บทบาท/หน้าที่/การทำประโยชน์แก่สมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา		
1) การเข้าร่วมกิจกรรมสมาคม	72	80.00
2) การเป็นผู้ดำเนินงานสมาคม	21	23.33
3) สนับสนุนทรัพยากรแก่สมาคม	43	47.78
4) ให้คำแนะนำ/นโยบาย	9	10.00
5) การหาสมาชิกสมาคมเพิ่ม	18	20.00
6) การประชาสัมพันธ์สมาคม	25	27.78
7) การประสานงานกิจกรรมสมาคมกับองค์กรอื่นๆ	11	12.22
8) การจัดหางบประมาณสนับสนุนแก่สมาคม	6	6.67
9) การเชื่อมโยงความสัมพันธ์สมาคมกับเครือข่ายอื่นๆ	8	8.89
10) ส่งเสริมแผนงาน/โครงการพัฒนาสมาคม	6	6.67
11) การเป็นวิทยากร/ให้ความรู้แก่สมาคม	4	4.44
1.8 สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดของท่านเคยมีปัญหาลักษณะอุปสรรคใดบ้าง		
1) ด้านผู้นำ	73	81.11

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
2) ด้านการบริหารของคณะกรรมการ	60	66.67
3) ด้านความขัดแย้งของกลุ่มคณะกรรมการและสมาชิก	82	91.11
4) ด้านงบประมาณและทรัพยากรดำเนินการ	78	86.67
5) ด้านองค์ความรู้ทางวิชาการ	68	75.56
6) ด้านระบบการบริหารงาน	60	66.67
7) ด้านแผนงานและโครงการ	80	88.89
8) ด้านระเบียบข้อบังคับการปฏิบัติ	30	33.33
9) ด้านความร่วมมือของภาคีเครือข่าย	59	65.56
10) ด้านความร่วมมือของสมาชิก	72	80.00
11) ด้านชื่อเสียงและการยอมรับของสาธารณะ	75	83.33
12) ด้านผลงานของสมาคม	69	76.67
13) ด้านการขยายจำนวนสมาชิก	74	82.22
1.9 ศักยภาพสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดของท่าน		
1) มีผู้นำที่เข้มแข็ง	70	77.78
2) กลุ่มมีขนาดใหญ่ (50 รายขึ้นไป)	64	71.11
3) มีการจัดตั้งเกินกว่า 5 ปี	40	44.44
4) มีงบประมาณและทรัพยากรเพียงพอ	50	55.56
5) ได้รับการสนับสนุนจากภาคีเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง	74	82.22
6) มีแผนงานและกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างชัดเจน	57	63.33
7) มีทีมคณะกรรมการที่มีความรู้ความสามารถ	77	85.56
8) กลุ่มมีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับของระดับจังหวัด	69	76.67
9) สมาชิกมีความเสียสละ แบ่งปันช่วยเหลือกัน	43	47.78
10) ไม่มีความขัดแย้งกันระหว่างคณะกรรมการและหรือสมาชิกกลุ่ม	45	50.00
11) สมาชิกมีความหลากหลายในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	62	68.89
12) สมาชิกปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับสมาชิกอย่างเคร่งครัด	38	42.22
13) สร้างประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวได้ชัดเจน	65	72.22
14) สมาชิกมีศักยภาพด้านการเชื่อมโยงภาคีเครือข่าย	58	64.44
15) มีการจัดสรรผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม	45	50.00

จากตาราง 4.8 ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลบทบาท/หน้าที่/การทำประโยชน์แก่สมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นการเข้าร่วมกิจกรรมสมาคม คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมา คือ สนับสนุนทรัพยากรแก่

สมาคม คิดเป็นร้อยละ 47.78 การประชาสัมพันธ์สมาคม คิดเป็นร้อยละ 27.78 การเป็นผู้ดำเนินงานสมาคม คิดเป็นร้อยละ 23.33 ส่วนบทบาทอื่นๆ ได้แก่ การหาสมาชิกสมาคมเพิ่ม การประสานงานกิจกรรมสมาคมกับองค์กรอื่นๆ และให้คำแนะนำ/นโยบาย ตามลำดับ

ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างการศึกษาที่สนใจและต้องการสมัครใจเข้าร่วมการสร้างกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เป็นทั้งเพศชายและหญิงจำนวนเกือบเท่ากัน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ระหว่าง 20 – 40 ปี มีการกระจายประเภทของธุรกิจและองค์การท่องเที่ยวมาก ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ประกอบการร้านอาหาร เนื่องจากเป็นกิจการที่มีการดำเนินการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมอื่นได้ ไม่เฉพาะอุตสาหกรรมท่องเที่ยวประเภทเดียว และส่วนใหญ่สมาชิกกลุ่มเครือข่ายจะเป็นกลุ่มชมรมการท่องเที่ยวเมืองนางรองและผู้ประกอบการจังหวัดบุรีรัมย์ สมาชิกกลุ่มเครือข่ายฯ ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวของจังหวัด และส่วนมีตำแหน่งคณะกรรมการและประสบการณ์กับการรวมกลุ่มรูปแบบสมาคมและชมรมท่องเที่ยวที่ผ่านมา เนื่องจากเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการรวมกลุ่ม มีสัมพันธ์ภาพที่ดีและเป็นผู้ที่มีจิตอาสาเพื่อการดำเนินการของกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวอยู่เดิม

2) การประเมินศักยภาพทางธุรกิจของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบดังตาราง 4.7

ตาราง 4.9 การประเมินศักยภาพทางธุรกิจของสมาคม/ชมรมท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

ข้อ	การประเมินศักยภาพทางธุรกิจของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	ค่าเฉลี่ย (X)	แปล ความหมาย
2.1	ความครบถ้วนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดของสมาคมท่องเที่ยว	4.18	มาก
2.1.1	บริษัทนำเที่ยว/มัคคุเทศก์	4.43	มาก
2.1.2	ผู้ประกอบการสื่อมวลชนและสิ่งพิมพ์ท้องถิ่น	3.88	มาก
2.1.3	บริษัทขนส่ง โดยสาร/รับจ้าง สายการบินท้องถิ่น	3.76	มาก
2.1.4	ผู้จัดการงานกิจกรรม (Event Organizer) เช่น ผู้รับผิดชอบแหล่ง ท่องเที่ยว ผู้ประกอบการสถานที่ท่องเที่ยวเอกชน กลุ่มหน่วยงานภาคเอกชน หน่วยงานท้องถิ่น กลุ่มชุมชน สถาบันการศึกษา เป็นต้น	4.22	มาก
2.1.5	ผู้ประกอบการโรงแรม ที่พัก	4.05	มาก
2.1.6	ผู้ประกอบการร้านอาหาร	4.68	มากที่สุด
2.1.7	ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายของฝากของที่ระลึก/กลุ่ม OTOP	4.53	มากที่สุด
2.1.8	สถาบันเทใจ/สถานบริการสุขภาพ	3.92	มาก

ข้อ	การประเมินศักยภาพทางธุรกิจของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	ค่าเฉลี่ย (X)	แปล ความหมาย
2.2	ขนาดของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด	4.36	มาก
2.2.1	จำนวนของสมาชิกสมาคมท่องเที่ยว	4.34	มาก
2.2.2	ความต่อเนื่องของการสมัครสมาชิก	4.02	มาก
2.2.3	ความหลากหลายของจำนวนสมาชิก	4.37	มาก
2.2.4	ความตระหนักและทุ่มเทของสมาชิกต่อองค์กร	4.31	มาก
2.2.5	ระยะเวลาดำเนินงานของสมาคมท่องเที่ยว	4.78	มากที่สุด
2.3	ภาวะผู้นำและความร่วมมือของคณะกรรมการและสมาชิก	4.10	มาก
2.3.1	ระดับการยอมรับและอิทธิพลของผู้นำ	4.18	มาก
2.3.2	ความมีวิสัยทัศน์และแผนงานของผู้นำ	4.02	มาก
2.3.3	การมีมนุษยสัมพันธ์ของผู้นำกับสมาชิก	4.34	มาก
2.3.4	ความทุ่มเทและเสียสละของคณะกรรมการ	4.14	มาก
2.3.5	ความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ	4.09	มาก
2.3.6	ความสามารถการบริหารงานของคณะกรรมการ	4.69	มากที่สุด
2.3.7	การแบ่งปันและช่วยเหลือของสมาชิก	3.41	ปานกลาง
2.3.8	การมีส่วนร่วมของสมาชิก	3.34	ปานกลาง
2.3.9	การคาดหวังผลประโยชน์ส่วนตนของสมาชิก	4.65	มากที่สุด
2.4	คุณภาพของสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของสมาชิกสมาคม	4.36	มาก
2.4.1	ความหลากหลายการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	4.77	มากที่สุด
2.4.2	ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทางกีฬาและนันทนาการ	4.22	มาก
2.4.3	ภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	4.38	มาก
2.4.4	สภาพสังคมและชุมชนท้องถิ่น	4.12	มาก
2.4.5	จำนวนกลุ่มชุมชนให้บริการทางการท่องเที่ยว	4.34	มาก
2.4.6	กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ	4.29	มาก
2.4.7	ความสามารถเชื่อมโยงเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยว	4.62	มากที่สุด
2.4.8	การอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว	4.16	มาก
2.4.9	การเข้าถึงและเส้นทางคมนาคม	4.33	มาก
2.5	ความร่วมมือของผู้จัดการงานกิจกรรมและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง	4.22	มาก

ข้อ	การประเมินศักยภาพทางธุรกิจของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	ค่าเฉลี่ย (X)	แปล ความหมาย
2.5.1	การทำสื่อทางการตลาดและประชาสัมพันธ์ร่วมกัน	4.32	มาก
2.5.2	การแบ่งปันทรัพยากรทางการท่องเที่ยวร่วมกัน	3.33	น้อย
2.5.3	การกำหนดโปรแกรมการท่องเที่ยวร่วมกัน	4.26	มาก
2.5.4	การสนับสนุนโครงการพัฒนาทางการท่องเที่ยว	4.08	มาก
2.5.5	การส่งเสริมทางการตลาดร่วมกัน	4.69	มากที่สุด
2.5.6	การรวมกลุ่มการทำงานร่วมกัน	4.35	มาก
2.5.7	การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวร่วมกัน	4.48	มาก
2.6	แผนการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด	4.55	มากที่สุด
2.6.1	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ ทางการท่องเที่ยว	4.73	มากที่สุด
2.6.2	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยว	4.61	มากที่สุด
2.6.3	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการข้อมูลสารสนเทศทางการ ท่องเที่ยว	4.55	มากที่สุด
2.6.4	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	4.23	มาก
2.6.5	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการสร้างความร่วมมือระหว่าง ผู้ประกอบการท่องเที่ยวกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว	4.78	มากที่สุด
2.6.6	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการนักท่องเที่ยว	4.42	มาก
2.6.7	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยว ของผู้ประกอบการสมาชิก	4.45	มาก
2.6.8	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่ม เครือข่ายทางการท่องเที่ยว	4.64	มากที่สุด

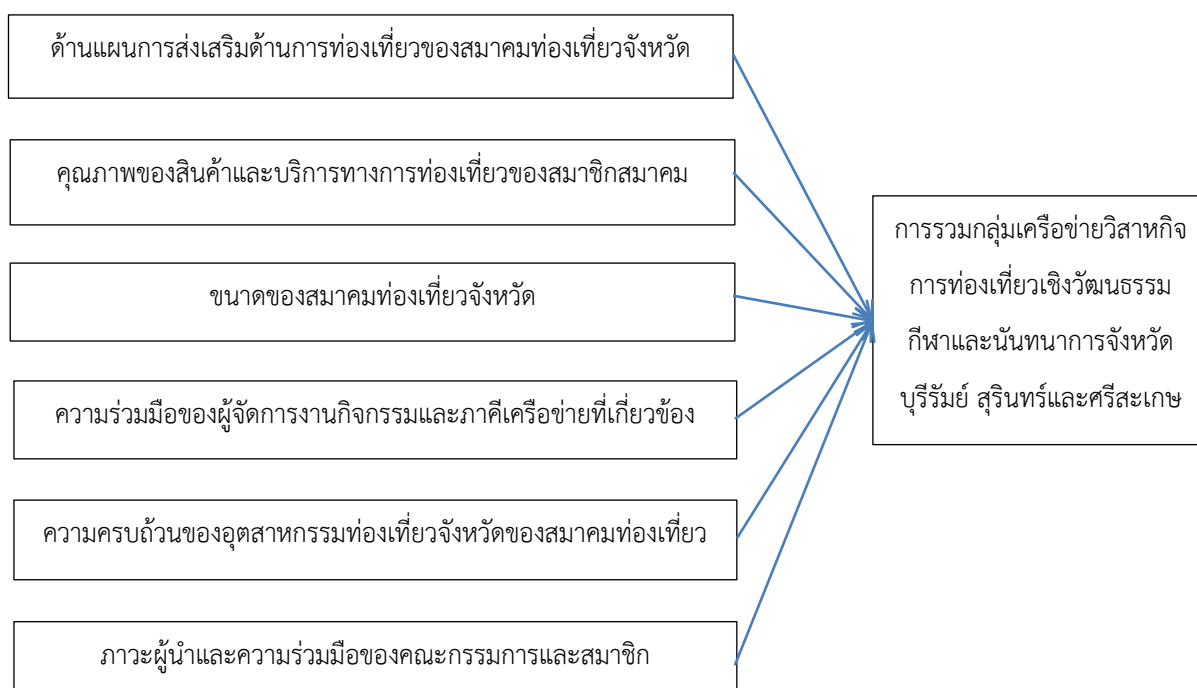
จากตาราง 4.9 พบว่า ศักยภาพทางธุรกิจของสมาคม/ชมรมท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ระดับมากที่สุดคือ 1) ด้านแผนการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด ($\bar{X} = 4.55$) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 1.1) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการท่องเที่ยวกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.78$) 1.2) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.73$) 1.3) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายทางการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.64$) 1.4) แผนงานและโครงการ

ส่งเสริมด้านพัฒนาทักษะบุคลากรทางการท่องเที่ยว ($\bar{X}$ =4.61) และ1.5) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการข้อมูลสารสนเทศทางการท่องเที่ยว ($\bar{X}$ =4.55) ตามลำดับ ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมาก คือ 1.6) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการสมาชิก ($\bar{X}$ =4.45) 1.7) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการนักท่องเที่ยว ($\bar{X}$ =4.42) และ1.8) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X}$ =4.23) ตามลำดับ

นอกจากนี้ปัจจัยศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการรวมกลุ่มเครือข่ายในระดับมาก คือ 2) คุณภาพของสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของสมาชิกสมาคม ($\bar{X}$ =4.36) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 2.1) ความหลากหลายการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ($\bar{X}$ =4.77) 2.2) ความสามารถในการเชื่อมโยงเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยว ($\bar{X}$ =4.62) ตามลำดับ ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมาก ได้แก่ 2.3) ภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ($\bar{X}$ =4.38) 2.4) จำนวนกลุ่มชุมชนให้บริการทางการท่องเที่ยว ($\bar{X}$ =4.34) 2.5) การเข้าถึงและเส้นทางคมนาคม ($\bar{X}$ =4.33) 2.6) กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ ($\bar{X}$ =4.29) 2.7) ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทางกีฬาและนันทนาการ ($\bar{X}$ =4.22) 2.8) สภาพสังคมและชุมชนท้องถิ่น และการอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ตามลำดับ และ3) ขนาดของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด ($\bar{X}$ =4.36) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 3.1) ระยะเวลาดำเนินงานของสมาคมท่องเที่ยวมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.78) ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมาก คือ 3.2) ความหลากหลายของจำนวนสมาชิก ($\bar{X}$ =4.37) 3.3) จำนวนของสมาชิกสมาคมท่องเที่ยว ($\bar{X}$ =4.34) 3.4) ความตระหนักและทุ่มเทของสมาชิกต่อองค์การ ($\bar{X}$ =4.31) และ3.5) ความต่อเนื่องของการสมัครสมาชิก ($\bar{X}$ =4.02) ตามลำดับ 4) ความร่วมมือของผู้จัดการงานกิจกรรมและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}$ =4.22) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 4.1) การส่งเสริมทางการตลาดร่วมกันมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.69) ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมาก คือ 4.2) การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวร่วมกัน ($\bar{X}$ =4.48) 4.3) การทำสื่อทางการตลาดและประชาสัมพันธ์ร่วมกัน ($\bar{X}$ =4.32) 4.4) การรวมกลุ่มการทำงานร่วมกัน ($\bar{X}$ =4.35) 4.5) การกำหนดโปรแกรมการท่องเที่ยวร่วมกัน ($\bar{X}$ =4.26) 4.6) การสนับสนุนโครงการพัฒนาทางการท่องเที่ยว ($\bar{X}$ =4.08) และปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับปานกลาง คือ 4.7) การแบ่งปันทรัพยากรทางการท่องเที่ยวร่วมกัน ($\bar{X}$ =3.33) ตามลำดับ 5) ความครบถ้วนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดของสมาคมท่องเที่ยว ($\bar{X}$ =4.18) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 5.1) ผู้ประกอบการร้านอาหาร ($\bar{X}$ =84.68) และ 5.2) ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายของฝากของที่ระลึก/กลุ่ม OTOP ($\bar{X}$ =4.53) ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากคือ 5.3) บริษัทนำเที่ยว/มัคคุเทศก์ ($\bar{X}$ =4.43) 5.4) ผู้จัดการงานกิจกรรม (Event Organizer) เช่น ผู้รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวผู้ประกอบการสถานที่ท่องเที่ยวเอกชนกลุ่มหน่วยงานภาคเอกชนหน่วยงานท้องถิ่น กลุ่มชุมชนสถาบันการศึกษา เป็นต้น ($\bar{X}$ =4.22) 5.5) ผู้ประกอบการโรงแรม ที่พัก ค่าเฉลี่ย 4.05 5.6) สถานบันเทิง/สถานบริการสุขภาพ ($\bar{X}$ =3.92) 5.7) ผู้ประกอบการสื่อมวลชนและสิ่งพิมพ์ท้องถิ่น ($\bar{X}$ =3.88) และ5.8) บริษัทขนส่งโดยสาร/รับจ้างสายการบินท้องถิ่น ($\bar{X}$ =3.76) ตามลำดับ และ6) ภาวะผู้นำและความร่วมมือของคณะกรรมการ

และสมาชิก ($\bar{X} = 4.10$) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 6.1) ความสามารถในการบริหารงานของคณะกรรมการ ($\bar{X} = 4.69$) 6.2) การคาดหวังผลประโยชน์ส่วนตนของสมาชิก ($\bar{X} = 4.65$) ตามลำดับ ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมาก คือ 6.3) การมีมนุษยสัมพันธ์ของผู้นำกับสมาชิก ($\bar{X} = 4.34$) 6.4) ระดับการยอมรับและอิทธิพลของผู้นำ ($\bar{X} = 4.18$) 6.5) ความทุ่มเทและเสียสละของคณะกรรมการ ($\bar{X} = 4.14$) 6.6) ความรับผิดชอบต่องานหน้าที่ของคณะกรรมการ ($\bar{X} = 4.09$) และ 6.7) ความมีวิสัยทัศน์และแผนงานของผู้นำ ($\bar{X} = 4.02$) ส่วนปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับปานกลาง ได้แก่ 6.8) การแบ่งปันและช่วยเหลือของสมาชิกและการมีส่วนร่วมของสมาชิก ตามลำดับ

ซึ่งปัจจัยศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ 1) ด้านแผนการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด 2) คุณภาพของสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของสมาชิกสมาคม 3) ขนาดของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด 4) ความร่วมมือของผู้จัดการงานกิจกรรมและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง 5) ความครบถ้วนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดของสมาคมท่องเที่ยว และ 6) ภาวะผู้นำและความร่วมมือของคณะกรรมการและสมาชิก ตามลำดับ ดังภาพ 4.7

รูปภาพที่ 4.7 ปัจจัยศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

4.1.4 ข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

การพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ จากการศึกษาจากมติการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 28-29 พฤศจิกายน 2558 ณ อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์¹ และ² และกิจกรรมสัมพันธ์เพื่อสร้างความร่วมมือทางธุรกิจร่วมกัน ในลักษณะการร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการและการร่วมศึกษาดูงานแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ ซึ่งสามารถส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือการสร้างกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการในกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษได้ ผลการศึกษาพบดังนี้คือ

จากการศึกษาพบว่าข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ประกอบด้วย

¹ จากมติที่ประชุมเชิงปฏิบัติการกำหนดการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 1 เรื่อง “โครงการการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจสินค้าและบริการ การจัดการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ใน วันพุธที่ 28 ตุลาคม 2558 ณ ห้องประชุมศรีลำดวน 2 โรงแรมศรีลำดวน จังหวัดศรีสะเกษ ผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน 70 ราย ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานการท่องเที่ยวภาครัฐ ได้แก่ นายอนันต์ อุดมศิลป์ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ นายพุทธิชาติ ครองยุติ เจ้าหน้าที่ฝ่ายท่องเที่ยว สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ นางสาวฉฎาภา เมฆบุตร นิติกร สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเขต 2 นายวัชรชัย ครองยุทธ หัวหน้าศูนย์แก้ไขปัญหาลูกกลวงและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเขต 2 เป็นต้น 2) ผู้นำกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวภาคเอกชน ได้แก่ นายพนพล ประหยัดรัตน์ นายกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ นางสาวผาวันรินทร์ จรัสวรพันธ์ รักษาการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ นายปริญญา กอปรสิริพัฒน์ ประธานชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง นายชัชวาลย์ ประหยัดรัตน์ อุปนายกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ นายธนยศ เกตุรัตน์ คณะกรรมการกลุ่มถนนคนเดินเขาเขากวางจังหวัดบุรีรัมย์ นางจิตติริ ลือชัย ที่ปรึกษาสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ นายพดุงพงศ์ ศรีสุรินทร์ นายกสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ นางขวัญทวี ไทโยยัง อุปนายก นายกสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ นายอุดร ปืทอง ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ นายสุรพล ตั้งคนสกุล นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษนายสุดติงาม ล้าเลิศรัชชัย รักษาการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ ดร.กัลยาณี ธรรมจารีย์ กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดศรีสะเกษ นายอิทธิกร สุจารีฤทธิกร ผู้นำกลุ่มหมู่บ้านขะแมร์บ้านภูฝ้ายจังหวัดศรีสะเกษ เป็นต้น และ3) สมาชิกสมาคมท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัดและผู้ประกอบการท่องเที่ยวในพื้นที่ 3 จังหวัดที่มีความต้องการเข้าร่วมเครือข่าย จำนวน 50 ราย (รายละเอียดดังกล่าวกำหนดการและแผนโครงการวิจัย ภาคผนวก ข)

² จากการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 2 เรื่อง โครงการการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ สินค้าและบริการ การจัดการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ในระหว่างวันเสาร์ที่ 28 พฤศจิกายน 2558 ณ โรงแรมพนมรุ้งบุรี อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ประชุมเสวนา เรื่อง “ทิศทางและแผนงานการพัฒนาการบูรณาการความร่วมมือการพัฒนาการท่องเที่ยวของสมาคมท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ” มีวิทยากรที่เป็นนายกสมาคมการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ประกอบด้วยวิทยากรผู้ร่วมเสวนา 4 ท่าน ได้แก่ 1) นายพนพล ประหยัดรัตน์ นายกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ 2) นายพดุงพงศ์ ศรีสุรินทร์ นายกสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ 3) นายสุรพล ตั้งคนสกุล นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ และ4) นางสาวผาวันรินทร์ จรัสวรพันธ์ รักษาการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ และผู้ดำเนินรายการ 1 ท่าน ได้แก่ 1) นายอุดร ปืทอง ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ และสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัดและผู้ประกอบการท่องเที่ยวในพื้นที่ 3 จังหวัดที่มีความต้องการเข้าร่วมเครือข่ายจำนวน 80 ราย (รายละเอียดดังกล่าวกำหนดการและแผนโครงการวิจัย ภาคผนวก ข)

วิสัยทัศน์ “องค์กรอุตสาหกรรมท่องเที่ยวศรีบูรินทร์บนฐานอย่างที่ยั่งยืน”

ภารกิจ

1) การสร้างและพัฒนาความร่วมมือกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ

2) การพัฒนาแผนแม่บทการดำเนินงานกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

เป้าประสงค์

1) มีกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2) มีแผนแม่บทดำเนินการของกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด ระยะเวลา 5 ปี (2559 – 2563)

1) มีกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด อย่างน้อยจำนวน 1 กลุ่ม

2) มีความพึงพอใจการร่วมมือดำเนินงานตามแผนแม่บทกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ในระดับดีขึ้นไป

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างและพัฒนาความร่วมมือกลุ่มเครือข่ายองค์การบนฐานห่วงโซ่อุปทาน

การพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษของยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนาความร่วมมือกลุ่มเครือข่ายองค์การ ประกอบด้วย 3 ข้อเสนอเชิงนโยบายหลักคือ

1.1) การรวบรวมสมาชิกกลุ่มเครือข่าย ผลการศึกษาพบดังนี้คือ

1.1.1) การสร้างทัศนคติและความเข้าใจกับการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว

โดยนายชูเกียรติ โภธิโต ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานสุรินทร์ (กำกับดูแลด้านการตลาดท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ) ได้เสนอแนวคิดว่าการรวมกลุ่มเครือข่ายในรูปแบบคลัสเตอร์การท่องเที่ยว ที่นำโดยกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ที่มีความเข้มแข็งขึ้นจะสามารถสร้างอำนาจต่อรองการสนับสนุนและการส่งเสริมจากภาครัฐได้มากขึ้น อีกทั้งสร้างความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพและโอกาสทางการตลาดได้ในภาพรวมและขยายขนาดศักยภาพการท่องเที่ยวกลุ่มได้มากขึ้น โดยการขับเคลื่อนและสนับสนุนจากภาครัฐนำโดยส่วนราชการจังหวัดทุกภาคส่วนของแต่ละจังหวัดและในกลุ่มจังหวัดที่ได้รับการสนับสนุนและสร้างกลุ่มคลัสเตอร์อารยธรรมอีสานใต้ ประกอบด้วย 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดศรีสะเกษและจังหวัดอุบลราชธานี เป็นต้น ภายใต้การสร้างแผนการพัฒนากลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ ประจำปี 2559 – 2564 โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานของแต่ละจังหวัดและบูรณาและเชื่อมโยงการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกันในเส้นทางอารยธรรมอีสานใต้ในภาพรวมกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ซึ่งทางผู้ประกอบการท่องเที่ยวและภาคที่เกี่ยวข้องควรมีความตระหนักและเตรียมความพร้อมของศักยภาพทางธุรกิจของตนให้ชัดเจน ค้นหาจุดขายทางการตลาดที่มีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์ชัดเจน มีการสร้างมาตรฐานการบริการให้มีคุณภาพพร้อมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่จะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น (จากสถิติ

นักท่องเที่ยวช่วงเดือนมกราคม – เดือนพฤษภาคม ปี 2558 มีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาในเขตอีสานใต้ ร้อยละ 10) อีกทั้งในส่วนด้านชายแดนอำเภอกาบเชิงได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐในจัดตั้งเขตพัฒนาการท่องเที่ยวพิเศษขึ้นในปี 2559 เป็นต้นไป ซึ่งถือว่าเป็นโอกาสทางการลงทุนของกลุ่มนายทุนรายใหญ่ทั้งในประเทศและกลุ่มประเทศอาเซียนอย่างแน่นอน ซึ่งต่อไปจะเกิดการพัฒนาทางสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงและรูปแบบบริการใหม่ๆ เพิ่มขึ้นอย่างแน่นอน

ซึ่งการรวมกลุ่มเครือข่ายผู้ประกอบการท่องเที่ยวของพื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ บุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ควรมีการร่วมกันพัฒนาสินค้าเกิดเป็นสินค้าใหม่ และนำเสนอทางการตลาดร่วมกัน ซึ่งต้องอาศัยการบูรณาการทั้งภาคเอกชนและภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เพราะที่ผ่านมาศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดมีศักยภาพแตกต่างกัน แต่ทางด้านระดับการลงทุนสถานประกอบการท่องเที่ยวในพื้นที่ส่วนใหญ่ร้อยละ 80 เป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) และมีมาตรฐานการบริการส่วนใหญ่อยู่ในระดับ 2 – 3 ดาว มี 4 ดาว เพียงไม่เกิน 5 - 10 ราย ซึ่งไม่พร้อมและเพียงพอต่อการรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มคุณภาพ (นักท่องเที่ยวที่มีความต้องการมาตรฐานบริการคุณภาพระดับ 4 – 5 ดาว) ซึ่งต้องอาศัยหลักการสร้างกลุ่มแบบคลัสเตอร์ทางการท่องเที่ยวเพื่อเกิดความร่วมมือนำศักยภาพของผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งในพื้นที่ 3 จังหวัดมาร่วมเป็นคู่ค้าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่ใช่คู่แข่งกันเหมือนที่ผ่านมา

1.1.2) สร้างระดับความสัมพันธ์กลุ่มเครือข่าย โดยการความสัมพันธ์สมาชิกกลุ่มเครือข่ายการรวมกลุ่มเพื่อสร้างอำนาจขององค์กร ถ้ามีการรวมจากกลุ่มเครือข่ายขนาดเล็กหรือกลุ่มเครือข่ายเฉพาะประเภทธุรกิจอย่างเดียวจะไม่สามารถดึงดูดความสนใจและการสนับสนุนจากหน่วยงานที่กำกับดูแลให้มาสนับสนุนช่วยเหลือได้มากนัก แต่ถ้ามีการรวมกลุ่มระดับกลุ่มจังหวัดที่มีศักยภาพส่งเสริมและเกื้อกูลกันและกันทางธุรกิจ จะสามารถส่งผลต่อการขยายโอกาสทางธุรกิจได้มากขึ้น โดยมีการสร้างกิจกรรมงานที่มีการได้เข้าไปร่วมงานกันอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ กิจกรรมคาราวานเส้นทางผลไม้ศรีสะเกษ คาราวาน 2 แผ่นดิน งานราตรีย้อนยุคเมืองนางรอง เป็นต้น ซึ่งการรวมกลุ่มเพื่อสร้างพันธมิตรทางธุรกิจ ที่ผ่านมามีการรวมกลุ่มทางสังคมขึ้นแล้วส่งผลต่อการเกิดความร่วมมือกันทางธุรกิจ และส่งผลต่อการเพิ่มศักยภาพทางธุรกิจร่วมกันได้ ด้วยการฝึกอบรมร่วมกันของแต่ละธุรกิจ เช่น โครงการฝึกอบรมภาษาอังกฤษกับธุรกิจโรงแรม โครงการฝึกอบรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้นกับสมาชิกชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง การจัดทำฐานข้อมูลทางการตลาดร่วมกัน เป็นต้น (ผาวันรินทร์ จรัสวรพันธ์ รักษาการประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์, 28 พฤศจิกายน 2558)

1.1.3) การบูรณาการเอกลักษณ์การท่องเที่ยวศรีบุรีรินทร์ โดยการนำจุดเด่นของแต่ละรายมาสร้างภาพรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน เช่น ประเทศกัมพูชามีนโยบายทำหมู่บ้านช้างที่เสียมราฐ เที่ยวหมู่บ้านช้างสุรินทร์-เสียมราฐภายในวันเดียว กิจกรรมหลักเรียนรู้วิถีชาชสาร การคล้องช้างด้วยมือ เส้นทางท่องเที่ยววิถีเกษตรอินทรีย์ข้าวหอมมะลิสุรินทร์ ข้าวหอมมะลิลีนทรีย์ภูเขไฟบูรัมย์ เป็นต้น

1.2) ความร่วมมือทางธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาพบดังนี้คือ

1.2.1) การประเมินความเข้มแข็งของกลุ่มเครือข่ายที่มีการจัดตั้งในพื้นที่ โดยประเมินความเข้มแข็ง ความร่วมมือ ศักยภาพและปัญหาของกลุ่มเครือข่ายที่ผ่านมา ซึ่งพยายามสร้างให้เกิดความตระหนักในภาพลักษณ์ของการรวมกลุ่มเครือข่าย (ศรีบุรินทร์) กำหนดและสร้างเอกลักษณ์เฉพาะเพื่อเป็นทางเลือกทางการบริการและการตลาดทางการท่องเที่ยว ซึ่งจะส่งผลต่อการดึงดูดลูกค้านักท่องเที่ยวเข้ามาสู่มาในพื้นที่และเกิดผลประโยชน์และโอกาสทางธุรกิจแก่สมาชิกกลุ่มเครือข่ายร่วมกันอย่างชัดเจน

1.2.2) กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวให้ชัดเจน ควรมีการกำหนดเป้าหมายและภาพลักษณ์ของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจนี้ให้ชัดเจนเพื่อจะได้สามารถกำหนดแนวทางสร้างแรงจูงใจให้เกิดการเข้าร่วมเป็นสมาชิกและคณะกรรมการบริหารเพื่อขยายองค์การและการขับเคลื่อนการดำเนินงานได้มากขึ้น ซึ่งนายกิติเมศวร์ รุ่งธนเกียรติ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ ได้เสนอแนวคิดที่ว่า คนทั้งโลกต้องการอนุรักษ์ช้างและการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ แต่ไม่ได้เน้นการท่องเที่ยวทางอนุรักษ์และวัฒนธรรม และศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดสุรินทร์ที่สำคัญที่มีความสามารถในการดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมาท่องเที่ยวในพื้นที่ได้คือ ช้าง และองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ได้มีการส่งเสริมสนับสนุนในการนำช้างมาสร้างจุดขายทางการท่องเที่ยว ในชื่อว่า “สุรินทร์ เมืองช้างโลก” (Elephant World) อีกทั้งจังหวัดสุรินทร์เป็นจังหวัดชายแดนติดกับประเทศกัมพูชา โดยผ่านช่องผ่านแดนถาวรช่องจอม อำเภออาข่า ซึ่งเส้นทางที่นักท่องเที่ยวและบริษัททัวร์จะมาข้ามแดนเพื่อผ่านไปท่องเที่ยวนครวัดนครธม ประเทศกัมพูชา ซึ่งมีแนวทางการดำเนินการขับเคลื่อนด้วยการทำข้อตกลงความร่วมมือการพัฒนาการท่องเที่ยวเมืองช้างโลกร่วมกัน (Memorandum of Understanding : MOU) ระหว่างจังหวัดสุรินทร์กับจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำปาง เพื่อเชื่อมโยงเส้นทางอนุรักษ์ช้างไทยสู่ช้างโลก และต้องมีการส่งเสริมแนวทางการสร้างกลุ่มเครือข่ายคลัสเตอร์ทางการท่องเที่ยวอย่างชัดเจน โดยกิจกรรมการท่องเที่ยวด้วยการเรียนรู้วิถีชีวิตและการคล้องช้างด้วยมือเรียนรู้วิถีวัฒนธรรมชาวกูยและรับประทานอาหารพื้นบ้านชาวกูย เป็นต้น

1.2.3) การรวมกันอย่างไรพรมแดน โดยการรวมกลุ่มจะสำเร็จได้จะต้องผู้นำกลุ่มและคณะกรรมการจะต้องไม่ยึดติดความเป็นเจ้าของกลุ่มเครือข่าย ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐจะต้องไม่ยึดติดกับความเป็นจังหวัดตน ควรมีการส่งเสริมความร่วมมือและหรือพัฒนาแผนงานร่วมกันระหว่างจังหวัด เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ในวงกว้างมากขึ้น เช่น โครงการพัฒนาไม่เพียงเป็นรายจังหวัดแต่ควรพัฒนาเป็นระดับกลุ่มจังหวัด อย่างที่ผ่านมามีการแบ่งกลุ่มจังหวัดตามภูมิศาสตร์ อย่างเช่นมีการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นกลุ่มนครชัยบุรีรินทร์ (ประกอบด้วยจังหวัดชัยภูมิ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์) ซึ่งมีการนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างต่อเนื่องแต่ที่ผ่านมาเป็นเพียงการไปกิจกรรมร่วมกันแต่ยังไม่มี การบูรณาการการท่องเที่ยวร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน และปัจจุบันทางกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้กำหนดตามศักยภาพทางการท่องเที่ยว อย่างเช่นกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้

(ประกอบด้วยจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดศรีสะเกษและจังหวัดอุบลราชธานี) (ที่มา : ชูเกียรติ โพธิ์โต ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเขตสุรินทร์, 2558 และ นกตล ประหยัต์รัตน์ นายกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์, 2558 จากการเสวนาวันที่ 28 พฤศจิกายน 2558 ณ โรงแรมพนมรุ้งบุรี) ซึ่งแต่ละจังหวัดจะมีศักยภาพทางการท่องเที่ยวไม่เท่ากันและมีความหลากหลายและจุดเด่นแตกต่างกัน ถ้ากรณีการบูรณาการศักยภาพของการท่องเที่ยวแต่ละจังหวัด โดยการรวมกลุ่มผู้ประกอบการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวอย่างเกื้อกูลกันจะสามารถเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เพิ่มมากขึ้น และสามารถลดต้นทุนการบริการได้ เช่น การร่วมมือกันระหว่างโรงแรมและร้านอาหารที่สามารถเชื่อมโยงกันได้ การร่วมค้ากับบริษัทนำเที่ยวและโรงแรมที่พักร่วมกัน การแบ่งปันลูกค้าระหว่างโรงแรมสมาชิกในกลุ่มเครือข่ายเดียวกัน เป็นต้น

1.3) องค์การและการจัดการกลุ่มเครือข่าย ผลการศึกษาพบดังนี้คือ

1.3.1) การบูรณาการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวระดับจังหวัด โดยรวมกลุ่มเครือข่ายต่างๆ ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เป็นเอกเทศระดับจังหวัด โดยมีการขับเคลื่อนและการจัดตั้งโดยภาคราชการระดับจังหวัดที่มีคณะกรรมการกลุ่มจังหวัดในส่วนของกลุ่มที่ปรึกษา และมีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารกลุ่มเครือข่ายของระดับจังหวัดโดยภาคเอกชนในรูปแบบกลุ่มเครือข่ายระดับกลุ่มจังหวัด และคณะกรรมการอุปนายกระดับจังหวัด (รายจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ) ที่มีโครงสร้างองค์การแบ่งระดับฝ่ายงานเป็นรายภาคอุตสาหกรรมภายใต้การดำเนินการในกลุ่มคณะกรรมการอุปนายกระดับจังหวัด

1.3.2) การกำหนดโครงสร้างองค์การคณะกรรมการบริหารกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยโครงสร้างองค์การคณะกรรมการบริหารกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (คณะกรรมการบริหารคลัสเตอร์การท่องเที่ยวศรีบุรินทร์) โดยประกอบด้วยประธานกลุ่มเครือข่าย 3 จังหวัด มีบทบาทหน้าที่ผู้นำกลุ่มเครือข่ายทั้ง 3 จังหวัด รองลงมาอุปนายกจังหวัดบุรีรัมย์ อุปนายกจังหวัดสุรินทร์ และอุปนายกจังหวัดศรีสะเกษ และแบ่งสายการบังคับบัญชาและหรือกำกับดูแล หน่วยองค์การวิสาหกิจ ประกอบด้วย 9 ประเภทหน่วยองค์การดังนี้คือ 1) ธุรกิจชุมชนให้บริการท่องเที่ยว 2) ธุรกิจนำเที่ยว/บริษัททัวร์ท้องถิ่น/มัคคุเทศก์/รถรับจ้าง 3) กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ให้ทางบริการท่องเที่ยว 4) โรงแรม/ที่พัก 5) ร้านอาหาร/เครื่องดื่ม 6) สถานบันเทิง/สถานประกอบการบริการสุขภาพ 7) ร้านค้าชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน 8) ร้านขายของฝากของที่ระลึก/สินค้าพื้นเมือง และ 9) สื่อมวลชนท้องถิ่น เป็นต้น และกลุ่มประเภทหน่วยองค์การที่ปรึกษา 4 ประเภทกลุ่มหน่วยงาน ได้แก่ 1) สมาคมและชมรมท่องเที่ยว/องค์กรเอกชน 2) หน่วยงานทางการท่องเที่ยว 3) หน่วยงานภาครัฐ/ระดับจังหวัด 4) สถาบันการศึกษา

โดยมีฐานข้อมูลสร้างทะเบียนสมาชิกกลุ่มก่อนการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ หรือกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว

ศรีบุรีรินทร์ ด้วยการสมัครใจและมีศักยภาพต่อการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยวร่วมกัน จำนวน 212 ราย
หน่วยองค์การ (ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558, รายละเอียดภาคผนวก ข) โดยแบ่งตามรายจังหวัด ซึ่ง
ประกอบด้วยดังนี้คือ

1) ทะเบียนสมาชิกกลุ่มก่อนการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยววัฒนธรรม กีฬา
และนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 130 รายหน่วยองค์การ หรือจำนวน 136 ราย

2) ทะเบียนสมาชิกกลุ่มก่อนการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยววัฒนธรรม กีฬา
และนันทนาการกลุ่มจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 40 รายหน่วยองค์การ หรือจำนวน 45 ราย

3) ทะเบียนสมาชิกกลุ่มก่อนการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยววัฒนธรรม กีฬา
และนันทนาการกลุ่มจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 28 รายหน่วยองค์การ หรือจำนวน 31 ราย

ร่างโครงสร้างองค์การกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (ที่ปรึกษาศาสตร์เตอร์การท่องเที่ยวศรีบุรีรัมย์)

สมาคมและชมรมท่องเที่ยวจังหวัด

- สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์
- ชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง
- ชมรมผู้ประกอบการค้าอาหารจังหวัดสุรินทร์
- ชมรมมัคคุเทศก์จังหวัดบุรีรัมย์
- ชมรมโรงแรม ร้านอาหารจังหวัดบุรีรัมย์
- กลุ่มเครือข่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)
- กลุ่มเครือข่าย Biz Club Buriram
- สโมสรฟุตบอลบุรีรัมย์
- บ.เพ ลาเพลินบูติค รีสอร์ท จำกัด
- สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์
- ชมรมผู้ประกอบการค้าอาหารจังหวัดสุรินทร์
- สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ
- ชมรมผู้ประกอบการค้าอาหารจังหวัดศรีสะเกษ
- กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดศรีสะเกษ

ประธานกลุ่มเครือข่าย 3 จังหวัด

หน่วยงานภาครัฐ/ระดับจังหวัด

- สำนักงานจังหวัด
- อบจ. เทศบาล. อบต.
- ท้องถิ่นจังหวัด
- เกษตรจังหวัด
- วัฒนธรรมจังหวัด
- ทรพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด - พาณิชย์จังหวัด
- อุตสาหกรรมจังหวัด
- พัฒนาชุมชนจังหวัด
- ขนส่งจังหวัด
- ประชาสัมพันธ์จังหวัด

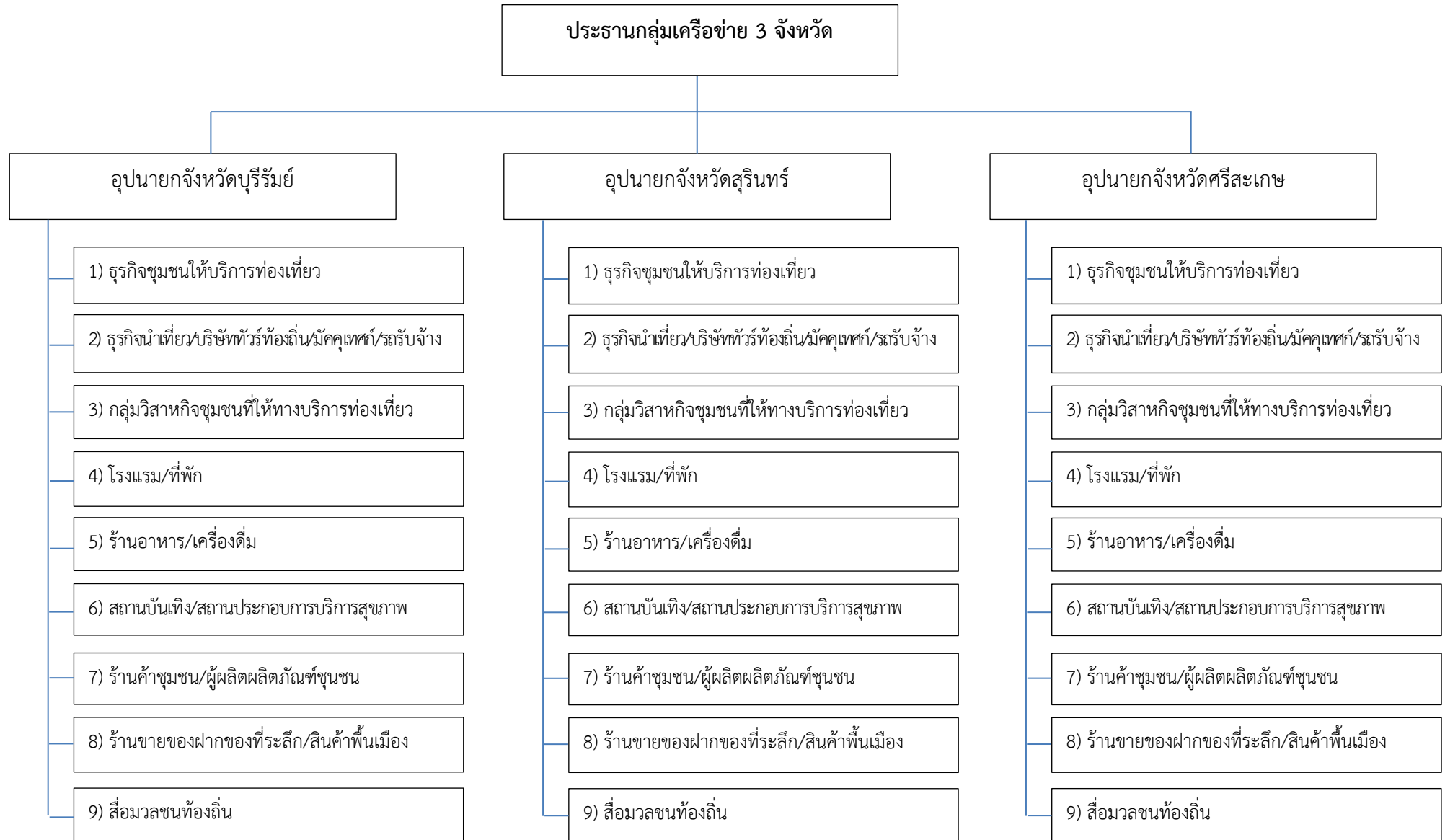
หน่วยงานทางการท่องเที่ยว

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเขตจังหวัดสุรินทร์
- สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ
- สำนักงานตำรวจท่องเที่ยว
- อุทยานประวัติศาสตร์และปราสาท 3 จังหวัด

สถาบันการศึกษา

- มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานวิทยาเขตสุรินทร์
- มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ร่างโครงสร้างองค์การกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (คณะกรรมการบริหารคลัสเตอร์การท่องเที่ยวศรีบูรินทร์)

1.3.3) การสร้างข้อตกลงความร่วมมือการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว
เชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (Memorandum of Understanding : MOU) โดยการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ สืบเนื่องจากการได้มีพิธีการลงนามข้อตกลงความร่วมมือ (Memorandum of Understanding : MOU) ระหว่างสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ และสมาคมส่งเสริมท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ หรือในนาม “คลัสเตอร์การท่องเที่ยวศรีบุรีรินทร์” นั้น เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2558 ณ หมู่บ้านช้าง จังหวัดสุรินทร์ เพื่อเป็นแนวทางและข้อตกลงสร้างความร่วมมือกันระหว่างกลุ่มของแต่ละสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ซึ่งมีการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยรายละเอียดข้อตกลงความร่วมมือมีทั้งหมด 6 ข้อ ได้แก่ 3.1) การทำงานร่วมกันโดยยึดถือหลักความถูกต้องและประโยชน์ร่วมกัน โดยจะร่วมกันพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในแถบเขตอีสานใต้ 3 จังหวัด ได้เจริญก้าวหน้าและยั่งยืนสืบไป 3.2) การร่วมกันวางแผนการท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับจังหวัด กลุ่มจังหวัด ภูมิภาค และประเทศเพื่อนบ้านที่มีพื้นที่ติดต่อกับเขตจังหวัดนั้น 3.3) ร่วมกันส่งเสริมและพัฒนาทางการท่องเที่ยว และธุรกิจการท่องเที่ยวทั้งสมาชิกสมาคมและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด 3.4) ร่วมกันพัฒนาภาคีความร่วมมือเพื่อร่วมกันติดตามการดำเนินงานตามข้อตกลงความร่วมมือของกลุ่มคลัสเตอร์การท่องเที่ยวศรีบุรีรินทร์ เป็นประจำทุกปี 3.5) ร่วมมือส่งเสริมและพัฒนาทางการท่องเที่ยวเกี่ยวกับภาคีเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคชุมชน ภาคการศึกษา และอื่นๆ 3.6) จัดประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันทุกๆ 3 เดือน หรือปีละอย่างน้อย 4 ครั้ง เป็นต้น

1.3.4) การพัฒนาระบบและกลไกการบริหารกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว
ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนดังนี้คือ

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างทีมงานคณะกรรมการบริหารกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว
โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1.1 คัดเลือกผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และเป็นที่ยอมรับในกลุ่ม

1.2 การกำหนดโครงสร้างองค์กรและคณะกรรมการบริหาร ที่ปรึกษากลุ่มเครือข่ายในรูปแบบกึ่งทางการเชิงสัมพันธ์

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ
การท่องเที่ยว โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

2.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ภาพเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว

2.2 การกำหนดทิศทางและแผนดำเนินการ

2.3 การกำหนดแผนปฏิบัติงานกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว

ขั้นตอนที่ 3 การถ่ายโอนจากแผนงานไปสู่การปฏิบัติการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ
การท่องเที่ยว โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

3.1 การกำหนดและคัดเลือกโครงการนำร่องสู่การปฏิบัติของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว

3.2 การดำเนินการโครงการนำร่องกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว

ขั้นตอนที่ 4 การติดตามและการประเมินความเข้มแข็งกลุ่มเครือข่าย โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

4.1 การติดตามและกำหนดตัวชี้วัดผลการรวมกลุ่มเครือข่ายจากโครงการนำร่อง

4.2 การประเมินผลจากการดำเนินการตามโครงการนำร่อง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาแผนแม่บทการเชื่อมโยงพันธมิตรทางธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

2.1) แผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่าย ผลการศึกษาค้นคว้าดังนี้คือ

2.1.1) การเชื่อมโยงสินค้าและบริการเส้นทางและโปรแกรมทางการท่องเที่ยว 3 จังหวัดร่วมกัน ในสถานการณ์การท่องเที่ยวปัจจุบันผู้ประกอบการไม่สามารถดำเนินการธุรกิจเพียงลำพังรายเดียวได้ จะต้องอาศัยการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายที่เชื่อมโยงเป็นเส้นทางและโปรแกรมทางการท่องเที่ยวร่วมกัน ประกอบด้วย ผู้รับผิดชอบหน่วยงานภาครัฐ กลุ่มชุมชนและผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยว ที่พัก ร้านอาหาร รถเช่า ร้านจำหน่ายของฝากของที่ระลึก และกลุ่มชุมชนเจ้าของสินค้าทางการท่องเที่ยว เป็นต้น

2.1.2) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตชาติพันธุ์ท้องถิ่น ได้แก่ ชาติพันธุ์ไทยเขมร ชาติพันธุ์ไทยกูย ชาติพันธุ์ไทยลาว ชาติพันธุ์ไทยเยอ ชาติพันธุ์ไทยยอ เป็นต้น เกิดกระจายรายได้สู่ชุมชนร่วมกัน

2.1.3) การพัฒนาการส่งเสริมการตลาดธุรกิจ โดยเน้นทั้งช่วงที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวจากกิจการแหล่งท่องเที่ยวขนาดใหญ่ (แมตซ์แข่งฟุตบอลและรถแข่งของจังหวัดบุรีรัมย์) และตามเทศกาลประเพณีท้องถิ่น และช่วงไม่มีกิจกรรมท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

2.1.4) การเชื่อมโยงเครือข่ายพันธมิตรร่วมค้า (จับคู่ธุรกิจ) ตามกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวกันและข้ามอุตสาหกรรม เช่น คู่ค้าระหว่างโรงแรมกับโรงแรม ระหว่างร้านอาหารกับร้านอาหาร ระหว่างบริษัทนำเที่ยวกับมัคคุเทศก์ ระหว่างบริษัทนำเที่ยวกับโรงแรม ระหว่างบริษัทนำเที่ยวกับร้านอาหาร ระหว่างบริษัทนำเที่ยวกับกลุ่มท่องเที่ยวชุมชน ระหว่างบริษัทนำเที่ยวกับร้านจำหน่ายของฝากของที่ระลึก ระหว่างบริษัทระหว่างโรงแรมกับกลุ่มท่องเที่ยวชุมชน ระหว่างร้านอาหารกับกลุ่มท่องเที่ยวชุมชน ระหว่างโรงแรมกับร้านจำหน่ายของฝากของที่ระลึก เป็นต้น

2.1.5) การจัดงานประชุมสัมมนาขนาดใหญ่ภายในจังหวัด เพื่อดึงดูดให้เกิดการเข้ามาร่วมจากภายนอกและนำมาสู่การร่วมต้อนรับและบริการทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทุกด้าน ได้แก่ บริษัทนำเที่ยว มัคคุเทศก์ รถบริการท้องถิ่น โรงแรมที่พัก ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของฝาก การท่องเที่ยวชุมชน เป็นต้น

2.1.6) การสร้างสื่อช่องทางเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวหลากหลายช่องทาง

เพื่อประชาสัมพันธ์และให้ข่าวสารทางการท่องเที่ยวแก่สาธารณะและการโฆษณาเพื่อผู้ประกอบการสมาชิกกลุ่มเครือข่ายฯ เช่น สมาคมท่องเที่ยวจะมีการสร้างเวปเพจของสมาคม การเข้าสถานีวิทยุคลื่น FM 101 Mhz เป็นต้น

ดังนั้นจึงสามารถสรุปผลการศึกษาข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ ประกอบด้วยข้อเสนอเชิงนโยบายหลัก 4 ด้าน ดังนี้คือ 1) การรวบรวมสมาชิกกลุ่มเครือข่ายประกอบด้วยนโยบายส่วนย่อย 3 ด้าน คือ 1.1) การสร้างทัศนคติและความเข้าใจกับการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว 1.2) สร้างระดับความสัมพันธ์กลุ่มเครือข่าย 1.3) การบูรณาการเอกลักษณ์การท่องเที่ยวศรีบุรีรัมย์ 2) ความร่วมมือทางธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยนโยบายส่วนย่อย 2 ด้าน คือ 2.1) การประเมินความเข้มแข็งของกลุ่มเครือข่ายที่มีการจัดตั้งในพื้นที่ 2.2) กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวให้ชัดเจน 2.3) การรวมกันอย่างไรพร้อมแดน 3) องค์การและการจัดการกลุ่มเครือข่าย ประกอบด้วยนโยบายส่วนย่อย 4 ด้าน คือ 3.1) การบูรณาการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวระดับจังหวัด 3.2) การกำหนดโครงสร้างองค์การคณะกรรมการบริหารกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ 3.3) การสร้างข้อตกลงความร่วมมือการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ 3.4) การพัฒนาระบบและกลไกการบริหารกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว 4) แผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่าย โดยประกอบด้วยนโยบายส่วนย่อย 6 ด้าน คือ 4.1) การเชื่อมโยงสินค้าและบริการเส้นทางและโปรแกรมทางการท่องเที่ยว 3 จังหวัดร่วมกัน 4.2) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตชาติพันธุ์ท้องถิ่น 4.3) การพัฒนาการส่งเสริมการตลาดธุรกิจ 4.4) การเชื่อมโยงเครือข่ายพันธมิตรร่วมค้า (จับคู่ธุรกิจ) ตามกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวกันและข้ามอุตสาหกรรม 4.5) การจัดงานประชุมสัมมนาขนาดใหญ่ภายในจังหวัด และ 4.6) การสร้างสื่อช่องทางเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวหลากหลายช่องทาง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ มีวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย 4 ข้อ ได้แก่ 1) ศึกษาบริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวของแต่ละสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (รายจังหวัด) ที่ผ่านมา 3 ปี 2) ศึกษาปัญหาและความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ 3) ประเมินศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ และ 4) จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยใช้การวิจัยด้วยวิธีผสมผสาน (Mix Method) ในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโควต้าผู้ประกอบการที่เป็นสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ด้วยเครื่องมือแบบสอบถามและแบบประเมินศักยภาพและความเป็นไปได้ฯ จำนวนจังหวัดละ 30 ราย รวมทั้งหมด 90 ราย และการศึกษาเชิงคุณภาพใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจงตัวกลุ่มตัวอย่างตัวแทนที่มีความคาดหวังและหรือความต้องการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มตัวแทนของแต่ละจังหวัดที่เกี่ยวข้องในกลุ่มตัวอย่าง และการประชุมเชิงปฏิบัติการรายจังหวัดและกลุ่มจังหวัด จังหวัดละ 50 ราย รวมทั้งหมด 150 ราย โดยสามารถสรุปผล และอภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะการวิจัยได้ดังนี้คือ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 บริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ สรุปผลการศึกษาดังนี้คือ กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ มีบริบทและสภาพการดำเนินงานเป็นแนวทางและทิศทางแบบเดียวกัน แต่ระดับความเข้มแข็งและผลงานโครงการและกิจกรรมทางการพัฒนาท่องเที่ยวที่ผ่านมาจะไม่เท่ากัน จังหวัดที่มีระดับความเข้มแข็งทางการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวและขับเคลื่อนกิจกรรมโครงการท่องเที่ยวที่ผ่านมาระดับมากคือกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ กลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์และกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ ตามลำดับ (ที่มา จากการสังเกตและพิจารณาจากความร่วมมือทางการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่ได้รับการสนับสนุนจากทางหน่วยงานภาครัฐ) แต่ด้วยประมาณ 2-3 ปีที่ผ่านมาจังหวัดบุรีรัมย์ได้รับอิทธิพล

จากการลงทุนแหล่งท่องเที่ยวของภาคเอกชนรายใหญ่ ประกอบกับทางยุทธศาสตร์การพัฒนาของหน่วยงานท่องเที่ยวระดับประเทศ ระดับกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มอารยธรรมอีสานใต้ ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา นโยบาย 12 เมืองต้องห้ามพลาด จังหวัดบุรีรัมย์เป็นจังหวัดที่ได้รับการสนับสนุนการพัฒนา จึงทำให้ช่วงปีที่ผ่านมาภาคการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์จะมีความเข้มแข็งมากขึ้นโดยเฉพาะกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชน และกลุ่มชมรมมัคคุเทศก์ เป็นต้น

การรวมกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวแต่ละจังหวัด เริ่มมีการรวมกลุ่มและขับเคลื่อนกันขึ้นเป็นเวลานานกว่า 10 ปี แต่จะเริ่มมีการดำเนินการและขับเคลื่อนมากขึ้นใน 4-5 ปีที่ผ่านมา เนื่องจากมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวขนาดใหญ่ของเอกชน เช่น จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ สนามช้างอินเตอร์เฮอร์นิต สนามโอบายสเตเดียม อุทยานไม้ดอกเพลาเพลิน เป็นต้น และการพัฒนาตามนโยบายการท่องเที่ยวชุมชนของภาครัฐ เช่น จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ หมู่บ้านท่องเที่ยวไหมจังหวัดบุรีรัมย์ หมู่บ้านท่องเที่ยววิถีเกษตร เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน เป็นต้น จังหวัดสุรินทร์ ได้แก่ หมู่บ้านช้างสุรินทร์ หมู่บ้านวัฒนธรรมกูย กลุ่มเครือข่ายสินค้าโอท็อปหรือกลุ่มเครือข่ายผ้าไหมนครชัยบุรินทร์ เป็นต้น จังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงเกษตร (ผลไม้) กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดศรีสะเกษ เป็นต้น และเกิดจากการรวมกลุ่มจากผู้ประกอบการภาคเอกชนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นชมรม สมาคมท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัด และมีการจัดตั้งขึ้นและจดทะเบียนในรูปแบบนิติบุคคล โดยมีการบริหารงานตามพระราชบัญญัติการจัดตั้งสมาคม พ.ศ. 2499 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 ซึ่งมีนายทะเบียนจังหวัดกำกับดูแล ซึ่งมีลักษณะการดำเนินงานในรูปแบบคณะกรรมการ ประกอบด้วย นายกสมาคม ประธานชมรม ประธานกลุ่มเครือข่าย อุปนายกสมาคม รองประธานชมรม รองประธานกลุ่มเครือข่าย คณะกรรมการฝ่าย ทรัพย์สิน ภูมิปัญญา และเลขานุการสมาคม เลขานุการชมรม เป็นต้น กรณีที่เป็นสมาคมท่องเที่ยวจะมีการบริหารงานเป็นวาระละ 2 ปี และมีการกำหนดข้อระเบียบและแนวปฏิบัติอย่างเป็นทางการหรือรูปธรรมตามหลักการจัดตั้งสมาคมที่มีการจดทะเบียนนิติบุคคลกับสำนักงานทะเบียนจังหวัด ถ้ามองในมิติการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวส่งผลกระทบเชิงบวกทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

5.1.2 ปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ที่ผ่านมา โดยแบ่งเป็นปัญหาเป็น 2 ด้าน คือ 1) ปัญหาภายนอกกลุ่มเครือข่าย ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 2.1) ขาดการกำหนดการบูรณาการตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว 2.2) ระดับศักยภาพการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดที่แตกต่างกัน 2.3) การแข่งขันของเพื่อบรรลุเป้าหมายความสำเร็จตามเขตพื้นที่ 2.4) แนวโน้มการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบก้าวกระโดดของบางจังหวัด และ 2.5) ตลาดเป้าหมายมีขนาดเล็กและมีความเฉพาะด้าน ตามลำดับ 2) ปัญหาภายในกลุ่มเครือข่าย ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 2.1) แผนการดำเนินงานของสมาคม 2.2) การจัดสรรผลประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่าย 2.3) การมีทัศนคติการรักถิ่นฐาน และ 2.4) การมีภาวะผู้นำและความเป็นเจ้าของผู้นำกลุ่มเครือข่ายแต่ละกลุ่มพื้นที่ ตามลำดับ

ความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ในประเด็นมากที่สุดคือ 1) การพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและ

นันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 1.1) การท่องเที่ยวที่มีผู้ประกอบการเอกชนรายใหญ่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง 1.2) การสร้างแหล่งท่องเที่ยวขนาดใหญ่ในพื้นที่ และ 1.3) เป็นการส่งเสริมให้โอกาสกับชุมชนพื้นที่ ตามลำดับ 2) การรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 2.1) เกิดความเข้มแข็งของผู้ประกอบการท่องเที่ยวแบบกลุ่มจังหวัดและการได้สร้างโอกาสทางการตลาดร่วมกัน 2.2) การรวมกลุ่มเครือข่ายฯ จะส่งเสริมการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และ 2.3) ต้องการได้รับข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวร่วมกัน ตามลำดับ 3) ด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 3.1) การสร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวร่วมกัน 3.2) สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจของผู้ประกอบการสมาชิกเครือข่ายการท่องเที่ยว และ 3.3) สร้างโอกาสทางการตลาดของธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว ตามลำดับ 4) ด้านความร่วมมือและการเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 4.1) การส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด 4.2) การกำหนดเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัด และ 4.3) การจัดทำสื่อและช่องทางการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ตามลำดับ 5) ด้านแผนงานและโครงการความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 5.1) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ทาง การท่องเที่ยว 5.2) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายทางการท่องเที่ยว และ 5.3) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการท่องเที่ยวเกี่ยวกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว ตามลำดับ 6) ด้านการแบ่งปันทรัพยากรของสมาชิกของสมาคมต่อกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 6.1) สินค้าและบริการ 6.2) ลูกค้า และ 6.3) การเข้าร่วมกิจกรรมตามลำดับ และ 7) ด้านความตระหนักและความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสียสังคมและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 7.1) การเพิ่มโอกาสทางการตลาดของธุรกิจท่องเที่ยว 7.2) การสร้างความร่วมมือของผู้ประกอบการเอกชนและชุมชนเพิ่มมากขึ้น และ 7.3) สภาพการแข่งขันเพิ่มขึ้นเกิดการพัฒนาศักยภาพสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการสมาชิก ตามลำดับ

ความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ สามารถเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มเครือข่าย แต่ต้องสร้างศักยภาพประกอบด้วย 1) การสร้างความร่วมมือทางธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากเป็นวัตถุประสงค์ของการรวมกลุ่มของสมาชิกที่เอื้อประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจของตนมากขึ้น 2) การสร้างแผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่าย เพื่อให้มีการดำเนินการที่เป็นรูปธรรม

และ3) การสร้างองค์การและการจัดการกลุ่มเครือข่ายที่เข้มแข็ง นอกจากนั้นจึงตามด้วย 4) การรวบรวมสมาชิก และ5) สร้างความสัมพันธ์สมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ตามลำดับ เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืนของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวได้จริง

ผลจากกิจกรรมทดสอบการสร้างความร่วมมือเพื่อพัฒนากลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ได้สำเร็จระดับดีมาก โดยจากกิจกรรมทดสอบการสร้างความร่วมมือ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม 5 กิจกรรม คือ 1) มีการรวมกลุ่มเครือข่ายที่ผ่านมาในอดีต 2) การประชุมเชิงปฏิบัติการสร้างความรู้ ความเข้าใจและเป้าหมาย การรวมกลุ่มเครือข่ายร่วมกัน 3) การทดลองออกแบบและกำหนดเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดร่วมกัน 4) การสร้างกิจกรรมสัมพันธ์สมาชิกกลุ่มเครือข่าย การท่องเที่ยว 5) การสร้างนวัตกรรมสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวที่เอกลักษณ์ของกลุ่มเครือข่าย

5.1.3 ปัจจัยศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ 1) ด้านแผนการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด ($\bar{X}=4.55$) ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 1.1) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการสร้างร่วมมือ ระหว่างผู้ประกอบการท่องเที่ยวกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว ($\bar{X}=4.78$) 1.2) แผนงานและโครงการส่งเสริม ด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยว ($\bar{X}=4.73$) 1.3) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้าน ความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายทางการท่องเที่ยว ($\bar{X}=4.64$) 1.4) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้าน พัฒนาทักษะบุคลากรทางการท่องเที่ยว ($\bar{X}=4.61$) และ 1.5) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการ ข้อมูลสารสนเทศทางการท่องเที่ยว ($\bar{X}=4.55$) ตามลำดับ ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมาก คือ 1.6) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการสมาชิก ($\bar{X}=4.45$) 1.7) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการนักท่องเที่ยว ($\bar{X}=4.42$) และ 1.8) แผนงานและโครงการส่งเสริม ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X}=4.23$) ตามลำดับ

นอกจากนี้ปัจจัยศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการรวมกลุ่มเครือข่ายในระดับมาก คือ 2) คุณภาพของ สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของสมาชิกสมาคม ($\bar{X}=4.36$) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อยของศักยภาพทาง ธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 2.1) ความหลากหลายการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ($\bar{X}=4.77$) 2.2) ความสามารถในการ เชื่อมโยงเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยว ($\bar{X}=4.62$) ตามลำดับ ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจ ระดับมาก ได้แก่ 2.3) ภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ($\bar{X}=4.38$) 2.4) จำนวนกลุ่มชุมชนให้บริการ ทางการท่องเที่ยว ($\bar{X}=4.34$) 2.5) การเข้าถึงและเส้นทางคมนาคม ($\bar{X}=4.33$) 2.6) กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้า และบริการทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ ($\bar{X}=4.29$) 2.7) ความหลากหลายของ แหล่งท่องเที่ยวทางกีฬาและนันทนาการ ($\bar{X}=4.22$) 2.8) สภาพสังคมและชุมชนท้องถิ่น และการอำนวยความสะดวก ทางการท่องเที่ยว ตามลำดับ และ 3) ขนาดของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด ($\bar{X}=4.36$) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อย ของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 3.1) ระยะเวลาดำเนินงานของสมาคมท่องเที่ยวมากที่สุด ($\bar{X}=4.78$)

ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมาก คือ 3.2) ความหลากหลายของจำนวนสมาชิก ($\bar{X} = 4.37$) 3.3) จำนวนของสมาชิกสมาคมท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.34$) 3.4) ความตระหนักและทุ่มเทของสมาชิกต่อองค์การ ($\bar{X} = 4.31$) และ 3.5) ความต่อเนื่องของการสมัครสมาชิก ($\bar{X} = 4.02$) ตามลำดับ 4) ความร่วมมือของผู้จัดการงาน กิจกรรมและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 4.22$) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 4.1) การส่งเสริมทางการตลาดร่วมกันมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$) ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมาก คือ 4.2) การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวร่วมกัน ($\bar{X} = 4.48$) 4.3) การทำสื่อทางการตลาด และประชาสัมพันธ์ร่วมกัน ($\bar{X} = 4.32$) 4.4) การรวมกลุ่มการทำงานร่วมกัน ($\bar{X} = 4.35$) 4.5) การกำหนดโปรแกรม การท่องเที่ยวร่วมกัน ($\bar{X} = 4.26$) 4.6) การสนับสนุนโครงการพัฒนาทางการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.08$) และปัจจัยย่อยของ ศักยภาพทางธุรกิจระดับปานกลาง คือ 4.7) การแบ่งปันทรัพยากรทางการท่องเที่ยวร่วมกัน ($\bar{X} = 3.33$) ตามลำดับ 5) ความครบถ้วนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดของสมาคมท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.18$) ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 5.1) ผู้ประกอบการร้านอาหาร ($\bar{X} = 84.68$) และ 5.2) ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายของฝากของที่ระลึก/กลุ่ม OTOP ($\bar{X} = 4.53$) ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจ ระดับมากคือ 5.3) บริษัทนำเที่ยว/มัคคุเทศก์ ($\bar{X} = 4.43$) 5.4) ผู้จัดการงานกิจกรรม (Event Organizer) เช่น ผู้รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวผู้ประกอบการสถานที่ท่องเที่ยวเอกชนกลุ่มหน่วยงานภาคเอกชนหน่วยงานท้องถิ่น กลุ่มชุมชนสถาบันการศึกษา เป็นต้น ($\bar{X} = 4.22$) 5.5) ผู้ประกอบการโรงแรม ที่พัก ค่าเฉลี่ย 4.05 5.6) สถาบันเชิง/สถานบริการสุขภาพ ($\bar{X} = 3.92$) 5.7) ผู้ประกอบการสื่อมวลชนและสิ่งพิมพ์ท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.88$) และ 5.8) บริษัทขนส่ง โดยสาร/รับจ้างสายการบินท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.76$) ตามลำดับ และ 6) ภาวะผู้นำและความร่วมมือของคณะกรรมการ และสมาชิก ($\bar{X} = 4.10$) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 6.1) ความสามารถ การบริหารงานของคณะกรรมการ ($\bar{X} = 4.69$) 6.2) การคาดหวังผลประโยชน์ส่วนตนของสมาชิก ($\bar{X} = 4.65$) ตามลำดับ ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมาก คือ 6.3) การมีมนุษยสัมพันธ์ของผู้นำกับสมาชิก ($\bar{X} = 4.34$) 6.4) ระดับการยอมรับและอิทธิพลของผู้นำ ($\bar{X} = 4.18$) 6.5) ความทุ่มเทและเสียสละของคณะกรรมการ ($\bar{X} = 4.14$) 6.6) ความรับผิดชอบต่องานหน้าที่ของคณะกรรมการ ($\bar{X} = 4.09$) และ 6.7) ความมีวิสัยทัศน์และแผนงาน ของผู้นำ ($\bar{X} = 4.02$) ส่วนปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับปานกลาง ได้แก่ 6.8) การแบ่งปันและช่วยเหลือ ของสมาชิกและการมีส่วนร่วมของสมาชิก ตามลำดับ

5.1.4 ข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ประกอบด้วย ข้อเสนอเชิงนโยบายหลัก 4 ด้าน ดังนี้คือ 1) การรวบรวมสมาชิกกลุ่มเครือข่าย ประกอบด้วยนโยบายส่วนย่อย 3 ด้าน คือ 1.1) การสร้างทัศนคติและความเข้าใจกับการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว 1.2) สร้างระดับความสัมพันธ์ กลุ่มเครือข่าย 1.3) การบูรณาการเอกลักษณ์การท่องเที่ยวศรีบุรีรินทร์ 2) ความร่วมมือทางธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่าย และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยนโยบายส่วนย่อย 2 ด้าน คือ 2.1) การประเมินความเข้มแข็งของ กลุ่มเครือข่ายที่มีการจัดตั้งในพื้นที่ 2.2) กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว ให้ชัดเจน 2.3) การรวมกันอย่างไรพร้อมแดน 3) องค์การและการจัดการกลุ่มเครือข่าย ประกอบด้วยนโยบาย

ส่วนย่อย 4 ด้าน คือ 3.1) การบูรณาการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวระดับจังหวัด 3.2) การกำหนดโครงสร้างองค์การคณะกรรมการบริหารกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ 3.3) การสร้างข้อตกลงความร่วมมือการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ 3.4) การพัฒนาระบบและกลไกการบริหารกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว 4) แผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่าย โดยประกอบด้วยนโยบายส่วนย่อย 6 ด้าน คือ 4.1) การเชื่อมโยงสินค้าและบริการเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยว 3 จังหวัดร่วมกัน 4.2) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตชาติพันธุ์ท้องถิ่น 4.3) การพัฒนาการส่งเสริมการตลาดธุรกิจ 4.4) การเชื่อมโยงเครือข่ายพันธมิตรร่วมค้า (จับคู่ธุรกิจ) ตามกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวกันและข้ามอุตสาหกรรม 4.5) การจัดงานประชุมสัมมนาขนาดใหญ่ภายในจังหวัด และ 4.6) การสร้างสื่อช่องทางเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวหลากหลายช่องทาง

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลจากการศึกษาการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ซึ่งสอดคล้องกับร่างแผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ ปี 2559 – 2564 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 คือ 1) เร่งสร้างความเข้มแข็งกลไกการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอารยธรรมอีสานใต้ ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์หลัก ได้แก่ 1.1) สร้างความเข้มแข็งกลไกการขับเคลื่อนคลัสเตอร์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอารยธรรมอีสานใต้ และ 1.2) สร้างความเข้มแข็งและกลไกการขับเคลื่อนคลัสเตอร์ระดับจังหวัด และยังสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และนโยบายการท่องเที่ยว 8 ระดับ ได้แก่ 1) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 2) นโยบายรัฐบาล ด้านการท่องเที่ยว 3) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 4) นโยบายด้านการท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 5) ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 – 2559 6) ยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 – 2559 7) แผนยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว ปี 2555 – 2559 และ 8) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด พ.ศ. 2555 – 2559 แต่ยุทธศาสตร์การพัฒนาและจัดการความร่วมมือและการเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวกับกลุ่มภาคีเครือข่ายในเขตกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 อนุภูมิภาคอื่นๆ และหรือประเทศเพื่อนบ้าน และหรือสู่การเปิดเสรีการค้าอาเซียน และมีผลงานวิจัยที่สอดคล้องยืนยันความเป็นไปได้ของโครงการวิจัยนี้ สุขุม เฉลยทรัพย์. (2556). แผนงานยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนให้กับการท่องเที่ยวตามเส้นทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงตอนบน: กรณีศึกษา ประเทศไทย (เชียงราย/เชียงใหม่) สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาชนจีน (เชียงราย) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (เชียงใหม่ หลวงพระบาง) ที่เน้นกลยุทธ์ต้องบอกวิสัยทัศน์ (Vision = V) ทำให้เกิดมูลค่าเพิ่ม (Value creation) ผลกลยุทธ์ต้อง “SMART” ซึ่งทำให้การวิจัยถูกสร้างเป็นการ

ประมวลข้อมูล ขาวสารไต่เป็นการวิจัย และถูกสร้างเป็นตัวแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน และวุฒิสภา สุนทรสมัย และคณะ. (2557). แผนงานการพัฒนาบทบาทของเครือข่ายการท่องเที่ยว PTCC เพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ในวิสาหกิจการท่องเที่ยวในเมืองพัทยาเพื่อการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. การพัฒนาบทบาทของเครือข่ายการท่องเที่ยวเมืองพัทยา (Pattaya Tourism Cluster Canter : PTCC) โดยเน้นการพัฒนาทุนมนุษย์ทั้ง 4 ด้านข้างต้น สวนธุรกิจโรงแรมที่พัก มีปัญหาทุนมนุษย์ด้านการจัดการทั่วไป ร้านขายของที่ระลึก มีปัญหาทุนมนุษย์ด้านอุตสาหกรรมเช่นเดียวกับธุรกิจด้านแหล่งท่องเที่ยว ตัวแทนนำเที่ยวและร้านอาหาร

5.3 ข้อเสนอแนะการวิจัย

5.3.1 ข้อเสนอแนะทางการวิจัย

1) การพัฒนากลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวในระดับกลุ่มจังหวัด ควรต้องมีการส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือของกลุ่มเครือข่ายระดับจังหวัดให้มีความเข้มแข็งและสร้างจุดเป้าหมายทางการท่องเที่ยวในระดับห่วงโซ่อุปทานอย่างชัดเจนก่อน เพื่อจะได้สร้างความร่วมมือระดับกลุ่มจังหวัดได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และมีการกลุ่มเครือข่ายฯ เป็นกลุ่มก่อการจัดตั้ง ซึ่งทางการศึกษาได้กำหนดให้ทางชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นองค์กรขับเคลื่อนกลุ่มเครือข่ายฯ ในระยะเริ่มต้น (3 ปี) ถ้ากรณีมีการเข้มแข็งและปัจจัยสภาพแวดล้อมมีความเอื้ออำนวยต่อการจัดการอย่างเป็นรูปธรรม จะมีการจัดตั้งอย่างเป็นทางการและจดทะเบียนองค์กรสาธารณะเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไป

2) การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสร้างกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวทั้งระดับจังหวัดและระดับกลุ่มจังหวัด ควรมีกำหนดยุทธศาสตร์ตัวชี้วัดในระดับกลุ่มจังหวัดอย่างมีรูปธรรม และสามารถกำหนดตามศักยภาพการท่องเที่ยวที่แท้จริงจังหวัดนั้น

3) การศึกษาการลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลและกลุ่มบุคคลของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวที่มีการจัดตั้งในพื้นที่ให้เกิดมิติความสัมพันธ์ในเป้าหมายองค์รวมของการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกันได้อย่างชัดเจน

4) การศึกษายุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพชัดเจน เพื่อเกิดการพัฒนากฎเกณฑ์พื้นฐานพื้นที่เดียวกัน

5) การศึกษาปัจจัยจูงใจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวเอกชนรายใหญ่ในพื้นที่ เพื่อกระจายโอกาสการลงทุนและผลประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยวในภาพรวมระดับจังหวัด

5.3.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1) การศึกษานโยบายการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มวิสาหกิจการท่องเที่ยวระดับภูมิภาค ระดับประเทศพื้นบ้านและกลุ่มประเทศอาเซียน

2) การศึกษารูปแบบการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัดตามเขตยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแห่งชาติ ปี 2559 - 2563

บรรณานุกรม

- โกวิทย์ พวงงาม. (2545). การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน. ม.ป.ท.
- โกสินทร์ ชำ นาญพล และคณะ. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายการตลาด วิสาหกิจชุมชน
ท่องเที่ยวไทย เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. วารสารราชพฤกษ์ ปีที่ 14 ฉบับที่ 3
(กันยายน - ธันวาคม 2559)
- จำเนียร ชุณหโสภาค. (2553, หน้า 55-58). รูปแบบการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชน โดยการมีส่วนร่วม
เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง, ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
(สังคมวิทยา), มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เทิดชาย ช่วยบำรุง. (2552). บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่าง
ยั่งยืนบนฐานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า, วิทยาลัยพัฒนาการ
ปกครองท้องถิ่น.
- ธนากรกรศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน). (2546). คลัสเตอร์การรวมกลุ่มธุรกิจเพื่อการแข่งขัน (ไมเคิล พอร์
เตอร์). กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2546). การมีส่วนร่วม หลักการพื้นฐาน เทคนิคและกรณีตัวอย่าง.
กรุงเทพมหานคร: 598 Print.
- นิวัฒน์ อมาตยกุล (2549) การศึกษาปัจจัยทางสังคม ผลกระทบ และการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการ
ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ชุมชนเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
- เบญจพล มีเงิน. (2551). คลัสเตอร์อุตสาหกรรม: การได้มาซึ่งความได้เปรียบเชิงการแข่งขันขององค์กร
ธุรกิจจากการรวมกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสิ่งทอในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- พรรณี สอนเพลง. (2556). แผนงานยุทธศาสตร์การสร้างมูลค่าเพิ่มและการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของ
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์. สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- พิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์. (2557). การจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษา บ้านโคกไคร
จังหวัดพังงา. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ปีที่ 7 ฉบับที่ 3 เดือนกันยายน - ธันวาคม 2557
- มิศรา สามารถ. (2543). รายงานการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการบริหารจัดการด้าน
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ แอล. ที.
- ยุพาพร รูปงาม. (2545). การมีส่วนร่วมของข้าราชการสำนักงบประมาณ ในการปฏิรูป ระบบราชการ.
ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

วุฒิชชาติ สุนทรสมัย และคณะ. (2557). แผนงานการพัฒนาบทบาทของเครือข่ายการท่องเที่ยว PTCC เพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ในวิสาหกิจ การท่องเที่ยวในเมืองพัทยาเพื่อการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

ศุภสร พิมายกลาง. (2546). คลัสเตอร์รวมกลุ่มสร้างพลัง (ไมเคิล พอร์เตอร์). MBA The

สุขุม เฉลยทรัพย์. (2556). แผนงาน ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนให้การท่องเที่ยวตามเส้นทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน: กรณีศึกษา ประเทศไทย (เชียงราย/เชียงใหม่) สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาชนจีน (เชียงรุ่ง) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (เชียงทอง หลวงพระบาง). สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

สุชาติ จักรพิสุทธิ์. (2547). “การศึกษาทางเลือกของชุมชน”, วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 27 (4) : 18 – 23. (มิถุนายน – สิงหาคม 2547).

สุนัย อภิชาติกุลชัย. (2557). การเสริมสร้างเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเพื่อชุมชนสันติสุข : กรณีศึกษา ตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม (สันติศึกษา). สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสันติศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช 2557

อัจฉรา หลาวทอง (2554). แผนงานวิจัยการวิจัยเชิงบูรณาการการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมในเขตอีสานใต้ กรณีศึกษา กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. อคิน รพีพัฒน์. (2547). การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนา. กรุงเทพฯ : ศูนย์การศึกษานโยบายสาธารณสุข.

อัจฉรา หลาวทอง (2556). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติอย่างยั่งยืน กลุ่มภาคตะวันออก เฉียงเหนือตอนล่าง 1

อภิญา กังสนารักษ์. (2544). รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในองค์กรที่มีประสิทธิภาพระดับคณะของสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

อรุณศรี ลีจิระจำเนียร และคณะ. (2556). ชุดโครงการพัฒนากลยุทธ์ของกลุ่ธุรกิจขนมไทยท้องถิ่น และการจัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศสำหรับเส้นทางใหม่ของการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ อาหารในภูมิภาคตะวันตก. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

Canada: The Competitiveness Institute 7th Global Conference.

Cohen, J.M. and Uphoff, N.T. Rural Development Participation : Concept and Measures for Project Design Implementation and Evaluation. Rural Development Committee Center for International Studies, Cornell University, 1981.

- Duncan, E. 2009. The internet effects on tourism industry. [online] available from <http://ssrn.com/abstract=1403087>
- Fornaroff, A. Community involvement in Health System for Primary Health Care. Geneva :World Health Organization, 1980.
- Hirsch, Philip. Development Dilemmas in Rural Thailand, Singapore : Oxford University Press, 1990.
- Ketels, C., Lindqvist, G., & Sovell, O. (2008). Clusters and cluster initiatives. Retrieved October 21, 2007, from <http://www.clusterobservatory.eu/upload/ClustersAndClusterOrganisations.pdf>
สืบค้นเมื่อ วันที่ 20 สิงหาคม 2558
- Ketels, C., Lindqvist, G., & Sovell, O. (2008). Clusters and cluster initiatives. Retrieved October 21, 2007, from Knowledge Provider, 53(5), 69-99.
- Koufman, H.F. Participation Organized Activities in Selected Kentucky Localities. Agricultural Experiment Station Bulletins. March ,1949.
- Illinois' Technology Industry Clusters. (1997). Clustering as a tool for regional economic competitiveness. New York: SRI International's Center for Service, Technology and Economic.
- Munnich, L. W., Jr. (1999). Industry clusters: An economic development strategy for Minnesota preliminary report. St. Louis: University of Minnesota Extension Service.
- Oakley, P. Approaches To Participation In Rural Development. Geneva :Internation Office, 1984.
- Oghlian, N. (2003, June 10). Report on European seminar on cluster policy, Copenhagen. Brussels, Belgium: European Commission.
- Porter, M. E. 1990. The Competitive Advantage of Nations. Worchester: Billing and Sons Ltd.
- Porter, M. E. 1998. "Clusters and the New Economics of Competition." Harvard Business Review 76(6): 77-90.
- Porter, M. E. 2000. "Locations, Clusters, and Company Strategy." In G. L. Clark, M. P. Feldman, and M.S. Gertler (eds.) The Oxford Handbook of Economic Geography. Oxford: Oxford University Press: 253-74.
- Roman, F., & Henthorn, H. (2002). The logic of cluster for competitiveness. Ottawa,
- Shields, M., Barkley, D., & Emery, M. (2004). Industry clusters and industry targeting. Orlando, FL: Penn State University.
- Toronto. (2004). Toronto's key industry clusters: Fashion/apparel. Retrieved April 15, 2004, from <http://www.toronto.ca/invest-in-toronto/fashion.htm>
สืบค้นเมื่อ วันที่ 20 สิงหาคม 2558

ภาคผนวก ก เครื่องมือวิจัย

ผลการศึกษาเชิงปริมาณของบทที่ 4

4.1.2.1 ปัญหาการรวมกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษที่ผ่านมา ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากเครื่องมือวิจัยแบบสอบถาม (รายละเอียดดังภาคผนวก ก) จำนวน 90 รายตัวอย่าง โดยแบ่งตามประเด็นการศึกษาพบดังนี้คือ

1) ข้อมูลส่วนบุคคลของการเข้าร่วมกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบดังตารางภาคผนวก ก ที่ 1
ตารางภาคผนวก ก ที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของการเข้าร่วมกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1.1 เพศ		
1) ชาย	37	41.11
2) หญิง	53	58.89
1.2 ประเภทธุรกิจหลักของท่านในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว		
1) ธุรกิจชุมชนให้บริการท่องเที่ยว	3	3.33
2) ธุรกิจนำเที่ยว/บริษัททัวร์ท้องถิ่น/มัคคุเทศก์/รถรับจ้าง	6	6.67
3) กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ให้ทางบริการท่องเที่ยว	4	4.44
4) โรงแรม/ที่พัก	14	15.56
5) ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	28	31.11
6) สถาบันเทใจ/สถานประกอบการบริการสุขภาพ	2	2.22
7) ร้านค้าชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน	7	7.78
8) ร้านขายของฝากของที่ระลึก/สินค้าพื้นเมือง	4	4.44
9) สถาบันการศึกษา	3	3.33
10) หน่วยงานทางการท่องเที่ยว	6	6.67
11) สมาคม/องค์กรเอกชน	10	11.11
12) สื่อมวลชนท้องถิ่น.	3	3.33
1.3 สังกัดสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว		
1) สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์	18	20.00
2) สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์	15	16.67
3) สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ	14	15.56
4) ชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง	25	27.78
5) ชมรมร้านอาหารบุรีรัมย์	3	3.33

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
6) ชมรมมัคคุเทศก์จังหวัดบุรีรัมย์	2	2.22
7) ไม่ได้สังกัดสมาคม/กลุ่มเครือข่าย	13	14.44
1.4 ตำแหน่งในสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวปัจจุบัน		
1) นายกสมาคม	3	3.33
2) อุปนายกสมาคม	3	3.33
3) คณะกรรมการสมาคม	27	30.00
4) ภาควิชาเครือข่ายสนับสนุน	9	10.00
5) ที่ปรึกษาสมาคม	2	2.22
6) สมาชิกสมาคม	46	51.11
1.5 ประสบการณ์ในการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา		
1) นายกสมาคม	4	4.44
2) อุปนายกสมาคม	3	3.33
3) คณะกรรมการสมาคม	31	34.44
4) ภาควิชาเครือข่ายสนับสนุน	9	10.00
5) ที่ปรึกษาสมาคม	2	2.22
6) สมาชิกสมาคม	52	57.78
1.6 ระยะเวลาการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยว		
1) ต่ำกว่า 1 ปี	23	25.56
2) 1 - 2 ปี	35	38.89
3) 3 - 5 ปี	22	24.44
4) 5 ปี ขึ้นไป	10	11.11
1.7 บทบาท/หน้าที่/การทำประโยชน์แก่สมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา		
1) การเข้าร่วมกิจกรรมสมาคม	72	80.00
2) การเป็นผู้ดำเนินงานสมาคม	21	23.33
3) สนับสนุนทรัพยากรแก่สมาคม	43	47.78
4) ให้คำแนะนำ/นโยบาย	9	10.00
5) การหาสมาชิกสมาคมเพิ่ม	18	20.00
6) การประชาสัมพันธ์สมาคม	25	27.78
7) การประสานงานกิจกรรมสมาคมกับองค์กรอื่นๆ	11	12.22
8) การจัดหางบประมาณสนับสนุนแก่สมาคม	6	6.67
9) การเชื่อมโยงความสัมพันธ์สมาคมกับเครือข่ายอื่นๆ	8	8.89

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
10) ส่งเสริมแผนงาน/โครงการพัฒนาสมาคม	6	6.67
11) การเป็นวิทยากร/ให้ความรู้แก่สมาคม	4	4.44
รวม	90	100

จากตารางภาคผนวก ก ที่ 1 ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 90 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 58.89 โดยส่วนใหญ่มีเป็นประเภทธุรกิจหลักในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นร้านอาหารและเครื่องดื่ม คิดเป็นร้อยละ 31.11 รองลงมาคือ โรงแรม/ที่พัก คิดเป็นร้อยละ 15.56 สมาคม/องค์กรเอกชน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ร้านค้าชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 7.78 หน่วยงานทางการท่องเที่ยว และธุรกิจนำเที่ยว/บริษัททัวร์ท้องถิ่น/มัคคุเทศก์/รถรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 6.67 และผลดังตาราง 4.1

ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลสังกัดสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการจากชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง คิดเป็นร้อยละ 27.78 รองลงมาคือสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์คิดเป็นร้อยละ 20 สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์คิดเป็นร้อยละ 16.67 สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ คิดเป็นร้อยละ 15.56 ไม่ได้สังกัดสมาคม/กลุ่มเครือข่ายคิดเป็นร้อยละ 14.44 และชมรมร้านอาหารบุรีรัมย์คิดเป็นร้อยละ 3.33

ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลตำแหน่งในสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสมาคม คิดเป็นร้อยละ 51.11 รองลงมาคือ คณะกรรมการสมาคม คิดเป็นร้อยละ 30 ภาคีเครือข่ายสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 10 ส่วนตำแหน่งอื่นๆ ได้แก่ นายกสมาคม อุปนายกสมาคม และที่ปรึกษาสมาคม ตามลำดับ

ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลข้อมูลประสบการณ์ในการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสมาคม คิดเป็นร้อยละ 57.78 รองลงมาคือ คณะกรรมการสมาคม คิดเป็นร้อยละ 34.44 ภาคีเครือข่ายสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 10 ส่วนประสบการณ์ในการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา ได้แก่ นายกสมาคม อุปนายกสมาคมและที่ปรึกษาสมาคม ตามลำดับ

ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลระยะเวลาการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่เข้าร่วมระยะเวลา 1-2 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมา คือ ระยะเวลาต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.56 ระยะเวลา 3-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.44 และระยะเวลา 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.11

ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลบทบาท/หน้าที่/การทำประโยชน์แก่สมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นการเข้าร่วมกิจกรรมสมาคม คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมา คือ สนับสนุนทรัพยากรแก่สมาคม คิดเป็นร้อยละ 47.78 การประชาสัมพันธ์สมาคม คิดเป็นร้อยละ 27.78 การเป็นผู้ดำเนินงาน

สมาคม คิดเป็นร้อยละ 23.33 ส่วนบทบาทอื่นๆ ได้แก่ การหาสมาชิกสมาคมเพิ่ม การประสานงาน กิจกรรมสมาคมกับองค์กรอื่นๆ และให้คำแนะนำ/นโยบาย ตามลำดับ

ดังนั้น จากผลการศึกษาตามตารางภาคผนวก ก ที่ 4.1 สามารถสรุปผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างการศึกษาที่สนใจและต้องการสมัครใจเข้าร่วมการสร้าง กลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เป็นทั้งเพศชายและหญิงจำนวน เกือบเท่ากัน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ระหว่าง 20 – 40 ปี มีการกระจายประเภทของธุรกิจและองค์การท่องเที่ยวมาก ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ประกอบการร้านอาหาร เนื่องจากเป็นกิจการที่มีการดำเนินการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมอื่นได้ ไม่เฉพาะอุตสาหกรรมท่องเที่ยวประเภทเดียว และส่วนใหญ่สมาชิกกลุ่มเครือข่ายจะเป็นกลุ่มชมรมการท่องเที่ยวเมืองนางรองและผู้ประกอบการจังหวัดบุรีรัมย์ สมาชิกกลุ่มเครือข่ายฯ ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวของจังหวัด และส่วนมีตำแหน่งคณะกรรมการและประสบการณ์กับการรวมกลุ่มรูปแบบสมาคมและชมรมท่องเที่ยวที่ผ่านมา เนื่องจากเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการรวมกลุ่ม มีสัมพันธ์ภาพที่ดีและเป็นผู้ที่มีจิตอาสาเพื่อการดำเนินการของกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวอยู่เดิม

2) ปัญหาต่อการรวมกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบดังตารางภาคผนวก ก ที่ 2 ซึ่งมีการวิเคราะห์ประเมินไปพร้อมด้านศักยภาพของการรวมกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

ตารางภาคผนวก ก ที่ 2 ปัญหาที่ส่งผลต่อการรวมกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

ข้อ	รายการปัญหาที่ส่งผลต่อ การรวมกลุ่มเครือข่ายสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด	ค่าเฉลี่ย (X)	แปลความหมาย
2.1	ความร่วมมือของสมาชิกและความเข้มแข็งของกลุ่มเครือข่าย ท่องเที่ยว	0.66	มีศักยภาพน้อย
2.1.1	การรวบรวมสมาชิกกลุ่มเครือข่าย/การขยายสมาชิก/ขนาดของกลุ่ม/ สร้างความเข้มแข็งของสมาชิกได้ดี	0.52	มีศักยภาพน้อย
2.1.2	การสร้างความตระหนักต่อการเป็นสมาชิกกลุ่มเครือข่าย	1.41	มีศักยภาพปานกลาง
2.1.3	ระดับความสัมพันธ์/ความผูกพันของสมาชิกต่อกลุ่มเครือข่าย	1.85	มีศักยภาพปานกลาง
2.1.4	การเสียสละ/แบ่งปัน/ช่วยเหลือกับเพื่อนสมาชิกกลุ่มเครือข่าย	-0.35	มีปัญหาเล็กน้อย
2.1.5	สามารถสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดีของสมาคมต่อสาธารณะชน	0.89	มีศักยภาพน้อย
2.1.6	การได้รับผลประโยชน์ต่อตนเองและองค์การของตน	-1.28	มีปัญหาปานกลาง
2.1.7	การได้มีส่วนร่วมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด	1.55	มีศักยภาพปานกลาง
2.2	ความสามารถทางการบริหารองค์การของคณะกรรมการกลุ่มเครือข่าย	0.42	มีศักยภาพน้อย
2.2.1	ภาวะผู้นำของนายกสมาคม	0.43	มีศักยภาพน้อย
2.2.2	คณะกรรมการมีความรู้ความสามารถทางการบริหารองค์กร	1.39	มีศักยภาพปานกลาง
2.2.3	คณะกรรมการมีปฏิบัติหน้าที่และรับผิดชอบต่อนหน้าที่ตนอย่างเต็มที่	0.72	มีศักยภาพน้อย

ข้อ	รายการปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ การรวมกลุ่มเครือข่ายสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด	ค่าเฉลี่ย (X)	แปลความหมาย
2.2.4	มีการจัดทำและดำเนินงานแผนงาน/กิจกรรมของสมาคมอย่างต่อเนื่อง	-2.25	มีปัญหามาก
2.2.5	มีการกำหนดระเบียบข้อบังคับที่เหมาะสมและชัดเจน	2.31	มีศักยภาพสูง
2.2.6	มีการดำเนินการตามระเบียบข้อบังคับของสมาคมอย่างเคร่งครัด	-1.85	มีปัญหาปานกลาง
2.2.7	มีการสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกอย่างต่อเนื่อง	0.68	มีศักยภาพน้อย
2.2.8	การสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยวระดับจังหวัด	1.63	มีศักยภาพปานกลาง
2.2.9	สร้างความร่วมมือกับกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด	0.75	มีศักยภาพน้อย
2.3	การจัดสรรผลประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่าย	-1.47	มีปัญหาปานกลาง
2.3.1	มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้	0.47	มีศักยภาพน้อย
2.3.2	ได้รับความยุติธรรมและเสมอภาค	-1.53	มีปัญหาปานกลาง
2.3.3	มีการกำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรผลประโยชน์ในระเบียบข้อบังคับอย่างชัดเจน	-2.28	มีปัญหามาก
2.3.4	มีการเปิดเผยข้อมูลข้อเท็จจริงของผลการดำเนินงานให้สมาชิกทราบอย่างต่อเนื่อง	-1.29	มีปัญหาปานกลาง
2.3.5	มีการให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการจัดสรรผลประโยชน์ของสมาคม	-2.72	มีปัญหามาก
2.4	แผนการดำเนินงานของสมาคม	-1.58	มีปัญหาปานกลาง
2.4.1	มีแผนดำเนินการสมาคมอย่างชัดเจน	-2.74	มีปัญหามาก
2.4.2	มีการกำหนดแผนงานสอดคล้องกับวัตถุประสงค์สมาคม	-2.26	มีปัญหามาก
2.4.3	กิจกรรมของแผนงานส่งเสริมงานของสมาคม	-0.39	มีปัญหาน้อย
2.4.4	มีการดำเนินการตามแผนงานได้อย่างครบถ้วน	-2.52	มีปัญหามาก
2.4.5	การวางแผนและกำหนดแผนงานสมาคมฯ เน้นสมาชิกมีส่วนร่วม	-2.46	มีปัญหามาก
2.4.6	แผนงานสมาคมฯ มีประโยชน์ต่อการยอมรับและชื่อเสียงของสมาคม	-1.13	มีปัญหาปานกลาง
2.4.7	แผนงานสมาคมฯ ส่งผลต่อการพัฒนาสมาชิก	-2.47	มีปัญหามาก
2.4.8	แผนงานสมาคมฯ ส่งผลต่อการรับรู้และได้ข้อมูลข่าวสารที่ดีต่อสมาชิก	1.32	มีศักยภาพปานกลาง
2.5	ผลกระทบด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	1.40	มีศักยภาพปานกลาง
2.5.1	การเพิ่มรายได้และยอดขายของกิจการสมาชิกสมาคมหรือเศรษฐกิจจังหวัดดีขึ้น	0.47	มีศักยภาพน้อย
2.5.2	การเพิ่มโอกาสทางการตลาดของธุรกิจท่องเที่ยว	1.29	มีศักยภาพปานกลาง
2.5.3	สภาพการณ์แข่งขันเพิ่มขึ้นเกิดการพัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการ	2.08	มีศักยภาพสูง

ข้อ	รายการปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ การรวมกลุ่มเครือข่ายสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด	ค่าเฉลี่ย (X)	แปลความหมาย
2.5.4	มีการสร้างความร่วมมือของผู้ประกอบการเอกชนและชุมชนเพิ่มมากขึ้น	2.29	มีศักยภาพสูง
2.5.5	สังคมและชุมชนมีสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น	0.61	มีศักยภาพน้อย
2.5.6	มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทางภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมากขึ้น	1.48	มีศักยภาพปานกลาง
2.5.7	มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน	1.77	มีศักยภาพปานกลาง
2.5.8	มีการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน	0.98	มีศักยภาพน้อย
2.5.9	มีการสร้างความตระหนักรู้ด้านการอนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมชุมชน	1.63	มีศักยภาพปานกลาง
2.6	การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ	0.54	มีศักยภาพน้อย
2.6.1	แต่ละจังหวัดมีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (ภูมิปัญญาท้องถิ่น/วิถีวัฒนธรรม/ประเพณี/พิธีกรรม/ความเชื่อ/ชาติพันธุ์/โบราณสถานโบราณวัตถุ ฯลฯ)	0.49	มีศักยภาพน้อย
2.6.2	แต่ละจังหวัดมีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทางกีฬาและนันทนาการ (สนามกีฬาฟุตบอล/สนามแข่งรถ/แม่น้ำมูลแข่งเรือ/สนามแข่งวูวอฮีสาน/เส้นทางถนนแรลลี่-คาราวาน ฯลฯ)	0.43	มีศักยภาพปานกลาง
2.6.3	แต่ละจังหวัดมีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ (การจัดแข่งฟุตบอล/การจัดแข่งรถยนต์-จักรยานยนต์-จักรยาน/การแข่งขันเรือ/การแข่งขันวูวอฮีสาน/การแข่งขันแรลลี่-คาราวาน-การปั่นจักรยาน/การล่องแพ ฯลฯ)	1.27	มีศักยภาพปานกลาง
2.6.4	สมาคมท่องเที่ยวแต่ละจังหวัดมีสมาชิกผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวครบถ้วนและเพียงพอ (บริษัทนำเที่ยว/ที่พัก/ร้านอาหาร/ร้านจำหน่ายของฝาก/ธุรกิจบันเทิงสุขภาพ ฯลฯ)	0.53	มีศักยภาพน้อย
2.6.5	ระบบการคมนาคมและการเดินทางท่องเที่ยว (สภาพถนน/ป้ายบอกทาง/รถบริการโดยสาร/ ฯลฯ)	-1.68	มีปัญหาปานกลาง
2.6.6	บุคลากรทางการท่องเที่ยว (ไกด์/มัคคุเทศก์) มีเพียงพอ	0.44	มีศักยภาพน้อย
2.6.7	องค์กรภาคีเครือข่ายมีแผนความร่วมมือการพัฒนาทางการท่องเที่ยวสนับสนุน (ททท./ทกจ./หอการค้า/ชมรมการท่องเที่ยว/OTOP ฯลฯ)	1.32	มีศักยภาพปานกลาง
2.6.8	ภาพลักษณ์และชื่อเสียงทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดเป็นที่ยอมรับและเป็นที่รับรู้	1.53	มีศักยภาพปานกลาง

จากตารางภาคผนวก ก ที่ 2 การรวมกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษที่ผ่านมาจากการสอบถามสมาชิกที่ให้ความสนใจมาร่วมรวมกลุ่มเครือข่ายการวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ จำนวน 90 ราย พบว่า

ศักยภาพด้านความร่วมมือของสมาชิกและความเข้มแข็งของกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มีศักยภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งจากองค์ประกอบรายการปัจจัยย่อยคือ รายการปัจจัยที่มีศักยภาพปานกลาง ได้แก่ 1) ระดับความสัมพันธ์/ความผูกพันของสมาชิกต่อกลุ่มเครือข่าย 2) การได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด และ 3) การสร้างความตระหนักต่อการเป็นสมาชิกกลุ่มเครือข่าย ตามลำดับ รายการปัจจัยที่มีศักยภาพน้อย ได้แก่ 1) สามารถสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดีของสมาคมต่อสาธารณะชน และ 2) การรวบรวมสมาชิกกลุ่มเครือข่าย/การขยายสมาชิก/ขนาดของกลุ่ม/สร้างความเข้มแข็งของสมาชิกได้ดี ตามลำดับ

ปัญหาด้านความร่วมมือของสมาชิกและความเข้มแข็งของกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มีศักยภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย แต่พบรายการปัจจัยที่มีปัญหาระดับปานกลาง ได้แก่ 1) การได้รับผลประโยชน์ต่อตนเองและองค์กรของตน และรายการปัจจัยที่มีปัญหาระดับน้อย ได้แก่ 1) การเสียสละ/แบ่งปัน/ช่วยเหลือกับเพื่อนสมาชิกกลุ่มเครือข่าย

ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าว สามารถอธิบายสรุปผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีศักยภาพด้านความร่วมมือของสมาชิกและความเข้มแข็งของกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยวโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย สาเหตุเพราะจากมีระดับความสัมพันธ์/ความผูกพันของสมาชิกต่อกลุ่มเครือข่าย การได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด และการสร้างความตระหนักต่อการเป็นสมาชิกกลุ่มเครือข่าย ตามลำดับ หรือโดยภาพรวมไม่มีปัญหาสาเหตุเพราะปัจจุบันมีการรวมกลุ่มและจัดตั้งเป็นองค์กรจดทะเบียนนิติบุคคลในนามสมาคมท่องเที่ยวและส่วนใหญ่ มีการดำเนินการมาเกินกว่า 3 ปีแล้ว แต่ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีขนาดเล็ก หรือสมาชิกมีจำกัดไม่เกิน 50 ราย และมีการเปลี่ยนแปลงสมาชิกค่อนข้างบ่อย ซึ่งการได้รับผลประโยชน์ต่อตนเองและองค์กรของตน เพราะส่วนใหญ่จะยังไม่กระจายผลประโยชน์สู่สมาชิกโดยตรง เป็นเพียงการดำเนินการของคณะกรรมการบริหารเพียงเท่านั้น

ศักยภาพด้านความสามารถทางการบริหารองค์กรของคณะกรรมการกลุ่มเครือข่าย ส่วนใหญ่มีศักยภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งจากองค์ประกอบรายการปัจจัยย่อยคือ รายการปัจจัยที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ 1) มีการกำหนดระเบียบข้อบังคับที่เหมาะสมและชัดเจน รายการปัจจัยที่มีศักยภาพปานกลาง ได้แก่ 1) ความสามารถสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยว 2) คณะกรรมการมีความรู้ความสามารถในการบริหารองค์กร ตามลำดับ และรายการปัจจัยที่มีศักยภาพน้อย ได้แก่ 1) ความสามารถสร้างความร่วมมือกับกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด 2) คณะกรรมการมีปฏิบัติหน้าที่และรับผิดชอบต่อหน้าที่ตนอย่างเต็มที่ 3) มีการสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกอย่างต่อเนื่อง และ 4) ภาวะผู้นำของนายกสมาคม ตามลำดับ

ปัญหาด้านความสามารถทางการบริหารองค์กรของคณะกรรมการกลุ่มเครือข่าย ส่วนใหญ่มีศักยภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย แต่พบรายการปัจจัยที่มีปัญหาระดับมาก ได้แก่ 1) ไม่มีการจัดทำและ

ดำเนินงานแผนงาน/กิจกรรมของสมาคมอย่างต่อเนื่อง และรายการปัจจัยที่มีปัญหาระดับปานกลาง ได้แก่

1) ขาดการดำเนินการตามระเบียบข้อบังคับของสมาคมอย่างเคร่งครัด ตามลำดับ

ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าว สามารถอธิบายสรุปผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีศักยภาพด้านความสามารถทางการบริหารองค์การของคณะกรรมการกลุ่มเครือข่าย โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย หรือโดยภาพรวมไม่มีปัญหาสาเหตุเพราะการจัดตั้งในรูปแบบสมาคมอย่างเป็นทางการด้วยการจดทะเบียนนิติบุคคล จึงต้องมีการกำหนดระเบียบข้อปฏิบัติอย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และกลุ่มคณะกรรมการมีความรู้ความสามารถในการบริหารองค์การกลุ่มเครือข่าย แต่ส่วนใหญ่จะประสบปัญหาด้านการกำหนดแผนงานและโครงการของสมาคม เพราะส่วนใหญ่จะมีการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการส่งเสริมของหน่วยงานท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดเป็นหลัก และส่วนใหญ่จะดำเนินงานในเฉพาะกลุ่มคณะกรรมการบริหารสมาคมเท่านั้น

ศักยภาพด้านการจัดสรรผลประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่าย ส่วนใหญ่มีปัญหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ยังมีองค์ประกอบรายการปัจจัยศักยภาพส่วนย่อยระดับศักยภาพน้อย คือ 1) มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้

ปัญหาด้านการจัดสรรผลประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่าย ส่วนใหญ่มีปัญหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจากองค์ประกอบรายการปัจจัยย่อยคือ รายการปัจจัยที่มีปัญหามาก ได้แก่ 1) ไม่มีการให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการจัดสรรผลประโยชน์ของสมาคม และ 2) ไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรผลประโยชน์ในระเบียบข้อบังคับ ตามลำดับ รายการปัจจัยที่มีปัญหามานกลาง ได้แก่ 1) ไม่ได้รับความยุติธรรมและเสมอภาค และ 2) ไม่มีการเปิดเผยข้อมูลข้อเท็จจริงของผลการดำเนินงานให้สมาชิกทราบอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ

ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าว สามารถอธิบายสรุปผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีศักยภาพด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เพราะหลักของการจัดตั้งสมาคมและระเบียบข้อบังคับสมาคมจะต้องให้มีการแต่งตั้งผู้ตรวจสอบบัญชีและมีการตรวจสอบบัญชีเพื่อรายงานผลการดำเนินงานและการเงินต่อที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปีทุกครั้ง และโดยภาพรวมมีปัญหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุเพราะส่วนใหญ่จะมีการประชุมสมาชิกในการประชุมใหญ่สามัญประจำปีเพียงปีละครั้งเท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่จะมีการดำเนินการผ่านคณะกรรมการบริหารของสมาคม โดยส่วนใหญ่จะให้สิทธิและผลประโยชน์ผ่านคณะกรรมการบริหารก่อนถึงสมาชิก เพราะมีกิจกรรมที่สมาชิกจะมีสิทธิเข้ามารับทราบและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและรับสิทธิประโยชน์นั้นค่อนข้างน้อย

ศักยภาพด้านแผนการดำเนินงานของสมาคม ส่วนใหญ่พบองค์ประกอบรายการปัจจัยย่อยอยู่ในระดับปานกลางคือ 1) แผนงานสมาคมฯ ส่งผลต่อการรับรู้และได้ข้อมูลข่าวสารที่ดีต่อสมาชิก

ปัญหาด้านแผนการดำเนินงานของสมาคม ส่วนใหญ่มีศักยภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจากองค์ประกอบรายการปัจจัยย่อยคือ รายการปัจจัยที่มีระดับปัญหามาก ได้แก่ 1) ไม่มีแผนดำเนินการสมาคมอย่างชัดเจน 2) ไม่มีการดำเนินการตามแผนงานได้อย่างครบถ้วน 3) แผนงานสมาคมฯ ส่งผลต่อการพัฒนาสมาชิก และ 4) ไม่มีการวางแผนและกำหนดแผนงานสมาคมฯ ไม่มีเน้นสมาชิกมีส่วนร่วม

ตามลำดับ รายการปัจจัยที่มีระดับปัญหาลดลง ได้แก่ 1) แผนงานสมาคมฯ ไม่มีประโยชน์ต่อการยอมรับและชื่อเสียงของสมาคม รายการปัจจัยที่มีระดับปัญหาน้อย ได้แก่ 1) มีกิจกรรมของแผนงานส่งเสริมงานของสมาคมจำนวนน้อย

ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าว สามารถอธิบายสรุปผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีศักยภาพด้านแผนการดำเนินงานของสมาคม โดยองค์ประกอบรายการปัจจัยย่อยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งส่วนใหญ่ทางกลุ่มสมาคมไม่มีแผนงานชัดเจน หรือโดยภาพรวมมีปัญหาระดับปานกลาง สาเหตุเพราะสมาคมส่วนใหญ่ไม่มีการวางแผนงานที่ชัดเจน สมาชิกไม่มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ส่วนใหญ่เป็นบทบาทของคณะกรรมการบริหารที่ดำเนินการแทน อีกทั้งกิจกรรมการส่งเสริมสมาคมที่วางแผนจากสมาคมเอง แต่ส่วนใหญ่จะไม่มีการกำหนดแผนงานไว้จะเข้าร่วมกิจกรรมจากแผนงานของหน่วยงานท่องเที่ยวจังหวัด

ศักยภาพด้านผลกระทบด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ส่วนใหญ่มีศักยภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจากองค์ประกอบรายการปัจจัยย่อยคือ รายการปัจจัยที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ 1) มีการสร้างความร่วมมือของผู้ประกอบการเอกชนและชุมชนเพิ่มมากขึ้น 2) สภาพการณ์แข่งขันเพิ่มขึ้น เกิดการพัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการ ตามลำดับ รายการปัจจัยที่มีศักยภาพปานกลาง ได้แก่ 1) มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน 2) มีการสร้างความตระหนักรู้ด้านการอนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมชุมชน 3) มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทางภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมากขึ้น และ 4) การเพิ่มโอกาสทางการตลาดของธุรกิจท่องเที่ยว ตามลำดับ และรายการปัจจัยที่มีศักยภาพน้อย ได้แก่ 1) มีการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน สังคมและชุมชนมีสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น และ 2) การเพิ่มรายได้และยอดขายของกิจการสมาชิกสมาคมหรือเศรษฐกิจจังหวัดดีขึ้น ตามลำดับ

ปัญหาด้านผลกระทบด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ไม่พบปัญหาด้านนี้

ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าว สามารถอธิบายสรุปผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีศักยภาพด้านผลกระทบด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด โดยภาพรวมมีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีปัจจัยย่อยที่เน้นด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมด้วยการสร้างความร่วมมือและการพัฒนาการท่องเที่ยวระหว่างเอกชนและชุมชนมากขึ้น และส่งผลต่อด้านเศรษฐกิจของระดับจังหวัดเพิ่มขึ้น หรือโดยภาพรวมไม่มีปัญหา สาเหตุเพราะเป้าหมายของการรวมกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวเป็นเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมที่ดีของจังหวัด

ศักยภาพด้านการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ ส่วนใหญ่มีศักยภาพโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งจากองค์ประกอบรายการปัจจัยย่อยคือ รายการปัจจัยที่มีศักยภาพปานกลาง ได้แก่ 1) ภาพลักษณ์และชื่อเสียงทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดเป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยอมรับ 2) องค์การภาคีเครือข่ายมีแผนความร่วมมือการพัฒนาทางการท่องเที่ยว สนับสนุน (ททท./ททช./หอการค้า/ชมรมการท่องเที่ยว/OTOP ฯลฯ) และ 3) แต่ละจังหวัดมีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ (การจัดแข่งฟุตบอล/การจัดแข่งรถยนต์-จักรยานยนต์-จักรยาน/การแข่งขันเรือ/

การแข่งขัน/การแข่งขันแรลลี่-คาราวาน-การปั่นจักรยาน/การล่องแพ ฯลฯ) และรายการปัจจัยที่มีศักยภาพน้อย ได้แก่ 1) แต่ละจังหวัดมีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (ภูมิปัญญาท้องถิ่น/วิถีวัฒนธรรม/ประเพณี/พิธีกรรม/ความเชื่อ/ชาติพันธุ์/โบราณสถานโบราณวัตถุ ฯลฯ) 2) สมาคมท่องเที่ยวแต่ละจังหวัดมีสมาชิกผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวครบถ้วนและเพียงพอ (บริษัทนำเที่ยว/ที่พัก/ร้านอาหาร/ร้านจำหน่ายของฝาก/ธุรกิจบันเทิงสุขภาพ ฯลฯ) 3) บุคลากรทางการท่องเที่ยว (ไกด์/มัคคุเทศก์) มีเพียงพอและ 4) แต่ละจังหวัดมีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทางกีฬาและนันทนาการ (สนามกีฬาฟุตบอล/สนามแข่งรถ/แม่น้ำมูลแข่งเรือ/สนามแข่งวูวอีสาน/เส้นทางถนนแรลลี่-คาราวาน ฯลฯ) ตามลำดับ

ปัญหาด้านการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ ไม่พบปัญหาด้านนี้

ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าว สามารถอธิบายสรุปผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีศักยภาพด้านการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งกิจกรรมส่วนใหญ่จะเกิดจากโครงการส่งเสริมของหน่วยงานท่องเที่ยวที่มีตามปฏิทินการท่องเที่ยว และแต่ละจังหวัดจะมีศักยภาพทางวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ชัดเจน อีกทั้งช่วงเวลาที่ผ่านมามีการส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการจากทั้งภาครัฐและเอกชนรายใหญ่ โดยเฉพาะจังหวัดบุรีรัมย์ที่มีการขยายขนาดใหญ่และรวดเร็ว หรือโดยภาพรวมไม่มีปัญหา สาเหตุเพราะมีนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวที่ผ่านมามีงานส่วนใหญ่เป็นงานประเพณีประจำจังหวัดต่างๆ

3) การศึกษาปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

ด้วยการสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้นำกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ในประเด็นการศึกษาปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ซึ่งเป็นความคิดเห็นจากประสบการณ์และการทำงานในเชิงปัญหาที่เกิดขึ้นจึงส่งผลกระทบต่อพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายและการพัฒนาการท่องเที่ยวในด้านอื่นๆ จึงขอเสนอผลการศึกษาในแนวทางเสนอแนะเพื่อการพัฒนาต่อไป ซึ่งสรุปประเด็นผลการศึกษาดังประเด็นต่อไปนี้

3.1) การกำหนดการบูรณาการตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว ที่ผ่านมาถึงแม้จะมีการรวมกลุ่มยุทธศาสตร์เป็นกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และ 2 เป็นต้น ซึ่งมีการภารกิจ งบประมาณและตัวชี้วัดความสำเร็จตามเขตจังหวัด ไม่มีการบูรณาการภาพรวมการพัฒนาระดับกลุ่มจังหวัดอย่างชัดเจน จึงส่งผลกระทบต่อการดำเนินการตามแผนงานและโครงการตามจังหวัดที่รับผิดชอบเท่านั้น ยังไม่ค่อยมีการบูรณาการพื้นที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการท่องเที่ยวเข้าด้วยกันทั้งที่เป็นพื้นที่ ที่มีการแบ่งเป้าหมายและงบประมาณเท่าๆ กัน และมีแผนปฏิบัติการเหมือนกัน แต่อาจจะรวมกลุ่มกันบ้างตามโครงการ เช่น โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยว โครงการส่งเสริมการตลาด เป็นต้น แต่ตัวชี้วัดแบ่งตามเขตจังหวัดเช่นเดิม ซึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้งานของงบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาตามแผนงาน

3.2) ระดับศักยภาพการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดที่แตกต่างกัน 3 ปีที่ผ่านมา ศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ มีศักยภาพไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วนใหญ่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอารยธรรมอีสานได้ แต่ปัจจุบันโดยเฉพาะจังหวัดบุรีรัมย์ที่มีการลงทุนทางการท่องเที่ยวขนาดใหญ่ จึงส่งผลต่อการพัฒนาและทิศทางการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น อีกทั้งเกิดการขยายตัวของการลงทุนธุรกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดมากขึ้น เกิดผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวทั้งโรงแรม และที่พัก ร้านอาหาร และมัคคุเทศก์ เป็นต้น

3.3) การแข่งขันของเพื่อบรรลุเป้าหมายความสำเร็จตามเขตพื้นที่ จากการบริหารยุทธศาสตร์จังหวัดที่ผ่านมาการกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัดความสำเร็จและการกำหนดผู้รับผิดชอบยุทธศาสตร์แต่ละจังหวัดที่มีความเป็นเฉพาะของแต่ละพื้นที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มยุทธศาสตร์นครชัยบุรีรัมย์ ประกอบด้วย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์ ยกเว้นจังหวัดศรีสะเกษ ไม่ได้อยู่ในกลุ่มฯ และส่วนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จะมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับสำนักงานเขต ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเขตสุรินทร์ จังหวัดที่รับผิดชอบ ได้แก่ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษ เป็นต้น ซึ่งการแบ่งเขตเหล่านี้มีผลต่อการสร้างความร่วมมือและบูรณาการผลงาน เพราะผู้บริหารหน่วยงานท่องเที่ยวจะได้รับมอบหมายแผนงานและโครงการตามเขตพื้นที่จังหวัดเพียงเท่านั้น ได้แก่ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่จังหวัดละ 1 แห่ง การพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยวจังหวัดละ 1 โครงการ และโครงการตามศักยภาพทางการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัด เป็นต้น ซึ่งส่งผลทำให้เกิดความเป็นเจ้าของผลงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบของพื้นที่ หรือความมีอัตราความเป็นเจ้าของผลงานในพื้นที่ของผู้บริหารหน่วยงานในพื้นที่แต่ละจังหวัดที่จะรับผิดชอบเพียงพื้นที่จังหวัดของตนเองเท่านั้น และส่งผลให้เกิดความร่วมมือและการบูรณาการภาพรวมของเขตกลุ่มจังหวัด หรือเป็นไปได้ยาก แต่ปัจจุบันได้มีการกำหนดกลุ่มยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ คือ กลุ่มยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ ปี 2559 - 2564 ประกอบด้วย 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อสร้างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเชื่อมโยงกันและมีความโดดเด่นเฉพาะพื้นที่ขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีทิศทางเดียวกัน และแยกตามศักยภาพการท่องเที่ยวของพื้นที่อย่างชัดเจนนั้นอย่างชัดเจน สามารถการสร้างความร่วมมือและบูรณาการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระดับกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวในเขตอีสานใต้ได้อย่างสมดุล

3.4) แนวโน้มการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบก้าวกระโดดของบางจังหวัด มีความโดดเด่นกว่าจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งส่งผลต่อการกระจายการลงทุนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ในจังหวัดนั้น แต่จังหวัดอื่นๆ จะมีสถานการณ์แข่งขันสูงขึ้นทั้งในระดับจังหวัดที่มีศักยภาพสูงและจังหวัดที่มีศักยภาพด้อยกว่า เช่น จังหวัดบุรีรัมย์ที่มีการลงทุนทางการท่องเที่ยวของนักธุรกิจรายใหญ่ในพื้นที่ ซึ่งส่งผลทางบวกทางการท่องเที่ยวและการขยายตัวของธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงแรมและที่พัก ร้านอาหาร การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเอกชนรายใหม่ เป็นต้น แก่จังหวัดบุรีรัมย์

3.5) ตลาดเป้าหมายมีขนาดเล็กและมีความเฉพาะด้าน จากสถิติทางการท่องเที่ยว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่ค่อนข้างน้อยมาก ถึงแม้จะมีการพัฒนา การท่องเที่ยวทางด้านกีฬาของนักลงทุนรายใหญ่อย่างเช่นจังหวัดบุรีรัมย์เพิ่มขึ้น แต่ก็ยังเป็นเพียงนักท่องเที่ยว เฉพาะกลุ่มที่เป็นคนรักการกีฬาซึ่งมีขนาดไม่ใหญ่นักและมีค่าใช้จ่ายต่อรายสูง และเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยว ที่ต้องการสัมผัสและหาประสบการณ์เพียงไม่กี่ครั้งเท่านั้น ซึ่งก็จะส่งผลต่อโอกาสทางธุรกิจของผู้ประกอบการ ทางการท่องเที่ยวและบริการบางรายที่มีศักยภาพพร้อมให้บริการเพียงเท่านั้น ถึงแม้จะมีการขยายการลงทุน ด้านโรงแรมและที่พัก ร้านอาหารมากขึ้นคือจังหวัดบุรีรัมย์ รองลงมาจังหวัดนครราชสีมา แต่จังหวัดอื่นๆ มีการขยายตัวเพียงเล็กน้อย

3.6) การมีทัศนคติการรักษถิ่นฐาน ผู้ประกอบการแต่ละจังหวัดจะมีความมัวัดตา หรือความเป็นเจ้าของในเรื่องการรักษถิ่นกำเนิดหรือภูมิลำเนาถิ่นที่อยู่อาศัยของตนหรือจังหวัดของตนต้อง ดีกว่าจังหวัดอื่นๆ จึงส่งผลต่อความร่วมมือเชิงการแข่งขันมากกว่าการแบ่งปันและเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ในพื้นที่อื่นๆ ที่ธุรกิจตนจะเสียโอกาสได้รับมากกว่าจะส่งต่อ อีกทั้งยังมีทัศนคติเชิงลบในด้านศักดิ์ศรีของ จังหวัดที่ต้องมีสูงกว่า หรือชื่อเสียงที่ยอมรับมากกว่านั่นเอง

3.7) การมีภาวะผู้นำและความเป็นเจ้าของผู้นำกลุ่มเครือข่ายแต่ละกลุ่มพื้นที่ เมื่อ จะมีการรวบรวมกลุ่มเครือข่ายเป็นกลุ่มจังหวัด ผู้นำของกลุ่มเครือข่ายจังหวัดที่มีอยู่ดั้งเดิมจะมีทัศนคติเชิงลบ ได้แก่ การถูกลดอำนาจการบริหารกลุ่ม การยอมรับและชื่อเสียงของกลุ่มของตนจะลดลง มีความรู้สึกกลัว ว่ากลุ่มของตนจะถูกสลายและทับซ้อนกับกลุ่มอื่นหรือสมาชิกของกลุ่มองค์กรตนเองจะลดลงหรือล่มสลาย เป็นต้น และการเปลี่ยนถ่ายความเป็นผู้นำหรือการสรรหานายกและคณะกรรมการบริหารกลุ่มเครือข่ายในวาระใหม่ จะมีผลต่อความรู้สึกของผู้นำหรือนายกและคณะกรรมการบริหารในวาระที่ผ่านมา เพราะเหตุว่าความสำเร็จ ของกลุ่มเกิดจากความสามารถและความทุ่มเทของตน ซึ่งจะส่งผลต่อการลดความร่วมมือของระดับการทำงานลง และสมาชิกก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงตามระดับความสัมพันธ์ของผู้นำและคณะกรรมการบริหารกลุ่มเครือข่าย ชุดใหม่นั้นเอง

จากผลการวิเคราะห์และสรุปผลจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เชี่ยวชาญและเกี่ยวข้อง สามารถสรุปผลการศึกษาพบว่า ประเด็นปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ที่ผ่านมา โดยแบ่งเป็นปัญหาเป็น 2 ด้าน คือ 1) ปัญหาภายนอกกลุ่มเครือข่าย ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 2.1) ขาดการกำหนดการบูรณาการตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว 2.2) ระดับศักยภาพการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดที่แตกต่างกัน 2.3) การแข่งขันของเพื่อบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ ตามเขตพื้นที่ 2.4) แนวโน้มการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบก้าวกระโดดของบางจังหวัด และ 2.5) ตลาดเป้าหมายมี ขนาดเล็กและมีความเฉพาะด้าน ตามลำดับ 2) ปัญหาภายในกลุ่มเครือข่าย ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 2.1) แผนการดำเนินงานของสมาคม 2.2) การจัดสรรผลประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่าย 2.3) การมีทัศนคติ การรักษถิ่นฐาน และ 2.4) การมีภาวะผู้นำและความเป็นเจ้าของผู้นำกลุ่มเครือข่ายแต่ละกลุ่มพื้นที่ ตามลำดับ ได้ตั้งตารางภาคผนวก ก ที่ 3 คือ

**ตารางภาคผนวก ก ที่ 3 ปัญหาและศักยภาพการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์
สุรินทร์และศรีสะเกษ**

ปัญหาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	
ระดับภายนอกกลุ่มเครือข่าย	ระดับภายในกลุ่มเครือข่าย
1) การกำหนดการบูรณาการตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว 2) ระดับศักยภาพการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดที่แตกต่างกัน 3) การแข่งขันของเพื่อบรรลุเป้าหมายความสำเร็จตามเขตพื้นที่ 4) แนวโน้มการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบก้าวกระโดดของบางจังหวัด 5) ตลาดเป้าหมายมีขนาดเล็กและมีความเฉพาะด้าน	1) แผนการดำเนินงานของสมาคม 2) การจัดสรรผลประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่าย 3) การมีทัศนคติการรักษากฎเกณฑ์ 4) การมีภาวะผู้นำและความเป็นเจ้าของผู้นำกลุ่มเครือข่ายแต่ละกลุ่มพื้นที่

จากผลการวิเคราะห์ประเมินจากกลุ่มตัวอย่างศึกษาในประเด็นปัญหาและศักยภาพการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวที่ผ่านมา สามารถสรุปผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่มีศักยภาพการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ คือ 1) ผลกระทบด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด 2) ความร่วมมือของสมาชิกและความเข้มแข็งของกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยว 3) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ และ 4) ความสามารถทางการบริหารองค์การของคณะกรรมการกลุ่มเครือข่าย ตามลำดับ

4.1.2.2 ความต้องการการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

จากการสำรวจและสอบถามความต้องการพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากเครื่องมือวิจัยแบบสอบถามชุดที่ 2 (รายละเอียดดังภาคผนวก ก) จำนวน 90 รายตัวอย่าง โดยแบ่งตามประเด็นการศึกษาพบดังตารางภาคผนวก ก ที่ 4

ตารางภาคผนวก ก ที่ 4 ความต้องการพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
3.1 ท่านต้องการให้เกิดการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการหรือไม่		
1) ต้องการ เหตุผล	76	84.44
1.1) การท่องเที่ยวที่มีผู้ประกอบการเอกชนรายใหญ่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง	25	32.89
1.2) มีการสร้างแหล่งท่องเที่ยวขนาดใหญ่ในพื้นที่	18	23.68

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1.3) เป็นการส่งเสริมให้โอกาสกับชุมชนพื้นที่	12	15.79
1.4) สามารถเป็นทางเลือกเสริมให้แก่นักท่องเที่ยว	4	5.26
1.5) มีการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนทุกปี	6	7.89
1.6) เป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวด้านกีฬาและวัฒนธรรมของจังหวัด	8	10.53
1.7) ไม่แสดงเหตุผล	3	3.95
2) ไม่ต้องการ เหตุผล	14	15.56
2.1) ทรัพยากรท่องเที่ยวในพื้นที่มีมากกว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ	4	28.57
2.2) นักท่องเที่ยวการท่องเที่ยววัฒนธรรมและกีฬาไม่ใช่กลุ่มเดียวกัน	1	7.14
2.3) แหล่งท่องเที่ยวกีฬาเอกชนรายใหญ่เป็นเจ้าของรายเดียว	3	21.43
2.4) นักท่องเที่ยวกีฬาเป็นกลุ่มเฉพาะ	1	7.14
2.5) ศักยภาพชุมชนมีศักยภาพน้อย	3	21.43
2.6) ไม่แสดงเหตุผล	2	14.29
3.2 ท่านต้องการให้เกิดการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษหรือไม่		
1) ต้องการ เหตุผล	78	86.67
1.1) เกิดความเข้มแข็งของผู้ประกอบการท่องเที่ยวแบบกลุ่มจังหวัด	70	89.74
1.2) การรวมกลุ่มเครือข่ายฯ จะส่งเสริมการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	65	83.33
1.3) ต้องการได้รับข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวร่วมกัน	62	79.49
1.4) การได้สร้างโอกาสทางการตลาดร่วมกัน	70	89.74
1.5) มีโอกาสได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากนโยบายกลุ่มจังหวัด	60	76.92
1.6) ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน	58	74.36
2) ไม่ต้องการ เหตุผล	12	13.33
2.1) แต่ละพื้นที่มีการจัดตั้งกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวแล้ว	4	33.33
2.2) การประสานงานยุ่งยาก	1	8.33
2.3) มีการพัฒนาภายในจังหวัดแล้ว	5	41.67
2.4) ไม่แสดงเหตุผล	2	16.67
3.3 ด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ		
1) เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว	74	82.22
2) สร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวร่วมกัน	81	90.00

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
3) แบ่งปันทรัพยากรทางการท่องเที่ยวของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายฯ	66	73.33
4) สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจของผู้ประกอบการสมาชิกเครือข่ายการท่องเที่ยว	79	87.78
5) สร้างความตระหนักต่อการมีส่วนร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดและกลุ่มจังหวัด	57	63.33
6) สร้างโอกาสทางการตลาดของธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว	78	86.67
7) สร้างภาพลักษณ์และชื่อเสียงทางการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายและกลุ่มจังหวัด	53	58.89
8) สร้างอาชีพและรายได้ทางการท่องเที่ยวให้แก่สมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่ายท้องถิ่น	67	74.44
9) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะของผู้ประกอบการสมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว	40	44.44
10) เพื่อเกิดการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น พื้นฟูศิลปวัฒนธรรม วิถีวัฒนธรรมพื้นบ้านในพื้นที่กลุ่มจังหวัด	42	46.67
11) เพื่อเกิดการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมทางสังคมและธรรมชาติของท้องถิ่น	36	40.00
3.4 ด้านความร่วมมือและการเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ		
1) เส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัด	83	92.22
2) การพัฒนาสมรรถนะของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด	71	78.89
3) การจับคู่ธุรกิจของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด	76	84.44
4) การส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	88	97.78
5) การจัดทำฐานข้อมูลผู้ประกอบการท่องเที่ยวของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด	74	82.22
6) การจัดทำสื่อและช่องทางการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด	80	88.89
7) การเชื่อมโยงความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	70	77.78
8) การเชื่อมโยงความร่วมมือทางการท่องเที่ยวกับจังหวัดใกล้เคียงและหรือประเทศเพื่อนบ้านของกลุ่มจังหวัด	72	80.00
9) การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ประเพณี วัฒนธรรมพื้นบ้านเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	58	64.44
10) การสร้างกิจกรรมกีฬาและนันทนาการร่วมกับการเรียนรู้วิถีวัฒนธรรมพื้นบ้านของกลุ่มจังหวัด เช่น การจัดคาราวาน การจัดแรลลี่ การจัดเส้นทางจักรยาน การแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน การแข่งเรือ การแข่งวอว้อसान การแข่งขันกีฬาฟุตบอลและการแข่งรถ		

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เป็นต้น กับการท่องเที่ยวชุมชน	69	76.67
3.5 ด้านแผนงานและโครงการความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ 1) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยว 2) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาทักษะบุคลากรทางการท่องเที่ยว 3) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการข้อมูลสารสนเทศทางการท่องเที่ยว 4) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว 5) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการท่องเที่ยวกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว 6) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการนักท่องเที่ยว 7) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการสมาชิก 8) การท่องเที่ยวแผนงานและโครงการส่งเสริมด้านความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายทาง	84 75 70 66 80 62 74 82	93.33 83.33 77.78 73.33 88.89 68.89 82.22 91.11
3.6 ด้านการแบ่งปันทรัพยากรของสมาชิกของสมาคมต่อกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ 1) การเข้าร่วมกิจกรรม 2) การใช้เวลา/การมีส่วนร่วม 3) การสนับสนุน/ช่วยเหลือสมาคม 4) ลูกค้า 5) สินค้าและบริการ 6) องค์ความรู้/แนวคิด/วิธีการ 7) บุคลากร 8) งบประมาณ 9) วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ 10) สถานที่ดำเนินการ 11) การบริจาคของขวัญ/ของรางวัล	67 62 59 75 80 45 38 50 48 54 52	74.44 68.89 65.56 83.33 88.89 50.00 42.22 55.56 53.33 60.00 57.78
3.7 ด้านความตระหนักและความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสีย สังคมและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่ม		

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ		
1) สามารถเพิ่มรายได้และยอดขายของกิจการสมาชิกสมาคมหรือเศรษฐกิจจังหวัดดีขึ้น	74	82.22
2) เพิ่มโอกาสทางการตลาดของธุรกิจท่องเที่ยว	86	95.56
3) สภาพการแข่งขันเพิ่มขึ้นเกิดการพัฒนาค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการสมาชิก	81	90.00
4) มีการสร้างความร่วมมือของผู้ประกอบการเอกชนและชุมชนเพิ่มมากขึ้น	84	93.33
5) สังคมและชุมชนมีสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น	70	77.78
6) มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทางภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมากขึ้น	65	72.22
7) มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน	60	66.67
8) มีการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน	54	60.00
9) มีการสร้างความตระหนักด้านการอนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมชุมชน	50	55.56

จากตารางภาคผนวก ก ที่ 4 ผลการศึกษาความต้องการพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการให้เกิดการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการ คิดเป็นร้อยละ 84.44 เมื่อพิจารณาตามเหตุผล พบว่า การท่องเที่ยวกีฬามีผู้ประกอบการเอกชนรายใหญ่พัฒนาอย่างต่อเนื่องมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.89 รองลงมา ได้แก่ มีการสร้างแหล่งท่องเที่ยวกีฬานานาชาติในพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 23.68 เป็นการส่งเสริมให้โอกาสกับชุมชนพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 15.79 และเป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวด้านกีฬาและวัฒนธรรมของจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 10.53 นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอื่นๆ ได้แก่ มีการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนทุกปีและสามารถเป็นทางเลือกเสริมให้แก่นักท่องเที่ยว ตามลำดับ

ส่วนที่ไม่ต้องการให้เกิดการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการ คิดเป็นร้อยละ 15.56 โดยให้เหตุผลคือ ทรัพยากรท่องเที่ยวในพื้นที่มีมากกว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.57 รองลงมาได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวกีฬาเอกชนรายใหญ่เป็นเจ้าของรายเดียวและศักยภาพชุมชนมีศักยภาพน้อย คิดเป็นร้อยละ 21.43 นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอื่นอีก ได้แก่ นักท่องเที่ยวการท่องเที่ยววัฒนธรรมและกีฬาไม่ใช่กลุ่มเดียวกัน และนักท่องเที่ยวกีฬาเป็นกลุ่มเฉพาะ ตามลำดับ

ผลการศึกษาความต้องการให้เกิดการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการให้เกิดการรวมกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 86.67 โดยให้เหตุผล คือ เกิดความเข้มแข็งของผู้ประกอบการท่องเที่ยวแบบกลุ่มจังหวัดและการได้สร้างโอกาสทางการตลาดร่วมกัน

มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.74 รองลงมาได้แก่ การรวมกลุ่มเครือข่ายฯ จะส่งเสริมการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ต้องการได้รับข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 79.49 มีโอกาสได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากนโยบายกลุ่มจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 76.92 ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 74.36

ส่วนที่ไม่ต้องการให้เกิดการรวมกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 13.33 โดยมีเหตุผล คือ มีการพัฒนาภายในจังหวัดแล้วมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.67 แต่ละพื้นที่มีการจัดตั้งกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวแล้ว คิดเป็นร้อยละ 33.33 และการประสานงานยุ่งยาก คิดเป็นร้อยละ 8.33

ผลการศึกษาความต้องการด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ พบว่า สร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวร่วมกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.00 รองลงมาได้แก่ สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจของผู้ประกอบการสมาชิกเครือข่ายการท่องเที่ยว 87.78 สร้างโอกาสทางการตลาดของธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 86.67 การเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 82.22 สร้างอาชีพและรายได้ทางการท่องเที่ยวให้แก่สมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่ายท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 74.44 และแบ่งปันทรัพยากรทางการท่องเที่ยวของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายฯ คิดเป็นร้อยละ 73.33 ส่วนเป้าหมายอื่นๆ ได้แก่ สร้างความตระหนักต่อการมีส่วนร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดและกลุ่มจังหวัด สร้างภาพลักษณ์และชื่อเสียงทางการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายและกลุ่มจังหวัด เพื่อเกิดการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมวิถีวัฒนธรรมพื้นบ้านในพื้นที่กลุ่มจังหวัด เพื่อส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะของผู้ประกอบการสมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว และเพื่อเกิดการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมทางสังคมและธรรมชาติของท้องถิ่น ตามลำดับ

ผลการศึกษาความต้องการด้านความร่วมมือและการเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ พบว่าการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 97.78 รองลงมาได้แก่ เส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 92.22 การจัดทำสื่อและช่องทางการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 88.89 การจับคู่ธุรกิจของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 84.44 การจัดทำฐานข้อมูลผู้ประกอบการท่องเที่ยวของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 82.22 การเชื่อมโยงความร่วมมือทางการท่องเที่ยวกับจังหวัดใกล้เคียงและหรือประเทศเพื่อนบ้านของกลุ่มจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 80 ส่วนด้านความร่วมมืออื่นๆ ได้แก่ การพัฒนาสมรรถนะของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด การเชื่อมโยงความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด การสร้างกิจกรรมกีฬาและนันทนาการร่วมกับการเรียนรู้วิถีวัฒนธรรมพื้นบ้านของกลุ่มจังหวัดเช่นการจัดคาราวานการจัดแรลลี่การจัดเส้นทางจักรยานการแข่งขันกีฬาพื้นบ้านการแข่งขันเรือการแข่งขันว่าวอีสานการแข่งขันกีฬาฟุตบอลและการแข่งรถเป็นต้นกับการท่องเที่ยวชุมชน

และการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นประเพณีวัฒนธรรมพื้นบ้านเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ตามลำดับ

ผลการศึกษาความต้องการด้านการแผนงานและโครงการความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ พบว่า แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.33 รองลงมา ได้แก่ แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 91.11 แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการท่องเที่ยวกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 88.89 แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาทักษะบุคลากรทางการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 83.33 แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการสมาชิก คิดเป็นร้อยละ 82.22 ส่วนแผนงานอื่นๆ ได้แก่ แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการข้อมูลสารสนเทศทางการท่องเที่ยว แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และแผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการนักท่องเที่ยว ตามลำดับ

ผลการศึกษาความต้องการด้านการแบ่งปันทรัพยากรของสมาชิกของสมาคมต่อกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ พบว่า สินค้าและบริการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.89 รองลงมาได้แก่ ลูกค้า คิดเป็นร้อยละ 83.33 การเข้าร่วมกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 74.44 การให้เวลา/การมีส่วนร่วม คิดเป็นร้อยละ 68.89 การสนับสนุน/ช่วยเหลือสมาคม คิดเป็นร้อยละ 65.56 และสถานที่ดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 60 ส่วนการแบ่งปันอื่นๆ ได้แก่ การบริจาคของขวัญ/ของรางวัล งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ องค์ความรู้/แนวคิด/วิธีการและบุคลากร ตามลำดับ

ผลการศึกษาความต้องการด้านความตระหนักและความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสียสังคมและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ พบว่า การเพิ่มโอกาสทางการตลาดของธุรกิจท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.56 รองลงมาได้แก่ การสร้างความร่วมมือของผู้ประกอบการเอกชนและชุมชนเพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 93.33 สภาพการแข่งขันเพิ่มขึ้นเกิดการพัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการสมาชิก 90.00 สามารถเพิ่มรายได้และยอดขายของกิจการสมาชิกสมาคมหรือเศรษฐกิจจังหวัดดีขึ้น 82.22 สังคมและชุมชนมีสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น 77.78 ส่วนด้านความตระหนักและความรับผิดชอบต่ออื่น ได้แก่ มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูทางภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมากขึ้น มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน มีการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน และมีการสร้างความตระหนักด้านการอนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมชุมชน ตามลำดับ

ดังนั้น จากการศึกษาสามารถสรุปผลพบว่าส่วนใหญ่มีความต้องการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ในประเด็นมากที่สุดคือ 1) การพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล3 ลำดับแรกคือ 1.1) การท่องเที่ยวกีฬามีผู้ประกอบการเอกชนรายใหญ่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง 1.2)

การสร้างแหล่งท่องเที่ยวกีฬานาฬขนาดใหญ่ในพื้นที่ และ 1.3) เป็นการส่งเสริมให้โอกาสกับชุมชนพื้นที่ ตามลำดับ

2) การรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ

2.1) เกิดความเข้มแข็งของผู้ประกอบการท่องเที่ยวแบบกลุ่มจังหวัดและการได้สร้างโอกาสทางการตลาดร่วมกัน

2.2) การรวมกลุ่มเครือข่ายฯ จะส่งเสริมการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และ 2.3) ต้องการได้รับข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวร่วมกัน ตามลำดับ 3) ด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเข้าร่วมกลุ่มเครือข่าย

วิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ

เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 3.1) การสร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวร่วมกัน 3.2) สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจของผู้ประกอบการสมาชิกเครือข่ายการท่องเที่ยว และ 3.3) สร้างโอกาสทางการตลาดของธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว ตามลำดับ 4) ด้านความร่วมมือและการเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 4.1) การส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด 4.2) การกำหนดเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัด และ 4.3) การจัดทำสื่อและช่องทางการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ตามลำดับ 5) ด้านแผนงานและโครงการความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 5.1) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยว 5.2) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายทางการท่องเที่ยว และ 5.3) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการท่องเที่ยวกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว ตามลำดับ 6) ด้านการแบ่งปันทรัพยากรของสมาชิกของสมาคมต่อกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 6.1) สินค้าและบริการ 6.2) ลูกค้า และ 6.3) การเข้าร่วมกิจกรรม ตามลำดับ และ 7) ด้านความตระหนักและความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสียสังคมและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ เหตุผล 3 ลำดับแรกคือ 7.1) การเพิ่มโอกาสทางการตลาดของธุรกิจท่องเที่ยว 7.2) การสร้างความร่วมมือของผู้ประกอบการเอกชนและชุมชนเพิ่มมากขึ้น และ 7.3) สภาพการแข่งขันเพิ่มขึ้นเกิดการพัฒนาลูกค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการสมาชิกตามลำดับ

และประเมินความเป็นได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬา และนันทนาการกลุ่มเครือข่ายจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากเครื่องมือวิจัยแบบประเมินชุดที่ 3 (รายละเอียดดังภาคผนวก ก) จากตัวแทนผู้ประกอบการและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมทดสอบ (กิจกรรมสัมพันธ์) จำนวน 20 รายตัวอย่าง โดยแบ่งตามประเด็นการศึกษาพบดังตารางภาคผนวก ก ที่ 5

1) ข้อมูลส่วนบุคคลของการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบดังตารางภาคผนวก ก ที่ 5

ตารางภาคผนวก ก ที่ 5 ข้อมูลส่วนบุคคลของการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1.1 เพศ		
1) ชาย	14	70.00
2) หญิง	6	30.00
1.2 ประเภทธุรกิจหลักของท่านในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว		
1) ธุรกิจชุมชนให้บริการท่องเที่ยว	0	0.00
2) ธุรกิจนำเที่ยว/บริษัททัวร์ท้องถิ่น/มัคคุเทศก์/รถรับจ้าง	5	25.00
3) กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ให้ทางบริการท่องเที่ยว	0	0.00
4) โรงแรม/ที่พัก	2	10.00
5) ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	2	10.00
6) สถาบันเทใจ/สถานประกอบการบริการสุขภาพ	0	0.00
7) ร้านค้าชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน	1	5.00
8) ร้านขายของฝากของที่ระลึก/สินค้าพื้นเมือง	2	10.00
9) สถาบันการศึกษา	2	10.00
10) หน่วยงานทางการท่องเที่ยว	3	15.00
11) สมาคม/องค์กรเอกชน	3	15.00
12) สื่อมวลชนท้องถิ่น.	0	0.00
1.3 สังกัดสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว		
1) สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์	3	15.00
2) สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์	7	35.00
3) สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ	7	35.00
4) ชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง	3	15.00
5) ชมรมร้านอาหารบุรีรัมย์	0	0.00
6) ชมรมมัคคุเทศก์จังหวัดบุรีรัมย์	0	0.00
7) ไม่ได้สังกัดสมาคม/กลุ่มเครือข่าย	0	0.00
1.4 ตำแหน่งในสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวปัจจุบัน		

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1) นายกสมาคม/ชมรม	4	20.00
2) อุปนายกสมาคม/ชมรม	4	20.00
3) คณะกรรมการสมาคม/ชมรม	6	30.00
4) ภาควิชาหรือฝ่ายสนับสนุน	5	25.00
5) ที่ปรึกษาสมาคม/ชมรม	1	5.00
6) สมาชิกสมาคม/ชมรม	0	0.00
1.5 ประสบการณ์ในการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา		
1) นายกสมาคม	4	20.00
2) อุปนายกสมาคม	4	20.00
3) คณะกรรมการสมาคม	6	30.00
4) ภาควิชาหรือฝ่ายสนับสนุน	5	25.00
5) ที่ปรึกษาสมาคม	1	5.00
6) สมาชิกสมาคม	0	0.00
1.6 ระยะเวลาการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยว		
1) ต่ำกว่า 1 ปี	0	0.00
2) 1 - 2 ปี	0	0.00
3) 3 - 5 ปี	4	20.00
4) 5 ปี ขึ้นไป	16	80.00
1.7 บทบาท/หน้าที่/การทำประโยชน์แก่สมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา		
1) การเข้าร่วมกิจกรรมสมาคม/ชมรม	20	100.00
2) การเป็นผู้ดำเนินงานสมาคม/ชมรม	5	25.00
3) สนับสนุนทรัพยากรแก่สมาคม/ชมรม	3	15.00
4) ให้คำแนะนำ/นโยบาย สมาคม/ชมรม	9	45.00
5) การหาสมาชิกสมาคม/ชมรม	12	60.00
6) การประชาสัมพันธ์สมาคม/ชมรม	7	35.00
7) การประสานงานกิจกรรมสมาคม/ชมรมกับองค์กรอื่นๆ	6	30.00
8) การจัดหางบประมาณสนับสนุนแก่สมาคม/ชมรม	6	30.00
9) การเชื่อมโยงความสัมพันธ์สมาคม/ชมรมกับเครือข่ายอื่นๆ	8	40.00
10) ส่งเสริมแผนงาน/โครงการพัฒนาสมาคม/ชมรม	14	70.00
11) การเป็นวิทยากร/ให้ความรู้แก่สมาคม/ชมรม	10	50.00
รวม	20	100

จากตาราง ภาคผนวก ก ที่ 5 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่เข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ จำนวน 20 ราย เพื่อนำมาสู่การประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ส่วนใหญ่ประกอบด้วยเพศชาย และมีผู้เข้าร่วมมาจากประเภทธุรกิจหลักและภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว ได้แก่ กลุ่มธุรกิจนำเที่ยว บริษัททัวร์ท้องถิ่น/มัคคุเทศก์/รถรับจ้าง ตัวแทนสมาคม/องค์กรเอกชน ผู้บริหารและตัวแทนหน่วยงานท่องเที่ยว โรงแรมที่พัก ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายของฝากของที่ระลึก/สินค้าพื้นเมือง สถาบันการศึกษา และร้านค้าชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนตามลำดับ โดยส่วนใหญ่สังกัดสมาคมท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัด และชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง ส่วนใหญ่มีตำแหน่งคณะกรรมการสมาคม/ชมรม ภาคีเครือข่ายสนับสนุน นายกและอุปนายกสมาคม และที่ปรึกษา ตามลำดับ ทั้งหมดมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมสมาคมในตำแหน่งต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาเข้าร่วมงานสมาคมท่องเที่ยวมากกว่า 5 ปี ขึ้นไป โดยบทบาท/หน้าที่/การทำประโยชน์แก่สมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมแผนงาน/โครงการพัฒนา การหาสมาชิก การเป็นวิทยากร/ให้ความรู้ การให้คำแนะนำ/นโยบาย การเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับเครือข่ายอื่นๆ และการประชาสัมพันธ์ ตามลำดับ

2) การประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบดังตารางภาคผนวก ก ที่ 6

ตารางภาคผนวก ก ที่ 6 การประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

ข้อ	การประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	ค่าเฉลี่ย (X)	แปลความหมาย
2.1	การรวบรวมสมาชิกกลุ่มเครือข่าย	4.43	มาก
2.1.1	มีการเชิญชวนและขยายการสมัครสมาชิกกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายในพื้นที่ 3 จังหวัด	4.65	มากที่สุด
2.1.2	มีการกระจายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	4.25	มาก
2.1.3	มีจำนวนสมาชิกที่มาจาก 3 จังหวัดอย่างเหมาะสม	4.35	มาก
2.1.4	สมาชิกส่วนใหญ่มีศักยภาพทางธุรกิจการท่องเที่ยว	4.60	มากที่สุด
2.1.5	สมาชิกมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	4.30	มาก
22	ความสัมพันธ์สมาชิกกลุ่มเครือข่าย	4.42	มาก
2.2.1	สมาชิกมีความตระหนักต่อหน้าที่และความรับผิดชอบของการเป็นสมาชิกของกลุ่มเครือข่าย	4.35	มาก

ข้อ	การประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่าย วิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	ค่าเฉลี่ย (X)	แปลความหมาย
2.2.2	การเสียสละ/แบ่งปัน/ช่วยเหลือกับเพื่อนสมาชิกกลุ่มเครือข่าย	4.25	มาก
2.2.3	สมาชิกมีการยอมรับและเชื่อถือกันและกัน	4.15	มาก
2.2.4	มีความสัมพันธ์ตามหลักห่วงโซ่อุปทาน (อุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำทางการท่องเที่ยว)	4.75	มากที่สุด
2.2.5	ธุรกิจของสมาชิกสามารถเกื้อกูลและสนับสนุนการพัฒนากลุ่ม เครือข่ายการท่องเที่ยวได้	4.60	มากที่สุด
2.3	ความร่วมมือทางธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่าย ที่เกี่ยวข้อง	4.76	มากที่สุด
2.3.1	การสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยวในพื้นที่ ของแต่ละจังหวัดและกลุ่มจังหวัด	4.85	มากที่สุด
2.3.2	มีภาคีเครือข่าย เช่น จากหน่วยงานท่องเที่ยว หน่วยงานท้องถิ่น เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว กลุ่มชุมชนท่องเที่ยว หอการค้าจังหวัด สถาบันการศึกษา สถาบันการเงิน เป็นต้น	4.80	มากที่สุด
2.3.3	มีที่ปรึกษาจากตัวแทนภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยว	4.65	มากที่สุด
2.3.4	ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยว	4.70	มากที่สุด
2.3.5	มีส่วนร่วมกับโครงการจากหน่วยงานภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยว	4.80	มากที่สุด
2.4	องค์การและการจัดการกลุ่มเครือข่าย	4.49	มากที่สุด
2.4.1	ภาวะผู้นำของนายกสมาคม	4.60	มากที่สุด
2.4.2	คณะกรรมการมีความรู้ความสามารถทางการบริหารองค์กร	4.60	มากที่สุด
2.4.3	คณะกรรมการมีปฏิบัติหน้าที่และรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน อย่างเต็มที่	4.55	มากที่สุด
2.4.4	มีการกำหนดระเบียบข้อบังคับที่เหมาะสมและชัดเจน	4.35	มาก
2.4.5	เน้นการมีส่วนร่วมของสมาชิกอย่างทั่วถึง	4.30	มาก
2.4.6	การบริหารงานมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้	4.50	มาก
2.4.7	การจัดสรรผลประโยชน์ได้รับความยุติธรรมและเสมอภาค	4.45	มาก
2.4.8	มีแผนดำเนินการสมาคมอย่างชัดเจน	4.40	มาก
2.4.9	สามารถสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดีของกลุ่มเครือข่ายต่อ สาธารณะชน	4.65	มากที่สุด

ข้อ	การประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่าย วิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	ค่าเฉลี่ย (X)	แปลความหมาย
2.5	แผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่าย	4.58	มากที่สุด
2.5.1	การสร้างกิจกรรมสัมพันธ์	4.85	มากที่สุด
2.5.2	การทํำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ	4.70	มากที่สุด
2.5.3	การจัดการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายร่วมกัน	4.40	มาก
2.5.4	การส่งเสริมการตลาดร่วมกัน	4.55	มากที่สุด
2.5.5	การเชื่อมโยงเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวระดับกลุ่ม จังหวัด (3 จังหวัด)	4.60	มากที่สุด
2.5.6	การเชื่อมโยงเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวระดับกลุ่ม จังหวัดกับจังหวัดใกล้เคียงและหรือประเทศเพื่อนบ้าน	4.35	มาก

จากตารางภาคผนวก ก ที่ 6 การประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ พบว่า ส่วนใหญ่มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด ประกอบด้วย 1) ด้านความร่วมมือทางธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ($X = 4.76$) ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบย่อยในระดับมากที่สุด ได้แก่ 1.1) การสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยวในพื้นที่ของแต่ละจังหวัดและกลุ่มจังหวัด 1.2) มีภาคีเครือข่าย เช่น จากหน่วยงานท่องเที่ยว หน่วยงานท้องถิ่น เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว กลุ่มชุมชนท่องเที่ยว หอการค้าจังหวัด สถาบันการศึกษา สถาบันการเงิน 1.3) มีส่วนร่วมกับโครงการจากหน่วยงานภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยว 1.4) ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยว และ 1.5) มีที่ปรึกษาจากตัวแทนภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยว ตามลำดับ 2) ด้านแผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่าย ($X = 4.58$) ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบย่อยในระดับมากที่สุด ได้แก่ 2.1) การสร้างกิจกรรมสัมพันธ์ 2.2) การทํำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ 2.3) การเชื่อมโยงเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด (3 จังหวัด) ตามลำดับ 2.4) การเชื่อมโยงเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด (3 จังหวัด) และ 2.5) การส่งเสริมการตลาดร่วมกัน ตามลำดับ 3) องค์การและการจัดการกลุ่มเครือข่าย ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อยในระดับมากที่สุด ($X = 4.58$) ได้แก่ 3.1) ภาวะผู้นำของนายกสมาคม 3.2) คณะกรรมการมีความรู้ความสามารถทางการบริหารองค์กร และ 3.3) คณะกรรมการมีปฏิบัติหน้าที่และรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ ตามลำดับ

จากผลประเมินที่พบ หมายความว่าความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษนั้น สามารถเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มเครือข่าย แต่ต้องสร้างศักยภาพ ประกอบด้วย 1) การสร้างความร่วมมือทางธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายและ

ภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากเป็นวัตถุประสงค์ของการรวมกลุ่มของสมาชิกที่เอื้อประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจของตนมากขึ้น 2) การสร้างแผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่าย เพื่อให้มีการดำเนินการที่เป็นรูปธรรม และ3) การสร้างองค์การและการจัดการกลุ่มเครือข่ายที่เข้มแข็ง นอกจากนั้นจึงตามมาด้วย 4) การรวบรวมสมาชิก และ5) สร้างความสัมพันธ์สมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ตามลำดับ เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืนของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวได้จริง

4.1.3 การประเมินศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

การศึกษาศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากเครื่องมือวิจัยแบบสอบถาม (รายละเอียดดังภาคผนวก ก) จำนวน 90 รายตัวอย่าง โดยแบ่งตามประเด็นการศึกษาพบดังตารางภาคผนวก ก ที่ 7

1) ข้อมูลส่วนบุคคลของการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบดังตารางภาคผนวก ก ที่ 7 ตารางภาคผนวก ก ที่ 7 ข้อมูลส่วนบุคคลของการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1.1 เพศ		
1) ชาย	37	41.11
2) หญิง	53	58.89
1.2 ประเภทธุรกิจหลักของท่านในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว		
1) ธุรกิจชุมชนให้บริการท่องเที่ยว	3	3.33
2) ธุรกิจนำเที่ยว/บริษัททัวร์ท้องถิ่น/มัคคุเทศก์/รถรับจ้าง	6	6.67
3) กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ให้ทางบริการท่องเที่ยว	4	4.44
4) โรงแรม/ที่พัก	14	15.56
5) ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	28	31.11
6) สถานบันเทิง/สถานประกอบการบริการสุขภาพ	2	2.22
7) ร้านค้าชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน	7	7.78
8) ร้านขายของฝากของที่ระลึก/สินค้าพื้นเมือง	4	4.44
9) สถาบันการศึกษา	3	3.33

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
10) หน่วยงานทางการท่องเที่ยว	6	6.67
11) สมาคม/องค์กรเอกชน	10	11.11
12) สื่อมวลชนท้องถิ่น.	3	3.33
1.3 สังกัดสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว		
1) สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์	18	20.00
2) สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์	15	16.67
3) สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ	14	15.56
4) ชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง	25	27.78
5) ชมรมร้านอาหารบุรีรัมย์	3	3.33
6) ชมรมมัคคุเทศก์จังหวัดบุรีรัมย์	2	2.22
7) ไม่ได้สังกัดสมาคม/กลุ่มเครือข่าย	13	14.44
1.4 ตำแหน่งในสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวปัจจุบัน		
1) นายกสมาคม	3	3.33
2) อุปนายกสมาคม	3	3.33
3) คณะกรรมการสมาคม	27	30.00
4) ภาคิเครือข่ายสนับสนุน	9	10.00
5) ที่ปรึกษาสมาคม	2	2.22
6) สมาชิกสมาคม	46	51.11
1.5 ประสบการณ์ในการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา		
1) นายกสมาคม	4	4.44
2) อุปนายกสมาคม	3	3.33
3) คณะกรรมการสมาคม	31	34.44
4) ภาคิเครือข่ายสนับสนุน	9	10.00
5) ที่ปรึกษาสมาคม	2	2.22
6) สมาชิกสมาคม	52	57.78
1.6 ระยะเวลาการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยว		
1) ต่ำกว่า 1 ปี	23	25.56
2) 1 - 2 ปี	35	38.89
3) 3 - 5 ปี	22	24.44
4) 5 ปี ขึ้นไป	10	11.11
รวม	90	100

จากตารางภาคผนวก ก ที่ 7 ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 90 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 58.89 โดยส่วนใหญ่มีเป็นประเภทธุรกิจหลักในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นร้านอาหารและเครื่องดื่ม คิดเป็นร้อยละ 31.11 รองลงมาคือ โรงแรม/ที่พัก คิดเป็นร้อยละ 15.56 สมาคม/องค์กรเอกชน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ร้านค้าชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 7.78 หน่วยงานทางการท่องเที่ยว และธุรกิจนำเที่ยว/บริษัททัวร์ท้องถิ่น/มัคคุเทศก์/รถรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 6.67 และผลดังตาราง 4.6

ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลประเภทธุรกิจหลักในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว พบว่าส่วนใหญ่เป็นร้านอาหารและเครื่องดื่ม คิดเป็นร้อยละ 31.11 รองลงมาคือ โรงแรม/ที่พัก คิดเป็นร้อยละ 15.56 สมาคม/องค์กรเอกชน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ร้านค้าชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 7.78 หน่วยงานทางการท่องเที่ยว และธุรกิจนำเที่ยว/บริษัททัวร์ท้องถิ่น/มัคคุเทศก์/รถรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 6.67 และผลดังตาราง 4.7

ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลสังกัดสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง คิดเป็นร้อยละ 27.78 รองลงมาคือ สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ คิดเป็นร้อยละ 20 สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์คิดเป็นร้อยละ 16.67 สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ คิดเป็นร้อยละ 15.56 ไม่ได้สังกัดสมาคม/กลุ่มเครือข่ายคิดเป็นร้อยละ 14.44 และชมรมร้านอาหารบุรีรัมย์คิดเป็นร้อยละ 3.33

ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลตำแหน่งในสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสมาคม คิดเป็นร้อยละ 51.11 รองลงมาคือ คณะกรรมการสมาคม คิดเป็นร้อยละ 30 ภาคีเครือข่ายสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 10 ส่วนตำแหน่งอื่นๆ ได้แก่ นายกสมาคม อุปนายกสมาคมและที่ปรึกษาสมาคม ตามลำดับ

ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลข้อมูลประสบการณ์ในการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสมาคม คิดเป็นร้อยละ 57.78 รองลงมาคือ คณะกรรมการสมาคม คิดเป็นร้อยละ 34.44 ภาคีเครือข่ายสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 10 ส่วนประสบการณ์ในการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา ได้แก่ นายกสมาคม อุปนายกสมาคมและที่ปรึกษาสมาคม ตามลำดับ

ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลระยะเวลาการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่เข้าร่วมระยะเวลา 1-2 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมา คือ ระยะเวลาต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.56 ระยะเวลา 3-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.44 และระยะเวลา 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.11

ตารางภาคผนวก ก ที่ 8 ข้อมูลส่วนบุคคลของการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิง
วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1.7 บทบาท/หน้าที่/การทำประโยชน์แก่สมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา		
1) การเข้าร่วมกิจกรรมสมาคม	72	80.00
2) การเป็นผู้ดำเนินงานสมาคม	21	23.33
3) สนับสนุนทรัพยากรแก่สมาคม	43	47.78
4) ให้คำแนะนำ/นโยบาย	9	10.00
5) การหาสมาชิกสมาคมเพิ่ม	18	20.00
6) การประชาสัมพันธ์สมาคม	25	27.78
7) การประสานงานกิจกรรมสมาคมกับองค์กรอื่นๆ	11	12.22
8) การจัดหางบประมาณสนับสนุนแก่สมาคม	6	6.67
9) การเชื่อมโยงความสัมพันธ์สมาคมกับเครือข่ายอื่นๆ	8	8.89
10) ส่งเสริมแผนงาน/โครงการพัฒนาสมาคม	6	6.67
11) การเป็นวิทยากร/ให้ความรู้แก่สมาคม	4	4.44
1.8 สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดของท่านเคยมีปัญหาลักษณะอุปสรรคใดบ้าง		
1) ด้านผู้นำ	73	81.11
2) ด้านการบริหารของคณะกรรมการ	60	66.67
3) ด้านความขัดแย้งของกลุ่มคณะกรรมการและสมาชิก	82	91.11
4) ด้านงบประมาณและทรัพยากรดำเนินการ	78	86.67
5) ด้านองค์ความรู้ทางวิชาการ	68	75.56
6) ด้านระบบการบริหารงาน	60	66.67
7) ด้านแผนงานและโครงการ	80	88.89
8) ด้านระเบียบข้อบังคับการปฏิบัติ	30	33.33
9) ด้านความร่วมมือของภาคีเครือข่าย	59	65.56
10) ด้านความร่วมมือของสมาชิก	72	80.00
11) ด้านชื่อเสียงและการยอมรับของสาธารณะ	75	83.33
12) ด้านผลงานของสมาคม	69	76.67
13) ด้านการขยายจำนวนสมาชิก	74	82.22
1.9 ศักยภาพสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดของท่าน		
1) มีผู้นำที่เข้มแข็ง	70	77.78
2) กลุ่มมีขนาดใหญ่ (50 รายขึ้นไป)	64	71.11

รายการตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
3) มีการจัดตั้งเกินกว่า 5 ปี	40	44.44
4) มีงบประมาณและทรัพยากรเพียงพอ	50	55.56
5) ได้รับการสนับสนุนจากภาคีเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง	74	82.22
6) มีแผนงานและกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างชัดเจน	57	63.33
7) มีทีมคณะกรรมการที่มีความรู้ความสามารถ	77	85.56
8) กลุ่มมีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับของระดับจังหวัด	69	76.67
9) สมาชิกมีความเสียสละ แบ่งปันช่วยเหลือกัน	43	47.78
10) ไม่มีความขัดแย้งกันระหว่างคณะกรรมการและหรือสมาชิกกลุ่ม	45	50.00
11) สมาชิกมีความหลากหลายในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	62	68.89
12) สมาชิกปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับสมาชิกอย่างเคร่งครัด	38	42.22
13) สร้างประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวได้ชัดเจน	65	72.22
14) สมาชิกมีศักยภาพด้านการเชื่อมโยงภาคีเครือข่าย	58	64.44
15) มีการจัดสรรผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม	45	50.00

จากตารางภาคผนวก ก ที่ 8 ผลการศึกษาเรื่องข้อมูลบทบาท/หน้าที่/การทำประโยชน์แก่สมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นการเข้าร่วมกิจกรรมสมาคม คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมา คือ สนับสนุนทรัพยากรแก่สมาคม คิดเป็นร้อยละ 47.78 การประชาสัมพันธ์สมาคม คิดเป็นร้อยละ 27.78 การเป็นผู้ดำเนินงานสมาคม คิดเป็นร้อยละ 23.33 ส่วนบทบาทอื่นๆ ได้แก่ การหาสมาชิกสมาคมเพิ่ม การประสานงานกิจกรรมสมาคมกับองค์กรอื่นๆ และให้คำแนะนำ/นโยบาย ตามลำดับ

ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างการศึกษาที่สนใจและต้องการสมัครใจเข้าร่วมการสร้างกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เป็นทั้งเพศชายและหญิงจำนวนเกือบเท่ากัน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ระหว่าง 20 – 40 ปี มีการกระจายประเภทของธุรกิจและองค์การท่องเที่ยวมาก ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ประกอบการร้านอาหาร เนื่องจากเป็นกิจการที่มีการดำเนินการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมอื่นได้ ไม่เฉพาะอุตสาหกรรมท่องเที่ยวประเภทเดียว และส่วนใหญ่สมาชิกกลุ่มเครือข่ายจะเป็นกลุ่มชมรมการท่องเที่ยวเมืองนารองและผู้ประกอบการจังหวัดบุรีรัมย์ สมาชิกกลุ่มเครือข่ายฯ ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสมาคมท่องเที่ยวของจังหวัด และส่วนมีตำแหน่งคณะกรรมการและประสบการณ์กับการรวมกลุ่มรูปแบบสมาคมและชมรมท่องเที่ยวที่ผ่านมา เนื่องจากเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการรวมกลุ่ม มีสัมพันธ์ภาพที่ดีและเป็นผู้ที่มีจิตอาสาเพื่อการดำเนินการของกลุ่มสมาคมท่องเที่ยวอยู่เดิม

2) การประเมินศักยภาพทางธุรกิจของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบดังตารางภาคผนวก ก ที่ 9

ตารางภาคผนวก ก ที่ 9 การประเมินศักยภาพทางธุรกิจของสมาคม/ชมรมท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการรวมกลุ่ม
เครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และ
ศรีสะเกษ

ข้อ	การประเมินศักยภาพทางธุรกิจของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	ค่าเฉลี่ย (X)	แปล ความหมาย
2.1	ความครบถ้วนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดของสมาคมท่องเที่ยว	4.18	มาก
2.1.1	บริษัทนำเที่ยว/มัคคุเทศก์	4.43	มาก
2.1.2	ผู้ประกอบการสื่อมวลชนและสิ่งพิมพ์ท้องถิ่น	3.88	มาก
2.1.3	บริษัทขนส่ง โดยสาร/รับจ้าง สายการบินท้องถิ่น	3.76	มาก
2.1.4	ผู้จัดการงานกิจกรรม (Event Organizer) เช่น ผู้รับผิดชอบแหล่ง ท่องเที่ยว ผู้ประกอบการสถานที่ท่องเที่ยวเอกชน กลุ่มหน่วยงานภาคเอกชน หน่วยงานท้องถิ่น กลุ่มชุมชน สถาบันการศึกษา เป็นต้น	4.22	มาก
2.1.5	ผู้ประกอบการโรงแรม ที่พัก	4.05	มาก
2.1.6	ผู้ประกอบการร้านอาหาร	4.68	มากที่สุด
2.1.7	ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายของฝากของที่ระลึก/กลุ่ม OTOP	4.53	มากที่สุด
2.1.8	สถานบันเทิง/สถานบริการสุขภาพ	3.92	มาก
2.2	ขนาดของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด	4.36	มาก
2.2.1	จำนวนของสมาชิกสมาคมท่องเที่ยว	4.34	มาก
2.2.2	ความต่อเนื่องของการสมัครสมาชิก	4.02	มาก
2.2.3	ความหลากหลายของจำนวนสมาชิก	4.37	มาก
2.2.4	ความตระหนักและทุ่มเทของสมาชิกต่อองค์กร	4.31	มาก
2.2.5	ระยะเวลาดำเนินงานของสมาคมท่องเที่ยว	4.78	มากที่สุด
2.3	ภาวะผู้นำและความร่วมมือของคณะกรรมการและสมาชิก	4.10	มาก
2.3.1	ระดับการยอมรับและอิทธิพลของผู้นำ	4.18	มาก
2.3.2	ความมีวิสัยทัศน์และแผนงานของผู้นำ	4.02	มาก
2.3.3	การมีมนุษยสัมพันธ์ของผู้นำกับสมาชิก	4.34	มาก
2.3.4	ความทุ่มเทและเสียสละของคณะกรรมการ	4.14	มาก
2.3.5	ความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ	4.09	มาก
2.3.6	ความสามารถการบริหารงานของคณะกรรมการ	4.69	มากที่สุด
2.3.7	การแบ่งปันและช่วยเหลือของสมาชิก	3.41	ปานกลาง

ข้อ	การประเมินศักยภาพทางธุรกิจของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	ค่าเฉลี่ย (X)	แปล ความหมาย
2.3.8	การมีส่วนร่วมของสมาชิก	3.34	ปานกลาง
2.3.9	การคาดหวังผลประโยชน์ส่วนตนของสมาชิก	4.65	มากที่สุด
2.4	คุณภาพของสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของสมาชิกสมาคม	4.36	มาก
2.4.1	ความหลากหลายการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	4.77	มากที่สุด
2.4.2	ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทางกีฬาและนันทนาการ	4.22	มาก
2.4.3	ภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	4.38	มาก
2.4.4	สภาพสังคมและชุมชนท้องถิ่น	4.12	มาก
2.4.5	จำนวนกลุ่มชุมชนให้บริการทางการท่องเที่ยว	4.34	มาก
2.4.6	กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ	4.29	มาก
2.4.7	ความสามารถการเชื่อมโยงเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยว	4.62	มากที่สุด
2.4.8	การอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว	4.16	มาก
2.4.9	การเข้าถึงและเส้นทางคมนาคม	4.33	มาก
2.5	ความร่วมมือของผู้จัดการงานกิจกรรมและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง	4.22	มาก
2.5.1	การทำสื่อทางการตลาดและประชาสัมพันธ์ร่วมกัน	4.32	มาก
2.5.2	การแบ่งปันทรัพยากรทางการท่องเที่ยวร่วมกัน	3.33	น้อย
2.5.3	การกำหนดโปรแกรมการท่องเที่ยวร่วมกัน	4.26	มาก
2.5.4	การสนับสนุนโครงการพัฒนาทางการท่องเที่ยว	4.08	มาก
2.5.5	การส่งเสริมทางการตลาดร่วมกัน	4.69	มากที่สุด
2.5.6	การรวมกลุ่มการทำงานร่วมกัน	4.35	มาก
2.5.7	การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวร่วมกัน	4.48	มาก
2.6	แผนการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด	4.55	มากที่สุด
2.6.1	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ ทางการท่องเที่ยว	4.73	มากที่สุด
2.6.2	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาทักษะบุคลากรทางการท่องเที่ยว	4.61	มากที่สุด
2.6.3	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการข้อมูลสารสนเทศทางการ ท่องเที่ยว	4.55	มากที่สุด
2.6.4	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	4.23	มาก

ข้อ	การประเมินศักยภาพทางธุรกิจของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	ค่าเฉลี่ย (X)	แปล ความหมาย
2.6.5	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการสร้างความร่วมมือระหว่าง ผู้ประกอบการท่องเที่ยวเกี่ยวกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว	4.78	มากที่สุด
2.6.6	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการนักท่องเที่ยว	4.42	มาก
2.6.7	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยว ของผู้ประกอบการสมาชิก	4.45	มาก
2.6.8	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่ม เครือข่ายทางการท่องเที่ยว	4.64	มากที่สุด

จากตารางภาคผนวก ก ที่ 9 พบว่า ศักยภาพทางธุรกิจของสมาคม/ชมรมท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อ
การรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์
และศรีสะเกษ ระดับมากที่สุดคือ 1) ด้านแผนการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด ($\bar{X} = 4.55$) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 1.1) แผนงานและโครงการส่งเสริม
ด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการท่องเที่ยวเกี่ยวกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.78$) 1.2)
แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.73$) 1.3) แผนงาน
และโครงการส่งเสริมด้านความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายทางการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.64$) 1.4) แผนงานและ
โครงการส่งเสริมด้านพัฒนาทักษะบุคลากรทางการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.61$) และ 1.5) แผนงานและโครงการ
ส่งเสริมด้านการบริการข้อมูลสารสนเทศทางการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.55$) ตามลำดับ ปัจจัยย่อยของศักยภาพทาง
ธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 1.6) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการ
สมาชิก ($\bar{X} = 4.45$) 1.7) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.42$) และ 1.8)
แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.23$) ตามลำดับ

นอกจากนี้ปัจจัยศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการรวมกลุ่มเครือข่ายในระดับมากที่สุด คือ 2) คุณภาพ
ของสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของสมาชิกสมาคม ($\bar{X} = 4.36$) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อยของศักยภาพ
ทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 2.1) ความหลากหลายการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.77$) 2.2) ความสามารถ
การเชื่อมโยงเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.62$) ตามลำดับ ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจ
ระดับมากที่สุด ได้แก่ 2.3) ภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.38$) 2.4) จำนวนกลุ่มชุมชนให้บริการ
ทางการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.34$) 2.5) การเข้าถึงและเส้นทางคมนาคม ($\bar{X} = 4.33$) 2.6) กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้า
และบริการทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ ($\bar{X} = 4.29$) 2.7) ความหลากหลายของ
แหล่งท่องเที่ยวทางกีฬาและนันทนาการ ($\bar{X} = 4.22$) 2.8) สภาพสังคมและชุมชนท้องถิ่น และการอำนวยความสะดวก
ทางการท่องเที่ยว ตามลำดับ และ 3) ขนาดของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด ($\bar{X} = 4.36$) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อย

ของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 3.1) ระยะเวลาดำเนินงานของสมาคมท่องเที่ยวมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$) ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 3.2) ความหลากหลายของจำนวนสมาชิก ($\bar{X} = 4.37$) 3.3) จำนวนของสมาชิกสมาคมท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.34$) 3.4) ความตระหนักและทุ่มเทของสมาชิกต่อองค์การ ($\bar{X} = 4.31$) และ 3.5) ความต่อเนื่องของการสมัครสมาชิก ($\bar{X} = 4.02$) ตามลำดับ 4) ความร่วมมือของผู้จัดการงาน กิจกรรมและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 4.22$) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 4.1) การส่งเสริมทางการตลาดร่วมกันมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$) ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 4.2) การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวร่วมกัน ($\bar{X} = 4.48$) 4.3) การทำสื่อทางการตลาด และประชาสัมพันธ์ร่วมกัน ($\bar{X} = 4.32$) 4.4) การรวมกลุ่มการทำงานร่วมกัน ($\bar{X} = 4.35$) 4.5) การกำหนดโปรแกรม การท่องเที่ยวร่วมกัน ($\bar{X} = 4.26$) 4.6) การสนับสนุนโครงการพัฒนาทางการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.08$) และปัจจัยย่อยของ ศักยภาพทางธุรกิจระดับปานกลาง คือ 4.7) การแบ่งปันทรัพยากรทางการท่องเที่ยวร่วมกัน ($\bar{X} = 3.33$) ตามลำดับ 5) ความครบถ้วนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดของสมาคมท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.18$) ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 5.1) ผู้ประกอบการร้านอาหาร ($\bar{X} = 84.68$) และ 5.2) ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายของฝากของที่ระลึก/กลุ่ม OTOP ($\bar{X} = 4.53$) ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจ ระดับมากที่สุดคือ 5.3) บริษัทนำเที่ยว/มัคคุเทศก์ ($\bar{X} = 4.43$) 5.4) ผู้จัดการงานกิจกรรม (Event Organizer) เช่น ผู้รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวผู้ประกอบการสถานที่ท่องเที่ยวเอกชนกลุ่มหน่วยงานภาคเอกชนหน่วยงานท้องถิ่น กลุ่มชุมชนสถาบันการศึกษา เป็นต้น ($\bar{X} = 4.22$) 5.5) ผู้ประกอบการโรงแรมที่พัก ค่าเฉลี่ย 4.05 5.6) สถาบันเทใจ/ สถานบริการสุขภาพ ($\bar{X} = 3.92$) 5.7) ผู้ประกอบการสื่อมวลชนและสิ่งพิมพ์ท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.88$) และ 5.8) บริษัทขนส่ง โดยสาร/รับจ้างสายการบินท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.76$) ตามลำดับ และ 6) ภาวะผู้นำและความร่วมมือของคณะกรรมการ และสมาชิก ($\bar{X} = 4.10$) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 6.1) ความสามารถ การบริหารงานของคณะกรรมการ ($\bar{X} = 4.69$) 6.2) การคาดหวังผลประโยชน์ส่วนตนของสมาชิก ($\bar{X} = 4.65$) ตามลำดับ ปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับมากที่สุด คือ 6.3) การมีมนุษยสัมพันธ์ของผู้นำกับสมาชิก ($\bar{X} = 4.34$) 6.4) ระดับการยอมรับและอิทธิพลของผู้นำ ($\bar{X} = 4.18$) 6.5) ความทุ่มเทและเสียสละของคณะกรรมการ ($\bar{X} = 4.14$) 6.6) ความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ ($\bar{X} = 4.09$) และ 6.7) ความมีวิสัยทัศน์และแผนงาน ของผู้นำ ($\bar{X} = 4.02$) ส่วนปัจจัยย่อยของศักยภาพทางธุรกิจระดับปานกลาง ได้แก่ 6.8) การแบ่งปันและช่วยเหลือ ของสมาชิกและการมีส่วนร่วมของสมาชิก ตามลำดับ

เครื่องมือวิจัย ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์

บริบทและสภาพการณ์ดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว

(สมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ)

(ภายใต้โครงการวิจัยย่อยที่ 1 เรื่องการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ
การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ)

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความตามข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลบริบทองค์การกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว

1. ชื่อกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยว/สมาคมจดทะเบียน

เครื่องหมายสัญลักษณ์/โลโก้

2. ที่ตั้งกลุ่มเครือข่ายท่องเที่ยว/สมาคมท่องเที่ยว

เลขที่.....หมู่.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ

.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เบอร์โทรศัพท์

.....โทรสาร.....เบอร์มือถือ.....เว็บไซต์

.....E-mail.....id line.....

3. ประวัติความเป็นมา

.....
.....
.....

4. วัตถุประสงค์

.....
.....
.....

5. ลักษณะการดำเนินงาน

.....
.....
.....

6. คณะกรรมการและสมาชิก

ชื่อ-สกุล ประธานกรรมการ

ชื่อ-สกุล รองประธานกรรมการ

ชื่อ-สกุล เภรัญญิก

ชื่อ-สกุล เลขานุการ

ชื่อ-สกุล นายทะเบียน

ชื่อ-สกุล กรรมการ ฝ่าย.....

ชื่อ-สกุล กรรมการ ฝ่าย.....

ชื่อ-สกุล กรรมการ ฝ่าย.....

ชื่อ-สกุล กรรมการ ฝ่าย.....

ชื่อ-สกุล กรรมการ ฝ่าย.....

ชื่อ-สกุล กรรมการ ฝ่าย.....

ชื่อ-สกุล กรรมการ ฝ่าย.....

ชื่อ-สกุล กรรมการ ฝ่าย.....

ชื่อ-สกุล กรรมการ ฝ่าย.....

ชื่อ-สกุล กรรมการ ฝ่าย.....

ชื่อ-สกุล กรรมการ ฝ่าย.....

ชื่อ-สกุล กรรมการ ฝ่าย.....

ชื่อ-สกุล ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์

ชื่อ-สกุล ที่ปรึกษา

ชื่อ-สกุล ที่ปรึกษา

7. ภาควิชาเครือข่ายสนับสนุน

ชื่อ-สกุล.....ตำแหน่งงาน.....

หน่วยงาน/องค์การ.....สังกัด.....

ที่อยู่ เลขที่.....หมู่.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เบอร์โทรศัพท์.....

.....โทรสาร.....เบอร์มือถือ.....เว็บไซต์.....

.....E-mail.....id line.....

บทบาท/การส่งเสริมกลุ่มเครือข่าย.....

.....

8. โครงสร้างองค์การ

กลุ่ม

9.1 ธุรกิจชุมชนให้บริการท่องเที่ยว	จำนวน.....ราย
9.2 ธุรกิจนำเที่ยวและหรือบริษัททัวร์ท้องถิ่น	จำนวน.....ราย
9.3 กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ให้ทางบริการท่องเที่ยว	จำนวน.....ราย
9.4 โรงแรมและหรือที่พัก	จำนวน.....ราย
9.5 ร้านอาหาร	จำนวน.....ราย
9.6 สถานบันเทิงและหรือสถานประกอบการบริการสุขภาพ	จำนวน.....ราย
9.7 ร้านค้าชุมชนและหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน	จำนวน.....ราย
9.8 ร้านขายของฝากของที่ระลึกและหรือสินค้าพื้นเมือง	จำนวน.....ราย
9.9 หน่วยงานภาครัฐ	จำนวน.....ราย
9.10 สถาบันการศึกษา	จำนวน.....ราย
9.11 สถาบันการเงิน	จำนวน.....ราย
9.12 หน่วยงานส่วนกลางทางการท่องเที่ยว	จำนวน.....ราย
9.13 สมาคม/องค์กรเอกชน	จำนวน.....ราย
9.14 ชุมชนในเขตพื้นที่ท่องเที่ยว	จำนวน.....ราย
9.15 อื่นๆ โปรดระบุ	จำนวน.....ราย

10. แผนงานและกิจกรรม

- วิสัยทัศน์
- พันธกิจ/บทบาทหน้าที่
 1.
 2.
 3.
- ยุทธศาสตร์
 - ยุทธศาสตร์ที่ 1
 - กลยุทธ์ที่ 1
 - โครงการ/กิจกรรมที่ 1
 - รายละเอียดโครงการ.....
- ทรัพยากรกลุ่ม เช่น ด้านบุคลากร ด้านข้อมูล องค์กรความรู้

.....

.....

.....
- อื่นๆ (ถ้ามี).....

11. ผลงาน/รางวัลที่ผ่านมา.....

.....

.....

12. ระเบียบแนวปฏิบัติ (หรือถามเอกสารแนบ ถ้ามี)

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 ผลความสำเร็จของการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว (สมาคมการท่องเที่ยวจังหวัด)

13. ผลประโยชน์ของสมาชิก (พึงได้รับ)

.....

.....

14. ผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

14.1 ด้านเศรษฐกิจ

1. เรื่อง.....

ลักษณะของผลกระทบ.....

สาเหตุ.....

แนวทาง/วิธีการแก้ไข.....

14.2 ด้านสังคม

1. เรื่อง.....

ลักษณะของผลกระทบ.....

สาเหตุ.....

แนวทาง/วิธีการแก้ไข.....

14.3 ด้านสิ่งแวดล้อม

1. เรื่อง.....

ลักษณะของผลกระทบ.....

สาเหตุ.....

แนวทาง/วิธีการแก้ไข.....

15. ปัญหา/อุปสรรคของการดำเนินงานของสมาคมที่ผ่านมา (เรียงตามลำดับสำคัญ)

1. เรื่อง.....

ลักษณะของสภาพปัญหา.....

สาเหตุ.....

แนวทาง/วิธีการแก้ไข.....

2. เรื่อง.....

ลักษณะของสภาพปัญหา.....

สาเหตุ.....

แนวทาง/วิธีการแก้ไข.....

3. เรื่อง.....

ลักษณะของสภาพปัญหา.....

สาเหตุ.....

แนวทาง/วิธีการแก้ไข.....

16. ปัจจัยความสำเร็จของสมาคม/กลุ่มเครือข่ายมีอะไรบ้าง (เรียงตามลำดับสำคัญ)

1. ประเด็น.....

สาเหตุ/ผลจากปัจจัยคือ.....

2. ประเด็น.....

สาเหตุ/ผลจากปัจจัยคือ.....

3. ประเด็น.....

สาเหตุ/ผลจากปัจจัยคือ.....

4. ประเด็น.....

สาเหตุ/ผลจากปัจจัยคือ.....

5. ประเด็น.....

สาเหตุ/ผลจากปัจจัยคือ.....

17. ข้อมูล/ความคิดเห็นอื่นๆ

.....
.....

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

18. การรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ มีความเป็นไปได้หรือไม่ อย่างไร

() 18.1 มีความเป็นไปได้ เพราะปัจจัยอะไรบ้าง (ตอบคำถามข้อต่อไป)

1)

2)

3)

() 18.2 ไม่มีความเป็นไปได้ เพราะอุปสรรคอะไรบ้าง (สมมติว่ามีโอกาสความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มเครือข่ายฯ โดยตอบคำถามข้อต่อไป)

1)

2)

19. ด้านการรวบรวมสมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัด

19.1 ศักยภาพของการรวบรวมสมาชิกของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของแต่ละจังหวัด ที่สามารถนำมาเชื่อมโยงการท่องเที่ยวร่วมกันได้ มีอะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด และจะมาเชื่อมโยงกันได้อย่างไร

- 1) ศักยภาพมีอะไรบ้าง และมากน้อยเพียงใด.....
- 2) แนวทางและวิธีการเชื่อมโยงความร่วมมือทางการท่องเที่ยว คือ.....

19.2 แนวทาง/วิธีการรวบรวมสมาชิกของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว 3 จังหวัด ควรเป็นอย่างไร

- 1)
- 2)

19.3 ปัญหา/อุปสรรคของการรวบรวมสมาชิกของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว 3 จังหวัด จะมีอะไรบ้าง

- 1)
- 2)

20. แนวทาง/วิธีการสร้างความสัมพันธ์สมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัด เพื่อรวมเป็นกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว 3 จังหวัด ควรเป็นอย่างไร

- 1)
- 2)

21. แนวทาง/วิธีการสร้างความร่วมมือของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเกี่ยวกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ควรเป็นอย่างไร

- 1)
- 2)

22. แนวทาง/วิธีการสร้างองค์การและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว 3 จังหวัดนี้ ควรประกอบด้วยอะไรบ้าง และควรเป็นอย่างไร

- 1)
- 2)

23. แผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว 3 จังหวัดนี้ ควรมีอะไรบ้าง

- 1)
- 2)

24. ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม

.....

ชื่อ-สกุลผู้ให้สัมภาษณ์ (นาย/นาง/นางสาว).....

ตำแหน่งงาน.....สังกัดหน่วยงาน.....

วันที่สัมภาษณ์.....เดือน.....พ.ศ.เวลา.....น.

คณะนักวิจัยขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

() 1) สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์

() 2) สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์

() 3) สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ

() 4) กลุ่มเครือข่ายอื่นๆ โปรดระบุ.....

1.4 ตำแหน่งในสมาคมท่องเที่ยว/กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวปัจจุบัน

- () 1) นายกสมาคม () 5) ที่ปรึกษาสมาคม
 () 2) อุปนายกสมาคม () 6) สมาชิกสมาคม
 () 3) คณะกรรมการสมาคม
 () 4) ภาควิชาเครือข่ายสนับสนุน ระบุหน่วยงาน.....

1.5 ประสบการณ์ในการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1) นายกสมาคม () 5) ที่ปรึกษาสมาคม
 () 2) อุปนายกสมาคม () 6) สมาชิกสมาคม
 () 3) คณะกรรมการสมาคม
 () 4) ภาควิชาเครือข่ายสนับสนุน ระบุหน่วยงาน.....

1.6 ระยะเวลาการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยว

- () 1) ต่ำกว่า 1 ปี () 3) 3 - 5 ปี
 () 2) 1 - 2 ปี () 4) 5 ปี ขึ้นไป

1.7 บทบาท/หน้าที่/การทำประโยชน์แก่สมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1) การเข้าร่วมกิจกรรมสมาคม () 7) การประสานงานกิจกรรมสมาคมกับองค์กรอื่นๆ
 () 2) การเป็นผู้ดำเนินงานสมาคม () 8) การจัดหางบประมาณสนับสนุนแก่สมาคม
 () 3) สนับสนุนทรัพยากรแก่สมาคม () 9) การเชื่อมโยงความสัมพันธ์สมาคมกับเครือข่ายอื่นๆ
 () 4) ให้คำแนะนำ/นโยบาย () 10) ส่งเสริมแผนงาน/โครงการพัฒนาสมาคม
 () 5) การหาสมาชิกสมาคมเพิ่ม () 11) การเป็นวิทยากร/ให้ความรู้แก่สมาคม
 () 6) การประชาสัมพันธ์สมาคม () 12) อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 ศักยภาพและปัญหาต่อการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

ข้อ	รายการศักยภาพหรือปัญหาที่ส่งผลต่อ การรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวจังหวัด	ระดับความสำคัญ						
		ศักยภาพ			ไม่มี	ปัญหา		
		+3	+2	+1		-1	-2	-3
2.1	ความร่วมมือของสมาชิกและความเข้มแข็ง ของสมาคมท่องเที่ยว							
2.1.1	การรวบรวมสมาชิกกลุ่มเครือข่าย/การขยาย สมาชิก/ขนาดของกลุ่ม/สร้างความเข้มแข็งของ สมาชิกได้ดี							
2.1.2	การสร้างภาพลักษณ์ต่อการเป็นสมาชิกกลุ่ม เครือข่าย							
2.1.3	ระดับความสัมพันธ์/ความผูกพันของสมาชิกต่อ กลุ่มเครือข่าย							

ข้อ	รายการศักยภาพหรือปัญหาที่ส่งผลต่อการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวจังหวัด	ระดับความสำคัญ						
		ศักยภาพ			ไม่มี	ปัญหา		
		+3	+2	+1	0	-1	-2	-3
2.1.4	การเสียสละ/แบ่งปัน/ช่วยเหลือกับเพื่อนสมาชิกกลุ่มเครือข่าย							
2.1.5	สามารถสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดีของสมาคมต่อสาธารณะชน							
2.1.6	การได้รับผลประโยชน์ต่อตนเองและองค์กรของตน							
2.1.7	การได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด							
2.2	ความสามารถทางการบริหารองค์การของคณะกรรมการสมาคม							
2.2.1	ภาวะผู้นำของนายกสมาคม							
2.2.2	คณะกรรมการมีความรู้ความสามารถทางการบริหารองค์กร							
2.2.3	คณะกรรมการมีปฏิบัติหน้าที่และรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่							
2.2.4	มีการจัดทำและดำเนินงานแผนงาน/กิจกรรมของสมาคมอย่างต่อเนื่อง							
2.2.5	มีการกำหนดระเบียบข้อบังคับที่เหมาะสมและชัดเจน							
2.2.6	มีการดำเนินการตามระเบียบข้อบังคับของสมาคมอย่างเคร่งครัด							
2.2.7	มีการสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกอย่างต่อเนื่อง							
2.2.8	ความสามารถสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยว							
2.2.9	ความสามารถสร้างความร่วมมือกับกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด							
2.3	การจัดสรรผลประโยชน์ของสมาชิกสมาคม							
2.3.1	มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้							
2.3.2	ได้รับความยุติธรรมและเสมอภาค							
2.3.3	มีการกำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรผลประโยชน์ในระเบียบข้อบังคับอย่างชัดเจน							
2.3.4	มีการเปิดเผยข้อมูลข้อเท็จจริงของผลการดำเนินงานให้สมาชิกทราบอย่างต่อเนื่อง							
2.3.5	มีการให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการจัดสรรผลประโยชน์ของสมาคม							

ข้อ	รายการศักยภาพหรือปัญหาที่ส่งผลต่อ การรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวจังหวัด	ระดับความสำคัญ						
		ศักยภาพ			ไม่มี	ปัญหา		
		+3	+2	+1	0	-1	-2	-3
2.4	แผนการดำเนินงานของสมาคม							
2.4.1	มีแผนดำเนินการสมาคมอย่างชัดเจน							
2.4.2	มีการกำหนดแผนงานสอดคล้องกับวัตถุประสงค์สมาคม							
2.4.3	กิจกรรมของแผนงานส่งเสริมงานของสมาคม							
2.4.4	มีการดำเนินการตามแผนงานได้อย่างครบถ้วน							
2.4.5	การวางแผนและกำหนดแผนงานสมาคมฯ เน้นสมาชิกมีส่วนร่วม							
2.4.6	แผนงานสมาคมฯ มีประโยชน์ต่อการยอมรับและชื่อเสียงของสมาคม							
2.4.7	แผนงานสมาคมฯ ส่งผลต่อการพัฒนาสมาชิก							
2.4.8	แผนงานสมาคมฯ ส่งผลต่อการรับรู้และได้ข้อมูลข่าวสารที่ดีต่อสมาชิก							
2.5	ผลกระทบด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมจังหวัด							
2.5.1	สามารถเพิ่มรายได้และยอดขายของกิจการสมาชิกสมาคมหรือเศรษฐกิจจังหวัดดีขึ้น							
2.5.2	เพิ่มโอกาสทางการตลาดของธุรกิจท่องเที่ยว							
2.5.3	สภาพการแข่งขันเพิ่มขึ้นเกิดการพัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการ							
2.5.4	มีการสร้างความร่วมมือของผู้ประกอบการเอกชนและชุมชนเพิ่มมากขึ้น							
2.5.5	สังคมและชุมชนมีสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น							
2.5.6	มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทางภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมากขึ้น							
2.5.7	มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน							
2.5.8	มีการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน							
2.5.9	มีการสร้างความตระหนักด้านการอนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมชุมชน							
2.6	การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬา และนันทนาการ							

ข้อ	รายการศักยภาพหรือปัญหาที่ส่งผลต่อ การรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวจังหวัด	ระดับความสำคัญ						
		ศักยภาพ			ไม่มี	ปัญหา		
		+3	+2	+1	0	-1	-2	-3
2.6.1	แต่ละจังหวัดมีความหลากหลายของแหล่ง ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (ภูมิปัญญาท้องถิ่น/วิถี วัฒนธรรม/ประเพณี/พิธีกรรม/ความเชื่อ/ชาติ พันธุ์/โบราณสถานโบราณวัตถุ ฯลฯ)							
2.6.2	แต่ละจังหวัดมีความหลากหลายของแหล่ง ท่องเที่ยวทางกีฬาและนันทนาการ (สนามกีฬา ฟุตบอล/สนามแข่งรถ/แม่น้ำมูลแข่งเรือ/ สนามแข่งว่าวอีสาน/เส้นทางถนนแรลลี่- คาราวาน ฯลฯ)							
2.6.3	แต่ละจังหวัดมีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬา และนันทนาการ (การแข่งขันฟุตบอล/การจัด แข่งรถยนต์-จักรยานยนต์-จักรยาน/การแข่งขันเรือ/ การแข่งขันว่าว/การแข่งขันแรลลี่-คาราวาน-การปั่น จักรยาน/การล่องแพ ฯลฯ)							
2.6.4	สมาคมท่องเที่ยวแต่ละจังหวัดมีสมาชิก ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวครบถ้วน และเพียงพอ (บริษัทนำเที่ยว/ที่พัก/ร้านอาหาร/ ร้านจำหน่ายของฝาก/ธุรกิจบันเทิงสุขภาพ ฯลฯ)							
2.6.5	ระบบการคมนาคมและการเดินทางท่องเที่ยว (สภาพถนน/ป้ายบอกทาง/รถบริการโดยสาร/ ฯลฯ)							
2.6.6	บุคลากรทางการท่องเที่ยว (ไกด์/มัคคุเทศก์) มีเพียงพอ							
2.6.7	องค์กรภาคีเครือข่ายมีแผนความร่วมมือการพัฒนา การท่องเที่ยวสนับสนุน (ททท./ทกจ./หอการค้า/ ชมรมการท่องเที่ยว/OTOP ฯลฯ)							
2.6.8	ภาพลักษณ์และชื่อเสียงทางการท่องเที่ยวทาง วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัด เป็นที่ยอมรับและเป็นที่รับรู้							

**ตอนที่ 3 ความต้องการพัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬา
และนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ**

3.1 ท่านต้องการให้เกิดการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการหรือไม่

- () 1) ต้องการ เหตุผลเพราะ.....
- () 2) ไม่ต้องการ เหตุผลเพราะ.....

3.2 ท่านต้องการให้เกิดการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษหรือไม่

() 1) ต้องการ เหตุผลเพราะ.....

() 2) ไม่ต้องการ เหตุผลเพราะ.....

3.8 ด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1) เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว
- () 2) สร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวร่วมกัน
- () 3) แบ่งปันทรัพยากรทางการท่องเที่ยวของสมาชิกกลุ่มเครือข่าย
- () 4) สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจของผู้ประกอบการสมาชิกเครือข่ายการท่องเที่ยว
- () 5) สร้างความตระหนักต่อการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
- () 6) สร้างโอกาสทางการตลาดของธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว
- () 7) สร้างภาพลักษณ์และชื่อเสียงทางการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายและกลุ่มจังหวัด
- () 8) สร้างอาชีพและรายได้ทางการท่องเที่ยวให้แก่สมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคีเครือข่ายท้องถิ่น
- () 9) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะของผู้ประกอบการสมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว
- () 10) เพื่อเกิดการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น พัฒนาศิลปวัฒนธรรม วิถีวัฒนธรรมพื้นบ้านในพื้นที่กลุ่มจังหวัด
- () 11) เพื่อเกิดการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมทางสังคมและธรรมชาติของท้องถิ่น
- () 12) อื่นๆ โปรดระบุ

3.9 ด้านความร่วมมือและการเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1) เส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัด (3 จังหวัด)
- () 2) การพัฒนาสมรรถนะของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด
- () 3) การจับคู่ธุรกิจของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด
- () 4) การส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
- () 5) การจัดทำฐานข้อมูลผู้ประกอบการท่องเที่ยวของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด
- () 6) การจัดทำสื่อและช่องทางการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด
- () 7) การเชื่อมโยงความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
- () 8) การเชื่อมโยงความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเกี่ยวกับจังหวัดใกล้เคียงและหรือประเทศเพื่อนบ้านของกลุ่มจังหวัด
- () 9) การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ประเพณี วัฒนธรรมพื้นบ้านเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
- () 10) การสร้างกิจกรรมกีฬาและนันทนาการร่วมกับการเรียนรู้วิถีวัฒนธรรมพื้นบ้านของกลุ่มจังหวัด เช่น การจัดคาราวาน การจัดแรลลี่ การจัดเส้นทางจักรยาน การแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน การแข่งเรือ การแข่งวูเอีसान การแข่งขันกีฬาฟุตบอลและการแข่งรถ เป็นต้น กับการท่องเที่ยวชุมชน
- () 11) อื่นๆ โปรดระบุ

3.10 ด้านแผนงานและโครงการความร่วมมือและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยว
- () 2) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาทักษะบุคลากรทางการท่องเที่ยว
- () 3) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการข้อมูลสารสนเทศทางการท่องเที่ยว
- () 4) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- () 5) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการท่องเที่ยวกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว
- () 6) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการนักท่องเที่ยว
- () 7) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการสมาชิก
- () 8) แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายทางการท่องเที่ยว
- () 9) อื่นๆ โปรดระบุ

3.11 ด้านการแบ่งปันทรัพยากรของสมาชิกของสมาคมต่อกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1) การเข้าร่วมกิจกรรม
- () 2) การใช้เวลา/การมีส่วนร่วม
- () 3) การสนับสนุน/ช่วยเหลือสมาคม
- () 4) ลูกค้า
- () 5) สินค้าและบริการ
- () 6) องค์ความรู้/แนวคิด/วิธีการ
- () 7) บุคลากร
- () 8) งบประมาณ
- () 9) วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ
- () 10) สถานที่ดำเนินการ
- () 11) การบริจาคของขวัญ/ของรางวัล
- () 12) อื่นๆ โปรดระบุ

3.12 ด้านความตระหนักและความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสีย สังคมและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1) สามารถเพิ่มรายได้และยอดขายของกิจการสมาชิกสมาคมหรือเศรษฐกิจจังหวัดดีขึ้น
- () 2) เพิ่มโอกาสทางการตลาดของธุรกิจท่องเที่ยว
- () 3) สภาพการแข่งขันเพิ่มขึ้นเกิดการพัฒนสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการสมาชิก
- () 4) มีการสร้างความร่วมมือของผู้ประกอบการเอกชนและชุมชนเพิ่มมากขึ้น
- () 5) สังคมและชุมชนมีสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น
- () 6) มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทางภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมากขึ้น
- () 7) มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน
- () 8) มีการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน
- () 9) มีการสร้างความตระหนักด้านการอนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมชุมชน
- () 10) อื่นๆ โปรดระบุ

3.13 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นอื่นๆ เพิ่มเติม

.....

.....

คณะนักวิจัยขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

() 1) นายกสมาคม () 5) ที่ปรึกษาสมาคม
() 2) อุปนายกสมาคม () 6) สมาชิกสมาคม

() 3) คณะกรรมการสมาคม

() 4) ภาควิชาเครือข่ายสนับสนุน ระบุหน่วยงาน.....

1.5 ประสบการณ์ในการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 1) นายกสมาคม

() 5) ที่ปรึกษาสมาคม

() 2) อุปนายกสมาคม

() 6) สมาชิกสมาคม

() 3) คณะกรรมการสมาคม

() 4) ภาควิชาเครือข่ายสนับสนุน ระบุหน่วยงาน.....

1.6 ระยะเวลาการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยว

() 1) ต่ำกว่า 1 ปี

() 3) 3 - 5 ปี

() 2) 1 - 2 ปี

() 4) 5 ปี ขึ้นไป

1.7 บทบาท/หน้าที่/การทำประโยชน์แก่สมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 1) การเข้าร่วมกิจกรรมสมาคม

() 7) การประสานงานกิจกรรมสมาคมกับองค์กรอื่นๆ

() 2) การเป็นผู้ดำเนินงานสมาคม

() 8) การจัดหางบประมาณสนับสนุนแก่สมาคม

() 3) สนับสนุนทรัพยากรแก่สมาคม

() 9) การเชื่อมโยงความสัมพันธ์สมาคมกับเครือข่ายอื่นๆ

() 4) ให้คำแนะนำ/นโยบาย

() 10) ส่งเสริมแผนงาน/โครงการพัฒนาสมาคม

() 5) การหาสมาชิกสมาคมเพิ่ม

() 11) การเป็นวิทยากร/ให้ความรู้แก่สมาคม

() 6) การประชาสัมพันธ์สมาคม

() 12) อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 การประเมินความเป็นไปได้ของการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิง

วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

ข้อ	รายการปัจจัยความเป็นไปได้ของ การรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	ระดับความเป็นไปได้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.1	การรวบรวมสมาชิกกลุ่มเครือข่าย					
2.1.1	มีการเชิญชวนและขยายการสมัครสมาชิกกับผู้ประกอบการ ท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายในพื้นที่ 3 จังหวัด					
2.1.2	มีการกระจายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว					
2.1.3	มีจำนวนสมาชิกที่มาจาก 3 จังหวัดอย่างเหมาะสม					
2.1.4	สมาชิกส่วนใหญ่มีศักยภาพทางธุรกิจการท่องเที่ยว					
2.1.5	สมาชิกมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่ม จังหวัด					
22	ความสัมพันธ์สมาชิกกลุ่มเครือข่าย					
2.2.1	สมาชิกมีความตระหนักต่อหน้าที่และความรับผิดชอบ ของการเป็นสมาชิกของกลุ่มเครือข่าย					

ข้อ	รายการปัจจัยความเป็นไปได้ของ การรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	ระดับความเป็นไปได้				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
2.2.2	การเสียสละ/แบ่งปัน/ช่วยเหลือกับเพื่อนสมาชิกกลุ่ม เครือข่าย					
2.2.3	สมาชิกมีการยอมรับและเชื่อถือกันและกัน					
2.2.4	มีความสัมพันธ์ตามหลักห่วงโซ่อุปทาน (อุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำทางการท่องเที่ยว)					
2.2.5	ธุรกิจของสมาชิกสามารถเกื้อกูลและสนับสนุนการพัฒนา กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวได้					
2.3	ความร่วมมือทางธุรกิจสมาชิกกลุ่มเครือข่ายและภาคี เครือข่ายที่เกี่ยวข้อง					
2.3.1	การสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยวใน พื้นที่ของแต่ละจังหวัดและกลุ่มจังหวัด					
2.3.2	มีภาคีเครือข่าย เช่น จากหน่วยงานท่องเที่ยว หน่วยงาน ท้องถิ่น เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว กลุ่มชุมชนท่องเที่ยว หอการค้าจังหวัด สถาบันการศึกษา สถาบันการเงิน เป็นต้น					
2.3.3	มีที่ปรึกษาจากตัวแทนภาคีเครือข่ายทางการท่องเที่ยว					
2.3.4	ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาคีเครือข่ายทาง การท่องเที่ยว					
2.3.5	มีส่วนร่วมกับโครงการจากหน่วยงานภาคีเครือข่ายทาง การท่องเที่ยว					
2.4	องค์กรและการจัดการกลุ่มเครือข่าย					
2.4.1	ภาวะผู้นำของนายกสมาคม					
2.4.2	คณะกรรมการมีความรู้ความสามารถทางการบริหารองค์กร					
2.4.3	คณะกรรมการมีปฏิบัติหน้าที่และรับผิดชอบต่อหน้าที่ ของตนอย่างเต็มที่					
2.4.4	มีการกำหนดระเบียบข้อบังคับที่เหมาะสมและชัดเจน					
2.4.5	เน้นการมีส่วนร่วมของสมาชิกอย่างทั่วถึง					
2.4.6	การบริหารงานมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้					
2.4.7	การจัดสรรผลประโยชน์ได้รับความยุติธรรมและเสมอภาค					
2.4.8	มีแผนดำเนินการสมาคมอย่างชัดเจน					
2.4.9	สามารถสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดีของกลุ่มเครือข่าย ต่อสาธารณชน					
2.5	แผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของ					

ข้อ	รายการปัจจัยความเป็นไปได้ของ การรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ	ระดับความเป็นไปได้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	กลุ่มเครือข่าย					
2.5.1	การสร้างกิจกรรมสัมพันธ์					
2.5.2	การทํานันทนาการข้อตกลงความร่วมมือ					
2.5.3	การจัดการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะของสมาชิกกลุ่ม เครือข่ายร่วมกัน					
2.5.4	การส่งเสริมการตลาดร่วมกัน					
2.5.5	การเชื่อมโยงเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวระดับ กลุ่มจังหวัด (3 จังหวัด)					
2.5.6	การเชื่อมโยงเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวระดับ กลุ่มจังหวัดกับจังหวัดใกล้เคียงและหรือประเทศเพื่อนบ้าน					

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

3.1 การรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของจังหวัดบุรีรัมย์
สุรินทร์และศรีสะเกษ มีความเป็นไปได้หรือไม่ อย่างไร

() 3.1.1 มีความเป็นไปได้ เพราะปัจจัยอะไรบ้าง (ตอบคำถามข้อต่อไป)

1)

2)

() 3.1.2 ไม่มีความเป็นไปได้ เพราะอุปสรรคอะไรบ้าง (ให้ถามคำถามสมมติว่ามีโอกาสความเป็นไป
ได้ในการรวมกลุ่มเครือข่ายฯ โดยตอบคำถามข้อต่อไป)

1)

2)

3.2 ปัญหาและอุปสรรคที่อาจจะส่งผลต่อการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัด และ
แนวทางแก้ไขควรเป็นเช่นไร

3.2.1 ปัญหา อุปสรรค.....

แนวทางแก้ไข.....

3.2.2 ปัญหา อุปสรรค.....

แนวทางแก้ไข.....

3.2.3 ปัญหา อุปสรรค.....

แนวทางแก้ไข.....

3.3 ปัจจัยใดบ้างที่ทำให้เกิดผลสำเร็จในการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัด

3.3.1 ปัจจัยเรื่อง.....

เหตุผล.....

3.3.2 ปัจจัยเรื่อง.....

เหตุผล.....

3.4 แนวทางและวิธีการใดที่จะส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการการรวมกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัดให้เกิดผลสำเร็จได้อย่างเป็นรูปธรรมและขับเคลื่อนต่อไปได้

3.4.1 แนวทาง/วิธีการ.....

เหตุผล.....

3.4.2 แนวทาง/วิธีการ.....

เหตุผล.....

3.5 ด้านการรวบรวมสมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัด

3.5.1 ศักยภาพของการรวบรวมสมาชิกของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของแต่ละจังหวัด ที่สามารถนำมาเชื่อมโยงการท่องเที่ยวร่วมกันได้ มีอะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด และจะมาเชื่อมโยงกันได้อย่างไร

1) ศักยภาพมีอะไรบ้าง และมากน้อยเพียงใด.....

2) แนวทางและวิธีการเชื่อมโยงความร่วมมือทางการท่องเที่ยว

2.1)

2.2)

3.5.2 ปัญหา/อุปสรรคของการรวบรวมสมาชิกของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว 3 จังหวัด จะมีอะไรบ้าง

1)

2)

3.5.3 แนวทาง/วิธีการรวบรวมสมาชิกของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว 3 จังหวัด ควรเป็นอย่างไร

1)

2)

3.6 แนวทาง/วิธีการสร้างความสัมพันธ์สมาชิกกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัด เพื่อรวมเป็นกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว 3 จังหวัด ควรเป็นอย่างไร

3.6.1 แนวทาง/วิธีการ.....

เหตุผล.....

3.6.2 แนวทาง/วิธีการ.....

เหตุผล.....

3.6.3 แนวทาง/วิธีการ.....

เหตุผล.....

3.7 แนวทาง/วิธีการสร้างความร่วมมือของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเกี่ยวกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ควรเป็นอย่างไร

3.7.1 แนวทาง/วิธีการ.....

เหตุผล.....

3.7.2 แนวทาง/วิธีการ.....

เหตุผล.....

3.7.3 แนวทาง/วิธีการ.....

เหตุผล.....

3.8 แนวทาง/วิธีการสร้างองค์การและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว 3 จังหวัดนี้ ควรประกอบด้วยอะไรบ้าง และควรเป็นอย่างไร

3.8.1 แนวทาง/วิธีการ.....

เหตุผล.....

3.8.2 แนวทาง/วิธีการ.....

เหตุผล.....

3.8.3 แนวทาง/วิธีการ.....

เหตุผล.....

3.9 แผนงานและโครงการปฏิบัติการทางการเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว 3 จังหวัดนี้ ควรมีอะไรบ้าง

3.9.1 แนวทาง/วิธีการ.....

เหตุผล.....

3.9.2 แนวทาง/วิธีการ.....

เหตุผล.....

3.9.3 แนวทาง/วิธีการ.....

เหตุผล.....

3.10 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

คณะนักวิจัยขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

- () 1) นายกสมาคม () 4) ที่ปรึกษาสมาคม
- () 2) อุปนายกสมาคม () 5) สมาชิกสมาคม
- () 3) คณะกรรมการสมาคม () 6) ภาาที่เครือข่ายสนับสนุน ระบุ.....

1.5 ประสบการณ์ในการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1) นายกสมาคม	☐ 4) ที่ปรึกษาสมาคม
☐ 2) อุปนายกสมาคม	☐ 5) สมาชิกสมาคม
☐ 3) คณะกรรมการสมาคม	☐ 6) ภาควิชาเครือข่ายสนับสนุน ระบุ.....

1.6 ระยะเวลาการเข้าร่วมสมาคมท่องเที่ยว

☐ 1) ต่ำกว่า 1 ปี	☐ 3) 3 - 5 ปี
☐ 2) 1 - 2 ปี	☐ 4) 5 ปี ขึ้นไป

1.7 บทบาท/หน้าที่/การทำประโยชน์แก่สมาคมท่องเที่ยวที่ผ่านมา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1) การเข้าร่วมกิจกรรมสมาคม	☐ 7) การประสานงานกิจกรรมสมาคมกับองค์กรอื่นๆ
☐ 2) การเป็นผู้ดำเนินงานสมาคม	☐ 8) การจัดหางบประมาณสนับสนุนแก่สมาคม
☐ 3) สนับสนุนทรัพยากรแก่สมาคม	☐ 9) การเชื่อมโยงความสัมพันธ์สมาคมกับเครือข่ายอื่นๆ
☐ 4) ให้คำแนะนำ/นโยบาย	☐ 10) ส่งเสริมแผนงาน/โครงการพัฒนาสมาคม
☐ 5) การหาสมาชิกสมาคมเพิ่ม	☐ 11) การเป็นวิทยากร/ให้ความรู้แก่สมาคม
☐ 6) การประชาสัมพันธ์สมาคม	☐ 12) อื่นๆ โปรดระบุ.....

1.8 สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดของท่านเคยมีปัญหาและอุปสรรคใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1) ด้านผู้นำ	☐ 8) ด้านระเบียบข้อบังคับการปฏิบัติ
☐ 2) ด้านการบริหารของคณะกรรมการ	☐ 9) ด้านความร่วมมือของภาควิชาเครือข่าย
☐ 3) ด้านความขัดแย้งของกลุ่มคณะกรรมการและสมาชิก	☐ 10) ด้านความร่วมมือของสมาชิก
☐ 4) ด้านงบประมาณและทรัพยากรดำเนินการ	☐ 11) ด้านชื่อเสียงและการยอมรับของสาธารณะ
☐ 5) ด้านองค์ความรู้ทางวิชาการ	☐ 12) ด้านผลงานของสมาคม
☐ 6) ด้านระบบการบริหารงาน	☐ 13) ด้านการขยายจำนวนสมาชิก
☐ 7) ด้านแผนงานและโครงการ	☐ 14) อื่นๆ โปรดระบุ.....

1.9 ศักยภาพสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1) มีผู้นำที่เข้มแข็ง
- ☐ 2) กลุ่มมีขนาดใหญ่ (50 รายขึ้นไป)
- ☐ 3) มีการจัดตั้งเกินกว่า 5 ปี
- ☐ 4) มีงบประมาณและทรัพยากรเพียงพอ
- ☐ 5) ได้รับการสนับสนุนจากภาควิชาเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง
- ☐ 6) มีแผนงานและกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างชัดเจน
- ☐ 7) มีทีมคณะกรรมการที่มีความรู้ความสามารถ
- ☐ 8) กลุ่มมีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับของระดับจังหวัด
- ☐ 9) สมาชิกมีความเสียสละ แบ่งปันช่วยเหลือกัน
- ☐ 10) ไม่มีความขัดแย้งกันระหว่างคณะกรรมการและหรือสมาชิกกลุ่ม
- ☐ 11) สมาชิกมีความหลากหลายในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

- () 12) สมาชิกปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับสมาชิกอย่างเคร่งครัด
- () 13) สร้างประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวได้ชัดเจน
- () 14) สมาชิกมีศักยภาพด้านการเชื่อมโยงภาคีเครือข่าย
- () 15) มีการจัดสรรผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม
- () 16) อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 ประเมินศักยภาพทางธุรกิจของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

ข้อ	รายการปัจจัยศักยภาพที่ส่งผลต่อการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ	ระดับความมีศักยภาพ				
		มากที่สุด	มาก	พอใช้	น้อย	ต้องปรับปรุง
2.1	ความครบถ้วนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดของสมาคมท่องเที่ยว					
2.1.1	บริษัทนำเที่ยว/มัคคุเทศก์					
2.1.2	ผู้ประกอบการสื่อมวลชนและสิ่งพิมพ์ท้องถิ่น					
2.1.3	บริษัทขนส่ง โดยสาร/รับจ้าง สายการบินท้องถิ่น					
2.1.4	ผู้จัดการงานกิจกรรม (Event Organizer) เช่น ผู้รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบการสถานที่ท่องเที่ยวเอกชน กลุ่มหน่วยงานภาคเอกชน หน่วยงานท้องถิ่น กลุ่มชุมชน สถาบันการศึกษา เป็นต้น					
2.1.5	ผู้ประกอบการโรงแรม ที่พัก					
2.1.6	ผู้ประกอบการร้านอาหาร					
2.1.7	ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายของฝากของที่ระลึก/กลุ่ม OTOP					
2.1.8	สถานบันเทิง/สถานบริการสุขภาพ					
2.2	ขนาดของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด					
2.2.1	จำนวนของสมาชิกสมาคมท่องเที่ยว					
2.2.2	ความต่อเนื่องของการสมัครสมาชิก					
2.2.3	ความหลากหลายของจำนวนสมาชิก					
2.2.4	ความตระหนักและทุ่มเทของสมาชิกต่อองค์กร					
2.2.5	ระยะเวลาดำเนินงานของสมาคมท่องเที่ยว					
2.3	ภาวะผู้นำและความร่วมมือของคณะกรรมการและสมาชิก					
2.3.1	ระดับการยอมรับและอิทธิพลของผู้นำ					
2.3.2	ความมีวิสัยทัศน์และแผนงานของผู้นำ					
2.3.3	การมีมนุษยสัมพันธ์ของผู้นำกับสมาชิก					
2.3.4	ความทุ่มเทและเสียสละของคณะกรรมการ					

ข้อ	รายการปัจจัยศักยภาพที่ส่งผลต่อ การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ	ระดับความมีศักยภาพ				
		มากที่สุด	มาก	พอใช้	น้อย	ต้องปรับปรุง
2.3.5	ความรับผิดชอบต่องบประมาณของคณะกรรมการ					
2.3.6	ความสามารถการบริหารงานของคณะกรรมการ					
2.3.7	การแบ่งปันและช่วยเหลือของสมาชิก					
2.3.8	การมีส่วนร่วมของสมาชิก					
2.3.9	การคาดหวังผลประโยชน์ส่วนตนของสมาชิก					
2.4	คุณภาพของสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของสมาชิกสมาคม					
2.4.1	ความหลากหลายการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม					
2.4.2	ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทางกีฬาและนันทนาการ					
2.4.3	ภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น					
2.4.4	สภาพสังคมและชุมชนท้องถิ่น					
2.4.5	จำนวนกลุ่มชุมชนให้บริการทางการท่องเที่ยว					
2.4.6	กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ					
2.4.7	ความสามารถการเชื่อมโยงเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยว					
2.4.8	การอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว					
2.4.9	การเข้าถึงและเส้นทางคมนาคม					
2.5	ความร่วมมือของผู้จัดการงานกิจกรรมและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง					
2.5.1	การทำสื่อทางการตลาดและประชาสัมพันธ์ร่วมกัน					
2.5.2	การแบ่งปันทรัพยากรทางการท่องเที่ยวร่วมกัน					
2.5.3	การกำหนดโปรแกรมการท่องเที่ยวร่วมกัน					
2.5.4	การสนับสนุนโครงการพัฒนาทางการท่องเที่ยว					
2.5.5	การส่งเสริมทางการตลาดร่วมกัน					
2.5.6	การรวมกลุ่มการทำงานร่วมกัน					
2.5.7	การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวร่วมกัน					
2.6	แผนการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัด					
2.6.1	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยว					
2.6.2	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาทักษะบุคลากรทางการท่องเที่ยว					
2.6.3	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการข้อมูลสารสนเทศทางการท่องเที่ยว					
2.6.4	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว					
2.6.5	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการสร้างความร่วมมือระหว่าง					

ข้อ	รายการปัจจัยศักยภาพที่ส่งผลต่อ การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ	ระดับความมีศักยภาพ				
		มากที่สุด	มาก	พอใช้	น้อย	ต้องปรับปรุง
	ผู้ประกอบการท่องเที่ยวกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว					
2.6.6	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านการบริการนักท่องเที่ยว					
2.6.7	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านพัฒนาสินค้าและบริการ ท่องเที่ยวของผู้ประกอบการสมาชิก					
2.6.8	แผนงานและโครงการส่งเสริมด้านความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่ม เครือข่ายทางการท่องเที่ยว					

**ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของศักยภาพทางธุรกิจของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดที่ส่งผลต่อการสร้าง
ความร่วมมือและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของ
กลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ**

3.1 ท่านเห็นว่าศักยภาพทางธุรกิจของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและการ
เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัด
บุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ มีอะไรบ้าง (เพิ่มเติม)

- 1)
- 2)
- 3)

3.2 ท่านเห็นว่าการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่ม
เครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ (3 จังหวัด) มีความเป็นไปได้หรือ
โอกาสเกิดขึ้นได้หรือไม่อย่างไร

- () 1) มีความเป็นไปได้ สาเหตุเพราะ.....
- () 2) ไม่มีความเป็นไปได้ สาเหตุเพราะ.....

3.3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

คณะนักวิจัยขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ภาคผนวก ข เอกสารที่เกี่ยวข้อง

แผนงานวิจัย เรื่องนโยบายการพัฒนาารูปแบบบูรณาการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ กลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

ความเป็นมาของโครงการ

ปัจจุบันทางกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ดำเนินการวางแผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ประจำปี 2559 – 2564 นำโดยกลุ่มนักวิชาการ รศ.ดร.เทิดชายช่วยบำรุงและคณะได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยวพื้นที่ เพื่อจัดทำแผนพัฒนาเขตพื้นที่อารยธรรมอีสานใต้ ซึ่งมีมติร่างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวและแผนปฏิบัติการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมาบุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษและอุบลราชธานี ได้กำหนดวิสัยทัศน์ “การท่องเที่ยวแห่งวิถีชีวิตอีสานใต้ร่วมสมัยเชื่อมโยงลาวกัมพูชาและเวียดนาม” ประเด็นยุทธศาสตร์ 5 ด้าน ซึ่ง 3 ใน 5 ประเด็นสำคัญคือการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวทั้งคลัสเตอร์ในประเทศและประเทศเพื่อนบ้านการเพิ่มศักยภาพของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว และการจัดการตลาดสมัยใหม่ ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาการตลาดการท่องเที่ยวในปี 2558 ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ก็ได้เน้นโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองทางเลือกหรือ“เมืองต้องห้าม...พลาด” โดยกลุ่มจังหวัดอีสานใต้คือจังหวัดบุรีรัมย์ได้รับการคัดเลือกในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เน้นเมืองปราสาทสองยุคเนื่องจากมีศักยภาพทางการท่องเที่ยวหลักทางวัฒนธรรมขอมได้แก่วนอุทยานปราสาทพนมรุ้งและทางกีฬา ได้แก่ ปราสาทสายฟ้า (ชื่อทีมฟุตบอลจังหวัด) เพราะ 3 ปีที่ผ่านมา ได้มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางกีฬานานาชาติใหญ่ระดับโลกจากภาคเอกชนรายใหญ่ได้แก่กีฬาต้านฟุตบอล (ทีมฟุตบอลบุรีรัมย์ ยูไนเต็ด และสนามฟุตบอลมาตรฐานระดับโลกหรือสนามไอโมบาย) และกีฬาแข่งรถ (สนามแข่งรถ“บุรีรัมย์ยูไนเต็ดอินเตอร์เนชั่นแนลเซอร์กิต” หรือ (BRIC) เปิดการแข่งขันรถยนต์ทางเรียบบุรีรัมย์ยูไนเต็ดซูเปอร์จีที 2014) ซึ่งศักยภาพดังกล่าวจะส่งผลต่อการขยายตัวของผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวที่พักโรงแรมร้านอาหารในเขตพื้นที่จังหวัดและศักยภาพทางการท่องเที่ยวดังกล่าวยังเชื่อมโยงกับจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษได้ภายใต้การกำกับดูแลของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานเขตสุรินทร์และเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2557 ที่ผ่านมาทางผู้อำนวยการแผนวิจัยร่วมกับสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานเขตสุรินทร์ได้มีการส่งเสริมความร่วมมือและเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวโดยได้เปิดเวทีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการพัฒนาและเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว (MOU) ร่วมกันของสมาคมท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัด ซึ่งจะส่งผลต่อการรวมกลุ่มในรูปแบบเครือข่ายวิสาหกิจความร่วมมือการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

ดังนั้นจากยุทธศาสตร์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาอย่างเต็มรูปแบบเพื่อได้องค์ความรู้รูปแบบการบูรณาการและการเชื่อมโยงทางการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษของด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ ซึ่งมี 3 ประเด็นหลักของการบูรณาการคือ 1) การพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในรูปแบบคลัสเตอร์ทั้ง 3 จังหวัด โดยเน้นการศึกษาปัญหาและความต้องการการรวมกลุ่มเครือข่ายฯ การประเมินศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงของกลุ่มเครือข่ายฯ และรูปแบบข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนา

ความร่วมมือและเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ กลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ 2) การพัฒนาการเชื่อมโยงสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยเน้นการศึกษาสถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ศักยภาพสินค้าและบริการการท่องเที่ยว และพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาการเชื่อมโยงสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ และ3) การพัฒนาการจัดการตลาดอิเล็กทรอนิกส์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยเน้นการพัฒนาฐานข้อมูลและรูปแบบระบบสารสนเทศสื่อและช่องทางการทางการตลาดอิเล็กทรอนิกส์การท่องเที่ยวฯ และพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการตลาดอิเล็กทรอนิกส์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยการศึกษาดังกล่าวทั้งหมดจะนำมาพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายการบูรณาการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ ได้แก่ เส้นทางท่องเที่ยว สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว เป็นต้น รวมทั้งด้านการจัดการตลาดและช่องทางการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ทางการท่องเที่ยวร่วมกันในพื้นที่ทั้ง 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ และยังส่งผลต่อการเชื่อมโยงความร่วมมือทางการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านโดยเฉพาะประเทศกัมพูชาได้ต่อไป

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มิใช่เพียงการศึกษาวิจัยให้สำเร็จตามเป้าหมายการศึกษาในเชิงนโยบายเพียงเท่านั้น แต่ทางคณะนักวิจัยมีความคาดหวังและความต้องการให้เกิดความร่วมมือของผู้ประกอบการท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ได้มีการดำเนินงานร่วมกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสร้างความร่วมมือทางธุรกิจที่เอื้อประโยชน์แก่กันอย่างเป็นรูปธรรมให้มากขึ้น แต่ทั้งนี้สำเร็จได้นั้น จะต้องอาศัยความร่วมมือกับผู้ประกอบการท่องเที่ยว สมาคมการท่องเที่ยว เอกชนเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีการแบ่งปันทรัพยากรทางธุรกิจเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของพื้นที่อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. พัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ
2. พัฒนาการเชื่อมโยงสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ
3. พัฒนาการจัดการตลาดอิเล็กทรอนิกส์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ
4. จัดทำนโยบายการพัฒนาบูรณาการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

กิจกรรมการดำเนินงาน

1. ดำเนินการร่วมประชุมชี้แจงโครงการและดำเนินการติดตามแผนดำเนินการการศึกษาวิจัยระยะที่ 1 และ 2 บางส่วน ของโครงการวิจัยย่อยที่ 1, 2 และ 3
2. ดำเนินการร่วมกิจกรรมสัมพันธ์การรวมกลุ่มเครือข่ายฯ ด้วยการสำรวจศักยภาพทางธุรกิจที่จะเชื่อมโยงความร่วมมือกลุ่มเครือข่ายฯ และสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มก่อการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายอย่างเป็นรูปธรรม ได้แก่ ตัวแทนผู้ประกอบการและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมทดสอบจำนวน 20 คน ของโครงการย่อยที่ 1
3. ติดตามผลการศึกษาของการวิจัยระยะที่ 1 และ 2 บางส่วน ของโครงการวิจัยย่อยที่ 1, 2 และ 3 ประชุมสังเคราะห์ผลการศึกษาระยะที่ 1 และ 2 บางส่วน เพื่อเชื่อมโยงและบูรณาการผลการศึกษาเพื่อพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายต่อไป ร่วมกับหัวหน้าโครงการนักวิจัยร่วม
4. ร่วมทดลองเส้นทางและโปรแกรมท่องเที่ยวของโครงการย่อยที่ 2
5. ร่วมประเมินผลระบบสารสนเทศสื่อและช่องทางการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ของโครงการย่อยที่ 3
6. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการบูรณาการและเชื่อมโยงโครงการย่อยทั้ง 3 โครงการกับตัวแทนกลุ่มเป้าหมายการศึกษา เพื่อพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนารูปแบบบูรณาการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ
7. การจัดประชุมสรุปสังเคราะห์และสรุปผลการศึกษาของโครงการวิจัยย่อยที่ 1, 2 และ 3 ร่วมกับหัวหน้าโครงการนักวิจัยร่วมตัวแทนกลุ่มตัวอย่างผู้กำหนดนโยบายและผู้มีส่วนได้เสียของแผนงานวิจัยของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์สุรินทร์และศรีสะเกษ

ผลที่คาดว่าจะได้รับจากแผนงาน (Outputs)

1. ได้ข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ กลุ่มจังหวัด จำนวน 1 ชุด (โครงการย่อยที่ 1)
2. ได้ข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาร่วมมือเชื่อมโยงสินค้าและบริการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ กลุ่มจังหวัด จำนวน 1 ชุด (โครงการย่อยที่ 2)
3. ได้ข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาร่วมมือการจัดการตลาดอิเล็กทรอนิกส์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการของกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ กลุ่มจังหวัด จำนวน 1 ชุด (โครงการย่อยที่ 3)
4. ได้ข้อมูลข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนารูปแบบบูรณาการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ กลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษที่บูรณาการการพัฒนาร่วมมือและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว การเชื่อมโยงสินค้าและบริการการท่องเที่ยวและพัฒนาร่วมมือการจัดการตลาดอิเล็กทรอนิกส์การท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายร่วมกันกลุ่มจังหวัด จำนวน 1 ชุด (แผนงานหลัก)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดการรวมกลุ่มเครือข่ายผู้ประกอบการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เพื่อสร้างความร่วมใจจัดตั้งองค์กรภาคสาธารณะเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกัน 3 จังหวัด
2. เกิดการจัดการสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวร่วมกันของกลุ่มเครือข่ายผู้ประกอบการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยมีการแบ่งปัน แลกเปลี่ยนและร่วมมือทางธุรกิจร่วมกัน อาทิ การพัฒนาเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยว 3 จังหวัดร่วมกัน
3. เกิดการประชาสัมพันธ์และใช้สื่อสารสนเทศทางอิเล็กทรอนิกส์การท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่ายผู้ประกอบการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เป็นจุดเดียวกัน

หน่วยงานทางการท่องเที่ยวสนับสนุนและร่วมมือหลักในพื้นที่เพื่อพัฒนาแผนงานการท่องเที่ยว

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานสุรินทร์
- สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์
- สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์
- สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ

รายชื่อผู้ทำงานแผนงานวิจัยและโครงการ

ผู้อำนวยการแผนงาน

ชื่อ – สกุล นางสาวอัจฉรา หลาวทอง
 ต้นสังกัด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
 ที่อยู่ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เลขที่ 439 ถ.จิระ ต.เมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
 โทรศัพท์ 044621204 โทรสาร 044621204 โทรศัพท์มือถือ 0899492485
 E-mail: Atchara_lao@hotmail.com

ที่ปรึกษาแผนงาน

ชื่อ-สกุล นายชูเกียรติ โพธิ์โต
 ตำแหน่ง ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเขตสุรินทร์
 ต้นสังกัด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเขตสุรินทร์
 ที่อยู่ 355/3-6 ถ.เทศบาล 1 ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
 โทรศัพท์ 044-514447-8 โทรสาร 044-518530
 E-mail: www.tourismthailand.org/surin...

ที่ปรึกษาแผนงาน

ชื่อ – สกุล นางสาววันดี เจริญสวัสดิ์กิจ
 ตำแหน่ง ที่ปรึกษสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์
 ต้นสังกัด สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์
 ที่อยู่ 479/14 ซอยจิระ 8 ถ.จิระ ต.ในเมือง .เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000

โทรศัพท์ 044 611072 โทรสาร 044 611072 โทรศัพท์มือถือ 0865855899

E-mail: wandee-t@hotmail.com

ที่ปรึกษาแผนงาน

ชื่อ-สกุล นางสาวผาวรินทร์ จรัสวรพันธ์

ตำแหน่ง รักษาการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์

ต้นสังกัด โรงแรมพรมรุ่งบุรี

ที่อยู่ 121 ถ.ประจันตเขต ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110

โทรศัพท์ 044 632-222 โทรสาร 044 633-800 โทรศัพท์มือถือ 081-8766777

E-mail: info@phanomrungpuri.co.th

ที่ปรึกษาแผนงาน

ชื่อ-สกุล นายอุดร ปี่ทอง

ตำแหน่ง ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์

คณะกรรมการกลางสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์

ต้นสังกัด สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์

ที่อยู่ 355/3-6 ถ.เทศบาล 1 ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000 โทรศัพท์มือถือ 0801581645

E-mail: Udonpeethong@gmail.com

ที่ปรึกษาแผนงาน

ชื่อ-สกุล นางจิตสิริ ลือชัย

ตำแหน่ง ที่ปรึกษสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ คณะกรรมการชมรมมัคคุเทศก์จังหวัดบุรีรัมย์

ต้นสังกัด สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์

ที่อยู่ 479/14 ซ.จิระ 8 ถ.จิระ ต.ในเมือง .เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000

โทรศัพท์ 044 611072

E-mail : Joyitsiri@gmail.com

ที่ปรึกษาแผนงาน

ชื่อ-สกุล นายนพดล ประหยัตรีตัน

ตำแหน่ง นายกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์

ต้นสังกัด สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์

สถานที่ติดต่อ 515 ม. 8 ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000

โทรศัพท์ 044-620150, 088-5943084

E-mail : ray-hotel@hotmail.com

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ 1

ชื่อ - สกุล นางสาวอัจฉรา หลาวทอง

ต้นสังกัด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ที่อยู่ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เลขที่ 439 ถ.จระ ต.เมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
โทรศัพท์ 044621204 โทรสาร 044621204 โทรศัพท์มือถือ 0899492485
E-mail: Atchara_lao@hotmail.com

ผู้ร่วมงานวิจัยคนที่ 1

ชื่อ – สกุล นางสาวผกามาศ มุลวันดี
ต้นสังกัด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ที่อยู่ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เลขที่ 439 ถ.จระ ต.เมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
โทรศัพท์ 044621204 โทรสาร 044621204 โทรศัพท์มือถือ 0811176838
E-mail: mon-noi@hotmail.com

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ 2

ชื่อ – สกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นลินทิพย์ พิมพ์ก๊าด
ต้นสังกัด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ที่อยู่ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เลขที่ 439 ถ.จระ ต.เมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
โทรศัพท์ 044621204 โทรสาร 044621204 โทรศัพท์มือถือ 0894281177
E-mail: nalinthiptoy@hotmail.com

ผู้ร่วมงานวิจัยคนที่ 1

ชื่อ – สกุล นางสาวภรณ์ หลาวทอง
ต้นสังกัด คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์
ที่อยู่ 145 ม.15 ถ.สุรินทร์-ปราสาท ต.นอกเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
โทรศัพท์ 0-4415-3097 โทรสาร 0-4415-3097 โทรศัพท์มือถือ 08-1549-4010
E-mail: poranee11@hotmail.com

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ 3

ชื่อ – สกุล รองศาสตราจารย์.ดร.จूरืพร จันทรพาณิชย์
ต้นสังกัด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ที่อยู่ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เลขที่ 439 ถ.จระ ต.เมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
โทรศัพท์ 044621204 โทรสาร 044621204 โทรศัพท์มือถือ 0 84038 6337
E-mail: Chureeporn2002@hotmail.com

ผู้ร่วมงานวิจัยคนที่ 1

ชื่อ – สกุล นายนิธิโรจน์ ศุภกฤษสุวรรณกุล
ต้นสังกัด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ที่อยู่ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เลขที่ 439 ถ.จระ ต.เมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
โทรศัพท์ 044621204 โทรสาร 044621204 โทรศัพท์มือถือ 0 850966550
E-mail: n.title.info@gmail.com

กำหนดการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ ๑

เรื่อง “โครงการการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ สินค้าและบริการ การจัดการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

ในวันพุธที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘

ณ ห้องประชุมศรีลำดวน ๒ โรงแรมศรีลำดวน จังหวัดศรีสะเกษ

๐๘.๐๐ – ๐๙.๐๐ น.	ลงทะเบียนเข้าร่วมประชุม
๐๙.๐๐ – ๐๙.๓๐ น.	กล่าวรายงานและชี้แจงแผนและที่มาของแผนงานวิจัย โดย รศ.ดร.จุรีพร จันทรพาณิชย์ หัวหน้าโครงการวิจัย
๐๙.๓๐ – ๑๐.๐๐ น.	กล่าวเปิดการประชุม และบรรยาย “ทิศทางและแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว กลุ่มอารยธรรมอีสานใต้ ปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔” โดย นายชูเกียรติ โพธิ์โต ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานสุรินทร์ นายอักษร
๑๐.๐๐ – ๑๑.๔๕ น.	ประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “ทิศทางและแนวทางดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ” ประเด็น “การพัฒนาและการจัดการบูรณาการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ” “การพัฒนาและการจัดการบูรณาการสินค้าและบริการการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ” “การพัฒนาและการจัดการบูรณาการการจัดการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ ทางการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ” โดย นายอุดร ปี่ทอง อาจารย์อัจฉรา หลาวทอง และคณะนักวิจัย ผู้ดำเนินรายการ
๑๑.๔๕ – ๑๒.๐๐ น.	อภิปรายและสรุปผลมติที่ประชุมร่วมกัน
๑๒.๐๐ – ๑๓.๐๐ น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
๑๓.๐๐ – ๑๔.๓๐ น.	กิจกรรมเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ (วัดมหาพุทธาราม วัดพระโต) และเยี่ยมชมการดำเนินงานและซื้อของฝากของที่ระลึกประจำจังหวัดของ ผู้ประกอบการท่องเที่ยวสมาชิกของสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ (บ้านขุนอำไพพาณิชย์)

หมายเหตุ

- พักรับประทานอาหารว่าง ช่วงเวลา ๑๐.๓๐ – ๑๐.๔๕ น.

กำหนดการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ ๒

เรื่อง โครงการการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ สินค้าและบริการ การจัดการตลาด
อิเล็กทรอนิกส์ทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ
ในระหว่างวันที่ ๒๘ - ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
ณ อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

วันเสาร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

- ๐๘.๐๐ - ๐๙.๐๐ น. ลงทะเบียนเข้าร่วมประชุม ณ โรงแรมพนมรุ้งบุรี อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
- ๐๙.๐๐ - ๐๙.๑๕ น. กล่าวต้อนรับและชี้แจงแผนงานวิจัย
โดย อาจารย์อัจฉรา หลาวทอง ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย
- ๐๙.๑๕ - ๑๐.๐๐ น. การประชุมเสวนา เรื่อง “นโยบายการพัฒนาสู่ความสำเร็จของบูรณาการกลุ่มเครือข่าย
คลัสเตอร์การท่องเที่ยวกีฬาและวัฒนธรรมศรีบุรีรินทร์”
โดย นายชูเกียรติ โพธิ์โต ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานสุรินทร์
นายชนม์บันลือ วรรณพันธุ์ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุรินทร์
นายอนันต์ อุดมศิลป์ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ
นายกิติเมศวร์ รุ่งธนเกียรติ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์
ผู้ร่วมเสวนา
นายอุดร ปิทอง ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ ผู้ดำเนินรายการ
- ๑๐.๐๐ - ๑๐.๔๕ น. ประชุมเสวนา เรื่อง “ทิศทางและแผนงานการพัฒนาการบูรณาการความร่วมมือ
การพัฒนาการท่องเที่ยวของสมาคมท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดศรีบุรีรินทร์”
โดย นายพนพล ประหยัดรัตน์ นายกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์
นายพณพงศ์ ศรีสุรินทร์ นายกสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์
นายสุรพล ตั้งคนสกุล นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ
นางสาวผาวันรินทร์ จรัสวรพันธ์ รักษาการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์
ผู้ร่วมเสวนา
นายอุดร ปิทอง ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ ผู้ดำเนินรายการ
- ๑๐.๔๕ - ๑๑.๐๐ น. พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม
- ๑๑.๐๐ - ๑๑.๔๕ น. ประชุมเชิงปฏิบัติการกลุ่มย่อย เรื่อง “การพัฒนาและการจัดการบูรณาการกลุ่มเครือข่าย
การท่องเที่ยวระดับจังหวัด”
โดย อาจารย์อัจฉรา หลาวทอง อาจารย์นิธิโรจน์ ศุภกฤษสุวรรณกุล และคณะนักวิจัย
ผู้ดำเนินรายการ
- ๑๑.๔๕ - ๑๒.๐๐ น. อภิปรายและสรุปผลมติที่ประชุมร่วมกัน
- ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. พักรับประทานอาหารกลางวัน ณ ห้องอาหารโรงแรมพนมรุ้งบุรี
- ๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. ประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การพัฒนาและการจัดการบูรณาการกลุ่มเครือข่าย
การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ” และ

“จัดตั้งคณะกรรมการกลุ่มท่องเที่ยววิถีชีวิตและวัฒนธรรมศรีบุรีรินทร์”

โดย อาจารย์อัจฉรา หลาวทอง อาจารย์นิธิโรจน์ ศุภกฤษสุวรรณกุล และคณะนักวิจัย
ผู้ดำเนินรายการ

- ๑๕.๐๐ – ๑๗.๐๐ น. กิจกรรมเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยว Unseen ของอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
“เส้นทางตามรอยประวัติศาสตร์และวัดโบราณเมืองนางรอง” ณ วัดขุนก้อง วัดร่องมันเทศ
และวัดป่าไร่ (เดินทางแบบ Caravan friendship for Sriburin Cluster)
โดย ทีมงานชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง
- ๑๗.๐๐ – ๑๘.๐๐ น. เข้าที่พักตามโรงแรมและรีสอร์ท (นอนพักและเยี่ยมชมบ้านเพื่อนนางรอง)
- ๑๘.๐๐ – ๒๒.๐๐ น. เรียนเชิญร่วมงานออกร้าน “แซ่ ชม ชิม ช้อปของดีศรีบุรีรินทร์”
ร่วมกิจกรรมงานเลี้ยงสังสรรค์ “สานสัมพันธ์พี่น้องชาวศรีบุรีรินทร์”
โดย ร่วมรับประทานอาหาร “โต๊ะนางรอง” ชมการแสดงและเต้นรำ
“ศิลปะการแสดงพื้นบ้านเมืองนางรองและอารยธรรมศรีบุรีรินทร์”
ณ ร้านระเบียงน้ำ อำเภอนางรอง
นายอุดร ปิทอง ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ ผู้ดำเนินรายการ
(***การแต่งกายผู้ร่วมงาน คือ แต่งชุดพื้นเมืองพื้นบ้านชาวศรีบุรีรินทร์ และหรือร่วม
ประกวด หุ่นหล่อสาวงามศรีบุรีรินทร์***)
- ๒๒.๐๐ น. เป็นต้นไป เดินทางกลับโรงแรมที่พักและผ่อนตามอัธยาศัย

วันอาทิตย์ที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

- ๐๗.๐๐ – ๐๘.๐๐ น. รับประทานอาหารเช้า ณ โรงแรมที่พัก
- ๐๘.๐๐ – ๐๘.๓๐ น. ลงทะเบียนเข้าร่วมประชุม ณ อบต.ทรัพย์พระยา อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
- ๐๘.๓๐ – ๑๐.๐๐ น. ประชุมเชิงปฏิบัติการกลุ่มย่อย เรื่อง “การพัฒนาและการจัดการบูรณาการสินค้าและบริการ
การท่องเที่ยวระดับจังหวัด”
โดย อาจารย์อัจฉรา หลาวทอง อาจารย์นิธิโรจน์ ศุภกฤษสุวรรณกุล และคณะนักวิจัย
ผู้ดำเนินรายการ
- ๑๐.๐๐ – ๑๐.๑๕ น. พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม
- ๑๐.๑๕ – ๑๑.๐๐ น. ประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การพัฒนาและการจัดการบูรณาการสินค้าและบริการ
การท่องเที่ยววัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ”
และ “การร่างเส้นทางและโปรแกรมคาราวานการท่องเที่ยวศรีบุรีรินทร์”
โดย อาจารย์อัจฉรา หลาวทอง อาจารย์นิธิโรจน์ ศุภกฤษสุวรรณกุล และคณะนักวิจัย
ผู้ดำเนินรายการ
- ๑๑.๐๐ – ๑๑.๔๕ น. ประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การพัฒนาและการจัดการบูรณาการการจัดการตลาด

**อิเล็กทรอนิกส์ทางการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ” และ
“การพัฒนาฐานข้อมูลสารสนเทศและสื่อช่องทางออนไลน์ของกลุ่มคลัสเตอร์ศรีบุรีรัมย์”**

โดย อาจารย์อัจฉรา หลาวทอง อาจารย์นิธิโรจน์ ศุภกฤษสุวรรณกุล และคณะนักวิจัย
ผู้ดำเนินรายการ

- ๑๑.๔๕ – ๑๒.๐๐ น. **อภิปรายและสรุปผลมติที่ประชุมร่วมกัน**
- ๑๒.๐๐ – ๑๓.๐๐ น. พักรับประทานอาหารกลางวัน ณ เพชรรดา โฮมสเตย์
- ๑๓.๐๐ – ๑๓.๓๐ น. **กิจกรรมเยี่ยมชม “สถานประกอบการที่พักริถีไทยร่วมสมัย”** ณ เพชรรดา โฮมสเตย์
- ๑๓.๓๐ – ๑๔.๓๐ น. **กิจกรรมเยี่ยมชม “การจัดการท่องเที่ยวชุมชน”** ณ หมู่บ้านท่องเที่ยวไหมหนองตาไ้
- ๑๔.๓๐ – ๑๕.๐๐ น. **กิจกรรมเยี่ยมชม “การจัดการ Hub Otop อีสานใต้”** ณ บ้านขนมภูริ่ง
- ๑๕.๐๐ น. เป็นต้นไป เดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ
-

ใบสมัครสมาชิก (กลุ่มก่อการ)

กลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวกีฬาและวัฒนธรรมกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ
(คลัสเตอร์การท่องเที่ยวกีฬาและวัฒนธรรมศรีบุรีรินทร์)

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว)

ตำแหน่งงาน.....

ชื่อกิจการวิสาหกิจ/SMEs/หน่วยงาน/สมาคม-ชมรม.....

ที่อยู่/สถานที่ตั้ง เลขที่.....หมู่.....ถนน..... ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

เบอร์โทรศัพท์.....โทรสาร.....เบอร์มือถือ.....

E-mailFacebook.....

มีความประสงค์เข้าร่วมเป็นสมาชิกเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวฯ

เหตุผล/ความต้องการ/ประโยชน์ที่คาดหวังได้รับจากกลุ่มเครือข่ายฯ

.....
.....

ปัญหา/อุปสรรคของวิสาหกิจ/กิจการ/องค์กรที่ต้องการให้กลุ่มเครือข่ายฯ ช่วยเหลือ สนับสนุน

.....
.....

ทรัพยากร/ความรู้ความสามารถ/ศักยภาพของกิจการ/องค์กรที่มีต่อการเข้าร่วมเครือข่ายฯ

.....
.....

บทบาทหน้าที่/ความร่วมมือต่อการเข้าร่วมเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวฯ

.....
.....

ลงชื่อสมัคร.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

หมายเหตุ การเข้าร่วมเป็นสมาชิกเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวฯ นี้ ไม่เก็บค่าสมาชิก

(แต่ถ้าสมัครภายหลังอาจต้องเสียค่าสมัครรายปี และกำหนดสิทธิภายหลัง)

จุดหมายของการตั้งเครือข่ายฯ เพื่อช่วยเหลือดูแล พึ่งพาเกื้อกูลกันของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายฯ

กิจการ/หน่วยงานจะใช้ศักยภาพที่มีอยู่เอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มเครือข่ายฯ ตามความสมัครใจ

ข้อตกลงความร่วมมือคลัสเตอร์การท่องเที่ยวศรีบุรีรัมย์

ข้อตกลงความร่วมมือ (Memorandum of Understanding : MOU) ระหว่างสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ และสมาคมส่งเสริมท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ หรือในนาม “คลัสเตอร์การท่องเที่ยวศรีบุรีรัมย์” นั้น มีรายละเอียดข้อตกลงความร่วมมือ มีทั้งหมด ๖ ข้อ ประกอบไปด้วย

๑. ระหว่างสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ และสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ จะทำงานร่วมกันโดยยึดถือหลักความถูกต้องและประโยชน์ร่วมกัน โดยจะร่วมกันพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในแถบเขตอีสานใต้ ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษ ได้เจริญก้าวหน้าและยั่งยืนสืบไป

๒. ทั้งสามฝ่ายจะร่วมกันวางแผนการท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยว โดยแต่ละฝ่ายต่างต้องสนับสนุนให้ประชาชน นักท่องเที่ยวของพื้นที่ตน และหรือนักท่องเที่ยวต่างพื้นที่ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีความต้องการเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางและกิจกรรมการท่องเที่ยวของเขตจังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดศรีสะเกษ และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับจังหวัด กลุ่มจังหวัด ภูมิภาคและประเทศเพื่อนบ้านที่มีพื้นที่ติดต่อกับเขตจังหวัดนั้น เช่น ประเทศสาธารณรัฐประชาชนกัมพูชา ประเทศสาธารณรัฐประชาชนลาว ประเทศเวียดนามและประเทศจีน เป็นต้น

๓. ทั้งสามฝ่ายร่วมกันส่งเสริมและพัฒนาทางการท่องเที่ยว และธุรกิจการท่องเที่ยวทั้งสมาชิกสมาคมและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ได้แก่ การวางแผนเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยว การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยว การตลาดท่องเที่ยว การสร้างภาพลักษณ์และชื่อเสียงการท่องเที่ยวที่ดี การร่วมแลกเปลี่ยนลูกค้าและนักท่องเที่ยวระหว่างจังหวัด เป็นต้น

๔. ทั้งสามฝ่ายร่วมกันพัฒนาภาคความร่วมมือเพื่อร่วมกันติดตามการดำเนินงานตามข้อตกลงความร่วมมือของกลุ่มคลัสเตอร์การท่องเที่ยวศรีบุรีรัมย์ เป็นประจำทุกปี ในลักษณะของการขยายตัวทางการค้าและการลงทุนสำหรับวงการวิสาหกิจการท่องเที่ยวของสมาคมการท่องเที่ยวภายใต้คลัสเตอร์การท่องเที่ยวศรีบุรีรัมย์ โดยที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับความพึงพอใจ และเรียกร้องให้มีการหารืออย่างต่อเนื่อง เพื่อประโยชน์ในการติดตามความคืบหน้าของบันทึกข้อตกลงความร่วมมือนี้ รวมทั้งเร่งรัดให้ความร่วมมือต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้มีพัฒนาทางการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษต่อไปอย่างยั่งยืน

๕. ทั้งสามฝ่ายจะร่วมมือส่งเสริมและพัฒนาทางการท่องเที่ยวเกี่ยวกับภาคีเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคชุมชน ภาคการศึกษา และอื่นๆ

๖. ทั้งสามฝ่ายจะจัดประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันทุกๆ ๓ เดือนหรือปีละอย่างน้อย ๔ ครั้ง โดยใช้สถานที่ของจังหวัดสมาคมทั้ง ๓ จังหวัด สลับสับเปลี่ยนกัน เพื่อให้ทั้งสามฝ่ายรับทราบข่าวสารข้อมูล การดำเนินการและผลการดำเนินตามแผนงานของคลัสเตอร์การท่องเที่ยวศรีบูรินทร์ร่วมกัน

ข้อตกลงดังกล่าวข้างต้น ข้าพเจ้าในนามตัวแทนของสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษยอมรับข้อตกลงความร่วมมืออย่างเต็มใจ เต็มกำลังความสามารถ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มคลัสเตอร์การท่องเที่ยวศรีบูรินที่ยั่งยืนสืบไป

โดยมีผล ตั้งแต่วันที่ ๒๗ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ลงชื่อ

(นางสาววันดี เขียรสวัสดิ์กิจ)

นายกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์

ลงชื่อ

(นายพุดมพงศ์ ศรีสุรินทร์)

นายกสมาคมส่งเสริมท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์

ลงชื่อ

(นายสุรพล ตั้งคนสกุล)

นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ

ร่างทะเบียนสมาชิกกลุ่มก่อการกลุ่มคัลสเตอร์ศรีบุรินทร์ (จังหวัดบุรีรัมย์)

ประเภทหน่วยองค์การ	ลำดับ	ชื่อกิจการ/หน่วยงาน	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่/สถานที่ตั้ง
ธุรกิจชุมชนให้บริการท่องเที่ยว /หน่วยงานกำกับดูแลแหล่ง ท่องเที่ยว	1	สโมสรฟุตบอลบุรีรัมย์	นายเนวิน ชิดชอบ	ประธานบริหารสโมสร ฟุตบอลบุรีรัมย์ ยูไนเต็ด	สนามโอมบายน ถนนประโคนชัย-บุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31000
	2	บ.เพ ลาเพลินบูตคริสตอรัท จำกัด	นางพรทิพย์ อัญญาธร	กรรมการผู้อำนวยการ	252 ม.7 ถ.คูเมือง-พุทไธสง ต.หนองขमार อ.คูเมือง จ.บุรีรัมย์ 31190
	3	วนอุทยานพนมรุ้ง			
	4	ปราสาทเมืองต่ำ			
	5	วนอุทยานภูเขาไฟกระโดง	นายรณภพ	หัวหน้าอุทยาน	
	6	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดงใหญ่			
	7	ถนนคนเดินเขาชะกราว	นายกมล	นายกเทศมนตรี	สำนักงานเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	8	ตลาดไล่ลิ้งมาเก็ต			
	9	ศูนย์วัฒนธรรมอีสานใต้	ดร.เชาว์ การวิชา	ผู้อำนวยการ	479/14 ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
ธุรกิจนำเที่ยว/บริษัททัวร์ ท้องถิ่น/มัคคุเทศก์/รถรับจ้าง	1	ชมรมมัคคุเทศก์จังหวัดบุรีรัมย์	นางสาววันดี เขียรสวัสดิ์กิจ	ประธาน	479/14 ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	2	EURASIA WORLD WIDE CO,LTD	นายธนยศ เกตวรรัตน์	เจ้าของกิจการ	75/15 ถ.ธานี ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	3	สະบายดีทัวร์	นายชัชวาลย์ ประหยัตรัตน์	เจ้าของกิจการ	87/17-20 ถ.นิวาส ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	4	บริษัทไทย-ลาว เอเชียทราเวลเซอร์วิส	นายธนิตศักดิ์ วสุเรืองโรจน์	เจ้าของกิจการ	396 ม.2 ถ.โชคชัย-เดชอุดม อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์ 31140
	5	พี แคสสิฟอร์เนียแตรเวล เซออร์วิส	นายวิชา ฤทธิเดช	เจ้าของกิจการ	59/9 ถ.สังกฤษฎณ์บูรณะ อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	6	พนาวันทัวร์	นางจุไรรัตน์ วงษ์ถาวร	เจ้าของกิจการ	237 ถ.โชคชัย-เดชอุดม อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	7	เอ.เอ. ทัวร์	นายวิทยา สุขดี	เจ้าของกิจการ	831/9 ถ.โชคชัย-เดชอุดม อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	8	นิโคลทัวร์	นายบุญล้อม อันนามา	เจ้าของกิจการ	787/22 ถ.โชคชัย-เดชอุดม อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110

ประเภทหน่วยองค์การ	ลำดับ	ชื่อกิจการ/หน่วยงาน	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่/สถานที่ตั้ง
	9	จอย เฮอร์นี กรุป	นางจิตสิริ ลือชัย	เจ้าของกิจการ	10/34 ม.19 ซ.D5 ถ.ถนนกสิศิลป์ ต.ชุดเห็ดต อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	10	มัคคุเทศก์ อ.ประโคนชัย	นายกำพล เอี่ยมศิริ	เจ้าของกิจการ	119 ม.6 บ้านชัยพัฒนา ต.ตะโกตาพิ อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์ 31140
	11	มัคคุเทศก์บุรีรัมย์	นายสนธิ แสนรัมย์	เจ้าของกิจการ	28 ถ.หลักเมือง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	12	มัคคุเทศก์บุรีรัมย์/ร้านครัวผักกาด	นางสาวธัญวลัย ทศนสนวิจารณ์	เจ้าของกิจการ	115 ถ.ประชาชนติสุข ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	13	มัคคุเทศก์บุรีรัมย์	นางสาวจินตนา วัชรโพธิกร	เจ้าของกิจการ	479/14 ถ.จิระ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	14	ตอง3 รถตู้	นายอภิวัฒน์ พ่วงจิง	เจ้าของกิจการ	198 ม.7 ต.หนองโบสถ์ อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ให้ทาง บริการท่องเที่ยว	1	หมู่บ้านท่องเที่ยวไหมชุมชนสายยาว	นายวัชร	ผู้ใหญ่บ้าน	บ้านหนองเครือ ต.ถลุงเหล็ก อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	2	หมู่บ้านท่องเที่ยวไหมบ้านสนวนนอก	นางสำเริง โกติรัมย์	ผู้ใหญ่บ้าน	บ้านสนวนนอก ต.สนวน อ.ห้วยราช จ.บุรีรัมย์ 31000
	3	หมู่บ้านท่องเที่ยวไหมหนองตาไก้	นายสง่า กะการดี	ผู้ใหญ่บ้าน	บ้านหนองตาไก้น้อย ต.หนองกง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	4	หมู่บ้านท่องเที่ยวไหมหัวสะพาน		ผู้ใหญ่บ้าน	บ้านหัวสะพาน ต.บ้านยาง อ.พุทไธสง จ.บุรีรัมย์
	5	หมู่บ้านท่องเที่ยวไหมคอกวัวปฐมภูมิ		ผู้ใหญ่บ้าน	บ้านคอกวัวปฐมภูมิ ต.นาโพธิ์ อ.นาโพธิ์ จ.บุรีรัมย์
	6	หมู่บ้านท่องเที่ยววิถีเกษตรบ้านโคกเมือง	นายประสิทธิ์ ลอยประโคน	ผู้ใหญ่บ้าน	ม.6 บ้านโคกเมือง ต.จรเข้มาก อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์ 31140
	7	หมู่บ้านท่องเที่ยววิถีเกษตรบ้านหนองตาเข้ม	นางชำเลียง แป้นรินทร์	ผู้ใหญ่บ้าน	82 ม.11 หมู่บ้านหนองตาเข้ม ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	8	กลุ่มสหกรณ์ผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมบ้านหัว สะพาน จำกัด	นางรุจาภา เนียนไธสง	ประธานกลุ่ม	95 หมู่ 14 ต.บ้านยาง อ.พุทไธสง จ.บุรีรัมย์ 31120
โรงแรม/ที่พัก	1	โรงแรมพนมพิมาน	นางสาวอัจฉรา หลาวทอง	กรรมการบริหาร	439 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ถ.จิระ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	2	โรงแรมบุรีเทล Buritel Hotel	นายพงศ์พันธ์ ยอดเมืองเจริญ	ผู้บริหาร	512/1 ถ.บุลำควน ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	3	โรงแรมเรย์ไฮเทล และจินตนา รีสอร์ท	นายนพดล ประหยัตรัตน์	ผู้บริหาร	16/19-21 ถ.ปลัดเมือง ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์ จ.บุรีรัมย์ 31000
	4	ร้านคลิมคิทเซ็น	นายรัชกฤต ปัญญเดชชัย	ผู้บริหาร	1/114-115 ถ.หน้าสถานี ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000

ประเภทหน่วยองค์การ	ลำดับ	ชื่อกิจการ/หน่วยงาน	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่/สถานที่ตั้ง
	5	โรงแรม PND	นางสาววิชุดา เผ่าน้อย	ผู้บริหาร	20/5-7 ถ.ปลัดเมือง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	6	โรงแรมเทพนคร	นายธนินทร์ภัทร์ เทพนคร	กรรมการผู้จัดการ	139 ม.3 ถ.จระ ต.อีสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	7	โรงแรมอัลวาเรซ บุรีรัมย์		กรรมการผู้จัดการ	140 ม.3 ถ.จระ ต.อีสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	8	โรงแรมเกสรเพลส/NP บุติค โฮเต็ล	น.ส.นัยนา นพสุวรรณวงศ์	ผู้จัดการ	37/29-40 ถ.ธานี ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	9	Amari Buriram United	นางฉัตรระพี ชันธริโย	ผู้จัดการ	สนามไอโมบาย ถนนประโคนชัย-บุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31000
	10	โรงแรมเบสท์ เวสเทิร์น รอยัล บุรีรัมย์	นางสาวอมรรตน์ ศรีสวัสดิ์	ผู้จัดการ	332/22-23 ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	11	บุรีรัมย์ไอซ์	นายพูนทรัพย์ โชคกลาง	ผู้จัดการ	246 ถ.นิภาศ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	12	โรงแรมธาดาชาโตร์	นายสรารุธ รามสา	ผู้จัดการ	111 ม.1 ถ.เพชรมาตุคลา ต.หนองระเวียง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	13	อะไนซ์รีสอร์ท	นางสาวจิตติพร ธรรมธราธาร	ผู้จัดการ	91 ม.9 ต.ชุมเห็ด อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	14	โรงแรมโดมอลร์แกรนด์โฮเต็ล	นางณัฏยา ทรงงาม	ผู้จัดการ	240/9 ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	15	หจก.บ้านสนวนรีสอร์ท	นางสาวรัตนา สุดไสดี	ผู้จัดการ	156 ม.2 ต.สนวน อ.ห้วยราช จ.บุรีรัมย์ 31000
	16	โรงแรมพนมรุ้งบุรี	นางสาวผาวรินทร์ จรัสวรพันธ์	กรรมการบริหาร	12/1 ถ.ประจันตคาม ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	17	บ้านพักพีแคลิฟอร์เนีย	นางวิชุดา ฤทธิเดช	ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไป	59/9 ม.3 ถ.สังขกฤษณ์บูรณะ ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	18	โรงแรมพบสุขรีสอร์ท	นางสิรินันต์ งามมกล	เจ้าของกิจการ	725 ถ.โชคชัย-เดชอุดม ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	19	บ้านทับทิม	นางทับทิม สังวรณกิจ	เจ้าของกิจการ	57/1 ถ.ณรงค์รักษาเขต ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	20	ริมน้ำรีสอร์ท	นายสำนึก สังวรณกิจ	เจ้าของกิจการ	57/1 ถ.ณรงค์รักษาเขต ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31111
	21	โรงแรมนางรอง	นายประเมศน์ สุวรรณนิธิภัทร์	กรรมการบริหาร	243 ถ.ประดิษฐพานะ ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	22	เรือนางรองรีสอร์ท	นายไพวงศ์ หลักชัย	กรรมการบริหาร	44/1 ถ.ศรีภักยา ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110

ประเภทหน่วยองค์การ	ลำดับ	ชื่อกิจการ/หน่วยงาน	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่/สถานที่ตั้ง
	23	เดอะพาร์ครี조트	นายสามารถ ตระกูลไตรพฤกษ์	กรรมการบริหาร	445/10 ถ.ประดิษฐพานะ ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	24	สกุลแก้วรีสอร์ท	นายดำรงชัย เปมะภิญญ์	กรรมการบริหาร	40 ม.1 ถ.นางรอง-บุรีรัมย์ ต.ถนนหัก อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	25	บ้านเสารีสอร์ท		เจ้าของกิจการ	ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	26	เพชรดา โฮมสเตย์		เจ้าของกิจการ	10 หมู่ 9 บ้านแท่นบัลลังก์ ตำบลทรัพย์พระยา อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ 31110
	27	โรงแรมประโคนชัยรีสอร์ท	นางประคอง มีศิลป์	เจ้าของกิจการ	5/2 ม.2 ถ.โชคชัย-เดชอุดม ต.ประโคนชัย อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์ 31140
	28	โรงแรมโนนทอง	นายสมศักดิ์ ลิ้มสุวรรณ	เจ้าของกิจการ	6/5 หมู่ 6 ต.โนนดินแดง อ.โนนดินแดง จ.บุรีรัมย์ 31260
	29	ผู้จัดการดินแดงรีสอร์ท	ดต.ณรงค์ศักดิ์ กลิ่นสุนธ์	เจ้าของกิจการ	111 ม.11 ถ.ดินแดง-ตาพระยา ต.โนนดินแดง อ.โนนดินแดง จ.บุรีรัมย์ 31260
	30	กลุ่มโฮมสเตย์บ้านโคกเมือง	นางสัมฤทธิ์ บุญยิ็ด	สมาชิก	186 ม.9 บ้านโคกเมือง ต.จรเข้มาก อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์ 31140
	31	กลุ่มโฮมสเตย์บ้านโคกเมือง	นางพงษ์ สุนประโคน	สมาชิก	8 ม.18 บ้านโคกเมือง ต.จรเข้มาก อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์ 31140
	32	กลุ่มโฮมสเตย์บ้านโคกเมือง	นางสาวพัชรี โพธิ์นวลศรี	สมาชิก	45 ม.8 บ้านโคกเมือง ต.จรเข้มาก อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์ 31140
	33	กลุ่มโฮมสเตย์บ้านสนวนนอก	นางสาวศุทธา โกติรัมย์	ประธานกลุ่ม	121 ม.2 บ้านสนวนนอก ต.สนวน อ.ห้วยราช จ.บุรีรัมย์
	34	กลุ่มโฮมสเตย์บ้านเจริญสุข	นางสำรวย ศรีมะเรือง	ประธานกลุ่ม	143 ม.12 บ้านเจริญสุข ต.เจริญสุข อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.บุรีรัมย์ 31170
ร้านอาหาร/เครื่องดื่ม	1	ร้านสองพี่น้อง		เจ้าของกิจการ	142 ม.19 ต.สะแกข่า อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	2	ห้องอาหารทิพย์พิมาน	นายโชคชัย	ผู้จัดการ	มรภ.บุรีรัมย์ 439 ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	3	ครัวพิมายเมี่ยงปลาเผา	นางภัทริรา นุเรศรัมย์	เจ้าของกิจการ	99 ม.8 ต.ห้วยราช อ.ห้วยราช จ.บุรีรัมย์ 31000
	4	สวนอาหารวังหรรษา	คุณอนุกร รัตนศิริวิมล	เจ้าของกิจการ	194 ม.22 ต.ชุมเห็ด อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	5	ร้านอาหารบ้านขายน้า		เจ้าของกิจการ	456 ต.อิสานอ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000

ประเภทหน่วยองค์การ	ลำดับ	ชื่อกิจการ/หน่วยงาน	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่/สถานที่ตั้ง
	6	ร้านอาหารคุณไพฑิตเซน/คุณไพแหม่มเนื่อง	นางสาววิไลรัตน์ ัญญทวิวรรณ	เจ้าของกิจการ	422 ม.10 ถ.บุรีรัมย์-นางรอง ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	7	ร้านลิล	นายทวีชัย ทองภูเกียรติกุล	ผู้จัดการ	25/2 ถ.ธานี ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	8	ร้านอาหารขอนแก่น	นายประสงค์ อภัยสุข	ผู้จัดการ	100 ถ.ประชาสันติสุข ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	9	ร้านอาหารล้านพะยุง	นางอรทัย โสภาค	เจ้าของกิจการ	176/7 ถ.ประจันตเขต ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	10	สวนอาหารพบสุข	นายพีรพัชร งามกมล	เจ้าของกิจการ	725 ถ.โชคชัย-เดชอุดม ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	11	ร้านอาหารอิมอร้อย (ป.ชมรมร้านอาหารนางรอง)	คุณชาญชัย ใจเย็น	เจ้าของกิจการ	57 ถ.ภูศรีเจริญ ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	12	ทิพย์เสวยซีฟูด	คุณบุญยืน เพ็ชชาติ	เจ้าของกิจการ	228/1 ถ.ประจันตเขต ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	13	ร้านอาหาร 20 เหรียญ	นางกัญญ์ศิริ คงสอดทรัพย์	เจ้าของกิจการ	170 ม.1 ถ.ประจันตเขต ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	14	ร้านอาหารเรือนแก้วปลาเผา นางรอง	นางสาววีระยา พิมพ์	เจ้าของกิจการ	612 ถ.โชคชัย-เดชอุดม ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	15	ร้านครัวสองหมุ่กะทะ	นางนันทนงค์ เจริญผักแว่น	เจ้าของกิจการ	162 ม.1 ต.ทรัพย์พระยา อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	16	ร้านอาหารซีแอนด์ชีนางรอง	นางวิภากรณ์ อุทุมพร	ผู้จัดการ	81 ม.6 ต.หนองโบสถ์ อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	17	สวนอาหารตะวันงาม	นางอรุณี วงศ์จอม	เจ้าของกิจการ	93 ม.1 ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	18	ร้านอาหารมายสุกี้	นายยศพร สร้อยทองกลาง	เจ้าของกิจการ	ตลาดคิรวรเล็ก หน้าเซเว่น ถ.ประจันตเขต ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	19	จิ้งนำขามุนางรอง	คุณสุชาติ อีสริยะวัฒน์	เจ้าของกิจการ	398 ถ.โชคชัย-เดชอุดม อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	20	ร้านลักษณะ ขาหมูตุ๋นยาจีน นางรอง		เจ้าของกิจการ	770/12 ถ.โชคชัย-เดชอุดม อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
สถาบันเทใจ/สถานประกอบการบริการสุขภาพ	1	บริษัท ที.ที. เอนเตอร์เทนเมนท์ จำกัด (สปิดมิวสิคฮอลล์ 1 บุรีรัมย์)	นางสาวเอมอร รัชมีร์ยาธรรม	กรรมการบริหาร	24/41-42 ถ.รมย์บุรี ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	2	Sofit Fitness	นายธนสิทธิ์ จรัสวรพันธ์	ผู้จัดการ	204 ถ.สรรพกิจโกศล ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110

ประเภทหน่วยองค์การ	ลำดับ	ชื่อกิจการ/หน่วยงาน	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่/สถานที่ตั้ง
	3	นวดไทยไม้เท้า	นางวิไลลักษณ์ พลแสน	เจ้าของกิจการ	218/2 ถ.ภักดีบริษัท ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	4	มะมา เอิร์บ บุรีรัมย์	นางสุรางคณา แจ่มใส	เจ้าของกิจการ	422 ม.9 บุญศิริ 1 ต.ชุมเห็ด อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	5	บ้านนาฏดนตรี คีตศิลป์ไทย			ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
ร้านค้าชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน	1	กลุ่มทอผ้าไหมมัดหมี่พื้นบ้านบ้านหัวสะพาน	นางกัลยกร เกรรัมย์	ประธานกลุ่ม	63 ม.5 บ้านหัวสะพาน ต.บ้านยาง อ.พุทไธสง จ.บุรีรัมย์ 31120
	2	สหกรณ์กลุ่มปลูกหม่อนเลี้ยงไหม	นางพนิตพร ผิวงาม	กรรมการ	31 ม.5 บ้านหัวสะพานต.บ้านยาง อ.พุทไธสง จ.บุรีรัมย์ 31120
	3	เกษตรถาวรไหมไทย	นางทองสี จันทร์สม	กรรมการ	158 ม.1 บ้านถาวร ต.ถาวร อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.บุรีรัมย์ 31170
	4	กลุ่มทอไหมไทย	นางบังอร โพธิ์กลิ่น	ประธานกลุ่ม	171 ม.1 บ้านถาวร ต.ถาวร อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.บุรีรัมย์ 31170
	5	กลุ่มหัตถกรรมตำบลหนองบอน	นายเดช ไกรสุข	ประธานกลุ่ม	41 ม.8 9.หนองบอน อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์ 31140
	6	กลุ่มผ้าภูอัคนีบ้านเจริญสุข	นางสำรวย ศรีมะเรือง	ประธานกลุ่ม	143 ม.12 บ้านเจริญสุข ต.เจริญสุข อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.บุรีรัมย์ 31170
	7	กลุ่มผลิตภัณฑ์แปรรูปผ้าขาวม้า	นางสาวกนกศรี ขาวสระ	กรรมการ	98 ม.12 ต.บ้านสิงห์ อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	8	กลุ่มมะลิผ้าทอ	นางมะลิ สีดี	ประธานกลุ่ม	99 ม.4 ถ.นางรอง-บุรีรัมย์ ต.หนองกง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	9	สถาพร แหนมเห็ด	นางสาวจรูญ เนตรคำกุล	เจ้าของกิจการ	107 ม.2 บ้านโคกน้ำซับ ต.หัวถนน อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	10	กลุ่มผลิตภัณฑ์ถักทอไหมพรม	นางสาวมะลิวรรณ จันทร์อาภรณ์	ประธานกลุ่ม	787/17 ถ.โชคชัย-เดชอุดม ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	11	ศลิพรไหมไทย อ.พุทไธสง	นางศลิพร เศรษฐดาวิทย์	ประธานกลุ่ม	159 ม.1 หมู่บ้านมะเฟือง อ.พุทไธสง จ.บุรีรัมย์ 31120
	12	กลุ่มบารายไหมไทย	นางพนิดา เขียวรัมย์	ประธานกลุ่ม	297 ม.9 บ้านโคกเมือง ต.จรเข้มาก อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์ 31140
	13	ศูนย์หัตถกรรมพื้นบ้านนาโพธิ์	นางประคอง ภาสะธิติ	ประธานกลุ่ม	9 ม.13 ต.นาโพธิ์ อ.นาโพธิ์ จ.บุรีรัมย์ 31230
	14	ประติมากรรมหินทราย	นางปิยะพร สกุลอรุณเพชร	ประธานกลุ่ม	88/1 ม. 3 ต.ตาเป๊ก อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.บุรีรัมย์ 31110
ร้านขายของฝากของที่ระลึก/	1	ร้านของฝากบ้านขนม	นายปริญญ์ กอปรสิริพัฒน์	เจ้าของกิจการ	461 ถ.ประจันตเขต ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110

ประเภทหน่วยองค์การ	ลำดับ	ชื่อกิจการ/หน่วยงาน	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่/สถานที่ตั้ง
สินค้าพื้นเมือง	2	หจก.ศรทองร่วมกิจ	นายทรงศักดิ์ จรัสวรพันธ์	กรรมการผู้จัดการ	2094 ถ.สรรพกิจโกศล ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	3	ร้านมูมไหม	น.ส.ปาณิสรา เรืองสุขศรีวงศ์	เจ้าของกิจการ	64-66 ถ.นิเวศ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	4	ร้านลายไหม	นายวิชัย ทองกู่เกียรติกุล	เจ้าของกิจการ	25/2 ถ.ธานี ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
สถาบันการศึกษา	1	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	นางสาวอจฉรา หลาวทอง	อาจารย์สาขาการจัดการ	439 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	2	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	รศ.ดร.จุริพร จันทร์พาณิชย์	อาจารย์สาขาการจัดการ	440 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	3	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ผศ.ดร.นลินทิพย์ พิมพ์กลัด	อาจารย์สาขาการจัดการ	441 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	4	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	นางสาวผกามาศ มุลวันดี	อาจารย์สาขาบัญชี	442 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	5	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	นายนิธิโรจน์ ศุภกิจสุวรรณกุล	อาจารย์สาขาคอมธุรกิจ	443 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
หน่วยงานทางการท่องเที่ยว	1	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบุรีรัมย์	นางสาววิมล ขอบสุข	ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบุรีรัมย์	444 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	2	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์			
	3	เทศบาลเมืองบุรีรัมย์			
	4	เทศบาลเมืองนางรอง			
สมาคมท่องเที่ยว/องค์กรเอกชน	1	สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์	นายนพตล ประหยัดรัตน์	นายกสมาคม	
	2	สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์	นางสาวดิชชา พุยะวัฒน์		357/276 ม.17 ต.อีสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	3	ชมรมร้านอาหารบุรีรัมย์	นายอนุกร		
	4	ชมรมร้านอาหารบุรีรัมย์	นางสุรัตน์ หนูมาน้อย	ก.ฝ่ายประชาสัมพันธ์	20/9 ถ.หลักเมือง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	5	ชมรมร้านอาหารบุรีรัมย์	นางแพรสุดา ภาณุทัต	ก.และเลขานุการ	34 ถ.รมย์บุรี ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	6	ชมรมโรงแรมและร้านอาหารบุรีรัมย์	นายพงศ์พันธ์ ยอดเมืองเจริญ	รองประธาน	512/1 ถ.บุลำทวน ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000

ประเภทหน่วยองค์การ	ลำดับ	ชื่อกิจการ/หน่วยงาน	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่/สถานที่ตั้ง
	7	ชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง	นายปริญญ์ กอปรสิริพัฒน์	ประธานกลุ่ม	461 ถ.ประจันตเขต ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	8	ชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง	นางกุศล สมฤทธิ์	กรรมการ	303 ถ.ประจันตเขต ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	9	ชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง	นางสาวสุนันทา จรัสวรพันธ์	กรรมการ	204 ถ.สรรพกิจโกศล ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	10	ชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง	นางสายสุภา หารษา	สมาชิก	79 ถ.ศรีภูเจริญ ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	11	ชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรอง	พ.ต.ต.ไชยา จรุงจิตประเสริฐ	สมาชิก	พงส.พนก.สภ. 52 หมู่ 2 ต.ดอนอะราง อ.หนองกี่ จ.บุรีรัมย์
	12	กลุ่ม Biz Culb Buriram	นายกฤตพงศ์ เศรษฐดาวิทย์	ประธานกลุ่ม	159 ม.1 หมู่บ้านมะเฟือง อ.พุทไธสง จ.บุรีรัมย์ 31120
	13	ศูนย์พัฒนาชนบทผสมผสานนางรอง	นายประยม พรหมบุตร	ผู้อำนวยการ	81 ม.6 ต.หนองโบสถ์ อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
	14	สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์	นางสาวผาวรินทร์ จรัสวรพันธ์	กรรมการบริหาร	12/1 ถ.ประจันตคาม ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110
สื่อมวลชนท้องถิ่น	1	Buffet Maz	นายแดรชัยพัฒน์ สารรัมย์	ผู้จัดการตลาด	51 ม.2 ต.ห้วยราช อ.ห้วยราช จ.บุรีรัมย์ 31000
	2	An Ant Studio	นายบดินทร์ เรืองสุขศรีวงศ์	ผู้จัดการ	1/6-7 ถ.สมรรถการ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
	3	K.magazine และชมรมคนรักษ์ป่าถาวร	นายสมบัติ กันหา	บก.ข่าว	229 ม.3 ต.ถาวร อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.บุรีรัมย์ 31170
	4	K.magazine	นางสาวสุวิพัชร อังศิริไพศาล	หัวหน้าฝ่าย	จ.นครราชสีมา
	5	ไทยรัฐ TV			ต.นางรอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ 31110

ร่างทะเบียนสมาชิกกลุ่มก่อการกลุ่มคลัสเตอร์ศรีบุรีรินทร์ (จังหวัดสุรินทร์)

ประเภทหน่วยองค์การ	ลำดับ	ชื่อกิจการ/หน่วยงาน	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่/สถานที่ตั้ง
ธุรกิจชุมชนให้บริการท่องเที่ยว	1	หจก.เรือนไหม ไบหม่อน	นางสาวยุพา เย็นกลม	ห.พัฒนาผลิตภัณฑ์	ถ.จิตรบำรุง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	2	พิพิธภัณฑสถาน			
	3	ปราสาทศีขรภูมิ			
	4	ปราสาทตาเมือน			
	5	ปราสาทภูมิโปน			
	6	ด่านผ่านแดนถาวรช่องจอม			
ธุรกิจนำเที่ยว/บริษัททัวร์ ท้องถิ่น/มัคคุเทศก์/รถรับจ้าง	1	บ.สะเร็นทัวร์	นางขวัญทวี ไทยยิ่ง	เจ้าของกิจการ	202/1-4 ถ.หลักเมือง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	2	รถตู้บริการ	นางสาววาสนา ชูวา	เจ้าของกิจการ	104 ม.9 ต.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์ 32000
กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ให้ทาง บริการท่องเที่ยว	1	บ้านอาลี โฮมสเตย์ หมู่บ้านอนุรักษ์ วัฒนธรรมชาวกูย	นายสะพรั่ง วิภูณัต	ประธาน	หมู่บ้านอาลี หมู่ที่ 4 ต.สำโรงทาบ อ.สำโรงทาบ จ.สุรินทร์ 32000
	2	ศูนย์ประสานงานหมู่บ้านช้าง	นายณัฏฐ ศาลางาม	ประธาน	149 ม.13 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ 32120
	3	หมู่บ้านทอผ้าไหมบ้านท่าสว่าง	นายสุทิตย์ ยีว่อง	ประธาน	บ้านท่าสว่าง ต.ท่าสว่าง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
โรงแรม/ที่พัก	1	โรงแรมเพชรเกษมแกรนด์	นายเลิศฤทธิ์ หล่อเกษมศานต์	ผู้จัดการทั่วไป	104 ถ.จิตรบำรุง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	2	ฟอร์จูนแมนชั่น	นายธงชัย หุตังคบดี	ผู้จัดการ	111 ถ.หลักเมือง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	3	โรงแรมสุรินทร์มาเจสติค	นายพฤษพงศ์ ศรีสุรินทร์	ประธานกรรมการ	99 ถ.จิตรบำรุง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	4	โรงแรมทองธารินทร์	นายฉลองชัย พลศักดิ์	ผู้จัดการ	60 ถ.ศิริรัฐ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	5	โรงแรมณิโรจน์	นางสาวกัสสร บุญสม	ผู้จัดการ	11/1 ถ.กรุงศรีโน ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	6	โรงแรมเกษมการ์เด็น	คุณเศรษฐศาสตร์ คุโณปการ	กรรมการบริหาร	14 ม.13 ถ.สุรินทร์-ปราสาท ต.เจียง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000

ประเภทหน่วยองค์การ	ลำดับ	ชื่อกิจการ/หน่วยงาน	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่/สถานที่ตั้ง
	7	บ้านต้นไม้รีสอร์ท	นายสามัญ บุญย้อย	เจ้าของกิจการ	168 ม.11 ถ. สุรินทร์-ลำชี ต.นอกเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
ร้านอาหาร/เครื่องดื่ม	1	ร้านอาหารโคคา	นายสุพจน์ จตุพรอนันตกุล	เจ้าของกิจการ	128 ถ.เทศบาล 1 ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	2	สวนปารีสอร์ท	นายจิรภัทร ปุรุโปร่ง	เจ้าของกิจการ	134 ถ.สุรินทร์-ปราสาท ต.เขื่อนยาง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	3	ร้านกิมลี	นางสาวจิตรา หมั่นเฮง	เจ้าของกิจการ	245 ถ.ปัทมาพันธ์ ต.จอมพระ อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ 32000
สถานบันเทิง/สถานประกอบการบริการสุขภาพ	1	บริษัทสุรินทร์ราชากรุ๊ป จำกัด สปีด มิวสิค ฮอลล์ สุรินทร์	นางสาวเอมอร รัตมีธยาธรรม	ประธานกรรมการ	ถ. ศิริรัตน ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	2	คลินิกสรีรบำบัดแผนไทย	นางสาววลีรัตน์ ชูวา	ผู้จัดการ	ถ.หลักเมือง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	3	คลินิกสรีรบำบัดแผนไทย สาขา 2	นางสาวชัชวาลย์ ชูวา	ผู้จัดการ	63/1 ซอยวิมลบัณฑิต อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
ร้านค้าชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน	1	บ้านช้างต้น	นางดาวสวรรค์ วรรณทอง	เจ้าของกิจการ	11 ถ.พิพัฒน์พงษ์ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	2	ประภาศรี	นางประภาศรี คงดี	เจ้าของกิจการ	68/11 หมู่บ้านมั่นคงหมอกวน ถ.หมอกวน ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	3	ร้านกรอบไม้สุรินทร์	นางสกลสุภา บัวพา	เจ้าของกิจการ	512,514 ถ.หลักเมือง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	4	ร้านกล้วยไม้	นางสาวจารุพรรณ หมายเจริญ	เจ้าของกิจการ	329 ถ.หลักเมือง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	5	ร้านยุวนันท์ไหมไทย	นางสาวยุวนันท์ บุรณ์เจริญ	เจ้าของกิจการ	171/11 ถ.สุรินทร์ภักดี ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	6	หจก.เรือนไหม - ไบหมอน	นายอาทร แสงโสมวงศ์	ประธานกรรมการ	162164 ถ.จิตรบำรุง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	7	ร้านเจ็กมิ่งไหมไทย	คุณวิธนาพร รุจิราวินิจัย	เจ้าของกิจการ	ถ.หลักเมือง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	8	กลุ่มอาชีพสตรีทอผ้าไหมบ้านท่าสว่าง	นางระเบียบ เสี่ยง	ประธานกลุ่ม	179 ม.1 ต.ท่าสว่าง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
ร้านขายของฝากของที่ระลึก/สินค้าพื้นเมือง	1	ศูนย์แสดงและจำหน่าย OTOP จังหวัดสุรินทร์	นางสกลสุภา บัวพา	ผู้จัดการ	อบจ.สุรินทร์ ถ.กรุงศรีนอก ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	2	ร้านกุนเชียงห้าดาวสุรินทร์	นายธนภุชฎี ประสิทธิ์ธิเม	ผู้จัดการ	414/1-6 ถ.ธนาคาร ต.ในเมือง อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์ 32000

ประเภทหน่วยองค์การ	ลำดับ	ชื่อกิจการ/หน่วยงาน	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่/สถานที่ตั้ง
สถาบันการศึกษา	1	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์	นางสาวภรณ์ หลาวทอง	อาจารย์สาขาเทคโนโลยี การจัดการ	ม.เทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ ต.นอกเมือง อ.เมือง จ. สุรินทร์ 32000
หน่วยงานทางการท่องเที่ยว	1	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงาน เขตสุรินทร์	นายชูเกียรติ โพธิ์โต	ผู้อำนวยการ	
	2	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุรินทร์	นายชนม์บันลือ วรรณพันธุ์	ท่องเที่ยวและกีฬาจ.	
	3	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุรินทร์	นางสาวณัฐกฤตา จันทร์กฤช	นักวิเคราะห์นโยบายและ แผนฯ	170 ม.10 ต.แกใหญ่ อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์
	4	นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์	นายกิติเมศวร์ รุ่งธนเกียรติ	นายกเทศมนตรี	
สมาคมท่องเที่ยว/องค์กร เอกชน	1	สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์	นายพดุมพงศ์ ศรีสุรินทร์	นายก	99 ถ.จิตรบำรุง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	2	สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์	นางขวัญทวี ไทยยิ่ง	อุปนายก	202/1-4 ถ.หลักเมือง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	3	สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์	นายสุพจน์ จตุพรอนันตกุล	อุปนายก	128 ถ.เทศบาล 1 ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
	4	สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์	นางวิมลมาศ บุญล้ำ	ผู้ช่วยเหรัญญิก	
	5	สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์	นายอุดร ปัทอง	ผู้แทนสภา	
สื่อมวลชนท้องถิ่น	1	สถานีวิทยุ FM104MHz	นางสาวเบญจรัตน์ แก้วแบน	นักจัดรายการ	สถานีวิทยุ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000

ร่างทะเบียนสมาชิกกลุ่มก่อการกลุ่มคลัสเตอร์ศรีบุรินทร์ (จังหวัดศรีสะเกษ)

ประเภทหน่วยองค์การ	ลำดับ	ชื่อกิจการ/หน่วยงาน	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่/สถานที่ตั้ง
ธุรกิจชุมชนให้บริการท่องเที่ยว	1	สวนสมเด็จ			
	2	สวนเฉลิมพระเกียรติ			
ธุรกิจนำเที่ยว/บริษัททัวร์ ท้องถิ่น/มัคคุเทศก์/รถรับจ้าง	1	อิทธิกรทัวร์	นายอิทธิกร สุจารีฤทธิกร	เจ้าของกิจการ	ต.ภูฝ้าย อ.ขุนหาญ จ.ศรีสะเกษ 33150
	2	ชัยอีสานทัวร์	นายสุดติงาม ล้าเลิศจรัสชัย	ประธานสภา	255 ม.2 ถ.ทองมาก ต.สำโรง อ.อุทุมพรพิสัย จ.ศรีสะเกษ 33120
	3	บ.วรรณนิภา ทราเวล จำกัด	นางวาสิตา น้อยพรหม	ประธานกรรมการ	1455/2 ถ.ศรีสุเมงค์ ต.เมืองใต้ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000
	4	วชิรวิทย์ (รถตู้รับจ้าง)	นายวชิรวิทย์ มักริก	เจ้าของกิจการ	1279/30 ต.เมืองเหนือ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000
กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ให้ทาง บริการท่องเที่ยว โรงแรม/ที่พัก	1	หมู่บ้านชะเมรุ บ้านภูฝ้าย	นายอิทธิกร สุจารีฤทธิกร	รองปลัด (ดูแล)	อบต.ภูฝ้ายม. 8 ต.ภูฝ้าย อ.ขุนหาญ จ.ศรีสะเกษ 33150
	1	โรงแรมศรีลำดวน	นายณกร นาควารินทร์	ประธานกรรมการ	155/5 ม.8 ถ.ไทพันทา ต.โพธิ์ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000
	2	โรงแรมบุญศิริบุติก โฮเทล	นายอดุลย์ วงษา	ประธานกรรมการ	1191/3 ถ.วิจิตรนคร ต.เมืองเหนือ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000
	3	โรงแรมพรหมพิมาน	นางสาวเกศรินทร์ เพิ่มชั้นกิจ	หัวหน้าฝ่ายขาย	849/1 ถ.หลักเมือง ต.เมืองเหนือ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000
	4	โรงแรมเกษศิริ	นายธาดา ลิมปิจำนงค์	ประธานกรรมการ	1102-05 ถ.ชุมชน ต.เมืองใต้ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000
ร้านอาหาร/เครื่องดื่ม	1	ร้านอาหาร ป.มันทรีย์ ปลาจุ่ม	นายกษิต พิมพ์นนท์	เจ้าของกิจการ	328/2 ถ.รายการรถไฟ ต.เมืองเหนือ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000
	2	ร้านสุธิโกษา	นายสฤกษ์ภู่วังค์ มณีนิล	ผู้จัดการ	27/1 ม.11 ถ.ศรีสะเกษ-คูซอก ต.หญ้าปล้อง อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000
	3	ร้านอาหารแซบ แซบ	นางสาวธนัช สายทอง	ผู้จัดการ	137 ม.1 ต.หนองครก อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000
	4	ร้านฉ่ำโปะบาร์	นางสาวรัตนารณ์ ภูมิตั้ง	เจ้าของกิจการ	275/1 หมู่ 8 ต.โพธิ์ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000
	5	ร้านหรรษานมสด	นางสาวสุดิดา นาคะผิว	เจ้าของกิจการ	1519/30 ถ.ศรีสุเมงค์ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000
	6	ร้านนายเฮงตี๋ไถ่ย่าง	นายเฮง	เจ้าของกิจการ	204 ม. 2 ต.ห้วยทับทัน อ.ห้วยทับทัน จ.ศรีสะเกษ 33210

ประเภทหน่วยองค์การ	ลำดับ	ชื่อกิจการ/หน่วยงาน	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่/สถานที่ตั้ง
	7	มงคลเอกพระใหม่/ศูนย์อาหารองลี	นายณนัทธวัจน์ ธาตวกรเจริญเดช	เจ้าของกิจการ	432/1-2 ถ.กลางเมือง ต.เมืองเหนือ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ
สถาบันเทิง/สถาน ประกอบการบริการสุขภาพ					
ร้านค้าชุมชนและหรือผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์ชุมชน	1	จำหน่ายสมุนไพรอุปกรณ์การเกษตร	นางสาวทิพยาเนตร ดวง จันทร์	เจ้าของกิจการ	8 หมู่ 7 ต.ตะตอบ อ.เมืองศรีสะเกษ จ.ศรีสะเกษ 33000
ร้านขายของฝากของที่ระลึก และหรือสินค้าพื้นเมือง	1	ร้านกิจเตียงของฝาก	นางสาวสุปราณี มณีการณ จนสังข์	ผู้จัดการ	642/11-13 ถ.ราชการรถไฟ 3 ต.เมืองใต้ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000
	2	ร้านบ้านขุนอำไพพาณิชย์	นางสมาลี ช.วรนชัย	เจ้าของกิจการ	1166 ถ.อุบล ต.เมืองใต้ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000
	3	บริษัท ชุ่นเฮงพลาซ่า	นายสุรพจน์ พัวไพศาล		บริษัท ชุ่นเฮงพลาซ่า 148/80-84 ถ.ขุนันท์ ต.เมืองใต้ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000
สถาบันการศึกษา	1	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	ดร.ปิยฉัตร ทองแพง	อาจารย์	319 ต.โพธิ์ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000
หน่วยงานทางการท่องเที่ยว	1	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ	นายอนันต์ อุดมศิลป์	ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรี สะเกษ	398 ม.5 ถ.กสิกรรม ต.หนองครก อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000
	2	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ	นายพุทธิชาติ ครองยุติ	จนท.พัฒนาการท่องเที่ยว	399 ม.5 ถ.กสิกรรม ต.หนองครก อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000
	3	สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและ มัคคุเทศก์สาขาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเขต 2	นางสาวณฎาภา เมฆบุตร	นิติกร	288 ม.2 ถ.วารินชำราบ-พิบูลมังสาหาร ต.แสนสุข อ.วารินชำราบ จ. อุบลราชธานี 34190
	4	สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและ มัคคุเทศก์สาขาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเขต 3	นายวัชรชัย ครอบงุม	หัวหน้าศูนย์แก้ไขปัญหาล่องลง และช่วยเหลือนักท่องเที่ยว	289 ม.2 ถ.วารินชำราบ-พิบูลมังสาหาร ต.แสนสุข อ.วารินชำราบ จ. อุบลราชธานี 34190
สมาคมท่องเที่ยว/องค์กร เอกชน	1	สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ	นายสุรพล	นายก	820/8 ถ.ขุนันท์ ต.เมืองใต้ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ
	2	สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ	นางกุลธิดา แควพอรอน	สมาชิก	3/16 ม.10 ต.โพธิ์ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000
	3	กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัด ศรีสะเกษ	ดร.กัลยาณี ธรรมจารีย์	ประธานกลุ่ม	1561/2 ถ.ศรีสุเมงค์ ต.เมืองใต้ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000
	4	สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ	นายสุตติงาม ลำเลิศจรัสชัย	ประธานสภา	255 ม.2 ถ.ทองมาก ต.สำโรง อ.อุทุมพรพิสัย จ.ศรีสะเกษ 33120

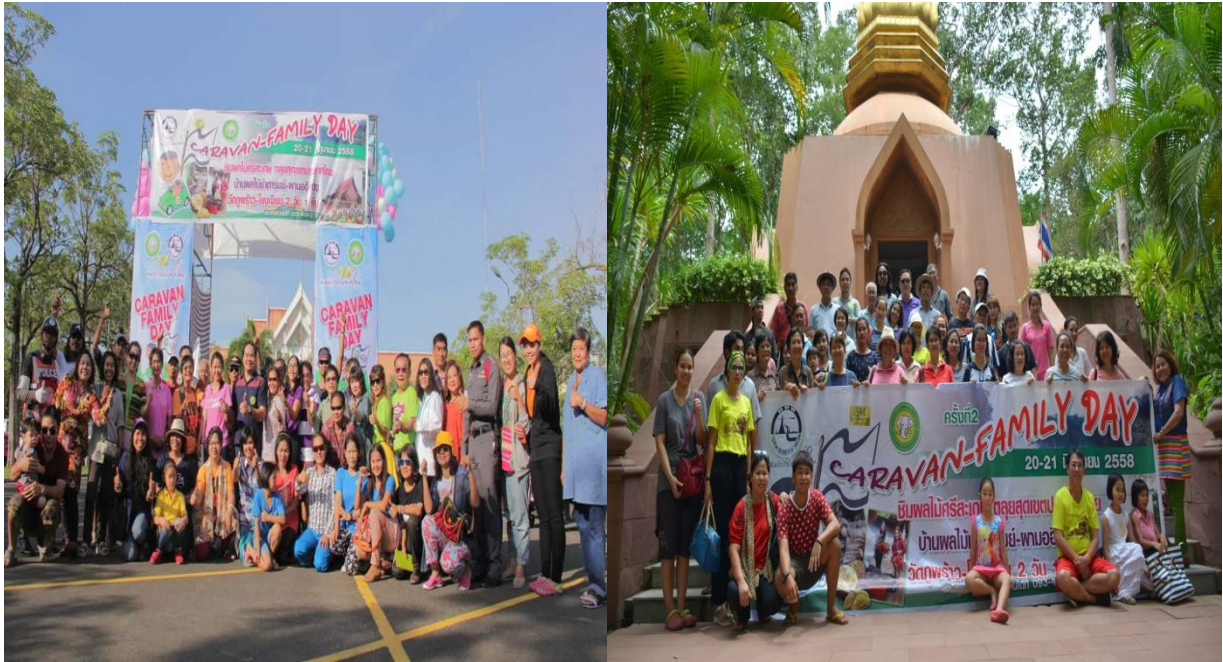
ภาคผนวก ค ภาพกิจกรรมผลการวิจัยและการศึกษาวิจัย

ผู้อำนวยการแผน ที่ปรึกษาและทีมวิจัยร่วมประชุมบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) 3 สมาคมท่องเที่ยว (จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ) วันที่ 27 พฤศจิกายน 2557 ณ หมู่บ้านช้าง อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดสุรินทร์

ผู้อำนวยการแผนและคณะนักวิจัยเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์กลุ่มเครือข่ายฯ ด้วยโครงการ Caravan-Family Day สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลฯ สามพันโบก วันที่ 4-5 เมษายน 2558 จัดโดยความร่วมมือกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเขตสุรินทร์ กับสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์

ผู้อำนวยการแผนและคณะนักวิจัยเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์กลุ่มเครือข่ายฯ ด้วยโครงการ Caravan-Family Day ชิมผลไม้ศรีสะเกษ ตลุยสุดเขตประเทศไทย วันที่ 20-21 เมษายน 2558 จัดโดยความร่วมมือกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเขตสุรินทร์ กับสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์

ผู้อำนวยการแผนและคณะนักวิจัยเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์กลุ่มเครือข่ายฯ ด้วยโครงการ Caravan-Family Day เส้นทางผ้าป่าท่องเที่ยวอารยธรรมขอม 2 แผ่นดิน ไทย-กัมพูชา วันที่ 11-12 กรกฎาคม 2558 จัดโดย ชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรองร่วมกับเทศบาลเมืองนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

ผู้อำนวยการแผนและคณะนักวิจัยเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์กลุ่มเครือข่ายฯ ด้วยโครงการ Caravan-Family Day เส้นทางผ้าป่าท่องเที่ยวอารยธรรมขอม 2 แผ่นดิน ไทย-กัมพูชา วันที่ 11-12 กรกฎาคม 2558 จัดโดย ชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมืองนางรองร่วมกับเทศบาลเมืองนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษ

ผู้อำนวยการแผนและคณะนักวิจัยเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเก็บข้อมูลกิจกรรมส่งเสริมทางการท่องเที่ยว Bike for Dad วันที่ 11 ธันวาคม 2558 ณ จังหวัดบุรีรัมย์

การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ สินค้าและบริการและการจัดการ
ตลาดอิเล็กทรอนิกส์ทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว
จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ครั้งที่ 1 วันที่ 28 ตุลาคม 2558 ณ จังหวัดศรีสะเกษ

การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ สินค้าและบริการและการจัดการ
ตลาดอิเล็กทรอนิกส์ทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว
จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ครั้งที่ 1 วันที่ 28 ตุลาคม 2558 ณ จังหวัดศรีสะเกษ

การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ สินค้าและบริการและการจัดการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ครั้งที่ 1 วันที่ 28 ตุลาคม 2558 ณ จังหวัดศรีสะเกษ

การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ สินค้าและบริการและการจัดการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ครั้งที่ 2 วันที่ 28 พฤศจิกายน 2558 ณ จังหวัดบุรีรัมย์

การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ สินค้าและบริการและการจัดการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ครั้งที่ 2 วันที่ 28 พฤศจิกายน 2558 ณ จังหวัดบุรีรัมย์

กิจกรรมสัมพันธ์สร้างความร่วมมือกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ

การประชุมเครือข่ายฯ เพื่อสร้างบูรณาการและเชื่อมโยงสินค้าและบริการและการจัดการตลาดอิเล็กทรอนิกส์
ร่วมกัน วันที่ 29 พฤศจิกายน 2558 ณ องค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์และเรียนรู้การบูรณาการและเชื่อมโยงสินค้าและบริการการท่องเที่ยวร่วมกัน
วันเสาร์ที่ 29 พฤศจิกายน 2558 ณ เพชรดาโฮมสเตย์ อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์และเรียนรู้การบูรณาการและเชื่อมโยงสินค้าและบริการการท่องเที่ยวร่วมกัน
วันเสาร์ที่ 29 พฤศจิกายน 2558 ณ หมู่บ้านท่องเที่ยวไหมหนองตาไก่น้อย อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์และเรียนรู้การบูรณาการและเชื่อมโยงสินค้าและบริการการท่องเที่ยวร่วมกัน
วันเสาร์ที่ 29 พฤศจิกายน 2558 ณ ร้านขายของฝากบ้านขนม อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

ประชุมกลุ่มย่อยเพื่อสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์กลุ่มกับชมรมท่องเที่ยวและร้านอาหารเมือง
นางรอง วันที่ 24 พฤศจิกายน 2558 ณ อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

ประชุมวางแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ ปี 2559 - 2561

ผู้อำนวยการแผน ที่ปรึกษาและทีมวิจัยร่วมประชุมสามัญประจำปี 2558 สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยว
จังหวัดสุรินทร์

ผู้อำนวยการแผน ที่ปรึกษาและทีมวิจัยร่วมประชุมคณะกรรมการบริหารสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์

ผู้อำนวยการแผน ที่ปรึกษาและทีมวิจัยร่วมประชุมคณะกรรมการบริหารสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์

ผู้อำนวยการแผน ที่ปรึกษาและทีมวิจัยร่วมประชุมคณะกรรมการบริหารสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์
และสำรวจการเชื่อมโยงความร่วมมือกับกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์

ผู้อำนวยการแผน ที่ปรึกษาและทีมวิจัยร่วมประชุมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ของกลุ่ม
ศ.จีระ หงส์दारมภ์

ผู้อำนวยการแผน ที่ปรึกษาและทีมวิจัยร่วมประชุมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ของกลุ่ม
ศ.จีระ หงส์दारมภ์

ภาคผนวก ง ประวัตินักวิจัย

หัวข้อโครงการวิจัยย่อยที่ 1

1. ชื่อ – สกุล นางสาวอัจฉรา หลาวทอง
2. หมายเลขบัตรประชาชน 3331000816011
3. ตำแหน่ง อาจารย์สาขาวิชาการจัดการ
4. หน่วยงานที่สังกัด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
5. สถานที่ติดต่อ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เลขที่ 439 ถนนจิระ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31000
6. โทรศัพท์ 0 4462 1395 0 446 11221 ต่อ 3505 โทรศัพท์มือถือ 0 8994 92485
7. E-mail Atchara_lao@hotmail.com
8. วุฒิการศึกษา ปริญญาโท สาขาวิชาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
9. ประสบการณ์ในการทำวิจัย

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย :

1. แผนงานวิจัย การวิจัยเชิงบูรณาการการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว อารยธรรมขอมในเขตอีสานใต้ กรณีศึกษา กลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ทนสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ปี 2552 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย :

1) โครงการวิจัยกลยุทธ์การจัดการสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของกลุ่มเครือข่าย
วิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์จังหวัดบุรีรัมย์ พุณมมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ (ประเมิน วช.) ปี 2556
หัวหน้าโครงการ

2) โครงการวิจัยรูปแบบการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์จังหวัดบุรีรัมย์ ทนมหวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ (ประเมิน วช.) ปี 2556 หัวหน้าโครงการ

3) โครงการวิจัยการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมการพัฒนาและการจัดการกลุ่มเครือข่าย
วิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติอย่างยั่งยืน กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
ทุนสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ ปี 2555 หัวหน้าโครงการ

4) โครงการวิจัยเพื่อพัฒนาครูของครุฑมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ด้วยภูมิปัญญาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้รับทุนวิจัยภายใต้การประเมินสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ปี 2555 หัวหน้าโครงการ

5) การวิจัยเชิงปฏิบัติการการสร้างเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนนำร่องแบบบูรณาการ กรณีศึกษา กลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าและเครื่องแต่งกายพื้นบ้านจังหวัดบุรีรัมย์ ทุมนมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ (ประเมิน วช.) ปี 2553 หัวหน้าโครงการ

6) การศึกษาแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาและส่งเสริมภูมิปัญญาอีสานด้านหัตถกรรมและสิ่งทอในระดับท้องถิ่นของจังหวัดบุรีรัมย์ ทนมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ (ประเมิน วช.) ปี 2552 หัวหน้าโครงการ

7) การศึกษาประวัติศาสตร์และปราสาทหินทางวัฒนธรรมเขมรในเขตอีสานใต้ ทุมนมหาวิทยาลัย
ราชภัฏบุรีรัมย์ (ประเมิน วช.) ปี 2553 หัวหน้าโครงการ

8) การศึกษาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการของศูนย์วัฒนธรรมอีสานใต้ ทุมนมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ (ประเมิน วช.) ปี 2553 หัวหน้าโครงการ

9) การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อสร้างเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนนาร่องแบบบูรณาการกรณีศึกษากลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าและเครื่องแต่งกายพื้นบ้านจังหวัดสุรินทร์ ทุมนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ (ประเมิน วช.) ปี 2555 ผู้ร่วมโครงการ

10) การพัฒนาสมรรถนะของผู้นำชุมชนในการบริหารจัดการเศรษฐกิจชุมชนในจังหวัดสุรินทร์ ทุมนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ (ประเมิน วช.) ปี 2555 ผู้ร่วมโครงการ

11) การพัฒนาสมรรถนะของผู้นำชุมชนในการบริหารจัดการสังคม วัฒนธรรม และการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืนตามแนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ทุมนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ (ประเมิน วช.) ปี 2555 ผู้ร่วมโครงการ

12) แนวทางการจัดการสินเชื่อของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ ทุน ธกส. ปี 2554 หัวหน้าโครงการ

13) กลยุทธ์งานสินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ ทุน ธกส. ปี 2553 (ที่ปรึกษา)

14) การวิจัยแนวทางการจัดการต้นทุนด้วยห่วงโซ่คุณค่าของการผลิตข้าวของเกษตรกรจังหวัดบุรีรัมย์ ทุน ธกส. ปี 2554 (ที่ปรึกษา)

15) โครงการวิจัย การศึกษาพฤติกรรม ความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้าต่อการใช้บริการทางการเงินและการธนาคารผ่านเครื่องถอนเงินอัตโนมัติ (ATM) ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส) จังหวัดบุรีรัมย์ ทุนสำนักงานธ.ก.ส สาขาบุรีรัมย์ ปี 2552 ที่ปรึกษาโครงการวิจัย

16) การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชน กรณีศึกษา การจัดการทรัพยากรดิน บ้านตากแดด อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ทุมนมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ภายใต้การประเมินโครงการของ วช. ปี 2552 หัวหน้าโครงการ

17) พลวัตการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการบริโภคอาหารชาวไทยกวยในเขตจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดบุรีรัมย์ ทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ปี 2550 หัวหน้าโครงการวิจัย

18) การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนชุมชนอยู่ดีมีสุข กรณีศึกษาดำบลถนนหัก อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ทุมนมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปี 2550 หัวหน้าโครงการ

19) สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนสาขาการจัดการทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ทุมนมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปี 2551 หัวหน้าโครงการ

20) การศึกษาแนวทางการจัดการทางการตลาดวิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดอีสานใต้ ทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ปี 2549 หัวหน้าโครงการ

21) โครงการวิจัยการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นบ้านจังหวัดบุรีรัมย์ ทุมนมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปี 2550 หัวหน้าโครงการ

22) การศึกษาการจัดการวิสาหกิจผ้าทอพื้นบ้าน กรณีศึกษา บ้านหนองแม่เม็ด อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ทุมนมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปี 2549 หัวหน้าโครงการ

23) การศึกษาทัศนคติและความคาดหวังของประชาชนในท้องถิ่นต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ทุมนมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปี 2547 หัวหน้าโครงการ

24) การศึกษาโครงการป้าวัฒนธรรม ของสถาบันวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น ปี 2540 ผู้ช่วยนักวิจัย

25) การศึกษาโครงการรูปแบบการบริหารของออมทรัพย์หมู่บ้าน จังหวัดสุรินทร์ปี 2541 ผู้ช่วยนักวิจัย

26) การสำรวจทัศนคติทางการเมืองของราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ทุนเอกชน ปี 2542 หัวหน้านักวิจัย

27) การสำรวจความพึงพอใจต่อการบริการของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรสาขาบุรีรัมย์ ทุน ธ.ก.ส. ปี 2541 นักวิจัยร่วม

งานวิจัยที่กำลังดำเนินการ

1) โครงการวิจัยการวิจัยเชิงปฏิบัติการรูปแบบการจัดการผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ทุมนมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ (ประเมิน วช.) ปี 2557 หัวหน้าโครงการ

2) โครงการวิจัยยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มเครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ ทุมนมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ (ประเมิน วช.) ปี 2557 หัวหน้าโครงการ

นักวิจัยร่วมโครงการ

1. ชื่อ – นามสกุล นางสาวผกามาศ มูลวันดี

ชื่อ - นามสกุล

Miss Pakamat Moonwundee

2. เลขหมายบัตรประชาชน 3 4501 01215 53 4

3. ตำแหน่งปัจจุบัน พนักงานมหาวิทยาลัย

4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
เลขที่ 439 ถ.จิระ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์

โทรศัพท์ 081-1176838

E-mail : mon-noi@hotmail.com

5. ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2541 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านดงลาน

พ.ศ.2544 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ คณะบริหารธุรกิจ สาขาการบัญชี
วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด

พ.ศ.2546 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คณะบริหารธุรกิจ สาขาการบัญชี
วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด

พ.ศ.2548 ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ) สาขาการบัญชี
มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

พ.ศ.2550 ประกาศนียบัตรบัณฑิต (ป.บัณฑิต) สาขาวิชาชีพครู
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2553 ปริญญานิพนธ์มหาบัณฑิต (บช.ม.) คณะการบัญชีและการจัดการ
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ

- การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS เช่น การทดสอบความสัมพันธ์(Multicollinearity Test) การหาค่า t-test, F-test (ANOVA and MANOVA) การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) การวิเคราะห์ความถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย

7.1 งานที่วิจัยที่สำเร็จแล้ว

1. หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง ผลกระทบของประสิทธิภาพการประยุกต์ใช้มาตรฐานการตรวจสอบภายในที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงขององค์กรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2553
 2. หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบของพฤติกรรมในการจัดทำบัญชีครัวเรือนที่มีต่อคุณภาพชีวิตในครอบครัวของเกษตรกรบ้านหนองตาไก่ หมู่ 16 ต.ลุมพุก อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
 3. ผู้ร่วมวิจัย เรื่อง การศึกษาภาวะการดำเนินงานทำของบัณฑิตสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2555
- 7.2 งานวิจัยที่กำลังทำ
- คุณสมบัติของบัณฑิตสาขาวิชาการบัญชีเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่มีต่อคุณภาพข้อมูลทางการบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย